

אין ליכט פון תורה

ספר

תם וישר

ספר

תם וישר

הנקרא בשם

ספר הישר

על התורה

נוייל אין דעם ספר ווערט דער ציילט דיא מעשים וואס נאט ב"ה האט
נשאן פון בריאת העולם ביז יהושע האט גבראכט דאס פאלק ישראל ביז
ארץ ישראל. דרום האבען מיר דאס בעתיק גווען פון לשון הקודש אוף
עברי שייטש כרי אלע זאלען וויסען דיא ניסים אונג נפלאות :

EMUNA PUBLISHING
142 Rodney Street
Brooklyn, N.Y. 11211
388-8812 — 384-0002

כל הזכויות שמורות אצל
הוצאת אמונה

© Copyright 1969 by
M. G. & J. G.

תם וישר

גשאלמן אונ דעם זיי ארום גמריבן פון גן ערן אז זיי זאלן זיין אונד דר
 ערד . אונ זיי גייען אונ רוען אונ מורח זייס פון גן ערן : אונ חוה גווינט
 צוויי זון אונ דריי מעכטער אונ זיא רופט דעם עלצטין זון מיט איין נאמן
 קין צו זאגן ווייל איה האב גקופט איין מאן צו נאט אונ דעם אנדרן זון
 דעם זי גרופן מיט איין נאמן הקל צו זאגן מיט נארהיים זענן מיר גקוסן
 אונ דר ערד אונ אין נארהיים וועלן מיר ווידר אנועק גיין פון דר ערד .
 אונ אז די קינדער זענן דר וואקסן גווארן האט אדם זייא גגעבן אימליבן
 איין בונדרי ארבייט . אונ קין ארבייט די ערד אונ הבל וויידעט די שאף .
 אונ די צוויי קינדער פון אדם האבן גבראכט איין קרבן צו נאט .
 אונ קין ברענגט פון דער ערד . אונ הבל ברענגט פון זיינע בעסעמע
 שאף . אונ נאט דעם זיה גקערט צו דר מנחה פון הבל אונ מאכט ניררן
 איין פייער פון הימל אונ עס דעס פר ברענט דס קרבן . אבר צו קין אונ
 צוא זיין מנחה קערט זיה ניט נאט . ווארום ער האט גבראכט פון דעם
 ערגסטן פרוכט פון דר ערד . אונ קין גייט צו זיין ברודר הבל אונ זוכט
 צו נפילן אונד איים איין בלכוד כדי ער זאל אים מייסן . אין עמליכע מעג
 ארום גייט קין אונ הבל אין פעלד אריין צו טון זייער מלאכה . קין אקירט
 אין פעלד אונ הבל וויידעט די שאף . איז גראפן די שאף פון הבל אבר
 דעם פעלד וואס קין האט גאקירט . אונ קין קומט צו הבל מיט צארן אונ
 זאגט צוא אים וואס איז דאס דו קומסט מיט דיינע שאף צו וויידן אין אלע
 טייני פעלדער אונ הבל ענפירט צו קין נאה ווס מאכסטו קליידר פון וואל
 פון טייני שאף אונ עסט דיא מילך פון טיינע שאף . אז דו וועסט אס טון
 די קליידר . אונ וועסט ניט עסן קיין מילך פון טייני שאף וועל איה ארום
 גיין פון דיין לאנד . זאגט קין צוא הבל אז איה זאל דיה היינט דר שלאגן
 ווער ווערט פון מיר זכן דיין בלוט . ענפירט הבל צו קין דער נאט וואס
 האט אונו בשאפן דער וועט רעכנן טיין רעכנוג אונ וועט זוכן טיין בלוט
 פון דיר . דען נאט איז אשופט אונ אריין אונ אוב דו וועסט מיה הארגנן
 וועט נאט דיה משפטן דר פר :

אונ זיי קין דעם אום גהערט די רייד פון הבל אזו ווערט קין אין פעס אונ
 קין נעמט דס אקרד אונ טייט הבל אונ פר גיסט זיין בלוט צו דר ערד

תם וישר

און אין די מעגן פון אנוש האבן זיך גמערט די קינדער פון אדם האבן זיי ווידר נשפעניגט
אן נאט און האבן גרינג עבודה כוכבים אינ זיי פון געפן גאר אן נאט ווס דעם זיי
בשאלן אויף דר ערד . און איינליכער פון זיי האבן זיך גמאכט געמען בוקרד און דינג
זיי זיי אינ האבן פון לאוט נאט אד די לעב מעג פון אנוש מיט זיינ קונד . און נאט
וויאם אויף זיי זייער ברונג אויף דעם שלעכטן ווס זיי טראן . אינ נאט פרויעס אייבן זיי
דעם וואס פון פייג גיהון אונ עם ווערן פון לארן פון זיי דריי חלקים אונ די איינפירע
מענישן האבן זיך געמאכט צו מאן ביזו קעגן נאט : און אין די זעלביגע צייט און
ניט גויאסן היין רבנושא אונ די מענישן האבן גאר ניט גהאט צו עפן אונ אלע מענישן
האבן גויעט אינ גוואקסן דערער . דען נאט דעם פון פליכט די ערד פון ווערן דר עבודה
ווס אדם דעם פון וויריגט : און אנוש לעבט זיינצוג יאר אונ מווינט קינן אונ זיי קינ
אין אלט גווארן פערציג יאר אין ער גווען קלוג אין אלט אונ קעניגט אייבן אזי מענישן
און אידס די מענישן מיט פון שטארק און חכמה . און וויקט מיט זיין חכמה און נאט
וועט פון בארבו די מענישן ווס זען אויף דר ערד אונ וועט פרענגן זיין מבול אויף זיי
אונ קינן שרייבט דעם אלס אויף זיין טאבל אונ גויעט אים אין זיינ אוצרות אריין אונ
באכט ווידר קערן צוויי מענישן צו נאטס ווען : און אז קינן אינ אלט גווארן זוכענ
יאר גווינט ער דריי זון אונ צוויי מעכטער . די דריי זון הייסן מהלאל אונ עפן אונ דר
אונ די צוויי מעכטער הייסן עדה אונ צלה : אונ לשה דר זון פון מתישאל אינ זיך סתומ
מיט קינן אונ געכט זיינ צוויי מעכטער פון ווייבן . אונ עדה גוויילט און זון צו לבן אונ
לכך רופט דעם זון ויכל . און זיא גווינט נאך און אונ מען רופט אים ויכל . אונ אנה
גווינט און אונ זיא רופט אים מיט דעם נאמן תובל בן . און זיא ווערט נאך קינן
טראן אונ גווינט אפאכטער אונ רופט זיא מיט איר נאמן געטה דען זיא זאגט נאך קינן
פון שלישן אינ גווארן צו טור איין ויסנג . אונ לכך אינ אלט גווארן אינ ער גווייבן
ברונג אונ קאן ניט מער זעהן אונ זיין זון תובל בן פירט אים ארום . אונ אין עטומ
מעג ארום אינ גמאנגן לכך אין פעלר צריין אונ זיין זון תיבל קין פירט אים . אונ
בשעת אז זיי זענן ביידו גמאנגן אין פעלר . גייט קעגן זיי קין דער זון פון אדם . אונ
תובל קין זאגט צו זיין פאטער לכך ער זאל זיין מיט זיין בויין . אונ לכך שויסט אונ דר
שויסט קין דעם זון פון אדם . ווארום ער דעם גמיינט פון וויישן אז דעם אינ איין תיבה . אונ
קיין אינ גמאנגן אויף דר ערד אונ אינ געמאכט . דעם נאט געצאלט צו קין זיין ביין אונ זיי
ער דעם גטון זיין ברונג הבר : אונ בשעת לכך מיט זיין זון תובל קין זענן צווא גמאנגן
זעהן וואס פון איין תיבה זיי האבן דר שאנן . האבן זיי דר זעהן אז זייער עימר פאכער קין
אינ מיט . אינ זיי לכך דעם דר הערט אז ער דעם דר שאנן זיי עלטער פאכער קין דעם אים
זייער באנג גטון אונ דעם און גרויבן צו שלאגן איין האד אן דר ארדרי האנד אונ מערעט
זיין זון תובל קין מיט זיינ הענד אונ טייט אים :

און אז די ווייבן פון לכך האבן דר הערט אז זייער מאן לכך דעם זעלאן זייער זון
תובל קין אונ זייער עלטער פאכער קין האבן זיי אים פיינד גהאט אונ האבן זיך אין

תם וישר

ד

ווייטער אפ צו שיינן פון מענטשן. דריי טאג איז ער גווען פֿר באַרנן . אונ אין פֿערדין טאג
הט ער זיך פֿוועזן צו די מענישן אונ הט גלעדיגט זיי נאָמט וועג . אונ אלץ ווס זיי פֿרעגן
אים זאָגט ער זיי . אונ אזו הט ער נטאָן פֿול טעג אונ פֿול יאר :

וישב אונ דר נאָך קערט ער ווידר אונ פֿר באַרנט זיך זעקס טעג אונ ארף דען זיבטען
טאג פֿוועזט ער זיך צו די מענישן . אונ דר נאָך הט ער זיך פֿוועזן איין טאג אין
חידש אונ דר נאָך איין טאג אין יאר . אונ אלי מענישן אונ אלי שרים גרוסטן צו זעהן
דס פֿנים פֿון חנוף אונ צו וויינע רייד . אָבד זיי קענן ניט צו גיין צו אים מחמת גרוס פֿחד
וכדא . דען דר פֿחד פֿון נאָט איז גווען ארף זיין פֿנים . אונ אלי האָבן איין עצה גהאלטן
אז מען זאל איין זאמלן אלע מענישן אונ מען זאל קופֿן צו חנוף מיט אים ריידן פֿשעת
ער וועט זיך צו זיי פֿוועזן :

ויהי אונ עם איז גווען איין טאג איז חנוף צו זיי ארום גנאָנגן זענן גקופֿן צו אים אלי
מענישן מיט אנדער אונ חנוף קערנט זיי ווי אזו מען זאל דינן נאָט אונ לערנט שכל
אונ חכמה אונ ווי אזו מען זאל זיך פֿארקטן פֿר נאָט אונ ווי אויבֿר פֿרויף דען אנדערן
ליב צו האָבן . אונ אז ער אין נאָט איז צו אונטער שטיצען . אונ אל מענישן בוקען
זיך צו דר ערד אונ זאָגן דר סקד זאל אייביג לעבן :

ויהי אונ אפֿאל איז גווען פֿשעת אזו אלי שרים איז אלי מענישן האָבן גרעט מיט חנוף
אונ חנוף לערנט זיי נאָמט וועג רופֿט אפֿלאך פֿון נאָט צו חנוף פֿון היפֿט אונ
זאָגט אז מען זאל אים ארוף נעמֿן ארף העם הימל : בעת אין דער זעלפֿיגער צייט אז
חנוף הט געהערט די ראווע רייד פֿון מלאך . איז ער ארום גנאָנגן אונ הט איין גואַסלם
אלי מענישן ווס ארף דר ערד איז . און הט מיט זיי גלעערנט חכמה און מוסר און די
שפֿראַך פֿון נאָט אונ זאָגט צו זיין ארף בין פֿנערט גוואַרן צו קופֿן אין היפעל אריין
אָבד ארף ווייס ניט וועקן טאג עם וועט זיין :

ועתה אונ צונד וועל ארף אייך לערנן קלוגהייט אונ די שפֿראַך פֿון נאָט . אונ חנוף
שפֿראַפֿט זיי אונ לערנט מיט זיי אלי גועז אונ איז זיין מוהר אז זיי זאלן זיין
נכנעים צו זייערע מלכים ושרים . איז זאלן פֿאלגן זייערע פֿפעד פֿדי עם זאל זיין שמוס
אונ הצלחה אין דר וועלט . און ארף לערנט ער זיי ווי אזו מען זאל בוקפֿן דס אייביגי
לעבן און איז גועסן מיט זיי עפֿליכע טעג אונ הט מיט זיי אזו גלעערנט : ויהי אונ עם
איז גווען אין דר זעלפֿיגער צייט פֿשעת חנוף איז מיט זיי גועסן אונ הט מיט זיי גרעט
האָבן זיי ארף גרובן זייערע אונן האָבן זיי געהן איין נשפֿעלם פֿון אַרנֿסן וואַקן גידיש
אַראַפֿ פֿון הימל . האָבן זיי גזאָגט צו חנוף ווס זיי האָבן געהן . דאָס חנוף צו זיין
גזאָגט דס איז פֿון מיניט וועגן . דען עם הט גנדייכט די צייט אונ דר טאג אז ארף
זאל פֿון אייך אַוועק גיין אונ וועל זיך מיט אייך זען מעורר גיט זעהן :

ויקם אונ דר וואַקן איז גקופֿן און הט זיך גישפֿעלט פֿר חנוף אונ אלי מענישן וואָס
זענן גווען ביי חנוף האָבן זיי דס געהן אונ חנוף הט אין דר זעלפֿיגער צייט אום
גשריגן מיט אַרוף קול אונ דאָס אזו גזאָגט וועקער מענישן ווס ער וויל וויסן די וועג

תם וישר!

בימים אין די דאזיגע מעג איז לכה דר זון פון מתושלה אלס גווען הונדערט און אכט און זעכציג יאר איז גשטארבן שית דער זון פון אדם . און שנת איז אלס גווען ניין הונדערט און צוועלף יאר . און אז לכה איז אלס גווארן הונדערט איין און אכציג יאר דעם ער ננטן צווייב זי איז גווען איין אייניקל פון חנוך . אין דר דאזיגער צייט וואס מענטשן האבן גויעט האבן זיי גפונן אביביל קארין . זייערע די מענטשן האבן פארט גיט אפ גקערט פון ויער שלעכטן וועג . און לכה זיין נויב האט גווארן איין זון צו לכה . דעם מתושלה אים אגאבן געבן נח ווארום נח איז מיישט רוח . כדי די ערד זאל ווערן רוח און גשמיילט פון צו פר בארען . און לכה דעם אים אגאבן געבן כנחם . ווארום כנחם איז מיישט טרייסט . צו זאגן דר דאזיגער וועט אונז פרייסטן פון אונזרי ווערק און פון אונזר מרוערקיט ווס גאט דעם אונז פר פלוכט :

ויגל און דעם קינד איז אפ גוואקסן גווארן . און מען דעם אים אנטוויינט און דעם קינד איז גיגאנגען אין דעם וועג ווי זיין עלטער פאטער מתושלה . און איז גווען רעכט פארטיג מיט גאט ב"ה . און אלע מענטשן האבן אפ גקערט פון גאטס וועג . און אין דר דאזיגער צייט האבן זיך די מענטשן גמערט מיט זין און מעכט און אייגער דעם דעם אנדרן גלערנט דעם שלעכטן וועג און האבן ווידר גשפעניגט אן גאט . און אימליכער מעש גאט זיך גמאכט איין אפ גאט און זענען גאד גגאנגען שלעכטע פאזות און אונצוכטיקייט . און אויך היות און בהמות האבן פערדארבן ויער וועג : וידא און גאט דעם געוהן אז אלע האבן פר דארבן ויער וועג דעם גאט גאט און וועל אפ מעשן דעם מענטשן ווס אויך האב בשאפן אויך דער ערד און אויך אלי היות ובהמות און עופות . און וועלכער מעש עס איז גאנגן אין גאטס וועג איז ער גישטארבן אייגער גאט האט גבראכט דעם שלעכטס אויך די מענטשן . אפר נח דעם גפונן חן אין גאטס אויגן . און גאט ב"ה האט גאט דר וויילט נח מיט זיינע קינדער אז זייד זאגן לעבן בכייבן און פון זיי זאל ארום קיבן צוועקט :

ענדע פון פרשת בראשית

פרשת נח

דיקי און אז נח איז אלס גווארן אכט און פערציג יאר איז גשטארבן אנטש דער זון פון שנת און אנוש איז אלס גווען ניין הונדערט און פינף יאר . און אז נח איז אלס גווארן ניין און זיבציג יאר איז גשטארבן קינן דר זון פון אנוש און קינן איז אלס גווען ניין הונדערט און זעוהן יאר . און אז נח איז אלס גווארן צוויי הונדערט און פיר און דרייסיג יאר איז גשטארבן מהללאל דער זון פון קינן . און מהללאל האט גלעפט אכט הונדערט פינף און זיבציג יאר . און אז נח איז אלס גווארן דריי הונדערט און זעקס און זעכציג יאר איז גשטארבן ירד דר זון פון מהללאל און ירד דעם גלעפט ניין הונדערט און צוויי און זעכציג יאר . און אלע מענטשן ווס זענן גגאנגן אין גאטס וועג זענן זיי גשטארבן אין דר דאזיגער צייט כדי זיי זאגן גיט זעהן דאס שלעכטס ווס גאט ב"ה

תם וישר

ו

שְׁלֵכֶן אִיז אױף גֶשטאַטן נח און כּחֹשֶׁלֶח אין האַבן גמון אזו וויא גאַט האַט זיי גאַט
אָבֶר די כּענטשן האַבן גאַר ניט גוואַלט צו הערן די דאַווער הייד :

ויהי אונ נאך דעם האַט גוואַט צו נח דר סוף פון אלי מענטשין איז
גקױפן צו פר מיר . פון וועגן זייערי שרעכטי מעשים אונ גון אױף

וויל זײא פר דארבין פון דר ערד אונ דו נח נעם צו דיר פּיטסן האַלץ
אונ זאַלסט גיין וויא דו גײסט אונ זאַלסט מאַכן צו דיר איין גרוסן קאַסטן .

אונ און זאַלסטו מאַכן דעם קאַסטן דריי הונדערט איילן דיא לענג . אונ
פּופּציג איילן די ברייט . אונ דרייסיג איילן די הײך אונ זאַלסט מאַכן איין

מיר אין דער זײט . אונ זאַלסט מאַכן אַז עס זאל אױבן שְׂמאַל זײן
איין אייר די ברייט . אונ זאַלסט זי אױס שְׂמירן פון אינג וויינג אונ פון אױסן

וויינג מיט פּעק . ואני אונ אױף וועל ברענגן אַמבול אַז עס זאל פאַר
דארבן אַדוונג וואס עס איז פר האַנדן אױף דר ערד . אונ דו נח מיט דײני

קינדֶר זאַלט איר קומן אין דר תּיבֶה ארײן אונ איר זאַלט איין זאַמלן פון
אַלע בִשְׁעִפְנִישׁ צױווי . מאן אונ ווייב אונ זאַלסט ברענגן אין דער תּיבֶה

ארײן בדי עס זאל זײן אַנְרִכְנִישׁ אױף דער ווערט . אונ אױף זאַלט איר
ברענגן פון אלי עסן ווערג בדי איר זאַלט האַבן צו עסן . אונ אױף דיא

בְּחַמֹּת אונ חיות אונ עופות זאַלן אױף האַבן צו עסן : וכּתּרַת אונ דו
זאַלסט אױס־דר וויילן צו דײני קינדֶר יונג פּרואַן אונ זיי זאַלן זײן צו דײני

קינדֶר פר ווייבֶר : ויקם אונ נח איז אױף גישטאַטן אונ סאַכט די תּיבֶה
אין דר דאַוונגֶר שְׂמאַט ווי גאַט האַט אױס גהײסן : ובשנת אין דאַט יאַר

אַז נח איז אַלט גוואַרן פּינף הונדֶרט אונ פּינף אונ נײַנציג יאַר האַט נח
אַן גהױבן צו מאַכן די תּיבֶה : אונ אַז נח איז אַלט גוואַרן זעקס הונדֶרט

יאַר האַט נח אױס גבױט שוין די תּיבֶה מיט אלי אירע זאַכן אונ נח האַט
גמאַכט די תּיבֶה פּינף יאַר אזו וויא גאַט האַט גבאַטן : דענצמאַל האַט

נח גנומן צו זײני דרייא קינדֶר דריי מעכטֶר פון אַלְקִים דער זון כּחֹשֶׁלֶח
אזו ווי גאַט האַט גבאַטן צו נח :

כּעַת אין דר דאַוונגֶר צײט איז גשְׂטאַרְבֶּן מְשׁוּתַלַּח דר זון פון חנוך . אונ
כּחֹשֶׁלֶח איז אַלט גווען גיין הונדֶרט אונ גיין אונ זעכציג יאַר אונ

נאך דעם אַז כּחֹשֶׁלֶח איז גשְׂטאַרְבֶּן האַט גאַט גוואַט צו נח קום דו אונ
דיין

גשׁוֹמֶרֶט אײַבֶּר דר גאַנצע וועלט און די זון איז נוֹאָרן פֿינצער און די גרוינד פֿעסט האָבן גצײמֶרט און עס אײַד גווען גרויסע בליצן און דונערן וואס אַנעלכס איז נאָך נים גווען זינד דיא וועלט איז בשׂאפֿן נוֹאָרן : און נאָם בײַה הֶט דס גטון פֿרי מאַסר וועלן זײ תּשׁוּבָה טון . און זײַא האָבן פֿאַרט נים חרָטָה גהאָט און האָבען נים אָפֿ גקערט פון זײער שלעכטן וועג און מערן נאָך שלעכץ צו טון . און אז נח איז שוין גווען זײַבן מעג אין דער תּיבָה . און נח איז דעמאלט אַלט גווען זעקס הונדערט יאָר איז שוין גווען וואַסר פון מבול אויף דער ערד . און עס האָבן זײַה גשׂפּאַרטן אַלי קוואַלן פון אָפֿ גרוינד און אַלי פֿענצער פון הימל האָבן זײַה געפֿינט און עס הֶט גרענגט אויף דר ערד פֿערציג טאָג און פֿערציג נעכט . און נאָם בײַה הֶט פֿר שלאַסן דיא תּיבָה :

וײעפו און אַלע די מענשן ווס זענן גווען אויף דר ערד זענן מיר גוואָרן פון רעגן . דען דר רעגן הֶט זײַה גשׂמאַרקט אויף דר ערד . און בהמות און חיות און עופות זענן נאָך אַרום דער תּיבָה גשׂמאַנן : ויתקבצו און עס האָבן זײַה אײַן גואַמעלט אַלע מענשן מיט אַנגרד אײַן ערה פון זײַבן מאל הונדערט טווענד מענשן טאָג און וײַבֶּר און זײַ קוכן אַלי צו נח פֿר דער תּיבָה . ויקראו און אַלע מענשן האָבן גרופֿן צו נח עפֿן אַונז אויף די תּיבָה וועלן מיר אַרײַן גײַן אין דער תּיבָה און פֿר ווס זאַלן מיר שׂמאַרבֿן : ויען הֶט נח גענפֿרט צוא זײַ מיט אַהוף קול פון דער תּיבָה און האָם צו זײַא גואַנט פֿאַר וואַר איר האָט ווירד גשׂפּעניגט אַן נאָם בײַה אײַבֶּר דעס הֶט נאָם בײַה אויף אײַה גבראַכט דס שלעכץ צו פֿר טײַליגן אײַה און צו פֿר וויסן אײַה פון די ערד :

הלא פֿר וואַר די זאָך ווס אײַה האָב אײַה גרעט האַנדרט און צוואַנציג יאָר בײַו היינטיגן טאָג און אײַד האָט נים גוואַלט הערן די רייד פון נאָם . און אַצונד ווילט איר בלייבן לעבן אויף דר ערד : ויאמרו און זײ זאָגן ווירד צו נח מיר זענן היינט אַלי מענשן דא און מיר וועלן תּשׁוּבָה טון צו נאָם בײַה גײַערט עפֿן אַונז אויף דיא תּיבָה פֿרי מיר זאַלן לעבן בלייבן : ויען און נח ענפֿרט ווירד צו זײַ פון דר תּיבָה אזו צו זאָגן :

אַצונד אז אײַר זעהט שוין די צרות פון אײַערע לײַבֶּר ווילט איר תּשׁוּבָה

תם ויישר

ח

אוף די פענצער פון הימל אונ דר רעגן הט שון אוף גהערט אונ די תיבה
הט שון גרוט אוף די בערג פון אררט אונ נח הט גיגענט די פענצער פון
דר תיבה אין דער זעלבער צייט: ויקרא און נח רופט צו גאט ביה נאך
מער אונ זאגט אים איך בעט דייך גאט דר גאט ווס הט בשאפן הימל אונ
ערד אונ אלי וואסרן. ציה אום פון דעם פר שליסונג אונזרע לייבר דען
איך בין זייער מיד פון מיין זיפצן. וישמע אונ גאט ביה הט צו גהערט די
רייד פון נח אונ זאגט צו אים אז דס יאר וועט דר פילט ווערן דעמאלט
וועסטו ארום גיין: ויהי אונ אז דס יאר איז דר פילט גווארן איז דס וואסר
טרונקען גווארן פון דר ערד: אונ נח הט אפ גטאן די דעק פון דר תיבה
אין דר זעלבער צייט. אונ אין זיבן אונ צוואנציג מענ אין אנדערן חודש
איז די ערד טרונקן גווארן. נייארט נח מיט זיינע קינד אונ אלי ווס זענן
גווען מיט אים אין דר תיבה זענן גיט ארום ביו גאט הט זיי גהייסן:

ויהי היום אונ אז עס איז גקומן דער טאג ווס גאט הט צו זיי זאגט אז זיי
זאלן ארום גיין פון דר תיבה זענן זיי אלע ארום גגאנגן אונ אמליכר
איז גגאנגען צו זיין וועג אונ צו זיין ארט: אונ נח מיט זיינע קינדער
זענן גועסן אוף זייער ארט אונ האבן גדינט גאט אלע זייערי לעב טאג:
אונ גאט פענשט נח מיט זיינע קינד בישעת זיי גייען ארום פון דר תיבה
אונ גאט זאגט צו זיי פרוכפרט אייך אונ מערט אייך אונ דר פילט דיא
ערד אונ שטארקט אייך אונ ווידמיט אייך אוף דער גאנצער ערד: וכוש
אונ כוש דער זון פון חם גאט גנומן אויב אוף זיין עלטער: אונ זיא
געווינט אים אזון אונ מען גיט אים אנאמן גמרוד אונ פר ווס האבן זיי אים
גרופן גמרוד צו זאגן אז די מענשן ווס זענן גווען אין דער זעלבער צייט
האבן ווידר געשפעניגט אן גאט ביה. אונ דס קינד איז דר וואקסן גווארן
אז זיין פאטער הט אים זייער ליב גהאט ווייל ער איז געבארן גווארן
אוף זיין עלטער: אונ עס איז גגעבן גווארן צו כוש דס העמל פון אדם
הראשון בשעת אז ער מיט חוה זענן ארום גגאנגן פון גן עדן. אונ אז
אדם הראשון איז גשטארבן הט מען גגעבן דס העמל צו חנוך דער
זון פון ירד. אונ אז חנוך איז ארום גגאנגן אופן הימל גאט מען גגעבן
דס העמל צו זיין זון מתושלח. אונ אז מתושלח איז גשטארבן הט

נח

תם וישר

נח גנומן דס העמדר אין דר תיבה אריין איז דס העמדר גווען ביי
אונ בשעת אז זיי זענן ארום גגאנגן פון דר תיבה האט דס גנגבית
העמדר פון זיין פאטער אונ דעם עס בהאלטן פון די ברודר . אונ אזוי
גווייזן כוש האט ער אים גגעבן דס העמדר . אונ אזוי כוש דעם גווייזן נמרו
דעם כוש אים גגעבן דס העמדר מחמת ליבשאפט :

ויגד אונ אז נמרוד איז דר וואקסן גווארן אונ איז אלט גווארן צוואנציג
יאר . האט נמרוד אן גטאן די דאזיגע קליידר . אונ נמרוד דעם זיך
גשטארקט אז ער דעם אן גטאן דעם קליידר . אונ האט דעם אים גגעבן קראפט
אונ שטארקייט אונ פלעגט האפן תיות אין פעלד . אונ נמרוד דעם גבוים
איין מוזה אונ האט מקריב גווען די תיות פון גאט : ויתחוק אונ נמרוד
האט זיך גשטארקט אונ איז גשטאנן פון זיינע ברודר אונ דעם פאר זיין
מלחמה גהאלטן מיט אלע פייגל פון זיינע ברודר . אונ האט דעם אים
בגליקט אלי מאל אין זיינע מלחמות אונ האט גקניגט און דער ערד .
דרום איז גווען אין דר זעלבנער צייט . דר משר . אזוי ווי איינער וואפנט זייני
יונגן צו דר מלחמה . וואמרו אונ די דאזיגע לייט זאגן צו אים אזוי וויא
נמרוד וואר איין גרויסר שיסר ארום צו זאגן אין פעלד אונ דעם בגליקט
אין אלי מלחמות אונ דעם מציר גווען די ברודר פון אלי פייגט . אזוי זאל
און גאט דיך שטארקן אונ בשירמן . וידי אונ אז נמרוד איז גווארן מושל
אונ דעם מנצח גווען אלי פייגט . האט ער זיך איין עצה גהאלטן מיט זייני
יועצים מען זאל אים בויען איין שיינס פאלעז אונ האבן שטארק גוהכט
ביי זיין האבן גפויגן איין ארט אין מזרח זייט ווי די זון שוט און גיין אונ
בויען אים איין גרויסע שטאט זייער לאנג אונ ברייט אונ זייער שייני . אונ
נמרוד דעם גרופן די שטאט שנער דען גאט דעם אום געליידנט אלע
פייגט אונ דעם זיי בצווינגן . אונ נמרוד איז גוועסן אין דר שטאט שנער
אונ איז גוועסן זיכרליך אונ האט מלחמה גהאלטן מיט אלי פייגט . אונ
דעם זיי געמאכט אונטר מעניג . אונ נמרוד איז זייער מצליח אין אלע
מלחמות אונ איז גווארן זייער גרום : וכל אונ אלע פעלקר האבן גהערט
פון אים אזוי האבן זיך אלע איין גזאמלט צו אים אונ האבן אים גפראכט
מתנות . אונ זענן אלע בייא אים בגלייזן זיצן אין דר שטאט שנער

תם וישר

און נמרוד איז מושל איפער אלע קונדער פון נח און זענן גווען אונזער זיין האנט און אונזער זיין עצה און דאס גאנצן לאנד איז גווען איין עצה און איין רייד :

און נמרוד איז נים גנאנגן אין גאמס וועג און איז גווען נאך מער רשע ווי די מענשן ווס זענן גווען נאך דעם דור המבול . און הט גמאכט אפ געטר און בוקט זיך צו זיי . און נמרוד ווירד שפעניגט אן גאט ב'ה און לערנט אלי וייגע קנעכט און מענשן זיין שלעכטן וועג . און אוף זיין זון מרדון איז נאך גווען ערגר פון אים און איסליכער מענש וואס האט גהערט די שלעכטע מעשים פון מרדון האבן זיי און גואנט . פון רשעים גייט ארויס איין רשע :

ותרח און תרח דר זון פון נחור איז גווען ביי נמרוד איין מארשליק און איז גווען ביי נמרוד וייער חשוב אין דר דאוניר צייט און ביי אלי קנעכט . און ער און די שרים האבן אים וייער ליב גהאט און האבן אים דר הייכט . און תרח הט גנומן אווייב און זי הט גהייסן אסתלתה זיא איז גווען די טאכט פון פרנכו און זי הט גווינן איין זון און תרח איז דעמאלט אלט גווען זיכציג יאר . און תרח הט אים אנאמן גנעקן אברם ווארום אברם איז פייטש הוך צו זאגן אז דר מלך נמרוד הט אים דר הייכט איפער אלע שרים ווס זענן ביי אים גווען :

ויהי און עם איז גווען די נאכט ווס אברם איז גבארן גווארן . זענען גקומן אלי קנעכט פון תרח און אלי חכמים פון נמרוד און אלע מכשפים און האבן גנעסן און גמרוגקן ביי תרח איין גאנצע נאכט און אוף האבן זיי זיך מיט אים גפרייט איין גאנצע נאכט . און בשעת אז זיי זענן אוועק גנאנגן פון תרח אלע חכמים און אלע מכשפים האבן זיי אוף גהובן וייערע אונן צום הימל און צו די שטערן האבן זיי גועהן אז איין גרוסר שטערן קומט פון מזרח זייט און איז גלאפן און הט איין גשלונגן פיר שטערן פון פיר זייטן . האבן זיך פרוואונדרט אלע חכמים און אלע מכשפים אויף דער זאך . און די חכמים האבן פרושטאנן די זאך און האבן גוויסט ווס דס בפיט און איינר זאגט צום אנדערן דען גייערמ דס קינד ווס איז גבארן גווארן היינטיגע נאכט צו תרח דאס קינד וועט

גרום

תם וישר

גרום ווערן און וועט זיך פרוכפרן און בערן זייער און וועט ארבען דס
לאנד ער און זיינע קינדער . און אימליכער פון די תכמים און פון דיא
מכשפים איז גנאנגן אהיים :

ויהי און אז עס איז גקומן אין דר פרי . זענן זיי אלע אף גשטאנען
און האבן זיך איין גואמלט אין איינס און זענן גנאנגען אין ראט
הויז איין עצה האלטן . הם איינר גיואנט צום אנדרן דאס וואס מיר
האבן גועהן ווייסט דאך נמרוד דר פון גיט און אז עס וועט קומן צום
סוף וועט ער צו אונז נאך פד ווס הם איר מיר גיט מודיע גווען .
וועט ער אונז אלע לאזן שטראפן : ועתה און אצונד לאזן מיר גיין צו
נמרוד און מיר זאלן אים דר ציילן די זאך ווס מיר האבן גועהן . און האבן
אזו גטאן און זענן גקומן און האבן זיך גבוקט צו אים . און האבן גואנט
מיר האבן גהערט אז עס איז גבארן גווארן איין זון צו תרח . און מיר
זענן גקומן צו אים נעכטן און מיר האבן גגעסן און גטרונקן און מיר
זענן גווען לוסטיג . און אז מיר זענן אנוועק גנאנגן אהיים שלאפן . האבן
מיר אף גהובן אונזרע אוגן צום הימל האבן מיר גועהן אז עס איז גקומן
איין גרוסער שמערן פון מורה ווס דארטן גייט אף די זון . און לויפט
זייער שטארק און האט איין גשונגן פיר אנדרע גרוסע שמערן . און
אז מיר האבן דס גועהן האבן מיר זיך זייער פד וואונדערט דדוף און
מיר האבן זיך דר שראקן . אזו האבן מיר במראכט די זאך אז דס במיית
אז דס קינד ווס איז גבארן גווארן צו תרח וועט ווערן גרום און שטארק
און וועט ביי קומן גבורים און וועט האבן מרינות ער מיט זיינע קינדער :
ועתה און אצונד אדונגן נמרוד מיר האבן דיר מודיע גווען די זאך ווס
מיר האבן גועהן . איז אונזר עצה אז אדונגן זאל געבן צו תרח
פיר געלד פד זיין קונד און מען זאל דס קינד אום ברענגן איי עס וועט
אוף וואקסן אף דר ערד : וישמע און נמרוד איז וואוד גפעקן דיא זאך
און הם גשיקט נאך תרח און גואנט צו תרח . עס איז מיר גואנט גווארן
אז היינטיגע נאכט איז ביי דיר גבארן גווארן און . און אזו איז גועהן
גווארן אף דעם הימל דרום אצונד גיב דס קונד . און איך וועל דיר געבן
פול גאלד און זילבר . און תרח ענפרט . אפר ווער וועט ירשיגן דס געלט :

ויהי

תם וישר

ויהי אינן או נסרוד קמ גהערט די רייד פון תרה . איז ער גווארן אין פעס אונ זיין גרים צאנן קמ גברענט אין אים . אונ אז תרה קמ געוהן אז נסרוד איז אין פעס . קמ תרה גואנט פוין הער ארדונג אפילו דס קינד זאל איה געבען ווערן צו פוין הער אן געלט . קמ נסרוד גואנט וויקר צו אים גיין איה וויל נאר אז דו זאלסט מיר פו קאפן דס קינד פו געלט . זאנט תרה וויקר איה פעס דיה פוין הער קאו ריינד ביין קנעכט אין זאך פו ריר . אונ נסרוד זאנט צו אים רייר . קמ תרה גואנט גיב מיר קאך פוין הער רביי טענט צייט איה וועל מיה מילשב זיין מיט פוין ווייב . קמ נסרוד צו גהערט די זאך אונ קמ אזו גמאן אונ קמ אים געבען צייט רדייא פענ : ויצא אונ תרה איז ארום גנאנגן פון נסרוד אונ איז גנאנגן אהיים אונ קמ פו צייגט די גאנצע זאך אונ אז עס איז נקסן דר דריטר פאג קמ נסרוד גשוקט צו תרה אזו צו זאגן . שיק מיר ביין קינד פו דעס אוצר געלט וואס איה וויל געבען . אונ אוב דו וועסט אזו גיט טאן . וועל איה לאזן פויען דיה אונ אלע וואס אין ביין הזו זענן פו האנדן : ויסהר אונ תרה איינט אונ געסט איין קינד פון זיינע קנעכט וואס דיא שפחה קמ גווען דעס זעלבדיגן פאג אונ קמ גבראכט דס קינד אונ גאט ביה איז איה גווען צו היקר אין דר זאך פו נסרוד זאל גיט פויען אברם . אונ נסרוד געסט דס קינד פון תרה . דען ער קמ נמיינט אז קס איז אברם . אונ די זאך איז פו געסן גווארן פון מכה . אונ דס אלץ איז גווען פון גאט ביה פרי אברם זאל גיט נמייט ווערן :

ותרה אינן תרה קמ גנמן אברם מיט דר סומר און די זיינערן אונ האט זיי פהאלטן אין איה הייל אונ האט זיי געבען דארט צו עסן . אונ גאט ביה איז גווען מיט אברם אין דער הייל אונ אברם איז גווארן גרום אונ אברם איז גווען אין דר הייל זעהן קאר . אונ נסרוד און אלע חכמים אונ אלע מכשפים אונ אלע קנעכט האבן נמיינט אז נסרוד קמ נמייט אברם . אינן דר זון פון תרה דר ברודר פון אברם ווס ער איז גווען ערפטר פון אברם קמ גנמן אווייב . אונ דרן איז אלט גווען גיין אונ רדייסט יאר בשעת ער קמ גנמן דס ווייב אונ זי קמ אים גווען אזון . אונ מען קמ אים זאמטן געבען ליט . אונ זי קמ נאך גווען איין פאכטר אונ מען קמ איר זאמטן געבען מכה אונ זי קמ גווען נאך איין פאכטר אונ מען קמ איר זאמטן געבען שרי . אונ דרן איז אלט גווען צוויי אונ פערציג יאר בשעת אז שרי איז גבארן גווארן . אונ אברם איז אלט גווען זעקסן יאר בשעת אז שרי איז גבארן גווארן . אונ אין דר זעלבדיגן צייט איז אברם אונ זיין סומר אונ זיין זייערן ארום גנאנגן פון דר הייל . דען נסרוד און די קנעכט האבן פו געסן אן אברם . אונ אברם איז ארום גנאנגן פון דר סענה איז ער גנאנגן צו נח אונ צו זיין זון שם . אונ פלייבט ביי זיי זעצן אונ קערניט פון זייא גאטס מיר אונ זיינע ווען . אונ קיין שום פענט קמ גיט נקענט אברם . אונ אברם קמ פריינט נח מיט שם פויל פענ . אונ אברם איז גווען ביי נח אין הזו גיין און רדייסט יאר . אונ אברם האט דר קענט גאט ביה זינט ער איז אלט גווען רדייא יאר . אונ אברם איז גנאנגן אין גאטס וועג פו אין שום אריון אזו ווי נח מיט זיין זון שם האבן אים

תם וישר

אים גרענימט . אונ אלע מענישן ווס יעגן גווען אויף דר ערד האבן סוירר גווען אן גאט ב"ה און האבן גריינט אפ געטור . אונ זיי האבן גאר פר געסן אן גאט ווס ער קט זיין בשאפן אונ איימליכר בזונדר קט זיך גמאכט איין אפ גאט פון האלץ אונ שטיינר וואס ער קען ניש ריירן און ניש הערן . אונ נמרוד מיט זיינע קנעכט און תרח מיט זיין גאנץ הויז זונדר האבן אן גרויבן צו דיין די אפ געטור :

זידי אונ צו תרח איז גווען צוועקף גרוסע אפ געטור אויף צוועקף חרשים . און איימליכן חודש קט ער גריינט אפזונדערן אפ גאט אונ קט סקריב גווען צום אפ גאט אפגעענט אונ אנשטאנק . אונ אזו קט ער נטון איימליכן חרש צו זיין אפ גאט . אונ קאט זיך גבוקט צו זיי אונ קט צו זיי גריינט . אונ אזו קט נטון תרח אלע זיינע טעג . און אלע מענישן פון דור האבן אויך אזו נטון אונ האבן זיך אויך גמאכט אפ געטור . אונ דעם געכטן גאט ב"ה האבן זיי פר קאנט . אונ עס איז ניש גפונן גווארן קיין שום סעניש איז דר דאווינר צייט ער זאל וויסן ווס גאט איז . דען זיי אלע האבן גריינט אפ געטור . גאר נח אונ זיין הויז זונדר אונ אלע ווס גווען אונטער זיין עצה די האבן זיא גקענט גאט ב"ה אין דר דאווינר צייט . אונ אברם דר זון פון תרח איז דר וואקסן גווארן ביי נח אין הויז . אונ קיין שום סעניש קט ניש גוויסט אז גאט ב"ה איז מיט אברם אונ גאט ב"ה ניש צו אברם אהארץ אז ער פר געכט אונ איז פר שפענדיג און ווייסט אז ארץ ווס דער זעלביגער דור טוט ווס זיי דיין צו די אפ געטור איז אויך באדרייט דען זיין קעגן ניש העלפען :

זיירא אונ אז אברם קט געקן די זון שיינן קט ער גריינט אז דס איז גאט אונ ער וויר אים דיין אונ קט גריינט די זון אגאנצן מאג אונ קט תפלה נטון צו איר . אונ זיי עס איז נקיטן פר נאכט איז די זון פר גאנצן אונ עס איז פינצטער גווארן קאט ער אויף גרויבן זיינע אונט אונ זעקט אז די זון איז ניש דא . קט אברם דר קענט אז דאס איז ניש קיין גאט . דר ווייט קט אברם דר זעקן די רבנה אונ די שפען . קט אברם גמיינט אז דס איז אגאט אונ זי שפען זענן קנעכט . קט אברם תפלה נטון צו איר אגאנצע נאכט . אונ זיי עס איז נקיטן אין דר פרי קט ער וויר דר זעקן די זון . קט אברם גאנט נטון גיין דס איז אויך ניש קיין גאט ווס קט בשאפן היקד אונ ערד . גאר זיי זענן גאטס קנעכט :

זיירא אונ אברם קט זיך געעצט ביי נח אין הויז קט אברם דר קענט ווס גאט ב"ה איז אונ זיין הייליגן נאמן אונ אין זיינע וועגן . אונ אברם קט גריינט גאט ב"ה אלע זיינע לעב טאג . אונ דס גאנצע דור האבן פר געסן אן גאט אונ האבן גריינט די אפ געטור . אונ ווירר שפעניגן אן גאט אלע טעג : אונ דר סוף נמרוד קעניגס זיכרקה און די גאנצע וועלט איז גווען אונטער זיין האנד . אונ די גאנצע וועלט איז גווען איין קשין אונ איין דבור . אונ אלע ערים פון נמרוד אונ אלע גרוסע קייט האבן איין עצה געהאקן אין דר זעלביגער צייט . מצרים אונ כוש אונ סעען . אונ איינר זאגט צום אנדערן ברייט אויך אז סיר וועלן בויען אשטאט און אין דר שטאט וועלן כיר פאכן אגרוסן פאלץ באנץ דוך .

תם וישר

יא

אוג די הייך זאל זיין גיין אין הייכל . און מיר ווערן מאכן אגאנץ פרי מיר זאלן געוועלינגן אריבער דר באגער וועלט . פרי מיר זאלן ניצול ווערן פון בייו פון אונזער פיינט . און מיר ווערן קיניגן איבער זיי מיט נואאם . און מיר וועלן גיט ווערן פון שפרייט פון ווערן זייערע מלחמות . און זען אלי קיפן פון דען מלך און האבן עס גואנט דיא דאווע רייד איז עט דעם מלכות וואל גפעלן : ויתקבצו און אלע משפחות האבן זיך איין גואבלט זיין עקר פון ועקס מאל הונדרט טויזנט מענישן און זענן גגאנגן און האבן גויכט אפרייט לאנד צו בויען די שפאט און דעם סורם און האבן גויכט אופן באניצן לאנד האבן זיי גיט גפונן אזו איין לאנד ווי אין מורח זייט איז לאנד שבער . און די לענג פון דעם לאנד איז אז ווי צוויי יאר באנג און זענן גגאנגן אלע אהין און האבן זיך דארטן בויעט :

וידחו און זיי האבן אן קרוין צו מאכן ציגל און ווילן בויען די שפאט און דעם סורם און דם בויען איז גווען צו ווידר שפעניגן אן גאט און סראכטן אין הארץ מלחמה צו האלטן מיט גאט און ארום צו גיין אויף דען הייכל . און זיי זענן גווען כחות איין פתה הם גואנט מיר וועלן ארום גיין אויף דען הייכל און וועלן דארט מלחמה האלטן און די אנדרע פתה הם גואנט מיר וועלן ארום גיין אויף דען הייכל און מיר וועלן דארטן שפען אנדור אפ גאט און מיר וועלן דארטן עס ריין און די דייטע פתה הם גואנט מיר וועלן ארום גיין אויף דעם הייכל און וועלן שיקן מיט פילין . און גאט הם גוויכט זייערע שבעמי מלכות . און די מענישן האבן גווען אז מען זאל בויען די שפאט און דם סורם : און בשעת אז זיי האבן אן קרוין צו בויען האבן זיי גבוים אנווסע שפאט און אגריסן סורם און דר סורם איז שון גווען אזו דוד אז מען הם ברארפט צו דער לאנג צינג אדר לייט צום בעד מלאכה הם גווערט אנאניג יאר . און אז אצינג איז אראפ גפאלן האבן זיי אלע גוויינט דריבער מער אז אמענט זאל אראפ פאלן און שפארבן דען אז אמענט פלעגט אראפ פאלן און שפארבן האבן זיי זיך גיט מצער גווען . און גאט ביה הם גוויינט זייערע בייע מלכות . און אין דר צייט אז זיי האבן גבוים האבן זיי גווארפן פילן צום הייכל . און אז די פילן זענן אראפ גפאלן צו ריב זענן די פילן גווען רוב . און אז זיי האבן דר זעקן אז די פילן זענן גווען רויט ווי בלוט . הם גואנט איינר צום אנדרן אצור האבן מיר שון דר שקאנן אלי ווס זענן פון האנדן אין הייכל . און דאס איז אלץ גווען פון גאט ביה פרי זיי זאלן פון טיגליט ווערן פון דר עיר :

ויבנו און זיי בויען דעם סורם און די שפאט . און זיי טון אזו פון טאג צו טאג ביה עס איז גווארן דר פילט פיל טעג . און גאט זאגט צו די ויבני מלאכה ווס זיי שטייגן צום ערשטן פארן כסא בכבוד אזו צו זאגן . לאזן מיר גרען און פון מילין זייער רייד פרי זיי זאלן גיט גענו פאר שטיין וואס איינער געט צום אנדערען . און גאט האט אזו גטון :

ויהי און עס איז גווען פון דעם טאג אן און ווייטער פאר געסען ווייא דאס לשון און איינער ווייכט גיט וואס דער אנדערער געט . און אז דער

בעד

תם וישר

בעל מלאכה הם נגזקין פון אנדרניס האנדר ליים אַרד צינד אַרד שטיינר ווס ער הם אים גאר ניס גואנט . הם רר בעל מלאכה אוף אים אונארף גטון איז ער גישטארבן אונ האבן אזו גטון פיר מענע איז פון זיי אום גשטארבן פיל מענישן איבד רר ראינר זאך : אונ גאט ב"ה שקאנט די רריי פיתות מענישן אונ שטרעפס זיי נאך זיייערי מעשים אונ נאך זיייערי מתשבות . די ערשטע פיתה ווס האבן גואנט אז זיי וועלן ארוף גיין אופן הימל אונ וועלן דארטן דיגן דיא אפ געסר . איז פון זיי גווארן חיות . אונ דיא אנדרי פיתה ווס האבן גואנט אז זייא וועלן ארוף גיין אופן הימל אונ וועלן שפן מיט שייקן די ראינע זענן גהארנט גווארן איינר דורך רעם אנדרן . אונ דיא דריטע פיתה ווס האבן גואנט מיר וועלן גיין אין הימל ציין אונ וועלן סתתה האלמן . הם גאט ב"ה זיי פר שפרייט אוף דר גאנצער וועלט . אונ דיא ראינע וואס זענן נאך איבד גבליבן אז זיי האבן גועהן אונ פר שפאנן דס שקעקע ווס אוף זיי איז גקוסן האבן זיי פיר לאזט דס בווען אונ האבן זיך פר שפרייט אוף דר גאנצער וועלט . אונ איבד רעם האט מען גרופן דס אורט בבב ווייל דארט הם גאט ב"ה פר מישט די בייד פון דר גאנצער וועלט . אונ דס אורט איז אין מנדה זייט אין לאנד שטער :

אונ דעם טורם ווס די מענישן האבן גבויט הם די ערד אוף געגנט איר טייל אונ הם אין גשוינגן איין דריט חלק . אונ עס גיירט אראפ אפרייער פון הימל אונ פר ברענט דאס אנדערי חלק . אונ דאס דריטע חלק איז איבד גבליבן . אונ עס איז אום גשטארבן פיר מענישן ביי דעם טורם ווס הם גאר קיין צאל גיט . אונ נאך דעם אז גאט ב"ה הם זיי צו שפרייט אוף דר גאנצער וועלט פתחת די זינד ווס זיי האבן גבויט דעם טורם . הם זיך אפ גטויילט אימליכע משפחה צו איר לשון אונ אימליכע משפחה הם זיך גבויט אשטאט אונ אימליכע משפחה הם אנאמן גנעבן זייער שטאט אזו וויא מען הם זיי גרופן אַרד אזו אנאמן וויא זייערע קינדן האבן גהייסן אַרד אזו אנאמן וואס הם זיך אין דר ועלבינד צייט גטרראפן :

אונ נמרוד דר זון פון כוש איז נאך גווען אין לאנד שטער אונ מענישן איבד זיי און זיעט דארט אונ בוים דארט שטעט . אונ די ראינע געסן פון די פיר שטעט ווס נמרוד הם גבויט הם ער אנאמן גנעבן אזו זיי עס הם זיך אים גטרראפן בשעת אז מען הם גבויט דעם טורם . איין שטאט הם ער גרופן בבב . צו זאגן אז גאט ב"ה הם פאר טישט די רייד פון דר גאנצער וועלט . אונ די אנדרע שטאט הם ער גרופן אַרד צו זאגן אז פון זאגן הם גאט ב"ה פר שפרייט . אונ די דריטע שטאט הם ער גרופען אבד . צו זאגן אז איין גרוסע מלחמה איז גווען אוף דעם אורט . אונ דיא פערדע שטאט הם ער גרופן כננה . צו זאגן אז דארטן זענן צו גאנגן גווארן אונ האבן זיך אום גלאזט אלזי בעלי גאווה אונ גבורים :

אונ אז נמרוד האט אים גבויט דיא פיר שטעט אין לאנד שטער . האט נמרוד בוועטט זיין פאק אונ זייער שרים אונ גבורים וואס זענן איבד גבליבן אין זיין מעניגרייד

תם וישר

יב

און גמרוד הט זיך פועצט אין פּבּל און הט גקעניגט זיכרדיק און דיא קענעכט פון גמרוד האבן גרופן צו גמרוד אמרפל . און מיט דס אליס קערט זיך ניט גמרוד צו גאט ביה און מוט נאך מער שלעכץ און מוט נאך לערנן אלי מענישן שלעכץ . און מרדון דר זון פון גמרוד איז נאך גווען ערנר פון זיין פאטער און מאכט אויך זיכרדיגן מענישן . אויף דס זאגט די וועלט אמאָר מרשעים יצא רשעי . און אין דר צייט איז גווארן אמלחמה צווישן די משפחה פון די קונדר פון חס אויף די ערטר ווי זיי האבן גבומ צו זיך . און פּרירלעומר דר מלך פון עילם פון דר משפחה פון שם איז ארום גגאנגן מלחמה האלטן מיט דר משפחה פון די קונדר פון חס און הט זיי גמאכט אונטער מעניג אונטער זיין האנד און אויך דיא פינף שמעט אין דעם לאנד פּבּר מאכט ער זיי אויך אונטער מעניג און זיי האבן אים גדינט צוועקף יאר און גיבן אים ציגס :

בעת אין דר זעלבדיג צייט איז גשמארבן נחור דער זון פון שרוג און אין דעם יאר איז אברם אלט גווען ניין אין פערציג יאר און נחור הט גלעבט הונדרט און אכט און פערציג יאר און אז אברם איז אלט גווארן פופציג יאר איז ער ארום גגאנגן פון נח זיין הויז און גייט צו זיין פאטערס הויז און אברם הט דר קענט גאט ביה און איז גגאנגן אין זיין וועג און דעם מוסר פון גאט און גאט ביה איז גווען מיט אים און תרה איז נאך גווען מארשליק ביי דעם קיניג גמרוד אין דר זעלבדיג צייט און תרה הט נאך גדינט זייג אפ געטר וויס זענן גווען אויס האלץ און אויס שמין און אברם איז אריין גקומן אין זיין פאטערס הויז און צוועקף אפ געטר זענן גשמאנן אין הויז און אז אברם הט דס דר זעהן איז ער גווארן זייער אין פעס און הט גזאגט אויך שווער ביי גאט ביה אז אין דריי מעג ארום וועל אויך צו פּרעכן אלי אפ געטר וויס דא איז פר האנדן און אברם איז ארום גגאנגן פון פאטער און דער צאדן האט גברענט אין אים און אברם איילט פון פאטערס קאפּר און גייט אין הינטרשטן הויז און גפינט זיין פאטער זיצן אין הויף און אלי זייגע קענעכט זענן גווען ביי אים און אברם קוקט און זעצט זיך פארן פאטער און פּרענט אים פאטער זאג מיר ווי איז דר גאט וויס הט בשאפן הימל און ערה און אלי מענישן און אונז אויך :

ויען

תם וישׁר

ויען אונ תרח ענפֿרט צו זיין זון אברם דר ווס איז ביי אונז אין שמוב
דר הט אונז בשאפֿן אונ אברם זאגט צום פֿאטֿר וויין מיר אוף האט
גנומן תרח אבראמן אונ הט אים אריין גפֿירט אין אינעווייניגסטן הויז
אונ ווייזט אים די צוועלף גרוסע אפֿ געטֿר אונ אוף קליינע אפֿ געטֿר
גאר אן צאל אונ תרח זאגט צו אברם די דאזיגֿי האבן בשאפֿן די גאנצֿי
וועלט אונ תרח בוקט זיך צו ארי ווינע אפֿ געטֿר אונ איז פֿון דארט
ארום גגאנגן אונ אוף אברם . ורוח אונ די נבואה פֿון גאט האט גרוהט
אוף אברם דעם זעלבֿיגן מאג ביי דר נאכט אין דעם דאזיגען הויז אונ
אברם רופט אונ זאגט וויי אוף דעם גאנצן דור ניס זיי האבן גפֿלאנצט
מיט גארֿהיים אונ קענן ניס דעם וואהרן גאט שברא אשמים וארץ אונ ווי
אברם הט גזעהן די אלע זאכן האט דער צאכן גגרימט אין אברם אונ
אברם הט די היידנישע געטֿצן פֿר גיכמעט אונ תרח קומט אהיים אונ
הערט דס קול ווס מען הט גהאקט מיט דר האק אין דעם חדר . וירץ
אונ תרח איז גלאפֿן אין חדר אריין ווי די אפֿ געטֿר זענן גווען הט ער
גפֿונן אז זיין זון אברם גייט ארום פֿון דארטן אונ תרח איז אריין גגאנגן
אין חדר גפֿינט ער אז ארי אפֿ געטֿר זענן צו בראכן אונ ווי תרח האט
דר זעהן ווס אברם הט גטאן הט תרח גאייקט אונ איז גגאנגן צו נמרוד
זאגט נמרוד צו אים ווס איז דיר הט תרח גזאגט איך פעט דיך מיין האר
דו זאלסט צו הערן מיני רייד ביי מיר איז פֿר האגרו זון ער איז אלט
פופציג יאר אונ אזו הט ער גמון צו מיני אפֿ געטֿר אונ אזו הט ער גרעט
צו מיר אונ אזונר פעט איך דיך מיין הער שיק גאך אים אונ מואל עם
ברענגן פֿר דיר אונ מען זאל אים אום ברענגן פֿרי מיר זאלן בשערימט
ווערן פֿון זיין שזעקין אונ נמרוד שוקט דריי מעגלשן פֿון זייני קנעכט און
זיי האבן גבראכט אברם אונ נמרוד זאגט צו אברם זאג מיר ווס האסטו
גטאן צו דיין פֿאטֿר אונ צו זיינע אפֿ געטֿר :

ויען אונ אברם הט גענפֿרט ווי ער הט גענפֿרט צום פֿאטֿר אונ אז נמרוד
הט דר הערט די דאזיגֿי רייד פֿון אברם הט ער גהייסן אז מען זאל
אים געבן אין תפיסה אריין אונ אברם איז גווען אין דער תפיסה זעהן
פעג אונ נמרוד הט גבאמן אז מען זאל אום ציהן אברם פֿון דער תפיסה

אונ

תם וישר

יג

אונ מען זאל אים פרענגן אונ מען זאל אים אריין ווארפן אין קאלק אויבן
פר ברענן : וכל אונ אלי קנעכט אונ אלי שררות אונ אלי גבורים פון
לאנד שטייען אקייגען דעם קאלק אויבן צו זעהן אברם אונ אלי האבן
זיך איין גזאמלט אונ האבן זיך גשמעלט פון ווייטנס אונ עס איז ניט
איבר גבליבן קיין שום מענש וואס ער זאל ניט קומן דעם זעלבניגן מאג
צו זעהן אברם אונ אז מען האט גבראכט אברם פון דער תפיסה פארן
קאלק אויבן האבן די מכשפים אים דר זעהן האבן זיי אן גהובן צו שרייען
אונ האבן גזאנט אדוני פר וואר דס איז דר מענש ווס מיר האבן גזעהן
בשעת ער איז גבארן גווארן הט איין גרוסר שמערן איין גשדונגן פיר
שמערן אזו ווי מיר האבן דר ציילט אונ היינט איז שון פופציג יאר :
ועתה אונ אצונד הט זיין פאטר אויך ווידר גשפעניגט אן דיר אונ ער הט
דיך גנארט ער הט דעמאלט גבראכט גאר אנגד קינד אונ אז נמרוד
האט דער הערט די דאוניע רייד הט גברענט אין אים דר צארן אונ הט
גבאטן אז מען זאל פרענגן תרח פר אים הט מען גבראכט תרח הט נמרוד
גזאנט צו תרח האסטו גהערט ווס די מכשפים האבן גזאנט אונ אצונד
זאג מיר ווי אזו דו האסט גמאן אונ אוב דו וועסט זאגן דעם אמת וועט דיר
גאר ניט זיין אונ ווי תרח זעהט אז דר צארן גרייכט זייער ביי נמרוד .
הט תרח גזאנט עס איז אמת ווס די מכשפים האבן גזאנט הט נמרוד צו
אים גזאנט ווי האסטו גמאן די דאוני זאך אונ האסט ווידר גשפעניגט
מיין מול אונ האסט מיר גגעבן אפרעמד קינד האט תרח גענפרט איך
האב זייער רחמנות גהאט אויף מיין קינד האב איך גנומן דס קינד פון
מיין דינסט אונ האב דס גבראכט האט נמרוד גזאנט צו תרח זאג מיר
ווער האט דיר עצה דרוף גגעבן אונ תרח האט זיך זייער גפארקמן אונ
הט גזאנט מיין גרוסר זון הרן הט מיר איין עצה גגעבן דרוף אונ הרן איז
אלט גיארן צוויי אונ אכציג יאר אונ הרן הט אים גאר ניט קיין עצה
גגעבן דרוף אונ תרח הט גזאנט פדי ער זאל זיך מציל זיין פון מוש האט
נמרוד גזאנט צו תרח דר פר ווס דיין זון הרן הט דיר איין עצה גגעבן
דר פר זאל מען אים פר ברענן מיט אברם אין קאלק אויבן אונ הרן הט
זיך גבראכט אין הארץ וועט אברם ניצול וועל איך אוך מיט אים ניצול

ווערן

תם וישראל

ווערן פון פייאר און אז תרת תם ארוף גלייגט די זאך אופ זיין זון הרן תם
ער אופ גהערט צו היידן דער פון :
ויצו און נמרוד תם גבאמן מען זאל נעמן הרן מיט אברם מען זאל זיין
אריין ווארפן אין קאלד אובן און מאנגבלין און ווייבר און קליין גוינד
זענן דען זעקלינג מאג גשמאנן נעבן זיי : ויקחו און דיא קנעכט האבן
גנומן אברם און הרן און טוען אום פון זיי דיא קליידר און האבן גבוידן
זייערי הענט און פיס מיט שטריק און האבן זיי אריין גווארפן אין קאלד
אובן און נאט ביה האט זיך דר באריקט איבר אים און נאט ביה נידרם צו
אברם און בשירקט אברם פון פייאר און פון אברם איז מער ניט פאר
ברענט גווארן נאר די שטריק וואס ער איז גווען גבוידן און אופ דיא
דאזיגע מענשן וואס האבן זיין אריין גווארפן אין קאלד אובן איז אופ
גגאנגן אפס פון פייער צו זיי און זענן פר ברענט גווארן צוועלף מענשן
און אברם איז גווען אין קאלד אובן דריי מעג און דריי נאכט און איז
ארום גגאנגן און אלי קנעכט פון נמרוד האבן דאס גועהן זענן דיא
קנעכט גקומן און האבן אים גואנט מיר האבן גועהן אז אברם גייט
ארום אין פייאר נאר די שטריק ווס ער איז גווען גבוידן זענן יוא פר
ברענט גווארן און אז נמרוד האט דער הערט די דאזיגע הייד תם ער
גיט גוואלט גלייבען און תם גשוקט אנדע הארין בגלייבטע צו זעהן
די דאזיגע זאך זענן זיי גיגאנגן צו ריק און האבן אים גואנט אז די זאך
איז אמת : ויקס איז נמרוד אופ גשמאנען און איז גגאנגן אופ זעהן די
זאך האט ער גועהן אז אברם גייט ארום אין פייאר אהין און אהער
און הרן איז פאר ברענט האט ער זיך דרוף זייער פאר וואונדערט :
ויצו און נמרוד גביט אז מען זאל אויס ציהן אברם פון פייער האבען
דיא קנעכט גנעהנט אז מען זאל אים אום ציהן האבן זיי גיט נקענט
דען דר פלאם איז גגאנגען קייגן זיי זענן די קנעכט אנמלאפן גווארן פון
אים האט ער אן גשרינג אן זיי צו זאגן איילט און ציהט אום אברם פון
פייער איר וועט גיט שטארבן זענן גגאנגען די קנעכט אויס ציהן אים
איז אויף גגאנגען אופ זיי דר פלאם און זענן פאר ברענט גווארן :
וירא און אז נמרוד האט גועהן אז די קנעכט קענן גיט צו גיין צום פייאר

תם וישר

יד

האט ער גרופן צו אברם און זאגט צו אים אברם דר קנעכט פון גאט
וואס האט בשאפן הימל און ערד און די גאנצע וועלט גיי ארויס פון
פייער און קים צו מיר און אברם הט צו גהערט די רייד און איז ארויס
גגאנגען פון פייער האט נמרוד מיט זיינע קנעכט גועהן אז אברם איז
ארויס גגאנגן און עס איז מער גיט פאר ברענט גווארן פון אברם גאר
די שמריק ווס ער איז גווען גבונדן : ויאמר הט נמרוד גזאגט צו אברם
פר ווס ביסטו גיט פר ברענט גווארן אין פייער זאגט אברם דער גאט
ווס האט בשאפן הימל און ערד און אקדונג איז אין זיין האנד און איה
האב מיה פאר ויכערט אין אים דער האט מיה מציל גווען און מין
ברודר הרן איז פר ברענט גווארן אין דעם פראגו אובן און מען
האט אים גזוכט הט מען גפונען אז ער איז פאר ברענט און הרן איז
אלט גווען צוויי און אכציג יאר בשעת אז מען הט אים אריין גווארפן
אין קאלד אובן פון פשרים און נמרוד און אלע זיינע שררות און זיצרם
אין לאנד האבן גועהן אז אברם איז גיצול גווארן פון פייאר זענן זיי אלי
גקוסן און האבן זיה גבוקט צו אברם : ויאמר הט אברם גזאגט צו
זיי בוקט אייך גיט צו מיר גייארט בוקט אייך צו דעם גאט ווס הט
בשאפן די גאנצע וועלט און דינט אים און גייט אין זיין וועג דען ער
הט מיה מציל גווען פון דעם דאזיגן פייער און גאט ביה בשאפט אלי
לייבער און אוף זייערע זייד און ער בשרמט אלי די ווס פאר ויכרין
זיה אוף אים פון אלע קרענק : און עס איז איין גרוס פר וואונדערונג
גווען אז אברם איז גיצול גווארן און הרן איז פר ברענט גווארן :

ויתן און נמרוד גיט צו אברם פיל מתנות און גיט אים אוף צוויי קנעכט
וואס זענן ביי אים גווען איינר הט גהייסן עוין און איינר האט גהייסן
אליעזר אוף אלי שררות האבן אים גגעבן גרוסע מתנות וילבר און גאלד
און אבנים טובות און איז פין זיי אוועק גגאנגן לשרום און אז אברם איז
אוועק גגאנגן זענן אים נאך גגאנגן פיל מעגלשן און אברם איז גגאנגן צו הוז
פון פאפאר און אלי ווס זענן גווען מיט אים און אברם דינט גאט ביה אלע
זיינע לעב מעג און גייט אין וועג פון גאט ביה און אין זיין לערנן און אברם
הט גלערנט מעגלשן אז זיי זאלן דינן גאט ביה פון דעם מאג אן און ווייפר :

בעת

תם וישר

בעת אין דר ועקביגר צייט דס אברם און זיין ברודר נחור גנומן ווייבר די טעכטער פון זייער ברודר הרן דס ווייב פון נחור דס גהייסן מלכה און דס ווייב פון אברם דס גהייסן שרי און שרי דס ווייב פון אברם איז גווען איין אום טראכטירן: אין דער ועקביגר צייט אין סוף צוויי יאר ארום און אברם איז ארום גנאנגן פון פייאר איז אברם אלט גווען צוויי און פופציג יאר און נמרוד איז געווען אויף דר מרוכה שמואל אין בבל. און אליעזר דר קעקט פון אברם ווס נמרוד דס אים גשענקט איז גווען אין דר צייט ביי נמרוד דס ער גהערט ווי דר אנוקי דס איין עצה געבן אז קען זאל אברם טייטן. איז אליעזר גיך גנאנגן צו אברם און דס אים טדיע גווען און זאגט צו אים שמי אויף און אנטוויק דען איז און אזו דס זיך גהלמט דעם נמרוד און אזו דס אים דר אנוקי פוירט גווען: און ווי אברם דס דר הערט די רייד פון אליעזר דס ער זיך בעגעבן צו נח און זיין זון שם און איז ניצול גווארן: ויבא און תרח קמט צו נח צו זעהן זיך מיט זיין זון אברם. און תרח איז גווען זייער גרויס און חשוב אין דיא אייגן פון נמרוד. און אברם זאגט צו זיין פאטער תרח דו ווייסט וואויל אז נמרודס יעצנים ווילען מאכן פיר לידען מיין גוומן פון דר וועלט. אצונד זאג איך דיר מיין פאטער אז מיר זאלן פון דעגן צוועק זיין צום לאנד כנען. ווארום טאמער וועסטו אויך גהרנית ווערן אייביר מיר דען גיט סחמת דיבשאפט דס מען דיר גטאן אזו איין פבור. און אויב מען וועט דיר נאך טאן פיל טובות איז דס אויך איין גארשקייט. ווארום דס גאנצע גוטס פון דר וועלט געלפט גיט אז עס קמט דר צארו פון גאט ביה און אצונד פיר נעם מיניע וייר און לאזן מיר אויף ציטיין און וועלן גיין צום לאנד כנען. און טרא בעסר דען דעם גאט ווס דס דירך בשאפן אויף דר ערד. און פיר לאז די גארשקייט ווס דו ביסט נאך דעם נאך גלאפן און ווי אברם דס אויף גהערט צו ריירן דס נח און זיין זון שם זאגט צווא תרח עס איז אמת ווס אברם דס צו דיר גנאנט בכך זאקטו אים צו הערן ווס ער וועט דיר זאגן: וישמע און תרח קאמט צו גהערט די רייר פון זיין זון אברם און שומט ווי אברם דס צו אים גנאנט. ווארום דס איז גווען פון גאט ביה פרי נמרוד זאל גיט האנגן אברם. און תרח נעקט זיין זון אברם און לומט דס זון פון הרן און זיין שגור שרי דס ווייב פון אברם און נאר זיין הייז גונד און גייט מיט זיי ארום פון לאנד כטרים צום לאנד כנען און אז זיי זענן גקומו ביין הרן האבן זיי זיך דארט געזעט דען הרן איז גווען זייער איין גרום לאנד צו זאלע: און אז די מינישן פון הרן האבן געהן אז אברם איז רעכטפריטיג מיט גאט ביה און אויף מיט זאלע סענישן און גאט ביה איז מיט אים זענן גקומן צו אים די סענישן פון הרן און האבן זיך בהעפט צו אברם און אברם לערנט זיי דעם וועג און דעם סופר פון גאט ביה און אברם איז געסן אין הרן דריי יאר: און אז עס איז גווען דר סוף פון די דריי יאר דס זיך גאט צו אים בוויזן און דס צו אים אזו זאגט איך בין דער נאם ווס דס דיר אים גצונגן טון איר כטרים און איך האב דיר מציול גווען פון אלע שונאים און אצונד אויב דו וועסט צו הערן צו מיין גבאט און צו מיין גווען און איך צו מיין תורה אזו וועל איך מאכן פאלן אלע רייקע פייקע פון מיר דיר און איך וועל פערן דייקע קינד אזו ווי די שמועזן

תם וישר

מו

שְׁמַעְרִין אִין הוֹכֵל אֹנ אִיך וועל שְׁקֹן אִיין בִּרְכָה אִין אַלע דִּינע קעשִׁים אֹנ עס וועט
 דיר גיט טייערן קיין שום זאך : אֹנ אַצוֹנר טיפּי אִיך אֹנ געס דִּין ווייב אֹנ אַלדִינג
 וּס דו קאָסט אֹנ גיי צום לאַנד כּנען אֹנ זאָלסט דאָרפֿן ווִיצן אֹנ דאָרט וועל אִיך צו
 דיר זיין אִיין נאָט אֹנ אִיך וועל דִיך דאָרט פּענשן אֹנ אַברם אִז אִיך נשטאָנ אֹנ קֵם
 גענשן זיין ווייב אֹנ אַרדונג וּס ער קֵם גהאָט אֹנ אִז גנאָנגן צום לאַנד כּנען אֹנ ווי נאָט
 קאָט אִים גנאָט אֹנ אַברם אִז אַלט גווען פֿינף אֹנ פּופֿציג יאָר פּשעט ער אִז אַרזים
 גנאָנגן פֿון דער אֹנ אַברם אִז גיכיקן צום לאַנד כּנען אֹנ קֵם ווִיך פּועצט אִין אִיין טשאָט
 אֹנ גינט זיין געזעט צווישן דו קינד פֿון כּנען וּס ווי זען גווען דו זיצר פֿון לאַנד :
 ורא אֹנ נאָט קֵם ווִיך פּוויזן צו אַברם פּשעט ער קֵם ווִיך פּועצט אֹנ נאָט צו אִים קֵם
 אִז קֵם לאַנד וּס אִיך קאָב גנעבן צו דיר אֹנ צו דִינע קינדער נאָך דיר פּיו אִיביג
 אֹנ אִיך וועל פֿאַן דִינע קינדער אֹנ ווי דו שְׁמַעְרִין אִין הוֹכֵל אֹנ אִיך וועל זעבן צו דִינע
 קינדער אַלע דו דאָוילע לענדער וּס דוא נעקסט ווי אֹנ ווי וועלן דֵם דִישֵׁן אֹנ אַברם בויט
 אִיין טובה אִיך דעם אִירט ווי נאָט קֵם טיט אִים גרעט אֹנ קֵם גרוֹפֿן דאָרפֿן אִין דעם
 נאָכן נאָט ב'ה . אֹנ אַברם אִז געסן אִין לאַנד כּנען טיט זיין ווייב אֹנ אַלץ וּס ער קֵם
 גראַט אֹנ אַלע מענשן וּס קאָבן ווִיך פּרעקט צו אִים אִין לאַנד כּנען זיייערס גהור דר
 ברינד פֿון אַברם אֹנ תרה זיין פּאַטער אֹנ לזט דר זון פֿון דער זענן געסן אִין תָּרָן :

בשעת אִין פֿינף יאָר אַרום צו אַברם אִז געסן אִין לאַנד כּנען האָבן מורד גווען דו מענשן
 פֿון סרום אֹנ עמורה אֹנ אַלע שטעט פֿון לאַנד כּנען פֿון אונטער דר האַנד כּדרעומר
 דר סלף פֿון עיכס דען צוועקף יאָר האָבן גרינט אַלע מלכים פֿון לאַנד כּכר אֹנ קאָבן אִים
 גנעבן צינס אַלע יאָר אֹנ אַצוֹנר האָבן ווי טירד גווען אָן אִים :

ובשעת אֹנ צו עס אִז גווען דֵם צעהנטע יאָר צו אַברם אִז געסן אִין לאַנד כּנען אִז
 גווען אַמלחה צווישן נטרוד דר סלף פֿון שנער אֹנ צווישן כּדרעומר דעם סלף
 פֿון עיכס . דען נטרוד קֵם גהערט צו דו מענשן פֿון סרום האָבן מורד גווען אִין כּדרעומר
 אִז נטרוד גיכיקן כּהמה האַלטן טיט כּדרעומר כּדי צו מאַכן אִים אינאָר טעניג אונטער
 זיין האַנד אֹנ נטרוד קֵם אִיין גנאָלט אַלע זיינע האַרן אֹנ קעקסט ווִיכן פּווינד פֿאַן אֹנ
 גייט צו כּדרעומר מלחה האַלטן אֹנ כּדרעומר אִז אַרום גנאָנגן אונטער אִים טיט
 פֿינף פּווינד זיאָן אֹנ ווי מאַכן דו מלחה אִין פֿעלד בון בבד דען בבד אִז צווישן שנער
 אֹנ צווישן עילם אִז פֿון נטרוד חיל טיט גפּאַלן זעקס פּווינד פֿאַן אֹנ פּווינד דר זון
 פֿון נטרוד אִז אִיך טיט ווי גרוד גוואָרן . אֹנ נטרוד אִז זעקס פּווינד פֿאַן אִז זיין לאַנד
 כּט גריס בוקף אֹנ אִז גוואָרן אונטער טעניג צו כּדילעוטר פּל טעניג אֹנ כּדרעומר
 קֵם ווִיך אונטערט צו זיין האַנד אֹנ קֵם נשיקט זיינע האַרן צו דו מלכים וּס זענן
 אַרום אִים צו אִיך דר סלף פֿון אַכס אֹנ רעדע דר סלף פֿון גויס אֹנ מאַכט טיט זיזא
 אִיין זיכרהייט אֹנ אַלע האָבן אִים צו גהערט :

ובשעת אֹנ צו עס אִז גווען דֵם פּופֿצע יאָר צו אַברם אִז געסן אִין לאַנד
 כּנען אֹנ אַברם אִז דעמאלט אַלס גווען זיבציג יאָר אֹנ נאָט האָט

תם ויישר

זיך בווייזן צו אים אין דעם זעלבליך יאר אונ זאגט צו אים איך בין דר גאט
ווס איך האב דיק אוס גצונן פון אור כשרים צו געבן דיר דס דאווע לאנד
אצונד גיי אין מייני וועגן אונ האלט מיין היטונג דען צו דיר אונ צו דייע
קינדער וועל איך געבן דס לאנד פון מייך מצרים ביי אן דעם מייך פרת :
ואתה אונ דוא זאלסט קומן מיט פריד צו דיין פאטער אונ מיט גוט גרויסקייט
אונ דיין פערדר דור זאל זיך ווידר קערן אין דעם דאווען לאנד אונ זיי
זאלן דס ארבען צו אייביג : ויבן אונ אברם בויט איין מזבח אונ רופט דעם
אייברשטן מיט דעם נאמן הקב"ה דר ווס הט זיך בוויזן צו אים אונ אברם
ברענגט אויף קרבנות אויפן מזבח צו גאט ביה :

בעת אין די זעלביגי צייט הט זיך אברם אונ זיין ווייב אונגערט קיין חרן צו
זיין פאטער אונ מוסר אונ האט זיך אין חרן פועצט מיט דעם ווייב אונ
אקדינג ווס איז גווען צו אים אונ איז געסן דס אנדרע מאל אין חרן פינף
יאר אונ עס הט זיך בהעפט צוויי אונ זיבציג מענשן פון דר שטאט חרן צו
אברם אונ אברם האט זיי גקערניט דעם מוסר פון גאט ביה :

פרישת לך לך

אונ אין די זעלביגי מעג הט זיך גאט ביה בוויזען צו אברם
אין דר שטאט חרן אונ זאגט צו אים פאר וואר איך האב
גרעט צו דיר פר צוואנציג יאר אזו צו זאגן :

לך לך גיי ארויס פון דיין טובה וועגן פון דיין גבירר אונ פון דיין
פאטערס הויז גונד צו דעם לאנד וואס איך וועל דיר ווייזן
צו געבן דס לאנד דיר אונ צו דייע קינדער דען אין דעם דאווען לאנד
וועל איך דיק פנעמשן אונ דארט וועל איך דיק מאכן צו איין גרוס פאלק
אונ איך וועל אכפרין דיין נאמן אונ עס זאל ווערן גפענמשט מיט דיר
אלי משפחות וואס זענן אויף דער ערד אונ אצונד שמיי אוף אונ גיי
ארויס פון דער שטאט דו אונ דיין ווייב אונ אלס ווס דיין איז אונ
אויך אלי וואס זענן דיר גוואונן גווארן אין דיין הויז אונ אלי די לייפר
ווס דו האסט דיר איין גואמלט אין חרן אונ קער ווידר צום לאנד פנען :
אונ אברם שמייט אויף אונ נעמט זיין ווייב שרי אונ אלץ דאס זייניגע
אונ

תם וישר

מז

און אלי דיא וואס זענן גווען אין זיין הויז און אויך אלע וואס זיי האבן זיין אמונה און גנוסן אין חרן און זענן אד סגנאנגן צו זיין צום לאנד פנען : ויבואו און זיי קיסו קיין לאנד פנען און ווי גאט ביה דעם צו זיי גואנט און ער זייגט זיין גזעלט אין פרוץ מודה און אויך לויט זיין ברודרס זון מיט אלץ דעם זייניגע זענן אויך גווען מיט אים און גאט האט זיך ווייטער בוויזן צו אברם און זאגט צו אים צו דייע קינדר וועל אויך געבן דעם דאוועל לאנד און אברם האט גבוט אמונת צו גאט ביה וואס האט זיך צו אים בוויזן און דער מופת שמיים נאך אין פרוץ מודה ביז הינטיגן טאג אין דעם זעלבן יאר איז גווען אנרויסר הונגער אין לאנד פנען און אלע ויצערס פון פנען האבן גיט גקענט דער לי דן דעם גרוסן הונגער : ויקם און אברם איז אויך גשטאנען מיט אלי זיינע לייט און דעם גנידרט קיין מצרים און אז אברם איז גקומן צום מייד פון מצרים דעם ער זיך גזעט אביסל אפ רוען פון וועג ביי דעם בארטן פון מייד . האט אברם גקוקט אין מייד האט ער גזעהן אז זיין ווייב שרי איז זייער שיין . זאגט אברם צו שרי נאך דעם אז אויך זעה אז גאט ביה האט דך בישאפן מיט אשיין גשטארט אזו האב אויך מורא טאמער וועלן דיא מצרים מייד הרגן כדי דך צו נעמן פאר אנויב . דען זיי זענן גיט גאמס פארבטיג . דוומ זאלסטו זאגן אז אויך בין דיין ברודר ווער עס וועט דך פרעגן כדי מייד זארן לעבן פלייבן . און אברם האט גכאטן צו אלע זיינע לייט און אויך צו לויט זיין ברודרס זון צו זאגן אז ווער פון מצרים וועט פרעגן אויך מיר זאלט איר זאגן אז אויך בין איר ברודר . און דאך דעם זיך אברם אויך וויא גיט פר לאזט זיארט ער האט גנומען שרי און האט זיא גגעבן אין אקאסטן אריון :

ויבואו און אברם מיט זיינע לייט זענן גקומן קיין מצרים . האבן זיי קנעכט פון מלך גפרענט צו אברם וואס האסטו אין דעם דאוויגן קאסטן . עפן אויף וועלן מיר זעהן וואס אין קאסטן איז דא . האט אברם גואנט דעם קאסטן וועל אויך גיט עפיגן . און ווי פול איר וועט זיך הייסן געבן וועל אויך אייך געבן . ענטפערן די הארן פון פרעה צו אברם דיין קאסטן איז פול מיט איידל גשמיין גיב אזו דער פון איין צעהנמיל . האט אברם

תם וישר

צו ויי גזאנט ווי פול איר ווילט וועל איך איך געבן זייערס איר זאלט דעם קאסטן גיט עפּנן . אָפּר זיי האָבן זיך גשטארקט מיט גוואלט און עפּנן דעם קאסטן און זעהן אז עס ליגט איין אַשה זייער אַשיין גשטאלט . און האָבן זיך זייער פּר ווינדערט און דעם גרוסען שונדייט פון שרי . האָבן זיך איין גוואמעלט אלע קנעכט פון פרעה און צו קוקן דס שונדייט פון שרי און זענן גלאפן צו פרעה און האָבן זי זייער גלובט פּר פרעה . דעם פרעה גשיקט נאך איר און ווי ער האט זי דר זעהן איז זי אים זייער גפעלן . און פרעה האט זיך זייער גפרייט און האט געגעבן גרוסע מתנות צו די דאזיגע ווס האָבן אים די בשורה גזאנט און איר :

און שרי איז גנומן גווארן אין דר זעלביגער צייט צו פרעה . און אכרם האט זייער באנג גנומן דרוף . און אכרם בעט גאט ביה אז ער זאל שרי בשרמען . און שרי האט און תפלה גנומן צו גאט ביה . און גאט ביה האט דער הערט די תפלה פון שרי און האט גשיקט אמלאך מציל צו זיין שרי . און פרעה איז גקומן און האט זיך געעצט נעבן שרי . און זאגט צו איר דער מענש ווס האט דיר גבראכט אהער ווס איז ער דיר . האט זיא גזאנט צו אים ער איז מין ברודר . האט פרעה צו איר גזאנט אויף אונז איז מוטל מיר זאגן אים דער הייבן און מון צו אים אזו אכבוד ווס דו וועסט אונז זאגן :

וישרה און פרעה שיקט צו אכרם אין דער זעלביגער צייט גאלד און זילבר און אבנים טובות זייער פול און און שאף און רינד און קנעכט און שפחות און אז פרעה האט גוואלט גנעהן צו שרי איז גקומען אמלאך און האט אים מזהיר גווען און עס איז גווען איין גרוס גשריי אין דער זעלביגער נאכט אין הזו פון פרעה און פרעה האט זיך פון איר דר ווישערט און האט אן גרובן צו ריידן מיט איר גוטע רייד און פרעה זאגט צו שרי זאג מיר דאך ווער איז דער מענש ווס איז מיט דיר גקומן קיין מצרים האט אים שרי גענפּרט ער איז מין מאן און איך האב דיר גזאנט ער איז מין ברודר דען איך האב מורא גהאט מאמר וועט מען אים הארגן . און ווי עס איז גקומן אין דר פרייה . האט פרעה גלאזט רופן אכרם און זאגט צו אים ווס איז דס ווס דו האסט מיר גנומן

תם וישׁר

יז

גמאן פאר וואס האסמו מיר גזאגט אז זיא איז דיין שוועסטער . אונ אצונד
אז איך ווייס וואל אז זיא איז דיין ווייב . געס זיא אונ גיט דיר ארום פון
מיין לאנד אונ פרעה געמט איין יונג פרויא אונ גיט זיא צו שרי פאר
איין דינסט . אונ אברם איז אויף גשמאגן אונ איז אוף גנאנגן פון מצרים
אונ אלע דס זיינגע אונ פרעה האט גבאטן צו זייני קנעכט אז זיי זאלן גיין
אים ברייטן . אונ אברם קערט ווידר צום לאנד כנען אין דער שטאט וואו
ער האט גבוים דעם מזבח אונ אוף ווי זיין גצעלט איז גווען צום ערשטן :
ונם אונ אוף צו לום זיין ברודרס זון פון הרן איז אוף גווען צו אים פול
שאף אונ רינד אונ גצעלטן דען גאט ב'ה האט אים בגיטיגט אין דעם
זכות פון אברם . אונ ווי זיי זענן גועסן האבן זיך אן גהובן צו קריגן די
פאסטעכר פון לום מיט דיא פאסטעכר פון אברם . דען זייער גומס איז
גווען זייער פול אונ אוף דער ערד איז גיט גווען אזו פול פאשע צו ביידן :
אונ אויך דיא פאסטעכר פון אברם זענן גיט גנאנגן פאשן אין פּרעמדע
פעלד אבר די פאסטעכר פון לום זענן יוא גנאנגן פאשן אין פּרעמדע
פעלדער אונ אז די איינוואונרס פון לאנד האבען דער זעהן אז לומס
פאסטעכר פאשן אין זייערע פעלדער זענן זיי גקומן צו אברם אונ האבן
זיך מיט אים גקריגט . האט אברם גזאגט צו לום פר וואס הייסט דוא
דיינע פאסטעכר פאשן אין פּרעמדע פעלדער . דו ווייסט דאך אז איך בין
דא איין גר צווישן די קינד פון כנען אונ וויא קאנסמו דאס מאן אונ
אברם האט זיך דריבן אלע טאג גקריגט מיט לום . אונ לום האט אים
גיט צו גהערט . האט אברם גזאגט צו לום ווי לאנג נאך וועט זיין איין
קריג צווישן מיר אונ צווישן דיר . מיר זענן דאך פריינד . גיארט שייד
דיך אפ פון מיר אונ גיי אונ קלויב דיר אויס איין אורט אז דו זאלסט
דארט זיצן אונ איך זאג דיר אז דו זאלסט דיה גיט פארבטן פר קיין
מענש . ווער עס וועט דיר וועלן שלעכץ מאן זאלסטו מיר מדיע
זיין אזוי וועל איך מיד נוקם זיין אין זיי גייערמ דוא זאלסט דיה דער
ווייטערן פון מיר . אונ אז אברם האט אים גרעד די רייד צו לום איז
לום אוף גשמאגן אונ האט אויף גהויבן זיינע אונן אקעגן לאנד פון פּכר
ביי דעם ירדן אונ האט גייען אז דס זעלבגיגע לאנד איז איין גומ גטרענקט
לאנד

תם וישר

לאַנד . אונג גוט פֿר מענשן אונג עס איז אױף גוט פֿר פֿיך :
וידך אונג לױט איז אַױעק גאַנגן פֿון אברם אין דער זעלביגער שטאַט אונג
גיינט דאַרפֿען זײן געעלט אונג לױט האַט גוואַנט אין סרום אונג
אברם איז גועסן אין פֿלױ פֿון מברא ווס דס איז אין חברון אונג דס גיינט
דאַרפֿין זײן געעלט אונג אברם איז גועסן אױף דעם אַרט פֿול יאַר :

בעת אין דער זעלביגער צײט שיקט פֿרדעױס דער מלך פֿון עילם צו
אַלע מלכים ווס זענן ארום אים . צו נמרוד דער מלך פֿון שנער
וואס ער איז גווארן מיט גוואלט אונטער זײן האַנט . אונג צו תדעל דר
מלך פֿון גוים . אונג צו אַרױך דר מלך פֿון אַלסר אזו צו זאַגן גײט אױף
צו מיר אונג איר וועט מיר העלפֿן דר שלאַגן די שטעט פֿון סרום דען זײ
האַבען אן מיר מורד גווען שױן דרייצעהן יאַר :

ויעלו דיא פֿיר מלכים זענן אױף גאַנגן מיט זײערי תּוילות אזו ווי אַכט
הונדערט טױזנט מאַן אונג האַבן דר שלאַגן אַלע מענשן פֿון סרום
אונג זײ האַבן אױך גנוקן לױט דעם ברודר זון פֿון אברם אונג גאר זײן גוטס
מיט גאר דס גוטס סרוםס :

אונג דר קנעכט פֿון אברם איז אױף גווען אין דר זעלביגער צײט אין שטאַט
איז ער גקומן אונג דס דר צײלט צו אברם ווס די אַנשי עילם האַבן
גשון צו סרום אונג אױך איז זײ האַבן גפאַנגן לױט אונג ווי אברם דס דר
דערט איז אברם אױף גשטאַגן אונג אױף זײנע דרײ הונדערט אונג אַכצען
מאַן ווס זענן גווען מיט אים אונג האַבן נאך גיאַנט דיא לײט פֿון עילם
אין דר זעלביגע נאַכט אונג האַבן פֿול דר שלאַגן אונג אברם האַט אום
גקערט גאר דס גוטס פֿון סרום אונג אױך לױט מיט זײנע קינדער אונג מיט
זײן גוטס דס אברם זײ אהיים גקערט אונג עס דס גיט גפעלט פֿון לױטס
גוטס אײן זאַך אונג אז אברם דס זיך אום גקערט אהיים איז פֿרע דר מלך
פֿון סרום אונג זײני מענשן ווס זענן גווען מיט אים ווס זענן ארום גאַנגן
פֿון די לײט גריפֿר זענן גאַנגן אַקעגן אברם מיט זײנע מענשן :

וגם אונג אױך מלכי צדק דר מלך פֿון ירושלים דר זעלביגער איז שם דר זון
פֿון נח איז ארום גאַנגן מיט זײנע מענשן אַקעגן אברם מיט זײנע מענשן
מיט ברױט אונג וײן אונג זענן אין אײגם גועסן אין טאַל פֿון מלך . אונג מלכי

צדק הם גבענשט אברם . אונ אברם גימ אים אצענמל פון גאנצן זאק רוב .
ווארום דר מלכי צדק איז גווען איין פלן פר גאט ביה :

וינשו אויף האבן גנענט אלע מלכים פון סדום צו אברם אונ האבן צו
אים גזאגט אז ער זאל זיי אום קערין די מענשן אונ דס גוטס זאל
זיין צו אברם אונ אברם הם גענפֿרט צו זיי אזו צו זאגן איך שווער ביי
גאט ביה ווס הם בשאפן הומל אונ ערר . דס ווס אייערס איז געמט אייך
אפ דען איך וועל גיט געמן פון אייך פון איין מענשן ביו דס רימן פון
שוך . איך געס ביי דיר גיט מער גור ווס מיינע מענשן האבן גנעסן אונ
אויף דס חלק פון עגל אונ אשכול אונ מרא . אונ די מענשן פון סדום האבן
גנעבן דעם חלק צו די מענשן פון אברם אזו ווי אברם הם גזאגט :

בעת אין דער ועלביגר צייט הם זיך גאט ביה ווייטר בוויין צו אברם אין
שטאט חברון אונ הם צו אים גזאגט דו זאלסט זיך גאר גיט פארקמען
דיין שכר איז זייער פול . דען איך וועל דיך גיט פר לאזן ביו איך וועל דיך
מערן אונ בענשן אונ איך וועל מון דייע קינדר אזו ווי די שטערן פון הימל
אונ איך וועל געבן צו דייע קינדר די קעגנר ווס דו זעהסט מיט דייע אוגן
צו איין ירושה . גיארט שטארק זיך אונ פארקט זיך גיט פר קיינס גאר
דו זאלסט גיין אין מיין וועג אונ זאלסט זיין גאנץ פר מיר . אונ אז אברם
איז אלט נווארן אכט אונ זיבציג יאר . אונ שרי איז גאך גווען איין עקקה
אין די דאזיגע טעג אונ זי הם גיט גווינן צו אברם קיין קינדר אונ אז שרי
הם גועהן אז זי איז איין אום מראכטן הם זי גנוקן איר דינסט הגר אונ
האט זי גנעבן צו אברם איר מאן פאר אווייב אונ אז שרי האט גועהן
אז הגר איז מעוברת נווארן . האט שרי גמראכט אין איר הארץ אז הגר
איז בעסער פון איר . אונ שרי זאגט צו אברם מיין קראג איז אלץ אוף
דיר דען אין דער צייט אז דו האסט גנעטן גאט ביה אונ ער זאל דיר
געבן קינדר ווארום האסטו גיט גנעטן אויף מיר אז גאט ביה זאל דיר
געבן קינדר פון מיר אונ ווען איך טוא עפעס זאגן צו הגר טוט זי פאר
שעמן מיינע רייד פאר דיר אונ דו זאגסט איר דר פר גאר גיט . גאט זאל
משפמן צווישן מיר אונ צווישן דיר אויף דעם וואס דוא טוסט מיר :

תם וישר

אונ אברם זאגט צו שרי דין דינסט איז ביי דיר אין דר האנר טוא מיט איר ווס דיר וואול געעלט אין דייני אונג קט שרי זי גפייניגט איז הגר אנטלאפן גווארן פר שרי אין דר סרבר אונ אכלאך פון גאט ב"ה קט גפיגן צו הגר אין דר קדבר אונ זאגט צו איר פארקט דיק ניט דען גאט וועט מערן דייע קינדר דען דו וועקט גוויגן אונן אונ זאקסט אים אנאכן געבן ישמעאל. אצונד קער ווידר צו דין הארנטע שרי אונ זי אינטר פעניג אונטר איר האנד. אונ הגר רופט קס ועקפיגע אורט באר לחי רואי דס איז צווישן קרש אונ צווישן דר מדבר ברד אונ הגר קערט ווידר צו אברם אין רז. אונ ארעס איז גאפן דער סוף פון איר טראגן אזו גווינט הגר איין זון צו אברם אונ אברם רופט ויין נאמן ישמעאל. אונ אברם איז דעמאלט אלט גווען זעקס אונ אכציג יאר: ואברם אונ זיז אברם איז אלט גווארן ניין אונ גיינציג יאר קט זיך גאט צו אים גוויין אונ קט צו אים גזאגט איה וועל זעבן מיין זיכרהייט צווישן מיר אינ צווישן דיר אונ איה וועל זיער מערן דייע קינדר: אונ דס איז די זיכרהייט ווס איה קאב געגען צווישן מיר אונ צווישן דיר אז דו זאקסט לאגן בשנייהן אלי זכרים דו אונ נאך דיר דייע קינדר אונ אז עס וועט גארן ווערן איין זכר אז ער וועט אלט ווערן אכט טאג זאל מען אים בשנייהן אונ דאס זאל זיין איין זיכרהייט אויף אייביג אונ דוא זאקסט מיין ניט ווערין גרופן אברם גייערע אברהם. אונ דין ווייב שרי זאל מיין ניט ווערן גרופן שרי גייערע שרה דען איה וועל זיך פענשן אונ וועל מערן אייערע קינדר נאך איה אונ איר וועט זיין צו איין גרוס פאקט אונ מלכים וועלן פון איה ארום גיין: ויקם אונ אברהם שמיים אף אונ טוט ווי גאט ב"ה קט אים גבאטן. אונ ישמעאל איז דענסט סאל אלט גווען דרייצעהן יאר:

פרשת וירא

וירא אונ גאט ב"ה קט זיך גוויין צו אברהם אין פלון ממרא אונ שקט דריי מלאכים אז זיי זאלן אים ברין. אונ אברהם איז געסן אין דר טיר פון געעלט אונ הייבט אף זיינע אונג אונ זעהט אז דריי מאנן קיבן פון ווישן אונ אברהם שמיים אף אונ דאס זיי אנטקעגן אונ בוקט זיך צו זיי אונ קט זיי גבראכט צו זיך און שטוב אריין. אונ אברהם זאגט צו זיי איה בעט איה גייט ניט אנוועק פון מיר אוב איה דאב גפון חן אין אייער אונן קוכט אונ עסט מיט מיר גרוט זעגן זיי גגאנגן צו אים אין חזו אונ אברהם קט זיי גגעבן וואסר זיי זאלן אפ וואשן דעם שטוב פון די פוס. אונ ער זעצט זיי אונטר דעם בוס געבן דר מיר פון געעלט: אונ אברהם איז גקאפן אונ קט גנובן איין גוטע זינגע רינד אונ קרימ אים אונ גיט עס צו זיין קנעכט אליעזר אז ער זאל דס צו רעכט מאכן אונ אברהם קוכט צו שרה אין געעלט אריין אונ זאגט צו איר אייל דיק אונ געם דריי קאס זעמל אונ קנעט כוכנם. אונ אברהם אייקט זיך אונ פרענגט פר זיי פוסר אונ טיקה אונ גיט צו זיי אז זיך דר ווייערען ביז דס פלייש וועט גקאכט ווערן אונ זיי האבן געסן אונ דר נאך קט אברהם גבראכט פר זיי דס קאכט פלייש אונ זיי עסן אונ אז זיי האבן אפ געסן האבן זיי צו אים גזאגט מיר וועלן זיך אום קערן צו דיר אין אזו אצייט ווי אצונד אונ מיר וועלן אלי קעבן אונ עס וועט זיין

תב וישר

19

זיין צו שרה איין זון און נאך דעם נען זיי גנאנגן זייער זענען ווי זיי זענען זשיקט גווארן :
אין די זעלביגע צייט זענען גווען די אייגוואונד פון סרום ועמורה פון אלע
פינף שפעט זייער שלעכט און זינדיגע לייט און זיי דר זענען נאט ביד
מיט זייערע אומזענדיקייט און אויך אז עס פלעגט קומען אפרעמער
מענש מיט סחורה צו פר קופן אין זייערע שפעט אדר אפרעמער מענש
איז גקומן קופן סחורה הט זיך די גאנצע שפאט איין גזאמליט מאנג און
ווייבער קליין גזונד יונג און אלט גייען אלע צום פרעמדן מענש און
נעמן צו מיט גוואלט פון אים גאר זיין סחורה אימליכר איין ביסל ביו
עס הט זיך אים גלאזט נאר די סחורה ביי דעם פרעמדען מענש און
אז דער פרעמדער הט זיך אן גהובן מיט זיי צו קריגן און צו זאגן ווס
הט איר מיר גמון האבן ווי גנענט צו אים און האבן גזאנט איה האב
נאר אביסל גנומן און אז דר סוחר הט דר הערמ די דאווע הייד פון אלע
מענשן איז ער אף גשפאנן און איז אוועק גנאנגן פון זיי מיט אבימיר
הארץ זענען גנאנגן די שפאט לייט און מרייבן אים ארום מיט אגרום
גשפעט און מיט איין גרוסע מהימה :

איין סאהל איז גנאנגען איין מענש פון באנד עירם . וואס ער האט בענדארפט
איבר גיין דיא שפאט סרום און מיט אים איז אויך גווען איין אייזעל און האמ
גטרענגן אשיינע דעק פון אלערדיי פארבן און די דעק איז גווען אן גקניפט אן דעם
אייז דער טייל איז נאכט גווארן אין דער שפאט סרום . האט דער מענש גוואלט
אריין גיין אין איין שטוב אריין אדבר נעכטיגן האט אים ביינד גיט גוואלט אריין לאזן :
אין דער זעקבינד צייט איז גווען אין סרום אגרוסער רשע און ער האט גהייסן היידר .
דר פרעמדער מענש ליגט אף דער נאס איז דר היידר צו גנאנגן צו דעם אורח איז הט
אים גפרענט פון וואגן קינסט און ווי אהין גייסטו . האט דער אורח צו אים געגריט
איה גיית פון חברון ביזו עירס און איה בין פון עירס און איה בין גמארן ביז אהער איז
סר דא נאכט גווארן און קיין שום מענש לאזט סיה גיט אין שטוב אריין אים אדבר צו
נעכטיגן . און איה וואסר און ברזש האב איה און איה האבער און שטרויא פאר
ביין אייזעל האב איה אף . הט היידר גזאנט צו אים קום צו א מיר וועסטו בייא
סר נעכטיגען נייערמ אף דיא גאס זאלסטו גיט ליגן . און היידר ברענגט אים צו א
זיך אין שטוב אריין און בינט אף די דעק פון דעם אייזל און היידר גיט שטרויא און
האדבר דעם אייזל . און דר אורח הט גנעסן און גמרוגן ביי היידר און הט דארט גנעכטיגט
און

תם וישר

אנן אז עם איז גקומן אין דר פרי איז דר אצרה אופ גשטאנן אונ הם גוואלט אונעק
גין. הם הידוד צו אים גזאנט עם פריער אשטיקל ברוט אונ דר נאך וועסט אונעק
גין אין דין וועט. אונ דער אורח הם אזו גטון. אונ זעצן זיך בייך מיט אנדר
אונ האבן געעסן אונ גטרונקן דעם זעלבין טאג. נאך דעם הם דער אורח גוואלט
אונעק גין. הם הידוד צו אים גזאנט עם איז שון באך נאכט וואי היז וועסטו גין.
אמער געכטיג שון איך ביי מיר אונ עם אונ טונק בנימיג דיר דין הארץ. אונ
הידוד הם אים אזו לאנג סאציר גווען ביו ער איז גבליבן געכטיגן. אונ ווי עם איז טאג
גווארן איז ער אופ גשטאנן אונ הייבט אן צו זאקלן דעם אייל. הם דס ווייב פון
הידוד גזאנט צו הידוד נון דר מענש הם געעסן אונ גטרונקן ביי אינו צוויי מענ היינט
חיל ער אונעק גין אונ הם אינו גאר ניט געעבן דער פר. הם הידוד צו אר גזאנט
שטויג שטיל. אונ דר אורח זאנט צו הידוד גיב מיר אפ דעם שטריק איז די דעק צו
צו קניפן צום אייל. האט הידוד צו אים גזאנט ווס זאכטו הם דר אורח צו אים גזאנט
איך זאג אז דר דער זאל מיר געבן דעם שטריק איז די דעק ווס דו האכט בהאקטן
אין שטוב. הם הידוד נאך אמאל צו אים גזאנט דאס סוז זיין ביי דיר אהלוס אונ
איך וועל דיר פותר חלוס זיין. דס ווס דו זאכט דו האכט גהאט אשטריק בטייט או
דו וועסט זאנג לעבן אזו ווי אשטריק איז לאנג אונ דס ווס דו האכט גהאט ארעק
מיט אלערליי פארבן בטייט אזו דו וועסט האבן איין וויין גאטן אונ דו וועסט פלאנצן
אלערליי פירות. הם דר אורח צו אים גזאנט גין עם הם זיך מיר גאר ניט גחלסת
נאר איך האב דיר געעבן דעם שטריק איז די דעק וואכערניג הייט אזו דו זאלסט
בהאלטן. אונ הידוד ענפערט צום אורח פר וואר האב איך דיר שון גזאנט דס בשריגיש
פון דין חלוס צום גטון אונ אצונד בצאל מיר דר פר ווס אף האב זיר פותר גווען.
ביי אנדרע מענשן געם איך פר פותר חלוס זיין מיר שטיי זילבר. אונ ביי דיר וועל
איך גאר געסן דיי שטיק זילבר :

אונ דר אורח שרייט אגר וס גשריי מיט איין ביטר קיל. אונ דער אורח הם גבראכט
דעם הידוד צום בדין ווס ער הייסט שרעק אונ דר ציילט פר דען דין די זאך. איז
הידוד זאנט גין אזו איז אזו איז גווען די זאך הם דר דין גזאנט צום אורח די היד
פון הידוד איז אכט ווארום מיר ווייסן אז הידוד קען פותר חלוס זיין. אונ דר אורח
האט אן גהובן צו שרייאן צום דין גין נאר וואכערניג האב איך אים געעבן דיא
דעק ציא בהאלטן בייא אים אין שטוב. אונ זייא בייךע האבן זיך גדרניט ביים
בית דין דר אורח הם אזו גזאנט אונ דר הידוד הם אזו גזאנט. אונ האבן זיך
בייךע גקריגט פר דען דין הם דר דין גכאטן אז מען זאל זייא ארום שריבן.
אונ אז מען הם זיי ארום גטריבן פון דעם בית דין האבן זיך בייךע גקריגט אופ דר נאם. דר
ווייל האבן דר הערם די אנשי סרום די קריג האבן זיי דעם אורח ארום גטרבן פון שטאט :
זיך איז דר אורח אונעק גנאנגן זיין וועט מיט אביסר הארץ אונ הם גוויינט אופ
דעם ווס עם הם זיך אים גטרבן אין דר שטאט סרום :

תּוֹרָה

20

יורה און צוא האט שטעט פון סרום איז גווען פיר כּוּנִים . און אזוי האָבן גּוֹיִסען די פּיר בּוּיִים . דער בּוּיִן פון סרום האט גּוֹיִסען שרָק און דר בּוּיִן פון עסוּרֵה האט גּוֹיִסען שרָק און דר בּוּיִן פון אַדסָה האט גּוֹיִסען וּבְנָה און דער בּוּיִן פון צבּוּים האט גּוֹיִסען כּוּנִן :

און אליעזר דר קנעכט פון אברהם האט די דינים גרוסן מיט אַנְדֵרע געמין . צו שרָק האט ער גרוסן שרָקא . און צו שרָק האט ער גרוסן שרָקרא . און צו ובנָה האט ער גרוסן כּוּבִים . און צוא מנון האט ער גרוסן פּצֵלי דין . און דא סענשן פון סרום ועסורה האָבן גמאכט דורף ווייערע דינים געמילף אין אלע נאָסן פון דר שטאַט . און אז עס איז גקומן אַפּרעכער מענש צו זיין האָבן זיי אים גנובן און האָבן אים גלייבט מיט גוואלט אויף איין געפיל . אין דר מענש גווען איין לאַגער . האָבן זיך דריי מענשן שטעקט צו קאפּים און דריי מענשן צו פוסן און האָבן אים צו גקוועטשט אזוי לאַג ביי דער מענש איז שיעור גשטאַרבן . און אויב דער מענש איז גווען אַיקרעער האָבען אים די ועקס מענשן אום געזון . און אז דער מענש האט גשריגן האט קיינר אים נישט גענפּרט נאר די ועקס מענשן האָבן צו אים גוואַנט אזוי ביי איינער מיט די האט זיך אַיסקרער מענש פּר מיד פון צו פאַרן אַיבֵר דר שטאַט . און אז עס פלעגט קומן איין אַרום מאן צו זיי האָבן זיי אים גגעבן געלד אינ האָבן אום גרוסן אין שטאַט אז קיינר זאל אים נישט געבן איין שטאַקל ברוט . און אז דער אַרום מאן איז געסין אין שטאַט איז ער גשטאַרבן פּר הונגער . און גאָר דעם אז דר אַרום מאן איז גישטאַרבען זענן גגאנגן די שטאַט לויט און האָבן זיך אַפּ גנובן ווייער געקד און האָבן אים אַפּ געזון דא קבייט און האָבן אים גבראָבן נאָכט אין דער כּוּדֵר . אזוי האָבן זיי גמון אַלע ווייערע מענ . און שרָה דס ווייב פון אברהם האט גשקט אליעזר קיין סרום צו לוש . און בשעת אליעזר איז גקומן קיין כרום האט ער גזעהן אז איין מענש פון סרום האלט מלחכה מיט איין אַרום מאן און ציהט אַפּ דעם אַרום מאן די קליידער און איז אַוועק גגאנגן און דר אַרום מאן האט זייער גוויינט און גשריג אויף דר זאך וום דער מענש פון סרום האט אים גמון . און האט גבעשן אליעזר אז ער זאל אים העלפן אַפּ געפן דיא קבייט . איז אליעזר גגאנגן צוא דעם מענש פון סרום און האט אים גוואַנט פּר וום האַסד אזוי גמון פון צו דעם אַרום מאן וום ער איז גקומן צו אַיף . האט דער מענש גגעפּרט צו אליעזר איז ער דען דיין ברודער צו ביסאָ דען גוואָרן אַיבֵר איינע איין בּוּיִן . האט אליעזר זיך גקריגט מיט דעם מענש פון סרום פאַר דעם וום ער האט אזוי גמון צום אַרום מאן . האט דער מענש פון סרום גוואַרען אין שטעט פון אליעזר איז פון שטעטן אַפּ גגאנגען ווייער פּר בלוט . און אז דער מענש פון סרום האט גזעהן אז עס גייט בלוט פון אַרענעם שטעט פון ער אין גמאכט אליעזר און זאגט צוא אים פּצאל מיד דר פּר וום אַיף האב דיר גלאזט בלוט דען אזוי ביי אונז אין חק . האט אליעזר צו אים גוואַנט . גיט גנוג דו האַסט מיד גבויגט ווייבסטו זאך ביי מיד דר פּר שרָק האט דר מענש אַן גנבן אליעזר און פּרט אים צום דיין וום ער הייסט שרָקא צו משפּט .

האט

תם וישר

האם דר מעניש גזאנט פארן דין אזו האב איה נטמן צו דעם מעניש אונ ער וויכ מיר גיט בצאקן . האם דר דין גזאנט צו אריעזר דר מעניש זאנט אמת פר ווס ווילקסט איב גיט בצאקן דען אזו איז ביי אונז דר תק . ווי אריעזר הט דר הערט די הייד פון דין הט אריעזר אוף נהדבן איין שטיין אונ הט גשלאגן דעם דין אין שפעקן אזו פון דין אויף גנאנגן בלוט פון שפעקן . אונ אריעזר זאנט צום דין אז עס איז יא ביי אויף אזו דר משפט אזו בצאלט איר דעם מעניש פארן ברוט ווס מען הט איה גקאנט . אונ אריעזר הט גקאנט שטיין דעם מעניש ביים דין אונ גייט זיין וועג : אין דר זעלבנער צייט הט לומס ווייב גווינן איין טאכטער אונ מען הט איר איין נאמן גנעבן פלמית . דען ער האט גזאנט גאט הט אים אנטרופן אונ אויף זיין חזו גוזר פון דיא מלכים פון עולם :

אונ די פלמית איז דר וואקסן גווארן הט איינר פון סדום זי גנומן פר איין ווייב . דר ווייכ איז גקובט אין ארום מאן קיין סדום . כדי עיל זאל גיטן איין דר נערונג אונ דר ארום מאן פר ווסמ זיה אין שטאט עמליקע פעג . איג די מענישן פון סדום האבן אים גרופן אז מען זאל גיט געבן אשטיקל ברוט צום ארום מאן כדי ער זאל שטארבן . האבן די מענישן פון סדום אזו נטמן . איג ווי פלמית די טאכטער פון לומ הט גזעקן אז דר ארום מאן דינט אוף דר נאס אונ קיינר גיט אים גיט אשטיקל ברוט . הט זי זיה דר באקמט איבר אים אונ הט אים גנעבן . עסן אונ פרוגן אז קיינר זאל גיט וויסן אונ אזו הט זיא נטמן פול מעג בשעת זי איז גנאנגן מיט דער קרוג נאך וואסר הט זי אריין גליינט דס ברוט אין קרוג אונ בשעת זי איז דוה גנאנגן לעבן ארום מאן הט זי אים גנעבן דס ברוט . אונ די מענישן פון סדום האבן זיה פאר וואונדערט אוף דעם ארום מאן ווי אזו לעבט ער אן ברוט . זענן גנאנגן דביי מענישן אונ האבן זיה בהאלטן וואו דר ארוכאן איז גזעסו כדי זיי זאלן וויסן וועלכר מעניש גיט אים צו עסן . דר ווייכ איז גנאנגן פלמית נאך וואסר הט פלמית גנעבן אשטיקל ברוט צום ארום מאן . איג די דביי מענישן האבן גזעקן ווס פלמית טונט צום ארוכאן האבן זיי גנומן פלמית אונ פירן זי צו זייער בית דין אונ פר ציילן פר דעם בית דין אזו אונ אזו הט זי נטמן צו דעם ארום מאן איבר דעם איז ער גיט גשטארבן אצונד זאנט אונז ווס מיר זאלן טון צו פלמית . האבן זיה איין גנאמילט די מענישן פון סדום אונ פון עמורה אונ האבן אן צונטרן אפזיער אוף דר נאס אונ האבן זי אריין גווארפן אין פייער איז זי פר ברענט גווארן אוף אש :

אונ אוף אין שטאט ארמה איז גווען איין יונגע פרוי זיא איז גווען איין טאכטער פון איי עישר . האבן איר די שטאט לייט אוף אזו נטמן . איג די פלעשה איז אזו גווען איין מעניש איז אן גקובט קיי ארמה איז דארט נאכט גווארן אונ דר מעניש הט זיה גנעצט לעבן דר מיר פון דר יונג פרוים פאטער . אונ דר מעניש הט גזעקן איין יונג פרוי זיצט אין דר מיר הט דר מעניש צו איר נאנט גיב מיר איין שטיקל ברוט אונ אוף גיב מיר אביסל וואסר . הט די יונג פרוי אים גנעבן . זענן די שטאט לייט דר פון

תם וישר

כא

גוואר גווארן און האָבן איין גואַמלס און האָבן דיא יונג פרויא גבראכט צום בית דין און האָבן דר ציילט פּר די בייניס די זאָה. הט דס בית דין צי ווי גיאָמט אז סעו זאל זיא אום פּרענגן האָבן זיך איין גואמקט אלע שפּאט לויט און האָבן זיא אום גשפּאט מיט האַניק. און האָבן גשטעלט די יונג פרוי דארט וואו די ביין זיצ. זענן גקופן צו איר אלע ביין און האָבן זי צו שפּאכן און זי ווערט גשוואַלן און זי הט זייער געשריגן און קיינר הט איר ניט גיענפּרט און אדך ניט הער פּאַרמט איבּר איר. אזי אדך גנאנגן איר גשרייא צום הימל :

וירא און נאט ב"ה זעהט אַלע זייערי שלעכטע כחשבות. און אַרדונג ווס זיי טיאָן אזי נאָר איבּר דעם ווייר זיי האָבן גנוג פרוט און אדך האָבן זיי גרוס שקוה. און זייער זינר אזי גווארן זייער גרוס פּר נאט ב"ה :

וושלה און נאט ב"ה שיקט צוויי פּלאַכיס די פּלאַכיס ווס זענן גקופן צו אבּרהם דיא דיאויגע פּלאַכיס האָבן איבּר גקערט כרום :

ויקומו און די פּלאַכיס זענן אדך גשאַטן פון אבּרהםס שכוב נאך דעם אז זיי האָבן אפּ גגעסן און זענן גקופן קיין כרום צו אַבננט און לוט אזי זענען אין דר זעלביגער צייט אין דעם מואָר פון כרום. און ווי לופ הט ווי דר זעהן הט ער זיך גבוקט צו זיא און הט זיי זייער גבעטן אז זיי זאלן גיין צו אים אין שמוב אריין עסין. זענן זיי גנאנגען צו אים און האָבן ביי אים גגעסן און האָבן גגעכטיגט. האָבן די פּלאַכיס גנאנט צורום. שפּיי אדך און זיי ארום פון דער שפּאט מיט אלע דיא ווס ביי דיר זענן אין שמוב און אַלץ ווס צו דיר גיהער. דען סאַמיר וועסמו אדך גשפּאַראשט ווערן דורך דיא זינר פון דער שפּאט. דען נאט ב"ה וועט פּר באַרן דיא שפּאט. און די פּלאַכיס האָבן גנומן לופ מיט זיין ווייב און מיט זיינע קינדער און אלע דס זייניגע און ציהן אים ארום פון דער שפּאט און זאגן צו לופ האב דס אדך דיין לייב און אנטלויף און לופ אזי אדך גשפּאַטען און אזי אנטפּאַטן גווארן מיט אלע דס זייניגע :

בעת אין דר זעלביגער צייט הט נאט ב"ה גנאזט רעגענן אדך כרום און אדך עגורה און אדך אלע די פּינף שטעט שוועבּל און פּעה און הט איבּר גקערט די דיאויגע שטעט און אלע איין וואונדערס און אלע שפּראצונג פון דר ערד. און דס ווייב פון לופ הט אַקב גטאן אדך דעם איבּר קערונג פון דר שפּאט. ווארום זיא הט זיך זייער דר פּאַרמט אדך אירע טעכטער ווס זענן איבּר גבליבן אין כרום ווס האָבן מיט איר ניש גוואקט ארויס גיין פון כרום. און ווי זיא דט אַקב גטאן הינטר זיך. אזי פון איר גווארן אשטיק זאלץ. און לופ אזי אנטפּאַטן גווארן מיט זיינע צוויי טעכטער ווס זענן איבּר גבליבן אין דר הייל פון ערדלס און זענן דארט גזעסן עטליכע סענ. און אברהם הט זיך גפּעדרט אין דר פּרי צו זעהן ווס עס איז גווארן מיט די שטעט פון כרום. זעהט ער אין רוק גייט אדך פון זיי אזו ווי איין רוק פון איין קאלף אייבן : און דער נאָה דט לופ מיט זיינע צוויי טעכטער אועק גצונן פון דר הייל און האָבן זיך גזעצט ביי דעם זיבן. און די צוויי קינדער פון די טעכטער ווס זיי האָבן גהאט מיט לופ זענן דר וואקסן

תם וישר

וואקסן גווארן גייען זיי אונ האבן זיך גנומן ווייבן פון לאנד פנען אונ
האבן גוואונן קינדער אונ האבן זיך גפרוכפֿרט אונ גמערט :

בעת אין דער זעלביגער צייט איז אברהם גגאנגן פון פלון ממרא צום
לאנד פלשתים אונ בוועצט זיך אין גר . אונ אברהם איז דעקאלט
אלט גווען הונדערט יאר אונ עס איז אויך גווען דס פינף אונ צוואנציגסט
יאר אז אברהם איז גזעסן אין לאנד פנען . אונ בשעת אז אברהם איז
גקומן קיין גר דט אברהם גזאגט צו זיין ווייב שרה דו זאלסט זאגן אויף
מיר אז איך בין דיין ברודר אונ דו בוכט מיין שוועסטער אונ ווער עס
וועט דיך פֿרעגן זאלסטו אזו ענפֿרן פֿרי מיר זאלן גיצול ווערן פון דיא
אייגנוואונדערס פון דעם לאנד : אונ אז אברהם הט זיך שוין בוועצט אין
לאנד פלשתים . האבן אבימלך וויינע קנעכט גזעהן שרה אז זיא איז
זייער שוין האבן זיי זי גפרענט ווס גהערסטו צו אברהם הט זי גענפֿרט
אויך בין זיין שוועסטער זעגן די קנעכט גקומן צו אבימלך אונ האבן אים
גזאגט עס איז גקומן איין מענש פון לאנד פנען אונ האט אויך זייער
אשוינע שוועסטער . אונ אבימלך הט גשוקט אז מען זאל זיא ברענגן צו
אים . אונ מען הט זיא גבראכט צו אים . אונ ווי ער הט זיא דר זעהן איז
זיא זייער גפֿעלן . הט אבימלך זיא גפרענט ווס גהער דיר דר מענש ווס
איז מיט דיר גקומן אין דעם דאוונן לאנד . הט שרה גענפֿרט ער איז
מיין ברודר אונ מיר זענן גקומן פון לאנד פנען דא צו וואונן . האט
אבימלך צו איר גזאגט מיין לאנד איז פֿר דיר אונ ווי עס גפֿעלט דיר
דארטן זאלסטו בוועצן דיין ברודר אונ מיר וועלן אים דר הייבן איבן
דעם גאנצן לאנד ווייל ער איז דיין ברודר :

אונ אבימלך לאזט רופן צו אברהם אונ אברהם איז גקומן פֿר אים . אונ
אבימלך זאגט צו אברהם אויך האב גבאמן אז מען זאל דיר גרויס
פֿבור אן טאן ווס נאר דו וויקסט ארץ פון דיין שוועסטערס וועגן . אונ
אז אברהם איז אוועק גגאנגן פון אבימלך הט מען אים נאך גמראגן די
מתנות . אונ ווי עס איז נאכט גווארן אונ אבימלך איז גזעסן אויף דער
שטור . איז גפאלן אויף אים אשקאף איז ער אנמשלפֿן גווארן אויף דער
שטור . אונ איז גשלאפֿן ביז אין דר פֿרי אונ בשעת אז ער איז גשלאפֿן

תם וישר

כב

האט זיך אים גחלמט אז איין פלאך פון הימל איז גקומן צו אים און האלט איין ברוסי שווערר אין דר האנט הט ער זיך וייער דר שראקו און זאגט צום פלאך וויס האב איך דען גוונדיגט . הט דר פלאך גענפרט און זאגט צו אים פרוסדו האסט גנימן שרה צו זיך אין שטוב אריין דען זי איז דס ווייב פון אברהם . אצונד זאג איך דיר אן אז דו זאלסט שרה אום קערן צו אברהם . אונ עס איז גווארן אין דער זעלביגער נאכט איין גרוסע פרוסונג דארט אין הוו . אונ אז עס איז גקומן אין דר פרי איז אבימלק און געשטאנן מיט שרעק און הט גרופן שרה איז זיא גקומן פרו אים . אונ אברהם איז און גקומן פרו אים און אבימלק זאגט צו זיי וויס איז דס וואס איר הט גטון צו אונ און איר הט גזאגט אז זיא איז דיין שוועסטער און איך האב גמיינט אז דאס איז דר אמת און האב איך דיא אשה גוואלט געמן פרו אויב . הט אברהם אים גענפרט איך האב מורא גראט צו זאגן אז איך בין איר מאן איפר דעס האב איך גזאגט אז איך בין איר ברודר . און אבימלק הט גנומן שאף און רינדער און קנעכט און דינסט מיידן און שווינט שטיק זילבר און הט גגעבן צו אברהם און הט אים אפ גגעבן שרה: און אבימלק שיקט צו אברהם און צו זאגן . בעט צו גאט ביה אז ער זאל אפ מאן פון אונ די שטראף . און אברהם טומ תפלה צו גאט ביה און אפ אבימלק מיט זיינע קנעכט און אלע דס זיינינע . און גאט ביה האט צו גהערט די תפלה פון אברהם און הט זיי גשיקט איין רפואה: בעת אין דר זעלביגער צייט אז אברהם איז געעסן פיר חדשים אין גרר . הט גאט ביה גרענקט שרה צום גטון און זיא הט גוואונן אונן צוא אברהם און אברהם הט אים אנאמן גגעבן יצחק . און ווי יצחק איז אלט גווארן אכט מאנ הט אברהם אים בשנימן און ווי גאט הט אים גבאמן אז ער זאל און טון צו זייני קינד . און אברהם איז אלט גווען הונדרט יאר און שרה איז אלט גווען ניינציג יאר בשעת יצחק איז גבארן גווארן צו זיי . און אז ער איז דר וואקסן גווארן הט מען אים אנטוויינט . און אברהם הט גבאכט איין גרוסי סעודה בשעת אז מען הט אים אנטוויינט. איז און דר סעודה איז גקומן שם ועבר און און גרוסע שררות און און אבימלק און פיוול האפן גגעסן און גטרוקן און האפן זיך וייער גפרייט איז

תם וישר

אין דעם טאג ווס מען הט אנטוויינט יצחק . אונ אוף תרח דר פאטר פון
אברהם אונ אוף זיין ברודר נחור זענן גקומן פון הרן מיט אלי דס זייעריגי
חוץ ווס זיי האבן זיך גפרייט בשעת זיי האבן גיהערט אז עס איז גפארן
זיין זון צו אברהם פון זיין ווייב שרה . זענן זיי אצונד גקומן צו אברהם
אונ האבן געסען אונ גטרונקן אוף דר סעודה ווס אברהם הט גמאכט :
בעת אין דר צייט אז יצחק איז אלט גווען זיין יאר איז גשטארבן שרוג
דר זון פון רעו . אונ ישמעאל איז אין דער זעלביגער צייט אלט
גווען פערצן יאר . אונ ישמעאל לערינט זיך ארום גיין מיט פי'ן אונ
בוגן . אונ אז יצחק איז אלט גווען פינף יאר איז ער גועסן אין דר טיר
פון גצעלט איז גקומן ישמעאל אונ הט זיך גזעצט לעבן יצחק אונ הט
גנומן דעם בויגן מיט דר פייל אונ הט גנואלט שישן יצחק . אונ וויא
שרה הט דס דר זעהן הט זיא גשיקט רופן אברהם אונ זאגט צו איהם
פר טרייב די דינסט מיט איר זון גדי ער זאל גיט ירשנן מיט אונזר זון
דען אזו אונ אזו הט ער גנואלט טאן צו אונזר זון . אונ אברהם האט
צוגהערט די רייד פון שרה . אונ תיכף ווי אברהם איז אוף געשטאנן
אין דר פריא הט ער גנומן צוועלף לייבן ברוט אונ זיין לאגיד וואס
אונ גיט דס צו הגר אונ שיקט זיא אונעק מיט ישמעאל . איז הגר איז
אונעק גגאנגן מיט ישמעאל אין דער מדבר אריין אונ הט זיך גזעצט
אין מדבר פארן . אונ דער נאך איז גגאנגן הגר מיט ישמעאל קיין
מצרים אונ האבן זיך דארטן גזעצט . אונ הגר הט גנומן צוא איר זון
ישמעאל אנווייב זיא הט גהייסן טריבה . אונ די טריבה גווינט צו אים
פיר זון אונ זיין טאכטר . אונ נאך דעם איז גגאנגן ישמעאל מיט זיין
מוטר אונ מיט זיין ווייב אונ קונדר אונ אלע דס זייניגי אין דער מדבר
אריין אונ האבן זיך דארט גמאכט גצעלטן . אונ זענן דארטן גועסן זיין
לאנגע צייט . אונ נאט בזה הט גהאלפן צו ישמעאל אונ ער האט גיהאט
פיר שאף אונ רינדן אין דעם זכות פון זיין פאטר אברהם . אונ פיל
מעג ארום האט אברהם גזאגט צו זיין ווייב שרה זיך וועל גיין זיך
זעהן מיט זיין זון ישמעאל . דען זיך האב אים שוין פיל מעג גיט
גזעהן . אונ אברהם זאמעלט אן זיין קעמל אונ גייט אין דר מדבר צו
זוכן

וזכן זיין זון ישמעאל . און אברהם איז גפארן און איז גקומן צום גצעלט
 פון ישמעאל אום האלפן טאג . און ישמעאל מיט זיין מוסר הגר זענן
 ניט גווען אין דר היים . נאר ישמעאלס ווייב מיט דיא קינדער זענן יוא
 גווען אין דר היים . הט אברהם זי גפרענט ווי איז ישמעאל גגאנגען .
 הט זי גענפרט ער איז גגאנגן אין פעלד אריין שיסן חיות . און אברהם
 איז גזעסן אוף דעם קעמל דען ער הט גשווארין צו זיין ווייב שרה אז
 ער זאל ניט אראפ גיין פון קעמל . און אברהם הט גזאגט צו ישמעאלס
 ווייב גיב מיר אביסל וואסר צו טרונקן דען איך בין זייער מיד פון וועג .
 הט זי גענפרט צו אברהם איך האב ניט קיין וואסר און אוף קיין ברוב .
 און זי הט נאר ניט גקוקט אוף אברהם און פרעגט אים גאר ניט ווער ער
 איז גייערט זיא שלאגט און פלוקט די קינדער און פלוקט אוף איר מאן
 ישמעאל . און אברהם הערט אום אלע רייד פון ישמעאלס ווייב און
 עם מוט אים זייער פאנק דרוף און זי ווערט איבל בייא אברהם אין
 די אונן . און אברהם הט זיא ארום גרופן פון גצעלט איז זיא צו אים
 ארום גגאנגן . און אברהם זאגט צו איר אז דיין מאן ישמעאל וועט
 קומן זאלסטו אים אזו זאגן עם איז גקומן אהער איין אלטער מאן פון
 לאנד פלשתים און הט דייך גזוכט און אזו איז זיין גשטאלט און איך הב
 אים ניט גפרענט ווער ער איז נאר ער הט מיר גזאגט אז דיין מאן
 ישמעאל וועט קומן פון פעלד זאלסטו אים אזו זאגן אז דו זאלסט אפ
 מאן דעם אונטערלעהן פון דעם גצעלט און מאך איין אנדערן נאגל צום
 גצעלט . און אברהם איז אוועק גפארן צו זיין וועג :

און נאך דעם אז אברהם איז אוועק גפארן . איז ישמעאל מיט זיין מוסר
 גקומן אהיים . הט דס ווייב צו אים גזאגט עם איז גקומן אהער איין
 אלטער מאן פון לאנד פלשתים און האט דייך גזוכט און אזו איז זיין
 גשטאלט און איך הב אים ניט גפרענט ווער ער איז נאר ער הט מיר
 גזאגט אז דיין מאן ישמעאל וועט קומן זאלסטו אים אזו זאגן . טוא אפ
 דעם אונטערלעהן פון דעם גצעלט און זאלסט מאכן איין אנדרן נאגל
 צום גצעלט . און ווי ישמעאל הט אום גהערט די רייד פון זיין ווייב הט
 ער פר שטאגט אז דר איז גווען זיין פאטער אברהם און זי הט קיין פכוד
 ניט

תם וישר

גִּיט אָן גַּטָּאן . הָט יִשְׁמַעֵאל צו גְּהֶעֱרַט דִּי רֵייד פֿון זײַן פֿאַטֶר אונד הָט
אָוועק גַּט־רײַבן דָּס ווייב אִיז זײ אָוועק גַּטָּאָנען :

אונד יִשְׁמַעֵאל אִיז גַּטָּאָנען צום לאַנד כֶּנַען אונד הָט גִּטָּאָנען אײַן אַנדֶר ווייב
אונד בֶּרֶעַנְט זײ צום גֶּצְעֶלְט ווי ער אִיז גִּווען פֿרײַער . אונד עס אִיז
גִּקוּפֿן אײַן רֶכֶּי יֵאָר אַרום הָט אַבְרָהָם גִּזָּאָנֶט אַיִך וועל ווידֶר גײַן זְעֶהן
וּסֵם מײַן זון יִשְׁמַעֵאל טוּם . אונד אַבְרָהָם אִיז גַּפֿאַרן אײַן דֶּר מִדְבָּר אונד
אִיז גִּקוּפֿן צום גֶּצְעֶלְט פֿון יִשְׁמַעֵאל . אונד אַבְרָהָם הָט גַּפֿרֶעַנְט אױף
יִשְׁמַעֵאל . אִיז אַרום גַּטָּאָנען דָּס ווייב פֿון יִשְׁמַעֵאל אונד הָט אִים גִּזָּאָנֶט
מײַן האַר מײַן מֵאָן יִשְׁמַעֵאל אִיז גַּטָּאָנען אײַן פֿעֶלְדֶּר מײַן האַר קוּמֶט אַרײַן
אײַן שְׁטוּב אונד עָסֶט אײַן שְׁטוּקֶל בְּרוּט וואַרום אִיר זְעַנְט מִיד פֿון וועג .
הָט אַבְרָהָם צו אִיר גִּזָּאָנֶט אַיִך וועל גִּיט אַרײַן אײַן שְׁטוּב וואַרום אַיִך
אַיִר מִיִּך צו גײַן מײַן וועג נײַאַרְט גִּיב מִיר אַבִּיִסֶל וואַסֶר וועל אַיִך טֶרוּנְקֶן
דָּען אַיִך בִּין זײַער דאַרְשֶׁמִיג . אונד זײ אַיִקֶט אונד לופֿט אײַן גֶּצְעֶלְט אַרײַן
אונד בֶּרֶעַנְט אִים וואַסֶר אונד בְּרוּט אונד כֶּעַט אִים זײַער אָו ער זאַל עָסֶן אונד
טֶרוּנְקֶן . הָט אַבְרָהָם גֶּעָסֶן אונד גַּטֶּרוּנְקֶן אונד הָט גֶּבֶעַנְשֶׁט יִשְׁמַעֵאל . אונד
ווי אַבְרָהָם הָט אָפֿ גֶּעָסֶן הָט ער גֶּבֶעַנְשֶׁט גָּאָט בֵּית . אונד הָט גִּזָּאָנֶט צום
ווייב פֿון יִשְׁמַעֵאל אָו דײַן מֵאָן וועט קוּפֿן פֿון פֿעֶלְדֶּר זאַלְטוּ אִים אָו זאַגן .
עס אִיז גִּקוּפֿן אַיִן אַלְטֶר מֵאָן פֿון לאַנד פֿלֶשֶׁתִּים . אָו אונד אָו הָט ער אַיִן
גַּשְׁטאַלֶט . אונד הָט צו מִיר גִּזָּאָנֶט אָו דײַן מֵאָן יִשְׁמַעֵאל וועט קוּפֿן זאַלְטוּ
אִים זאַגן אָו דֶּר אונטֶערֶלֶעֶהן פֿון גֶּצְעֶלְט אִיז אַגוּסֶר . אונד דו זאַלְטֶט אִים
גִּיט אָפֿ מֵאָן פֿון גֶּצְעֶלְט . אונד ווי אַבְרָהָם הָט אָוס גֶּרַעַט דִּי דַאָוּגִי רֵייד
אִיז ער אָוועק גַּפֿאַרן אַהִיִּים . אונד דֶּר ווײַל אִיז גִּקוּפֿן יִשְׁמַעֵאל פֿון וועג
אִיז דָּס ווייב אִים אַקײַגן גַּטָּאָנען מִיט אַשְׁמֶתָה אונד הָט אִים דֶּר צײַקֶט אָו
עס אִיז גִּקוּפֿן אַהֶער אַיִן אַלְטֶר מֵאָן פֿון לאַנד פֿלֶשֶׁתִּים אונד הָט גַּפֿרֶעַנְט
אױף דִּיר . אונד אַיִך הָאָב אִים גֶּנֶעַבֶּען בְּרוּט אונד וואַסֶר הָט ער גֶּנֶעַסֶן
אונד גַּטֶּרוּנְקֶן אונד הָט צו מִיר גִּזָּאָנֶט אָו דײַן מֵאָן וועט קוּפֿן זאַלְטוּ אִים
זאַגן אָו דֶּר אונטֶערֶלֶעֶהן פֿון גֶּצְעֶלְט אִיז גִּיט אונד דו זאַלְטֶט אִים גִּיט
אָפֿ מֵאָן פֿון גֶּצְעֶלְט . הָט יִשְׁמַעֵאל גוואַסֶט אָו זײַן פֿאַטֶר אִיז גִּווען אונד
זײַן ווייב הָט אִים כְּבוֹד אָן גַּטָּאָן . אונד ער הָט דֶּרוּף גֶּלּוּבֶט גָּאָט בֵּית :

אונד

תם וישר

כד

און אברהם איז גועסן אין לאנד פלשתים זעקס און צוואנציג יאר. און די קנעכט פון אברהם האבן דארטן גנראבן פרושי ברוגעס. און די קנעכט פון אבימלך האבן זיך מיט זיי גקריגט און גולדן ביי זיי דעם גרוסן וואסר ברוגן ווס די קנעכט פון אברהם האבן גנראבן. און אבימלך הט דס גהערט אזוי ער גקומן מיט פיכוד און צוואנציג מענשן צו אברהם. און אברהם הט גשטראפט אבימלך ווס זיינע קנעכט האבן ביי אים גגולת דס ברוגן. הט אבימלך צו אים גזאגט איך שווער ביי גאט ביה ווס הט בשאפן די גאנצי וועלט אז איך הט גיט גהערט פון דר זאך גייארט דעם היינטיגן טאג. און אברהם הט גנומן זיבן שאף און גיט זיי צו אבימלך און זאגט צו אים נעם די זיבן שאף פון מיין האנט פרי דס זאל זיין איין עדות אז איך האב גנראבן די ברוגע :

און אבימלך נעמט די זיבן שאף ביי אברהם און אברהם גיט אים נאך פיל שאף און רינד און אבימלך שווערט צו אברהם אז דיא ברוגען קערן צו אברהם. דרייבט הט מען גרוסן די ברוגע באר שבע ווייל דארטן האבן זיי גשווארן און פורת ברית גווען :

און אברהם הט גפלאנצט איין וויין גארטן און הט אוף גבויאט אגרוס הוז אזוי גווען פיר טווח פרי פון וועלכי זייט מען וועט קוכן פון דארטן זאל מען קאנן צו אים אריין גיין און ווער עס איז גקומן צו אברהם הט זיך אן גגעסן און אן גברונקן און הט מיט גנומן אלדעס גומס און איז זיך אוועק גגאנגן. דען אזוי איז גווען דר מנהג פון אברהם וועלכר מענשן עס איז אריין גקומן אין זיין שטוב הונגריג הט אים אברהם גגעבן עסן און טרונקען ביז ער איז זאט גווארן און ווער עס איז גקומן צו אים אן קליידר הט ער אים אן גקליידט נאך זיין ווילן. און האט גמאכט וויסן אמיליכן מענשן אז עס איז פרי האגדן איין גאט ביה ווס הט בשאפן הימל און ערד און אוף אלע מענשן. אזוי הט גשאפן אברהם אלי וייני לעב טאג :

ריצחק און יצחק דר זון פון אברהם איז דר וואקסן גווארן אין דר זעלבניגן צייט און אברהם הט אים גלעריגט די וועג פון גאט ביה פרי ער זאל וויסן ווס גאט איז און גאט ביה איז גווען מיט אים :

און אז יצחק איז אלט גווען זיבן און דרייסיג יאר איז ישמעאל גקומן צו יצחק

תם וישר

יצחק און ד'ק פרימט אונ זאגט צו יצחק א'יך בין אלט גווען
דרייצעהן יאר אז נאט ב'ה ד'ק גזאגט אונזר פאטער אברהם אז ער זאל
ז'יך בשניידן אונ זאל מ'ך בשניידן אונ א'יך ד'ב גמון אזוי וויא נאט
ב'ה ד'ק גזאגט צו אונזער פאטער . אונ יצחק ענפערט צו ישמעאל ווס
פרימסטו ז'יך מיט און אקלויגע זאך . א'יך שווער ב'י נאט ב'ה ווס ער איז
דר נאט פון מיין פאטער אברהם . אז אוב נאט ב'ה זאל זאגן צו מיין
פאטער . געס דיין זון יצחק אונ ברענג א'ם אוף פ'ר אקרפן צו מ'ר וואלט
א'יך ניט פ'ר מיידן צו טון ד'ס . נ'יארט א'יך וואלט גמון מיט גרוס שמחה:
אונ נאט ב'ה הערט וואול ד'י דאזיג'י ר'ייד ווס יצחק ד'ק גרעט צו
ישמעאל . איז ד'י זאך וואול גפעלן נאט ב'ה צו פריבן אברהם מיט
דר זאך : ויהי היום אונ עס איז גווען דר טאג ווס אלע מלאכים שמעקן
ז'יך געבן כסא הכבוד פ'ר נאט ב'ה . איז גקימן צווישען ז'י דער שטן
מקטרג צו ז'יין אוף ד'י מענטשן . אונ נאט ב'ה זאגט צו א'ים פון וואגן
קומסטו אן . ענפרט דר שטן צו נאט ב'ה אונ זאגט א'יך ד'ב גשוועבט
אוף דער וועלט . זאגט נאט ב'ה צום שטן ווס זאגסטו מ'ר אויף ד'י
מענטשן ווס זעגן אוף דר ערד . ענפרט דר שטן אונ זאגט צו נאט ב'ה
א'יך האב גזעהן אלע מענטשן דינען ד'יך אונ גרענקן ד'יך נאר אין דר
צייט אז ז'י ברארפן האבן פון ד'יר א'יין זאך . אפ'ר נאך ד'ס אז דו האסט
ז'י זון גגעבן ד'י זאך . זיצן ז'י אפ פון ד'יר אונ פ'ר לאזן ד'יך אונ גרענקן
ד'יך נאר שון ניט : הראית האסטו דען ניט גזעהן אברהם דער זון
פון תרח . א'יידר ער ד'ק גהאט קינדער ד'ק ער גבוועט מ'בחות אונ
ד'ק מקריב גווען קרבנות . אונ ד'ק תמיד גמאכט רופן דיין נאמן צו
אלע מענטשן ווס זעגן אוף דר ערד :

ועתה אפ'ר אצונד אז עס איז א'ם שון גבורין גווארן א'יין זון יצחק . אזו
ד'ק ער ד'יך נאר פ'ר לאוט . אונ ד'ק גמאכט אנרוסע סעודה צו
אלע זיצערס פון לאנד . אונ אן נאט ב'ה ד'ק ער גאר פ'ר געסן . און
פון אלע זאכן ווס ער ד'ק גמאכט בשעת ער ד'ק אנטוויינט יצחק ד'ק
ער פ'ר ד'יר ניט מקריב גווען ק'יין שום קרבן . אונ א'יך היינט איז יצחק
שוין אלט זיבן אונ דרייסיג יאר . אונ ד'ק ניט גבוואט ק'יין מ'בית אונ
א'יך

תם וישׁר

כה

אוף גיט מקריב גווען קיין קרבן צו פר דיר. דען דו האסט אים געגעבן
ווס ער הט בגערט פון דיר. נון היינט הט ער דיר פר לאום :
זאגט גאט ביה צום שפן אזו ווי אברהם מיין קנעכט איז. איז זיין גלייכן
גיט דא אויף דער וועלט. ער איז איין רעכט פארטיגער פר מיר
אונ איז איין ירא שמים אונ ער קערט אפ פון אלעם גיין. אונ איך ווייס
אוב איך זאל אים זאגן אז ער זאל מקריב זיין זון יצחק פר מיר וועט ער
גיט פר מידען צו טון דס דאווע :
ויען הט דר שטן גענפערט צו גאט ביה אונ זאגט צו אים רבונו של עולם

טוא צו אברהם די רייד ווס דו האסט גרעט. וועקן מיר זעהן צו
ער וועט דיר פאלגן אויב גיט :

בעת אין דר ועלביגר צייט איז גווען די רייד פון גאט ביה צו אברהם
אונ זאגט צו אים. געס דיין איינציגן זון דעם ווס דו האסט ליב
דען יצחק. אונ גיי צום לאנד מוריה אונ ברענג אים אוף פר איין קרבן
עולה אוף איינעם פון די בערג. אונ אברהם הט גטראכט ביי זיך אין
הארצין ווי אזו ער זאל אוועק געמן יצחק פון זיין מוטר שרה אונ אויף
ברענגען אים פר אקרובן עולה פר גאט ביה :

ויבא אונ אברהם איז גקומן אין גצעלט ווי זיין ווייב שרה איז גזעמען
אונ זעצט זיך אנדר פר איר. אונ זאגט צו איר. אונזר זון יצחק
איז שוין גרויס אונ ווייכט גאר גיט ווי אזו מען דינט גאט ביה. דרום
ויל איך איה מארגן אים געמן אונ ויל אים פירן צו שם ועבר.
אונ דארטן וועט ער זיך אויס לערנן די וועג פון גאט ביה. דען זיי
וועלן אים לערנן גאטס תורה אונ מצות. אונ ווי אזו ער זאל תפלה טון
פר גאט ביה אז גאט ביה זאל אים ענפן : אונ שרה זאגט צו אים דו זאגסט
גוט מיין הער. גיי אונ טוא אזו ווי דו זאגסט. גייערט דו זאלסט אים
גיט דר ווייטערן אונ און זאל ער דארטן גיט פול טעג זיצן. דען מיין לייב
איז זער אן גקיפט אן אים. אונ אברהם זאגט צו זיין ווייב שרה טוא בעטן
צו גאט ביה ער זאל טון מיט אים גוטס. אונ שרה געמט איר זון יצחק אונ
געמיינט אים אובר די דאווע נאכט אונ האלט אים אונ קישט אים. אונ
זאגט צו אים מיין זון ווי אזו וועל איך קעגן אפ שיינן דיר אונ מיר.

אונ

תם וישר

אונ זאגט צו אברהם איך בעסט דירך מיין האר אז דו זאלסט אים אפ הויפן אונ דו זאלסט
ניט אפ טון דיין אונ פון אים. דען איך האב ניט קיין אנדערען זון אונ איך מיין פאכטער
נאר אין אים אליין. אונ שררה וויינט אין דר ועלפינר נאכט אונ זאגט אים אלץ אן ביז
אין דר פריה אונ ווי עס איז פאג נוארן דעם שררה גנופן אשיון קלייד אונ דעם אן גמון איר
זון יצחק אונ דעם ווי מיט גנעפן שפיון אויך דעם וועג: וילכו אונ אברהם מיט יצחק וענו
אנועק גנאנגן את שררה דעם ווי בליס אונ אברהם מיט יצחק האבן גנאנט צו איר אז
זי זאל אום קערן אהיים. אונ ווי שררה דעם דר הערס די רייד פון יצחק דעם וי אן נהפן
צו וויינן אנרוס גוויין. אונ אברהם אונ יצחק אונ איר מעגשן ווס וענו גנאנגן האבן אויך
ויער וויינט: אונ שררה דעם אן גנופן איר זון יצחק מיט ביידע הענד אונ האלוס אים
אונ קישט אים אונ וויינט נאך קער. אונ זאגט צו אים ווער ווייס אזוי איך ווער דיר
נאך ועקן פון היינט אן אונ ווייטר. אונ אלע האבן ויער וויינט זונ נאך דעם דעם זיה
שררה אום נקערט אהיים מיט גוויין אונ אברהם איז גנאנגן מיט ויין זון יצחק עד זאל אים
אויף ברענגן פר אקרפן עולה אז ווי נאט ב"ה דעם אים גנאמן. אונ אברהם בעסט אויך
מיט זיך וייער צוויי הונגען. איינער דעם גרויסן ישכעאל דר זון פון הגר אונ דר אנדרד דעם
גרויסן אליעד. אונ ישכעאל זאגט צו אליעזר אויך דעם וועג גן מיין פאטער אברהם גייט
אויף ברענגן יצחק פר איין קרפן עולה אונ אז ביין פאטער וועט זיך אום קערן וועט עד געבן
זיין עשירות צו סיר ווארם איך בין זיין בבור. אונ אליעזר דעם גענערט צו ישכעאל פר
וואר דיין פאטער אברהם דעם דירך מיט דיין כוסר אנועק גסרופן פון צו ווערן. אונ ווער זאל
אום ווערן מער אלס ויין גרויאר קנעכט וואס האט אים גרינט פאג מיט נאכט וועט עד
גוויס צו סיר געבן ויין פארקענען. אונ ווי אברהם איז גנאנגן מיט ויין זון יצחק אויך דעם
וועג. איז גקופן דר עשן אין גשטאלט פון איין אקטן פאג מיט אנדריי גמט אונ זאגט צו
אברהם. צו ביסטו איין נאר אדר איין אום גקערט מעגשן ווס דו גייסט אום ברענגן דיין
איינציגן זון נוס נאט ב"ה דעם אים דיר גנעבן אויך דר עקטר אונ היינט וויילסטו סאבן פר
לורן דעם לייב פון דיין איינציגן זון פון דער ענד פר וואר דו וויסטו וואל אז די וואך איז
ניט פון נאט ב"ה דען נאט ב"ה וועט ניט זאגן דאס דאווע אז דו זאלסט אומברענגן דיין
זון. אונ אברהם הערט די דאווי רייד אונ פר שטייט וואל אז דעם איז דר עשן אונ עד
גויל אים אראפ פירן פון נאטס וועג. אונ אברהם דעם ניט גוואלט צו הערן די רייד פון
עשן אונ נאך דעם איז דר עשן גקופען צו יצחק אונ דר עשן דעם זיך גמאכט אשנים ווי
איין וינגר פאן. אונ זאגט צו יצחק פר וואר ווייכטו דען ניט אדר האכטו דען ניט גקערט
אז דיין פאטער איז אנרוס נאר ווס עד סירט דיר היינט אומברענגן נאר אום זונסט
זיצונד מיין זון זאלסטו אים ניט צו הערן אונ זאלסטו אים ניט פאלקן אונ זאלסטו
ניט פאלקן פר לורן דיין טיער לייב פון דער וועלט. אונ יצחק הערט ריא רייד אונ
זאגט ניט. דאט אברהם גענערט צו יצחק מיין קינד וויי גרויס פאר אים אונ
דער ניט צו וייער רייד דען עד. איז אשפן אונ וויל אונן סאבן איינר פאלן נאטס
גאט. אונ אברהם שרייבט אן דעם עשן איז עד פון וויי אנועק גנאנגן. אונ אז

תם וישר

כו

דר' שאן הם נעשה אז ער קען זיי ניט ביי קיין איין ער גנאנגן און הם גמאכט איה
 דעם וועג אנרויסן סייד מיט וואסער. און ווי אברהם מיט יצחק זענן גקומן צום וואסער הם
 אברהם גנאנט צו יצחק האב גאר גיין מיט פארן סייד דען דר' שפן הם דס גמאכט
 און וויל אונז באקן איבער פארן אויף גאמס נאכט. און אברהם הם אן גשרינג אן שט
 און דס אורט איז גווארען שרוקן און ווי פריער. און אברהם מיט זיין זון יצחק זענען
 גנאנגן צו דעם ארט ווי גאט ב"ה הם אים גנאנט. און ווי עס איז גקומן דר' דריטער טאג
 הם אברהם אויף גרויזן זייני אויגן הם ער דר' זעהן פון ווייניגס דס אורט ווס גאט הם
 אים גנאנט און אויף הם ער געהן שטיין אויף דעם אורט איז פייערדיג וייל פון דער
 ערד ב"ו אן הופל. און אברהם זאגט צו יצחק מיין קינד זעהסטו עפיים פון ווייניגס
 וואס איך זעה. הם יצחק גענפרט איך זעה איין פייערדיג וייל און אויך אנוואקן. הם
 אברהם טוין געוויסט אז יצחק איז בווייניג פון אקרובן עולה צוא גאט ב"ה: און אברהם
 זאגט צו ישמעאל און צו אלעזר. זעהט איר עפיים ווס איך מיט יצחק זעהן האבן זיי
 גענפרט גיין מיר זעהן גאר ניט הם אברהם זען גוויסט אז ישמעאל און אלעזר ברארן
 ניט גיין מיט זיי הם אברהם צו זיי גנאנט זיצט איר דא מיטן אייזל און איך מיט יצחק
 זענן גיין ב"ו אן דעם זעלבדיגן פאר: און וועלן זיך דארט בוקן צו גאט ב"ה און
 מיר וועלן זיך אים קענן צוא איך:

און אברהם האט גנוקן האלץ און לייגט דס ארויף אויף יצחק און האבן גנוקן פייער
 און אויך דאס שעכט מעסער און גייען ביידע צו דעם דאוונן ארט און בשעת אז
 זיי זענן ביידו גנאנגן הם יצחק גנאנט צום פאסער. נון דס האלץ און דס פייער זעה
 איה. און ווי איז דס לעסלי וואס עס זאל זיין פון איין קרבן. הם אברהם גענפרט
 צו יצחק איך דיר הם גאט ב"ה אים דר' וויילט צו זיין צו אים פון איין קרבן עולה.
 הם יצחק גנאנט צו זיין פאסער אלץ וואס גאט ב"ה הם צו דיר גנאנט וועל איך דס
 מון בשמחה. און אברהם זאגט צו יצחק מיין קינד זאג מיר אויב עס איז פון האנדלן
 ביי דיר איז הארצן איין עצה אורד איין מתן טובה וואס וו איז ניט דעקט פארטיג זאלסטו
 פון מיר דס ניט פון טיירן. ענפרט יצחק צו אים מיין פאסער דא שווער איך און ווי
 גאט ב"ה לעבט און אזוי ווי דו לעבסט אויב עס איז פון האנדלן אין סיניגס הארצן איין
 שלעכט מתן טובה אויף דר' זאך וואס דו האסט צו מיר גרעם זייערס איך גיין דרויף זייער
 פרייליך און אויך זאג גלובט איז גאט ב"ה וואס ער הם היינט אים דר' וויילט אין מיר
 אויך זאל גיין אקרובן עולה צו פון אים: און אברהם הם זיך זייער גפרייט אויף די רייז פון
 זון יצחק און זענן גנאנגן און זענן גקומן צו דעם אורט ווי גאט ב"ה הם גנאנט: און ער
 אברהם הייבט אן צו בויען זיינו מוזה אויף דעם דאוונן ארט: און יצחק הם אים גנעבן
 שטייער אין ליים און אברהם הם גנוקן דס האלץ און הם דס גלייגט אופן מוזה און הם
 גנוקן זיין זון יצחק און וויל אים בייגן און הייבן אופן האלץ זאגט יצחק צום פאסער בייגן
 מיר גוט און קליפ מיר צו גוט ווארום אז איך וועל ניט זיין גוט גיבן דן פאסער וועל איך
 זיך דער שרעקן פארן מעסער וועל איך פון שוועבן דאס קיין און אברהם הם אזוי גוט

און

תם וישר

אונ יצחק הט ווייטער גזאגט צום פאטער מיין פאטער אין דער צייט אז דו וועסט מיך מקדיב זיין זאלסטו נעמן איין ביסיל אש אונ זאלסט דאס ברענגן צו מיין מוסר שרה פר איין גשמאק אונ זאלסט איר זאגן אז אונזר זון איז איין גשמאק צו נאם ביה נייארט דו זאלסט איר גיט זאגן בשעת אז זי וועט זיין ביי איין ברונן אדער זי וועט זיין אויף איין הויף ארט .

פאטער וועט זי אראפ פאלן אונ וועט שטארבן אויבר מיר : אונ אברהם הט גהערט די רייד פון יצחק. אונ הט אף גהאבן זיין קול און הט אן גהאבן צו וויינן מחמת גרום שמחה . אונ יצחק הט זייער גוויינט אונ הט גזאגט צום פאטער מיין פאטער אייל אונ טוא דעם רצון פון נאם ביה אזוי וויא ער האט דיר גזאגט . אונ דאס הארץ פון אברהם אונ פון יצחק זענן גווען פריילעך אונ נאר דיא אונן האבן גוויינט אונ אברהם האט גבינדן זיין זון יצחק אונ האט אים ארויף גלייגט אופן האלץ ווס עס איז גלענן אופן מוכב . אונ יצחק הט אום גשמרעקט זיין האלץ פארן פאטער אופן מוכב . אונ אברהם הט אום גשמרעקט זיין האנד צו נעמן דאס מעסר צוא שעכטן זיין זון יצחק . אין דער דאזיגער צייט זענן גקומן בארעם הארציגע מלאכים פר נאם ביה אונ האבן גזאגט צו נאם ביה מיר בעמן דיה נאם וואס דוא ביסט בארם הארציג אונ איין לייט זעליגער פון אלע בשעפניש ווס דוא האסט בשאפן אף דעם הימל אונ אויף דער ערד . אונ דוא מאכסט אלע לעבן . גיב דאך איין פר געבונג אונ איין אום לייזונג פאר דיין קנעכט יצחק . אונ דער בארם דיה אף אברהם אונ אויף אף זיין זון יצחק ווס זיי האבן היינט גטון דייגע רייד : נאם ביה דוא זעהסט דאך אז יצחק איז גבינדן אונ גקניפט אז מען זאל אים שעכטן אזויא וויא איין בהמה אצונד בעמן מיר דיה לאו דיין דער בארימקייט אף זיי זיין :

בעת אין דער זעלביגער צייט הט נאם ביה זיך ביוזן צו אברהם אונ רופט אים פון דעם הימל אונ זאגט צו אים דו זאלסט גיט אום שטרעקן דיין האנד צו דעם יונג אונ זאלסט אים גאר גיט טאן . אצונד ווייס אויך וואל אז דו ביסט איין נאמס פארמיינר ווייל דו האסט גיט פר מימן דיין איינציגן זון פון מיר . אונ אברהם הט אף גהאבן זיינע אויגען

הט

תם וישר

כז

האט ער געזעהן אז איין איד שטייט ביי איין בוים דס איז דער איד
וואס האט ב'ה האט אים ב'שאפן בשעת ער האט ב'שאפן הימל און
ערד. און האט ב'ה הט אן גברייט דעם דאווענען איד פרי ער זאל זיין
פאר איין קרבן פאר יצחק האט אברהם גנומען דעם איד און האט
מקריב גיווענען פאר איין קרבן עולה פאר זיין זון יצחק. און אברהם
האט גשפרענגט פון דעם ברוט אופן מזבח און זאגט און דאס ברוט ווס
איך שפרענג פונם איד זאל זיין חשוב בייא האט ב'ה וויא איך וואלט
גשפרענגט דאס ברוט פון מיין זון יצחק. און אופ אלע זאכן ווס אברהם
האט גטאן ביי דעם מזבח האט ער אלץ און גואגט אז עס זאל זיין גלייך
וויא איך וואלט מקריב זיין מיין זון. און עס איז גווען חשוב בייא האט
ב'ה גלייך וויא אברהם האט מקריב גיווען זיין זון יצחק און האט ב'ה
האט גפענטשט אברהם מיט זיינע קינדער דעם ועלביגן מאג: און דער
שטן איז גטאנגן צו שרה און הט זיך גמאכט איין גשמאלט וויא איין
אלטער מאן זייער נידריג און זאגט צו איד פאר וואר דוא ווייסט גאר
ניט פון די דאוויג זאכן וואס אברהם האט היינט גטאן צו דיין זון יצחק.
אברהם הט גבוים איין מזבח אינ האט גילייגט האלץ אופן מזבח און הט
דער נאך גילייגט יצחק אופן האלץ און הט אים מקריב גווען: און שרה
הט אום גהערט די הייד פון שטן און שרה הט גמיינט אז דס איז אמת.
און שרה הט אופ גהובן איד קול און הט גוויינט און גישריגן איין גרויס
ביטר גשריי אופ איד זון און פאלט אופ דר ערד און ווארפט ערד אופ איד
קאפ און זאגט מיין זון יצחק איך וואלט גוואלט בעסר שטארבן איידר דו
איך האב דיה דער צוויגען ביז דו ביסט גרויס גיוארן און אצונד איז דאס
גווארן פר קערט מיין פרייד צו טרויארקייט דען עס איז גווען מיין
לושטיקייט צו דיר איך האב זייער פול גערופען און גפעמען צו האט
ב'ה אז ער זאל מיר געבן איין זון און האט ב'ה האט מיך צו גהערט
און האט מיר גגעבן איין זון צו גיינציג יאר. און אצונד ביסטו גווארן
מיין זון צו איין שעכט מעסר און אויך צו פייאר. גיארט איך טרייסט
מיך מיט די הייד פון האט ב'ה. דען האט ב'ה הט דס גפאסן און דוא
מיין קינד האסט מקיים גווען די הייד פון האט ב'ה ווארום ווער קען דען

איבר

תם וישר

אופר פארן די הייד פון גאט ביה. דען עס איז אדרונג אין זיין האנד. און שרה זאגט צו גאט ביה. רבוננו של עולם דוא ביסט גרעכט און אלע דינע מעשים זענן גרעכט. דען איך פריי זיך מיט דינע רייד ווס דו האסט גבאטן. נייארט מינע אונן ווייגן ביטרקע אבר מיין הארץ איז פרייליך אין מיר. און דר נאך איז זיא אופ גשטאנען און גנאנגן ביז חברון און אופ דעם וועג וועמן זי האט בגעניגט דעם זי גפרעגט ווייסט איר ניט וואס מען האט גטון צו מיין זון יצחק האט קיינער ניט גוויסט. און שרה קומט מיט אירע דינסטען און קנעכט צו דער שטאט חברון. און שרה פרעגט זיך נאך אויף איר זון און האט זיך דארטן פועצט און שרה האט גשיקט אירע קנעכט צו זוכן אברהם מיט יצחק. און די קנעכט זענן אוועק גנאנגן זוכן צו שם ועבר צו זענן זיי דארטן ניט גווען. און האבן גזוכט אין גאנצן לאנד האבן זיי אופ ניט גפינן. דר ווייל איז גקומן דר שטן צו שרה אונט גשטאלט פון איין מענש און האט זיך גשטעלט פאר איר און זאגט צו איר דס ווס איך האב דיר פריער גזאגט אז אברהם דעם מקריב גווען יצחק איז דאס איין ליגינט ער האט אים ניט מקריב גווען און איז ניט גשטארבן. און ווי שרה האט דס דר הערט דעם זי זיך זייער גפרייט אופ איר זון און ווי שרה דעם זיך זייער גפרייט איז זי גשטארבן מחמת גדוים פרייד: און ווי אברהם האט פאר לענד פון זיין דינסט האט ער זיך אום גקערט מיט זיין זון צו די צוויי יונגן און זענן אלע גנאנגן קיין באר שבע. און ווי זיי זענן גקומן קיין באר שבע האבן זיי ניט דר וויסט שרה אין דער היים האבן זיי גפרעגט ווי איז שרה. דעם מען צו זייא גזאגט אז זי איז אוועק גנאנגן קיין חברון אייך זוכן ווארום מען דעם איר אזו און אזו גזאגט. און זענן אופ גשטאנן און זענן גנאנגן קיין חברון ווי זיי זענן גקומן קיין חברון האבן זיי דער זעהן אז שרה איז גשטארבן. האבן זיי אלע אופ גהויבן זייער קול און האבן גוויינט זייער איין גרום גוויין. און יצחק איז גפאלן אופ דער מוטערס פנים און דעם גוויינט און האט גזאגט מיין מוטער ווי אזו האסטו מיך פד קאזט און ביזט אוועק גנאנגן און אברהם און יצחק האבן גוויינט איין גרום גוויין און אלע קנעכט ווייגן מיט זיי אופ שרה און קלאנגן אופ שרה איין גרוסע קלאג:

פרשת חיי שרה

ידידי איג עם אזי נוען די קעב פאג פון שרה הענדט יאר אונ צוואנציג יאר אונ
וובן יאר אונ דר נאך אזי שרה גישטארבן . אונ אברהם אזי אופ נשטאנן פון
דעם סת צו ווכן איין סבר אז סען זאל דארטן בהאלטן דעם סת . אונ אברהם אזי
גינאנגן צו די קינד פון חת אונ קט צו זיי און נאנט איה בין איין גר אונ איין אקט
געסקנר ביי איה אין אייער לאנד גיט סיד איין אירט ווי איה זאל בהאלטן מין סת
האבן נאנט די קינד פון חת צו אברהם דם נאנצע לאנד אזי פר ריר ווי עם גפעלט
דיר איין אירט דארטן פאנשטו בהאלטן דעם סת . אונ אברהם קט צו זיי נאנט .
אונ אייער וויקן אזי אין דר ואך . זאלט איר גיין אצונד צו עפרון דער זון פון צוחר
אונ איר זאלט אים געפן פון פיינט וועגן אז ער זאל סיר פר קיפן די נטאפלט הייל
ווס זיא אזי ביי אים אין עק פעלט אונ איה וועל אים געבן דר פר וויפיל ער וועט
וועקן אונ עפרון אזי געקן אונטר די קינד פון חת . אונ עפרון קט נאנט צו אברהם
אייקרוגן ווס דו פגעקט וועט ביין קעקט סון . קט אברהם נאנט צו עפרון איה ווי
אזי גיט . נייארט איה וועל ביי דיר אפ קיפן דם פעלד מיט דר תייל פר איין פייקט
מיט געקט אופ אייביג קט עפרון נאנט צו אברהם נון דם פעלד מיט דר תייל אזי פר
דיר אונ וויפיל געלט דוא וועקט וועקן געבן אזי פיל וועל איה בייא דיר געבן . האט
אברהם צו עפרון נאנט גיט אזי נייארט מיט פיל געקט ווי איה קיפן ביי דיר אונ
פון די שפאט לייט אונ פון ביינע קינד ביו אייביג . אונ עפרון אונ אזי ברודר האבן
צו גהערט צו דר דאזיגער זאך אונ אברהם האט נועגן פיר הענדט גוויקט זיגער אונ
גיט דם געקד צו עפרון אונ צו זייני אזי ברודר . אונ אברהם האט דם אופ גשריפן
די זאכן אזי איין בוך אונ קט גרוסקת פיר ערות אונ אזי נשטאנן נשריפן אין דם
קיפן בוך די תייל אונ דם פעלד קט אברהם גקאט פון עפרון חתני אונ פון זייני קינדס
קינד ביו אייביג גהער דם צו אברהם אונ אברהםס קינד אונ איה צו זיינע קינדס
קינד ווס וועלן גבורין ווערן זאל די תייל זיין צו איין בגרעבניש . אונ דרוף האבן
איה גיחמת די ערות אונ נאך דעם אז אברהם קט גקאט דם אירט קט ער בהאלטן
זיין ווייב שרה איה דעם זעלביגן אירט . אונ דם בהאלטן פון שרה אזי נוען מיט גרוס
כבוד . אזי ווי סען פנראפט גרוסע שרים אונ ביי דר סטה פון שרה אזי נוען שם
דר זון פון נח אונ איה עבר דר זון פון שם און איה אביסלף אונ ענר אונ אשכול
אונ מסרא אונ אקע שקרות זעגן נאך גנאנגן נאך דר מסה . אונ אברהם קט גמאכט
אזיין גרוסן הספר אופ זיין ווייב אונ מרוקן זיבן מעג . אונ אלע איין זייערס פון דעם
לאנד זעגן גקוסן סתם זיין אברהם מיט זיין זון יצחק פון וועגן שרה . אונ ווי עם אזי
אום גנאנגן די קלאג מעג פון שרה קט אברהם אועק גשקט זיין זון יצחק צו שם ועבר
צו קעגן דם וועג פון נאט ביה אונ איה די שטראף פון נאט ביה אונ יצחק אזי דארטן
געקט דבייא יאר . אונ דער זעלביג צייט אזי אברהם אופ נשטאנן מיט זיינע קעקט
אין זעגן גנאנגען אהיים קיין באר שבע : אונ אברהם האט גרוסן זיין קעקט אלעזער
וואס ער אזי נוען געעצט איבער זיין זאנץ הויז אונ זאנט צוא אים נון איה בין

תם וישר

שזין אלם אונ איף ווייס ניט דעם טאג ווען איף וועל שטארבן . זאג איף דיר אצונד
אז דו זאלסט גיין געמיין איין ווייב צו מיין זון יצחק פון מיין פאטערס משפחה ווס זיי
זענן אין תרו אונ איף וועל דיר בשווערין ביי גאט ביה ווס ער איז אין היכל אז דוא
זאלסט ניט געמיין צו מיין זון איין ווייב פון די סעקטור כנען נייארם דו זאלסט גיין צו
מיין משפחה אונ פון דארטן זאלסטו געמיין צו מיין זון איין ווייב . אונ דר גאט וואס
הט מיה גפירט פון מיין לאנד אונ פון מיין פאטערס הויז נונד צו דעם דאונין ארט
אונ גאט הט צו מיר גואנט צו דייע קינד וועל איך געבן דם דאוניע לאנד צו איין
אדב אף אייביג . דר דאוניר גאט וועט שיקן זיין מלאך פו דיר אונ וועט בגליקן ביין
ווען אז דו זאלסט געבן אווייב צו מיין זון פון פאטערס משפחה :

אונ אליעזר ענפרט צו אברהם . נון איף וועל גיין צו ביין פאטערס משפחה אונ געמען
איין ווייב צו ביין זון יצחק . אונ סאכר וועט זיא גיט וועלן גאך גיין גאך מיר צוא
דעם דאונין לאנד צו וועל איף זיין ריין פון דר שבועה . דעס אברהם צו אים גואנט
זיא דו וועסט זיין ריין פון דער שבועה . ניישט גאט ביה וועט שיקן זיין מלאך פאר
דיר אונ וועט בגליקן ביין ווען . אונ אליעזר טוט ווי אברהם הט אים גואנט . אונ
אליעזר הט גשוחרן צו זיין האר אברהם אף דר דאוניר זאך : אונ אליעזר איז אף גשטאנן
אונ הט גנפון צעהן קעכן פון אבריהם קעמלין אונ צעהן קעכט פון אבריהם קעכט :
און זענן גואנגן מיין תרו די שטאט פון נחור אונ תרח צו געבן איין ווייב צו יצחק .
אונ ווי אליעזר איז אוועק גואנגן הט אברהם גשוקט צו שם ועבר אז זיין זון יצחק
זאל קוכן אהיים . אונ יצחק איז גקוכן צו זיין פאטער אברהם קיין באר שבע . אונ
אליעזר מיט די צעהן סענישן זענן גקוכן צו דעם הוז ווס דארטן איז איין וואסד אונ
עס איז פו דר שטאט חרן אונ אליעזר הט גסאכט קניען די קעכען ביי דעם וואסד אונ
דאט זיך גנעצט אפ רזאן . אונ אליעזר טוט תפילה אונ זאגט דר גאט פון מיין הער
אברהם טוא שיקן אונ סאך גשעהן גוטס פו מיר . אונ טוא תזד מיט פינגס הארן אז
דו זאלסט צו שיקן איין ווייב צו דעם זון פון מיין הארן פון זיין משפחה . אונ גאט ביה
דעס דר הערט די רייד פון אליעזר פון וועגן אברהם . אונ אליעזר איז צריין גואנגן און
שטאט אריין אונ איז גואנגן גייה צו דעם הוז פון בתואל דר זון פון מכה דעם ווייב
פון נחור דר זון פון תרח . אונ אליעזר דר צייקט פו זיי ווס עס הט זיך עס גטראפן .
אונ ער איז איין קעכט ביי אברהם . אונ זיי פרייען זיך זייער מיט עס . אונ אל האבן
גלובט גאט ביה אף דר דאוניר זאך . אונ זיי געבן רבקה ווס זיא איז די סאכט פון
בתואל פו איין ווייב צו יצחק אונ רבקה איז וועגן זייער שיען גשטאט אונ זיא איז
גווען איין בתולה . אונ קבן אונ נחור האבן גמאכט אין דר זענבינד נאכט איין סעודה .
און גקוכן אליעזר מיט זיינע צעהן סענישן אף דר סעודה אונ האבן געעסן אין נפרניקן
אונ האבן זיך גפרייט איין גאנצי נאכט :

אונ ווי עס איז גקוכן אין דר פרייה איז אליעזר מיט זיינע סענישן אף גשטאנן . אונ דעם
גואנט צום הוז גוונד פון בתואל שיקט אונ אוועק צו אונן הארין . אונ זיי האבן
גשוקט

גשקמ רבקה מיט אים און און דבורה איר זייגער און געבן איר זילפר און גאלד און קנעכט און דינכט מיידן און האבן זי גבענשט און זיי האבן בלייט אריעוור מיט זייני מענשן און אליעזר הט גנוסן רבקה און איז גאנגן מיט איר צום לאנד פגען צו זיין האר אברהם. און ווי רבקה איז גקומן קיין כנען הט יצחק זיא גנוסן פאר ארויב און יצחק הט זיא זייער ליב גהאט און האט זיא גבראכט צום גצעלט פון זיין מוסר שרה און יצחק איז אלט גווען פערציג יאר בשעת ער הט גנוסן רבקה פאר ארויב. און און דר זעלפג צייט הט אברהם גמערט און הט גנוסן איין אנדר ווייב און דער עלטער. און דס ווייב הט גהייסן קטורה און זי הט אים גווינן זעקס זין. און דס זענן די געסן פון די קינדער ישמעאל ווס ער הט גהאט פון דעם ערשטן ווייב גבולת און קדר; און אדבאל און מבשם. און זייער ישועמסר הט גהייסן בשבת. און ישמעאל הט פארטריבן דס ערשטן ווייב איז דס ווייב פון אים אונזע גאנגן און הט זיך אום גקערט קיין מצרים צו איר פאטער. הט ישמעאל גנוסן איין אנדר ווייב פון לאנד כנען און זי הט גהייסן סלכות. און זיא הט גווינן קינדער צו ישמעאל און די קינדער האבן גהייסן משמע און דוכה און משא און הדר און תיבא און יסוד און נביל און סדכה. און דס זענן די צוועלף נשיאים פון ישמעאל; און רבקה דס ווייב פון יצחק איז גווען איין אומטראכטן אין דר זעלפג צייט. און יצחק איז געסן ביי זיין פאטער אברהם אין לאנד כנען און גאט ב"ה איז מיט זיי גווען. און ארפכשד דר זון פון שם איז גשטארבן אין דער זעלפג צייט און יצחק איז דעסאלט אלט גווען זכט און פערציג יאר און אלע לעב טאג פון ארפכשד איז גווען פיר הונדערט און זכט און דרייסיג יאר:

פרשת תולדות

און אז יצחק איז אקט גווען גיין און פוסציג יאר איז זיין ווייב רבקה נאך גווען איין אומטראכטן אין די זעלפיגע טעג. און רבקה הט גאנגט צו איר טאן יצחק. פאר נאר איך האב גהערט אז זיין מוסר שרה איז און גווען איין אומטראכטן. הט זיין פאטער אברהם תפלה גטאן צו גאט ב"ה זי זאל קינדער האבן. און אצנד שטיי און און שותפלה און מיר און גאט ב"ה וועט בונדאי צו הערן ביין תפלה און יצחק הט צו גהערט דיא בייד פון זיין ווייב רבקה. און זענן ביידע און גשטאן און זענן גאנגן צום פארג סוהיה דארטן תפלה טאן. הט יצחק גבעטן צו גאט ב"ה אקעגן זיין ווייב רבקה און יצחק הט תפלה גטאן. און גאט ב"ה הט דר הערט דס גבעט פון יצחק דר זון פון אברהם איז רבקה דס ווייב פון יצחק סעוברת גווארן. און וויא עס איז גקסן דער זובעסער חודש האבן די קינדער זיך גשמוסן אין איר און עס האט איר זייער ווייא גטאן. הט רבקה גזאנט צו די ווייב וואס זענן גווען און דעם דאוויגן לאנד. און הט זיא גפרענט אוב עס האט זיך צו זיי אזו גטראפן האבן די ווייב איר גענעמערט גיין. און רבקה הט צו זיא גזאנט פאר וואס האט זיך מיר אזו גטראפן מיין פון אלי ווייב וואס איז אין דאוויגן לאנד. און רבקה איז גגאנגן צו דעם לאנד מוהיה צו בעטן און צו פארשטן און דער דאוויגער זאך. און זי האט גבעטן איר שווער אברהם

תם וישר

אברהם ער זאל אוף בעטן גאט ב"ה אוף דער זאך וואס עס הט נוף איר גמראפן .
אונ מען הט איר גענערט אונ מען הט איר גאנט . אז צוויי קינדער איז ביי איר דא
אונ צוויי סקכים וועט פון זיי אוף שטיין . אונ ווי עס איז נקסן די צייט צו גווינען
הט זי גווינן איין צווילינג . אזוי ווי גאט ב"ה הט צו איר גאנט דר ערשטער איז ארום
גנאנגן גאנץ רויט . אונ אוף ווי איין העריקער קאין האפן אים אלי גרוסן עשו . און דר
נאך איז ארום גנאנגן דר אנדער אין הט אן גהאלטן מיט זיין האנד ביי דעם פוס פון
ערשטן . דרום הט מען אים איין גאסן געבן יעקב . אונ בשעת אז די קינדער זענן
גבורין גווארן . איז יצחק אלט גוועזן זעכציג יאר . אונ די קינדער זענן גוואקסען ביז
פופצעהן יאר . אונ ווי זיי זענן אלט גווארן פופצעהן יאר . פלעגט עשו גיין אין פעלד
צו היפן היות און יעקב פלעגט לערנן אין די געלעסן און פלייטט איין סאל גיין ווייזען
די שאף אונ לערנט גאטס שטראף . אונ פלעגט פאלגן פאטער און סוטר וואס זיין
פלעגט אים זאגן . און יצחק מיט זיין ווייב אונ קינדער זענן געסן מיט זיין פאטער אברהם
אין לאנד פנעז אזוי ווי גאט ב"ה הט זיי גבאטן . אונ אברהם הט געבען צוא זיין זון
יצחק נאר זיין גוטס . אונ זאגט צו אים פר וואר דו ווייסט וואזל אז גאט ב"ה וואס
איז אין היסל איז איין רעכער גאט . אונ עס איז מיין ניט פאר האנדן מיין גאט הויך
אים . אונ אצינד מיין ליב קינד הער צו מיני רייד און זאקסט זעהן אפ היסן דיא
גבאט פון גאט ב"ה ווס אוף זאג דיר אן . אונ זאלסט ניט אפ קעהן פון דס גוסן וועג
ניט אין דר רעכער זייט אונ אוף גיט אין דר לינקער זייט . כרי עס זאל זיין ניט צו
דיר אונ אוף צו דיין קינדער ווס וועלן זיין נאך דיר ביז אייביג אונ געדנק די וואונדער
פון גאט ב"ה אונ זיין גאד ווס ער הט גטון מיט אונס . אונ הט אונן סציל גוועזן פון
אונזרי פינד . אונ אצינד מיין קינד דוא זאקסט גיט אפ היסן וואס אוף האב דיר
גאנט . אונ אוף פון גאטס גבאט זאקסטו גיט אפ פון . אונ זאקסט דילן גאט כרי עס
זאל זיין גוט צו דיר זאג אויף צו דיין קינדער . אונ זאקסט לערנן דיין קינדער דיא
שטראף פון גאט ב"ה אונ אוף זיין גבאט . אונ זאקסט זיי לערנן דס העכט פארטייגן
וועג וואס צי זאגן אין דעם וועג גיין . כרי עס זאל זיי זיין גוט ביז אייביג . אונ
יצחק הט גענערט צו זיין פאטער אברהם אונ הט צו אים גאנט ווס דוא האקט מיר
גבאטן וועל אויף שון אונ פון גאטס סצות וועל אויף גיט אפ טון . אונ אברהם הט
געבענשט זיין זון יצחק . אונ אוף יצחקס קינדער . אונ אברהם הט געבענשט מיט יעקב
די שטראף פון גאט ב"ה אונ אוף זיין וועג . אין דר זעקציג צייט איז אברהם גשטארבן
אונ יעקב אונ עשו זענן געמאקט אלט גוועזן פופצעהן יאר . אונ אלע קעב פאנ איז
גוועזן פון אברהם הינדערט אונ פינף אונ זיבציג יאר :

אונ אברהם איז גשטארבן מיט איין גוט גבייזקייט אונ איז גוועזן אלט מיט זאפעטע זעג
אונ יצחק מיט ישמעאל בגראבן אים אונ אז די איין וואונדער פון לאנד פנעז האפן
דר הערט אז אברהם איז גשטארבן זענן זיי זאג אלע זייערי שררות נקסן צו בגראבן
אברהם . אונ נאך דעם אז אברהם איז גשטארבן הט גאט ב"ה געבענשט יצחק אונ אוף

תם וישר

ל

דיא קונדד פון יצחק און גאט ב'ה איז גווען מיט יצחק און וויא ער איז
גוועזן מיט אברהם דען יצחק הט אפ גהיט אלי גיפאט פון גאט ב'ה און
זיין פאטער אברהם הט אים גיפאטן . און יצחק הט גיט אפ גקערט פון
גוטן וועג גיט אין דר רעכטער און גיט אין דר לינקער ווייט . און עשו איז
גגאנגן אין דר ועלביגער צייט נאך דס אז אברהם איז גשטארבן צו יאבן
גייעג אין פעלד צו ברענגן אהיים און נמרוד דר שליט וואס ער הייסט
אמרפל פלעגט ער אוך גיין אלע מאל אין פעלד אריין חאפן חיות און
עס איז גווארן אשנאה צווישן נמרוד און עשו און אמאל איז גגאנגען
עשו צום גייעג אין פעלד . הט עשו גפינן אז נמרוד איז גגאנגן מיט צוויי
מענשן אין דר מדבר און די גבורים פון נמרוד זענן אוך גווען אין דער
מדבר נאר זיי זענן גווען ווייט פון נמרוד דען זיי זענן אוועק גגאנגען
פריער פון נמרוד אין דער מדבר פרי זיי זאלן חאפן חיות . דענצמאל
איז נמרוד אום גקומן און עשו הט אפ גצונן דיא גליסטניג קליידר פון
נמרוד און איז אנשלאפן גווארן אהיים און הט זיך בהאלטן . און בשעת
עשו איז גקומן אהיים איז גוועזן זייער טיד און שראף פארין פחד און
הט זייער טורא גהאט מאמר וועט ער שטארבן הט ער גנעהנט צו יעקב
און הט זיך פראים גנעצט און זאגט צו יעקב נון איך וועל טוון שטארבן
דעם ועלביגן טאג ווס מויג טיר די בכורה און עשו פרא קופט די בכורה
צו יעקב און דס איז אלס גוועזן פון גאט ב'ה און עשו הט אוך פרא קופט
צו יעקב דעם חלק ווס ער הט גהאט אין דר מערת המכפלה פאר פיר
געלד . און יעקב הט גשריבן דרוף איין שטר מכירה און האט גיחתמת
דרוף עדות און דר שטר מכירה איז גוועזן ביי יעקב . און נמרוד דר זון
פון כוש אז ער איז מת גווארן אין דער מדבר האבן אים זייע מענשן
גיבראכט אין שטאט אריין און האבן אים גבראכט . און נמרוד האט
גלעבט צוויי הונדערט און פופצעהן יאר . און אז נמרוד איז מת גווארן
הט זיך די ממשלה צו טיילט אוף פיר חלקים . און נאך דעם אז אברהם
איז גשטארבן הט גאט גבראכט אין דר דאווגר צייט אגרוסן הונגר אין
לאנד פלען און יצחק איז אוף גשטאנן און הט גוואלט גיין קיין מצרים און
ווי זיין פאטער אברהם הט גמאן הט גאט ב'ה זיך בויוון צו אים אין דער
ועלביגער

תם וישר

ועלפינך נאכט . און האט צו אים גזאגט דו זאלסט גיט גיין קיין מצרים
נייארט דו זאלסט גיין צום לאנד גרר צו אבימלך דר מלך פלשתים און
זאלסט דארטן זיצן ביז דר הונגר וועט זיך אום לאזן . און יצחק איז
אוף גשטאנן און איז גגאנגן קיין גרר און ווי גאט האט אים גזאגט און
יצחק איז דארטן גועסן איין גאנץ יאר :

און אבימלך גיט צו יצחק פעלדער און און וויין גערמער . און דס בעסטמי
לאנד און צו זייען און צו שניידן און צו עסן די פרוכט ביז עס וועט
זיך אום לאזן דר הונגר . און יצחק האט גויעט אין דעם ועלפינך לאנד האט
ער גפונן אין דעם ועלפינך יאר הונדרט מאל און פיל ווי ער האט גהאט .
און גאט ביה האט גבענשט יצחק און ער איז גרוס מיט אלי זאכן ער האט
גהאט זייער פיל בהמות און פיל שאף און פיל רינסמן . און וויא דער
הונגר האט זיך אום גלאזט האט גאט ביה זיך פוויזן צו יצחק און זאגט
צו אים שמי און גיט ארום פון דעם דאוויגן לאנד און גיי צו דיין
לאנד כנען . און יצחק איז און גשטאנן מיט אלי דס זייניגע און זענן
גגאנגן קיין חברון ווס עס איז אין לאנד כנען און ווי גאט ביה האט
איים גבאטן . און נאך דעם אז יצחק איז גקומן קיין חברון איז גשטארבן
שלח דר זון פון ארפכשד . און אלע לעב מאג פון שלח איז גווען פיר
הונדרט און דריי און דרייסיג יאר . און יעקב מיט עשו זענן דעמאלט
אלט גוועזן אכצעהן יאר :

בעת אין דר ועלפינך צייט האט יצחק אוועק גישיקט זיין זון יעקב צו
שם ועבר . און האט דארטן גלערנט גאמס שטראף און יעקב איז
גועסן ביי שם ועבר צוויי און דרייסיג יאר אבר זיין ברודר עשו איז גווען
אין דר היים און פלעגט גיין אלע מאג אין פעלד אריין צו האפן חיות
און עופות . און עשו איז גווען אין גרוסר גבור אין פעלד . און עמליכי
מעג ארום איז עשו גגאנגן צום לאנד שעיר האפן חיות און עופות . איז
ער גזעסן אין שעיר פיר חרשים און עשו האט דר זעהן אין לאנד שעיר
איין מאכטר פון איין כנעני און זיא האט גהייסן יהודית די מאכטר פון
בארי דר זון פון עפרון פון דר משפחה פון חת דער זון פון כנען האט
עשו זיא גנומן פר איין ווייב און בשעת עשו האט גנומן דס ווייב איז
ער

תם וישׁר

לא

ער אלט גווען פערציג יאר . אונ עשו האט גבראכט דס ווייב קיין
 חברון ווי זיין פאטער איז גוועסן אונ האט זיך דארט בועצט . אונ אז יצחק
 איז אלט גווארן הונדרט אונ צוואנציג יאר איז יעקב דעמאלט אלט גווען
 פופציג יאר . אין דר ועלביגר צייט איז שם דר זון פון נח גשטארבן און
 שם האט גלעבט זעקס הונדרט יאר . אונ ווי שם איז גשטארבן האט זיך
 יעקב אום גקערט צום פאטער קיין חברון צום לאנד פנען . אונ ווי יעקב
 איז אלט גווארן זעקס אונ פופציג יאר זענן גקומן מענשן פון תרן אונ
 האבן איין פשוטה גאנגט צו רבקה אז איר ברודרס ווייב ווס זי הייסט
 עדינה האט גהאט איין צווייטע צוויי מעכטער דען זיא איז גווען איין אום
 טראכטערן אונ אלע ברודרס דינסטן זענן אויך גווען אום טראכטערן .
 אונ לבן האט זיי געמן גגעבן . די ערשטי האט ער גרופן לאה אונ דיא
 יונגסטע האט ער גרופן רחל . אונ רבקה האט זיך דרוף זייער גפרייט
 מיט דעם ווס גאט ביה גדענקט אין איר ברודער אונ האט גהאט
 קינדער . אונ יצחק איז אלט גווארן דיא אונ זענן גווארן אים שווער
 פון דר עלטר . אונ עס אים גווארן טונקל די אונ אונ קען מיין ניט זעהן:
 בעת אין דר ועלביגר צייט האט יצחק גרופן זיין זון עשו אזו צו זאגן .
 נעם דיין שווערד אונ דיין בוגין אונ גיי אין פעלד אריין אונ יאג
 איין גיעג אונ קאך מיר דר פון איין גוט עסין אונ זאלסט מיר ברענגן
 אזו וועל איך דס עסין אונ נאכן עסין וועל איך דיך בענשן . אונ ווי
 רבקה האט דס דר הערט די דאזיגע רייד ווס יצחק האט גרעט צו עשו .
 האט רבקה גאילט אונ האט גרופן איר זון יעקב אונ האט אים גאנגט אזו
 אונ אזו האט דיין פאטער יצחק גרעט צו דיין ברודר עשו אונ אזו האב איך
 גהערט . אזונד אייל אונ טוא דס ווס איך וועל דיר זאגן גיי צו די שאף
 אונ זאלסט מיר נעמן צוויי גוטי ציקלך אונ איך וועל דיר מאכן גוטי גקבסט
 ווי דיין פאטער יצחק האט ליב אונ דו זאלסט ברענגן דס גקעכסט צו דיין
 פאטער אונ ער וועט דס עסן איידר דיין ברודר וועט קומען פון זיין גיעג
 כדי דיין פאטער זאל דיך בענשן . אונ יעקב האט גאילט אונ האט גסון אזו
 ווי זיין מוטר האט אים גהייסן . אונ האט גבראכט דס עסין פר דעם פאטער
 איידר עשו איז גקומן פון גיעג . אונ יצחק פרענט צו יעקב מיין קינד
 ווער .

תם וישר

ווער ביסטו דו יעקב גואגט צום פאטער איה בין דר בכור עשו איה הב
גטאן אזו ווי דו האסט מיר גואגט. אצונד מין פאטער שטיי אנה און
זען זיך אנדר וועסטו עסין פון מיין גיעג כדי דו זאלסט מיר בענשן. און
יצחק איז אנה גשמאגן און חט גנעסן און גטרוגקן און בגימינט דס הארץ
און דו עס גבענשט. און תיכף ווי יעקב איז ארום גנאנגן פון פאטער
יצחק איז עשו אן גקומן מימן גיעג פין פעלד און דו אנה גמאכט גוטע
עסין שפייז און דו גבראכט פר דעס פאטער. און יצחק דו גואגט צווא
עשו ווער איז דר מעגש ויס דו מיר גבראכט עסין און איה האב אים
גבענשט איידר דו ביסט גקומן צו גיין צו מיר. און עשו דו שוין גמערקט
אז יעקב דו דאס גטאן. און עשו צערינט און גרימט אנה זיין ברודער
יעקב ויס יעקב דו אים דס גטאן די דאווגע זאך. און עשו זאגט דרום
הייסט ער יעקב ווייל ער דו מיר צוויי מאל גמריבט איין מאל דו
ער די בכורה ביי מיר אפ גקופט און דאס אנדרי מאל דו ער ביי מיר
די ברכה צו גנומן. און עשו וויינט איין גרום גוויין. און יצחק דו
הערט אז עשו וויינט. זאגט יצחק צו עשו ויס זאל איה שוין אז דיין
ברודר דו די ברכה מיט איין ליגן צו גנומן. און דו נאך דו יצחק
אנה גנעבן איין ברכה צו עשו און עשו דו פינד גהאט יעקב דו פר
ווס ער דו די ברכה צו גנומן און דו צארן פון עשו דו זייער גגרימט
אנה זיין ברודר יעקב. און יעקב דו זיך וייער גפארבטן פר עשו. איז
יעקב אנה גשמאגן און איז אנמלאפן גווארן צו עבר דו זון פון שם און
דו זיך דארטן בהארטן. און יעקב איז דעמאלט אלט גוועזן דריי און
זעכציג יאר און יעקב איז גועסן אין הוז פון עבר פערצן יאר. און לערנט
נאך מיין גאטס וועג. און עשו איז אנה גשמאגן און דו גנומן זיין ווייב
איז גנאנגן צום לאנד שעיר און דו זיך דארטן בועצט און דו גנומען
איין ווייב פון די מעכטער פון חת און זי דו גהייסן בשמת די מאכטער פון
זאלן התת און עשו דו זי גרוסן עדה און עשו איז גועסן אין לאנד שעיר
זעקס חדשים. און זיין פאטער און מוטערס פנים האט ער גיס גועהן און
דר נאך דו עשו גנומן די ווייבר און איז אנה גשמאגן און איז גנאנגן
צום לאנד כנען. און עשו דו בועצט די ווייבר אין לאנד חברון ביי

תם וישר

לב

זיין פאמער אין הוא אונ די ווייבֿר פון עשו פלעגן אלע צייט מאכן דר צערגנין יצחק מיט רבקה מיט ווייערי מעשים . דען זיי זענן ניט גלאנגן אין נאמס וועג . אונ האבן גדינט אפ געמער אזו ווי ווייערי פאמערס האבן זיי גלערנט . אונ יצחק מיט רבקה האבן עשוס ווייבֿר זייער פיינט גהאט הט רבקה גזאנט צו יצחק אויב יעקב וועט אונ געמן איין ווייב פון די כנענים ווס סוג אונז דס לעבן . אונ די דאזיגע מעג הט עדה דס ווייב פון עשו איין זון . אונ עשו הט אים גרופען אריפו . אונ עשו איז דעמאלט אלט גווען פינף אונ זעכציג יאר אונ ישמעאל דר זון פון אברהם איז גשטארבן אין דר דאזיגר צייט . אונ ישמעאל הט גלעבט הונדערט אונ זיבן אונ דרייסיג יאר אונ אז יצחק הט גהערט אז זיין ברודר ישמעאל איז גשטארבן הט ער גמאכט איין הספד אונ הט גמרארמ אונ אים פיל מעג . אונ אז עס איז גווען דער סוף פון די פערצן יאר ווס יעקב איז גזעסן אין הוא פון עבר . הט יעקב גגרוסט צו זעהן זיין פאמער אונ מוסר . איז יעקב גקומן קיין חברון צום פאמער אונ מוסר . אונ ווי עשו הט דר זעהן זיין ברודר יעקב איז גקומן צום פאמער אונ מוסר הט עשו זיך דער מאנט וואס יעקב הט אים גימאן הט דר צארן פון עשו זייער גגרימט אונ יעקב אונ הט אים גוואלט הרגן . אונ יצחק איז גווען אין דער זעלביגר צייט זייער אלט . הט עשו גזאנט אצונד מיין פאמער איז שון אלט . אונ אז ער וועט שטארבן וועל איך הרגענן מיין ברודר יעקב . אונ די זאך איז גזאנט גווארן צו רבקה הט רבקה גאיילט אונ האט גרופן איר זון יעקב אונ הט אים גזאנט שמי אונ אונמלוף צו מיין ברודר לבן קיין תרן אונ זאלסט דארטן ווען עמליכע מעג ביז דער צארן וועט גשמילט ווערן פון דיין ברודר עשו . אונ דר זאך וועסטו וויימעד אהיים קומן . אונ יצחק לאזט רופן יעקב אונ זאגט צו אים דוא זאלסט ניט געמן קיין ווייב פון די מעכטר כנען . אונ שמי אונ אונ גיי צום הוא פון בתואל דר פאמער פון דיין מוסר קיין תרן אונ געס דיר דארמען איין ווייב פון די מעכטר פון לבן ווס ער איז דיין מוסרס ברודר . אונ אונ זאג איך דיר אן אז דו זאלסט זעהן אז דו זאלסט ניט פר געסן אין גאט ביה . אונ גאט ביה וועט דרך אום קערין צו דעם לאנד ווי דייעע

עלמרן

תם וישר

עלמין זענן גווען מיט פיל קינדער . און מיט פיל גוטס . און מיט פיל
עשירות און מיט פרייד און יצחק פֿר לענד פון צו גיבאמן צו זיין זון יעקב
און פון צו בענשן . און הט אים גנעבן פיל מתנות און זיכר און נאָרד
און הט אים אַוועק גשיקט . און יעקב הט צו גיהערט די רייד פון זיין
פאטער יצחק און פון זיין מוטער רבקה און זיי האבן אים גקושט און ער הט
זיי גקושט . און איז אַוּף גשטאָנן און איז גגאָנגן קיין פֿרן אַרם און יעקב
איז אַלט גווען בשעת ער איז אַרום גגאָנגן פון באר שבע קיין חרן זוכן
און זוכציג יאר . און ווי יעקב איז אַרום גגאָנגן פון באר שבע צו זיין
קיין חרן . האט עשו גרופן זיין זון אליפו און האט צו אים גזאָגט אז
קינד זאל גיט הערן . אַצונד אייל און נעם די שווערד אין די האַנד
און יאָג נאָך מיין ברודר יעקב . און רוף עם איבֿר דעם וועג און זאַלסט
עם האַרגנן מיט די שווערד . און זאַלסט קומן צו מיר . און אליפו איז
גווען אַגשווינדער מענש . און הט גוויסט ווי אַזו משיסט מיט אַפּייל און
מיט אַבונן אַזו ווי זיין פאטער עשו הט עם גלערנט . און הט אַוּף גקענט
חאַפן חיות און עופות אין פעלד . און אליפו איז דעמאלט אַלט גווען
דרייצעהן יאר . און אליפו איז אַוּף גשטאָנן און הט גנומן צעהן מענשן
פון זיין מוטערס ברודר און איז נאָך גלאָפן נאָך יעקב . און ווי יעקב הט
דר זעהן אז אליפו יאָגט אים נאָך מיט צעהן מענשן . איז יעקב גבליבן
שטיין אַוּף דעם אַרם ווי ער איז גשטאָנן כּדי ער זאל וויסן ווס דאָס
בשטייט דען ער הט נאָר גיט גוויסט פון קיין שום זאך . און אליפו הט
אום גצונן די שווערד און איז גגאָנגן מיט זיינע מענשן אַקעגן יעקב .
און יעקב האט צו זיי גזאָגט . ווס בשטייט דס ווס איר זענט גקומן אַהער
צו מיר מיט אייערי שווערדן הט אליפו צו אים גנעהנט און זאָגט צו
אים אַזו און אַזו הט מיר מיין פאטער אן גזאָגט . און אַצונד וועל איך
מקדים זיין מיין פאטערס גבאט ווס ער הט מיר גבאָטן . און ווי יעקב הט
דר זעהן אז די רייד פון עשו איז שטאַרק ביי זיין זון אליפו . הט יעקב
צו אים גנענט און הט אים גבעטן און אַוּף צו זיינע מענשן אַזו צו זאָגן
נון אַלדונג ווס איך האב און אַוּף ווס מיין פאטער און מוטער האבן מיר
גנעבן נעסט דאָס אייך צו אַבֿי איר זאַלט מיך גיט הרגנן און איר נועם

תם וישר

לנ

מאן מיט מיר צדקה. און גאט ביה הם גגעבן חן צו יעקב אין דיא אויגן פון אליפו און הם אים נים גהרגת און אריפו הם צו גנומן גאר דס גומס ווס יעקב הם גהאט און אליפו מיט וייני מענשן האבן זיך אום גקערט קיין באר שבע צו ויין פאטר עשו. און ויי האבן אים דר ציילט ווי אזו עס הם זיך גפירט מיט יעקב איפן וועג און ויי האבן אפ גגעבן צו עשו אדרונג וואס ויי האבן אוועק גנומן פון יעקב. און עשו הם גצערניט אנה אליפו און אויף די צעהן מענשן ווס זענן גווען מיט אים און וייא האבן צו עשו גענפרט און גואנט. דען יעקב הם אונז ווייער גפעסין אז מינאל אים נים הארגנן האבן מיר זיך דר בארימט איבר אים גאר דס גומס ווס ער הם גהאט האבן מיר ביי אים צו גנומן און מיר זענן אהיים גנאנגן. און עשו הם גנומן ביי ויי דאס גאלד און זילבר ווס ויי האבן גנומן בייא ויין ברודר יעקב און האמ דס גגעבן אין זיינע אוצרות. אין דער זעלבניג צייט אז עשו הם גוועהן אז ויין פאטר יצחק הם גבענשט צו ויין ברודר יעקב און הם אים גואנט אז ער זאל נים געמן קיין ווייב פון די קינדער פון בנען. אזו עשו גנאנגן צו ויין פעטר ישמעאל. און הם גנומן ויין מאכט מחלת דו שוועסטער פון גביות פר איין ווייב חוץ וואס ער הם געהאט די ערשטע ווייבער :

פרשת ויצא

ויצא און יעקב איז ארום גנאנגן פון באר שבע און איז גנאנגן צו ויין וועג קיין חרן. און איז גקומן ביז אין דעם בארג מוריה און האט גנעכמינט לעבן דער שטאט רח און גאט הם זיך בוויזן צו אים אין זעלבניג נאכט און הם צו אים גואנט איך בין דיין גאט און אויף דר גאט פון אברהם און דר גאט פון דיין פאטער יצחק דס לאנד ווס דו ליגסט דרוף וועל איך עם געבן דיר און דיני קינדער. און אויך בין מיט דיר און זאלסט גאר קיין מורא נים האבן. און אויך וועל דיר היסן ווי אהין דו געסט גיין. און וועל מערן דינע קינדער אזו ווי שטערן פון הימל און אויך וועל מאכן פאלן דינע פיינט פר דיר און וועל דיר ווידר קערן צו דעם דאוויגן לאנד מיט פרייד און מיט פול קינדער און מיט פול עשירות.

און

תם וישר

אונ יעקב האט זיך אויף גחאפט פון שלאף אונ האט זיך זייער גפרייט אויף דעם הלום ווס
ער האט געזעהן. אונ יעקב האט גרופן דאס דאזיגע ארט בית אל. אונ איז פון דארטן ארום
גגאנגן צום לאנד קדם אונ איז גקומען קיין רחל. אונ האט זיך גזעצט ביי דעם ברונן וויא
די פאסטער טרינגען און די שאף. אונ יעקב האט דארטן דר זעהן אז מעגלעך גייען פון חרן
צו פאשן די שאף. האט יעקב זיי גפרענט פון וואגען זענט איר פלייכט קענט איר רבן
דר זון פון נחור. האבן זיי צו אים גזאגט מיר קעגן אים. אונ באלד וועט קומן זיין פאכטר
רחל מיט זייער שאף דען רחל איז גווען לבגס איין פאכטר. אונ ווי יעקב האט דער זעהן
רחל די פאכטר פון לבן ווס ער איז זיין כומערס ברודר. איז יעקב גלאפן צו איר אונ
אונ האט זיא גקושט אונ האט איר גהרבן זיין קול אונ האט גוויינט. אונ יעקב זאגט
צו רחל דאס ער איז דר זון פון רבקה אונ דאס רבקה איז איר פאטרס שוועסטער. איז
רחל גלאפן צום פאטר אונ האט אים גזאגט אז יעקב דר זון פון רבקה איז גקומען.
אונ יעקב האט גאך מער גוויינט בחמת ער האט גיט עפיש צו ברענגן צו לבן אין שטוב
צריין. אונ ווי לבן האט דר הערט אז יעקב דר זון פון רבקה קומט און. איז לבן
גלאפן צו אים אונ האט אים גהאלטן אונ גקושט אונ ברינגט אים צו זיך אין שטוב
צריין. אונ האט אים גגעבן עפין ברויט. אונ יעקב דר צייקט צו לבן וואס עס האט זיך
אויס גמראפן אונ וואס זיין ברודר עשו האט אים גמאן אונ אויף וואס אלסו דר זון פון
עשו האט אים גמאן אופן ווען. אונ יעקב איז געסען ביי לבן אין הריו אין חדרש טעג
אונ האט גגעבן אונ גמרגען אונ גפאשעט די שאף. אונ גאך דעם האט לבן גזאגט צו
יעקב זאג מיר וואס זאל זיין ביין שער דר פיר וואס דוא דינסט מיר. אונ פאר וואס
זאלסטו זיין ביי מיר אום זונסט. אונ לבן האט גיט גהאט קיין זון נור צוויי טעכטער
אייני האט גהייסן לאה אונ די אנדרי האט גהייסן רחל אונ די אונן פון לאה זענן גווען
טונגער אונ רחל איז גווען זייער איין שייני. אונ יעקב האט זייער ליב גהאט רחל. אונ
יעקב ענפרט צו לבן איך וועל דיגן ביי דיר זוכן יאר פיר דיין קלענצמי פאכטר וואס
זי הייסט רחל. אונ לבן איז דרוף באשטאנן. אונ יעקב האט און גהייבן אים צו דיגן אונ
ווי עס איז גקומן דאס אנדרי יאר ווס יעקב איז געסען איז גשטארבן עבר דר זון פון שרה.
אונ עבר איז אלט גווען פור הונדערט אונ פור אונ זעכציג יאר. אונ ווי יעקב האט דאס דער
הערט האט יעקב דרוף זייער גטרארט אונ האט גמאכט אויף אים איין דאסער אונ האט אויף אים
גקלאגט פול טעג:

אונ ווי עס איז שוין דאס זיבטע יאר פון זיין דינסט ווס ער האט גדינט צו לבן האט יעקב
גזאגט צו לבן. גיב מיר מיין ווייב דאס איך האב פאר איר דיר גדינט. אונ לבן
האט אז גמאן אונ האט איין גזאמקט דיא שטעט ליט אונ האט גמאכט איין פאל
צייט אונ וויא עס איז נאכט גווארין איז לבן צריין גגאנגען אין שטוב צריין אונ יעקב
איז אויך גאנגן מיט דיא רתונה לייט צו לבן איז לבן גגאנגן אונ האט פיר לאשן
אזע ליכט ווס זענן גווען אין שטוב אונ יעקב זאגט צו לבן גאך וואס פאר לעסטו די
לעכט האט לבן אים געפרט אונ גזאגט אזו איז ביי אונן דער סנהג אונ גאך דעם האט
לבן

תם וישר

לד

לבן גנומן ויין טאכטער לאה איז דאס וואס איז געווען צו יעקב. און יעקב האט גאר נישט געוויסט אויב עס איז לאה. און לבן האט געגעבן ויין דינסט מייד וואס איז געווען צו טאכטער לאה פון איין דינסט מייד. און אלע חתונה לייט האבן געוויסט וואס לבן האט געטאן צו יעקב נייערש וויא האבן צו יעקב נישט געוואוסט. און אלע חתונה לייט זענען געקומען אין דער קאמער געזען און געוויסט וויא האבן צו יעקב איז געווען און האבן געזען און געטראגען און האבן זיך געפרייט און געטאנצט מיט פויקן און מיט בייפליון און האבן געווינגען און האבן געזאגט ווילא היילא אז יעקב זאל הערן. און יעקב האט געזאגט נישט פארשטאנען וואס זיי שרייבן און וואס זיי זאגן. און יעקב האט געזען אז דער מנהג איז אזוי צו זאגן. און די חתונה לייט האבן אזוי געזאגט איין גאנצער טאג פאר יעקב. און וויא עס איז טאג געווארן האט יעקב זיך געקערט צום ווייב האט ער דער זעקען אז דאס איז לאה. האט יעקב געזאגט אצונדער פון שטיי איהן וואס די חתונה לייט האבן געזאגט ווילא דאס טינט מען ווילא אזוי טייטש דאס איז לאה. און איהן האבן גאר דער פון נישט געוויסט: און יעקב האט צו גרויסן צו לבן און האט צו אים געזאגט וואס האט ער געטאן. פאר וואס איהן האבן דאס געזען פאר רחל. און נאך וואס האט ער אים געזאגט אייף אונזערער ארש און דאס האט ער געגעבן לאה. און לבן האט געזען צו יעקב מען טוט נישט אזוי פרייא אונז אז מען זאל דערוואונדערט פרייער די יונגע אידן די עלצטי. און אצונדער אויב דו ווילסט נאך געסן איר שוועסטער רחל זאלסטו ער נאך דיין זיבן יאר. און יעקב האט אזוי געטון. און האט געזען אזוי רחל פון איין ווייב און יעקב האט ליבן געהאט רחל אידן לאה: און לבן האט געגעבן צו זיין טאכטער רחל איין דינסט מייד און זי האט געוויסט בלעה:

און ווי גאט ב"ה האט דער זעקען אז יעקב האט פריינט לאה. האט גאט ב"ה זיך פוילינגט און האט געווינט פון זון צו איר מאן יעקב. און אזוי האבן זיי געוויסט ראווען שפען זיי געהייראט און לאה האט און רחל האט און געזען צו געווינט. און רחל איז געווען איין אום טראכטער אין די טעג און רחל האט מקנא געווען איר שוועסטער לאה און ווי רחל האט געזען אז זי געווינט נישט גיין קינד האט רחל גנומן איר דינסט מייד בלעה און האט זי געגעבן צו יעקב פון איין גווייב און די האט געווינט צוויי זון נאך אונזער און זיי האבן געהייסן דן און נפתלי און ווי לאה האט געזען אז זי האט איר געהערט קינד צו האבן האט זי איהן געגעבן איר דינסט מייד זכור און האט זי געגעבן צו יעקב פון איין ווייב און האט איהן געווינט צוויי זון נאך אונזער און זיי האבן געהייסן גד און אשר און לאה האט נאך געזען און האט געווינט צוויי זון און איין טאכטער נאך אונזער און אזוי האבן זיי געהייסן יששכר און זבולון און דינה זייער שוועסטער. און רחל איז נאך געווען איין אום טראכטער אין די קאמער טעג און רחל האט געזען אזוי גאט ב"ה אין דער געבליבער צייט. און גאט ב"ה האט צו געהערט איר הפלה און רחל האט געווינט איין זון. און האט געזאגט גאט ב"ה האט איין געטון מיין שאנד און רחל האט געזען איר זון כוונען נאכטן יוסף צו זאגן אז גאט ב"ה זאל מערען צו ער נאך איין זון. און יעקב איז געקומען אלס געווען איין און ניינציג יאר:

בעה

תם וישר

בעת אין דער ועלביגער צייט הט רבקה די מוטער פון יעקב גשיקט צו יעקב פון לאנד כנען איר זייגערן דבורה ווס זי איז די טאכטער פון ערץ און אוד צוויי מענשן פון יצחקס קנעכט און זיי זענן אנגקומן קיין חרן און זיי האבן גזאגט צו יעקב דיין מוטער רבקה הט אונז גשיקט דיר צוא זאגן אז דוא זאלסט דיר אום קערן צו דיין פאטערס הויז גוזר אין לאנד כנען און יעקב הט צו גהערט די דאווע רייד און אוד אין דער ועלביגער צייט הט זיך אום גלאזט די אנדערע זיבן יאר וואס ער האט גדינט פון זיין ווייב רחל און זיי עם איז גקומן דר כוף פון פערצן יאר האט יעקב גזאגט צוא לכן גיב מיר מיינע ווייבער און שיק מיר אנועק דען מיינ מוטער האט גשיקט צוא מיר פון לאנד כנען אז איך זאל זיך אום קערן צו מיינ פאטערס הויז . און לכן הט גזאגט צו יעקב גיט אזוי אויב איך האב גפונן לייט ועליקייט אין דייע אונג בעט איך דיר אז דו זאלסט מיר גיט פון לאנד און זאג מיר ווי פול דו ווילסט פאר דיין מירחא וועל איך דיר בצאקן און זיין מיט מיר און יעקב זאגט צו לכן די דאווע זאך זאלסטו מיר געבען פון מיינ מירחא איך וועל היינט אויפן ציילן אלע דייע שאף און וועל דר פון אפ טון אימליכי שאף ווס זיא איז גשמופלט אדר גפלעקילט אדר גריימילט אדר גהיצט אונטר די שאף אדר ציגן אז דייע קונדער זאלן דאס דאווע וויידן און איך וועל וויידען די פראסטע שאף און אז די פראסטע שאף וועלען אויך האבן גשמופילטע אדר גפלעקילטע אדר גריימילטע זאל דס זיין פון מיינ מירחא און אז דו ביסט מכבים דרויף וועל איך ווייטר וויידען די שאף ווי איך האב גטון פריער ביי דיר :

און לכן האט אזוי גיטון און טוט אפ דיא שאף גשמופילטע און דיא גפלעקילטע און די גריימילטע און גיט דס צו זייני קינד צו וויידן און די פראסטע שאף גיט ער וויידן צו יעקב אזוי ווי יעקב הט גזאגט און יעקב האט נאך גדינט ביי לכן זעקס יאר חוץ וואס ער האט אים גדינט פערצן יאר פון דיא ווייבער . און וויא עם איז גקומן דיא צייט אז שאף זאלן גוויינן האט יעקב אפ גיטון פון זייא דיא גשמופעלטי און דיא גריימילטע אזויא וויא ער האט גרעט מיט לכן און יעקב

האט

תם וישר

לה

הט אזו נטון אלע זעקס יאר. אין מימן די זעקס יאר האבן גואנט די קנעכט פון יצחק ווס זענן גשיקט גווארן צו יעקב אז ער זאל זיך אום קערין צו זיין פאטער צום לאנד כנען האבן זיי גזעהן אז ער וויל זיך ניש אום קערין זענן זיי אוועק גגאנגן פון אים צום לאנד כנען און יעקב הט זיך זייער גשמארקט און הט גהאט פול שאף און דינסט מיידן און אייזלן און עס איז גווען צו יעקב צוויי הונדרט טויזנט זער גרויס און שייני שאף און זיי האבן זיך גפרוכפערט. און די זון פון לבן האבן זיך מתקנא גווען אין יעקב פון וועגן דעם עשירות ווס יעקב האט גהאט. אין איין צייט ארום הט יעקב גהערט אז די זון פון לבן ריידין צווישן זיך יעקב הט צו גנומן ווס וואר ביי אונז און דורך דס הט ער אזו אכבוד. און יעקב זעהט אז לבן מיט זיינע זון זענן ניש גאנץ מיט אים אזו ווי פרויער. אין דר זעלביגער צייט איז גווען דר סוף פון די זעקס יאר הט גאט ביה זיך בוויזן צו אים און הט אים גואנט שטיי אף און גיי ארום פון דעם דאוויגן לאנד און קער זיך אום צו דיין פאטערס הויז גוונד און איך וועל זיין מיט דיר :

און יעקב איז אויף גשמאנען אין דר זעלביגער צייט. און הט גנומן זיינע ווייב'ר און אויך זיינע קינד'ר און אויך אלהונג וואס ער הט גהאט און הט עס ארויף גלייבט אויף די קעמלין און איז אוועק גגאנגן צום פאטער יצחק צום לאנד כנען. און לבן הט גאר דר פון ניש גוויסט אז יעקב איז פון אים אוועק גגאנגן. דען לבן איז גווען אין דר זעלביגער צייט צו שערין זיינע שאף. און רחל הט אוועק גנומן די בילדער וואס לבן הט גהאט. און רחל הט זייא בהאלטן אונטערין זאטל וואס איז אופן קעמל און הט זיך דרויף ארויף געצט און איז אוועק גריטן. און ווי לבן איז אהיים גקומן האט ער גפרעגט ווי איז יעקב און וויא זענן די קינד'ר פון יעקב. הט קיינער ניש גוויסט ווי זיי זענן. איז לבן גגאנגן צו זיינע בילדער פרעגען ווי אהין איז יעקב אוועק הט ער זיי ניש גפונען. דער נאך הט ער ערפארן אז יעקב איז אנטלאפן גווארן צום פאטער. און לבן איז אויף גשמאנן אין דר זעלביגער צייט און הט גנומן זיינע ברודער און אויך זיינע קנעכט זענן אלע נאך גראפן נאך יעקב. און האבן כגעניגט יעקב מיט זיינע קינדער אופן בארג גלעד.

תם וישר

און לבן הט נזאנט צו יעקב וס האסמו גמון צו מיר . נאך ווס ביסמו אנטלאפן
ווארן פון מיר און איך האסמו אוועק גנבת מיני ביגדר . און פירסט מיני טעכטר
און איך זייערע קינדער אזו ווי מען פירט שביה מענשן . און האסט מינע קינדער ניט
גקאום אז איך זאל ווי מלשין און איך וואלט זיי בלייט מיט שמחה הט יעקב גענפרט
צו לבן רען איך האב טירא נהאט טאסר וועסטו צו געפן ביי מיר מינע ווייבר . און
אויך ביי וועמן די וועסט נפינן ריינע ביגדר דר זאל ווערן גהרגת און לבן הט נזאנט
צו יעקב לאזן מיר כורת ברית זיין און דס זאל זיין איין ערות צווישן מיר און צווישן
דיר אז די זאלסט ניט פייניגן מינע טעכטר . און אויך זאלסטו ניט געסן פער קיין
ווייבר . און נאט ב"ה זאל זיין איין ערות אויך די ראינע זאכן און זיי האבן גנוסען
לשמינר און האבן נמאכט ערות צווישן מיר און צווישן דיר . דרום הט מען דס אורט
גרופן גלעד . און יעקב מיט לבן האבן גשאכטן איין שעכטיגט אויך דעם בארג . און
האבן גנעסן און האבן גנעכטיגט אופן בארג . און לבן איז אויך גשטאנן זאנץ פרי און
הט גוויינט און די טעכטר האבן אויך גוויינט . און לבן הט זיי גקושט אזו לבן אוועק
גנאנגן צו זיין אורט . און יעקב איז אויך אוועק גנאנגן אין זיין וועג . און וויא לבן
איז אהיים גקסן הט לבן גצילט און הט גשקט זיין זון בעור . און בעור איז זאלט
זיבצן יאר . און הט גשוקט מיט זיין זון בעור דעם עיץ און עיץ איז גווען דר זון
פון רחור און שוקט אויך מיט זיי צעהן מענשן . און לבן זאנט זיי אן אז זיי זאלן אילן
אין גיין צו עשו . און זאלן עשו אזו זאנן פעטר ווארין האסטו דען ניט גהערט ווס זיין
ברודר יעקב הט גמון צו ביין פעטר לבן . ביין ברודר יעקב איז גנאנגן צו אים גאר
נאקעט און ליידיג . און ביין פעטר לבן איז ארום גנאנגן אקייגן אים . און הט אים
אריין גבראכט צו זיך אין שטוב אריין מיט גרום כבוד און האט אים זייער ערליך
גהאלטן . און הט אים גגעבן זיינע צוויי טעכטר פו ווייבר . און הט אים אויך גגעבן
צוויי דינסטן . און נאט הט אים גבענשט בייא אים אין הויז . און יעקב האט זיך
גשמאקט זייער און זייער און הט זון . און אויך טעכטר און דינסטן . און הט אויך
שאף און רינדער און קעסן און אייזלן אזו פיל ווס הט נאר ניט קיין צאל . און אויך
הט ער פיל נאך און זיבד און דס איז אלץ דורך לבן . און ווי יעקב הט דר זעהן
אז ער הט שון פיר גוטס האט ער זיך אוועק גנבת פון לבן און לבן איז גאר ניט
גווען אין דר היים דען לבן איז גנאנגן שערין די שאף הט יעקב גנוסן די ווייבר און
אויך די קינדער און גאר זיין גוטס . און איז אוועק גנאנגן צום פאטר קיין לאנד כנען
און הט אויך אוועק גנבת ביי אים די בילדר . און אצונד איז ער מיט גאר זיין גוטס
ביי דעם טייך יבוק . און אזוב די ווילסט גיין צו אים זאלסטו היקף גיין צו אים
און וועסט אים דארטן גפונן וועסטו אים טאן ווס די וועסט ווערן . און די שווחים
פון לבן זענן גנאנגן צו עשו און האבן אים דר ציילט אזו ווי לבן הט זיי אן נזאנט .
און וויא עשו האט דער הערם ריא דאזינע רייד האט דער צארן פון עשו זייער
גנייסט אויך יעקב און הט זיך דר פאנט דס פינד שאפט ווס ער הט גהאט אויך יעקב .

תם וישלח

אנת הט נאײלט אונ גנוסן זײנע זון אונ אוף זײנע קנעכט אונ אלע קינד פון דער .
 פיר הונדרט מענטשן אונ אזוי האבן גהאט בלוסי שווערן אונ זענן גמאנגן יעקב דר שלאגן :
 אונ די שלוחים ווס זענן גמאנגן פון לבן צו עשו . זענן ווי אנוועק גמאנגן פון עשו אונ
 זענן גמאנגן צום לאנד כנען . אונ זענן גקוסן צו רבקה די סופר פון יעקב אונ עשו .
 אונ האבן איר דר צײלט אז בײן זון עשו גײט מיט פיר הונדרט מענטשן אקײגן יעקב
 מלחמה האלטן מיט אים . אינ זאך אים הרנגן אונ זאך צו נעמן בײ אים ווס ער הט :
 אונ רבקה הט נאײלט אונ נשוקט צו יעקב צוויי אונ זײצײג מענטשן האבן אים פנענענט בײ דעם פײף
 טײע קנעכט אונ די צוויי אונ זײצײג מענטשן האבן אים פנענענט בײ דעם פײף
 יבוק . אונ יעקב הט גמאנט גרופט אזי נאט ברחה הוא ווס ער האט מיר נשוקט אײן
 מנהה מיט מענטשן אז ווי זאגן מיר העלפן . אונ יעקב הט גרופן דאס זעלבײגע אירט
 מחנים : אונ די צוויי אונ זײצײג מענטשן האבן גמאנט צו יעקב בײן סופר רבקה הט
 אונ נשוקט צו דיר אזו צו זאגן . מײן קינד איך האב גהערט אז בײן ברחה עשו
 גײט אקײגן דיר מיט פיר הונדרט מענטשן . אינ אצונד מײן לײב קינד זאלסטו צו
 הערן פײנר רייד אונ זאלסט אזו טון אז בײן ברחה עשו וועט קוסן צו דיר זאלסטו צו
 אים בעטן מיט וויכע רייד אונ זאלסט גײט בײן אקעגן אים מיט הארפע רייד .
 אונ זאלסט אים נעבן אײן מנהה פון אלעס ווס דו האסט ווס נאט ביה האט דײך
 גכײט זעלינט . אונ ווס ער וועט דײך פהעגן זאלסטו דו אים זאגן דעם אמת פאסר
 וועט זײך אפ טון פון אים דר צאײן וועסטו וועגן בשערסט אונ אוף בײן הוז גונד .
 דען דו ברארפט אים אפ געבן בבור . ווארום ער איז עלטר פון דיר אונ ווי יעקב
 הט זום גהערט דר רייד פון זײן סופר הט יעקב אוף גהובן זײן קול אונ האט גווינט
 פו פרייד אונ הט גטון ווי די סופר הט אים גמאנט און די זעכביגע צײט :

ברשת וישלח

וישלח אונ יעקב הט נשוקט שלוחים אקעגן זײן ברחה עשו צום לאנד שעיר מיט
 וויכע רייד : ויצו אונ האט גמאנט דר שלוחים אזו צו זאגן איר זאלט צוא
 מײן הער עשו זאגן אזו הט גמאנט בײן קנעכט יעקב אז מײן הער עשו זאך גײט מראכטן
 אז מײן פאסרס ברחה ווס ער הט מײך גבענטשט אזי אין מיר סקנים גווארן . בײאירט
 איך בײן גווען בײ לבן אונ האב אים גדינט צוואנציג יאר אונ לבן הט מײך אזי פאך
 אפ גמאנט . אינ הט פו בײמ מײן שײר צעהן פאל אונ איך האב גדינט בײא אים
 זײער שווערע ארבייט . אונ נאט ביה הט געהן מײן פײן אונ מײן מדיניות ווס איך
 האב גמאנט בײ לבן הט ער מיר גהאפן אינ הינט האב איך אקסן אינ אײזלען אונ
 שאפ אונ קנעכט אונ דינסט מײן אונ דס אזי ווען דוירך דעם דער פארמונג פון
 דס אײזלען אונ דוירך זײן גרוס חסר אונ אצונד מו איך ווירך קערן צו מײן לאנד כנען .
 אונ זײך דס צו מײן הער דר צײלן פרי איך זאל גמאנט גײט זעלימײט אזי זײנר אונ פו דר
 הער זאל גײט מײן אז דר ברחה פון מײן פאסר אזי אן מיר סקנים גווארן :
 און

תם וישר

אוג דיא שלוחים זענן גנאנגן צו עשו איג האבן אים גמראפן אין סוף פעלד פון ארום
אוג עשו גייט מיט פיר הונדערט מענשן און איינליכער גייט מיט אשונערד און די
שלוחים פון יעקב האבן גנאנט די רייד פון יעקב צו זיין ברודר עשו. און עשו האט
געענטפערט צו די שלוחים פון יעקב מיט פלעס און האט גנאנט צו זיי פיר וואר איה האב
גהערט ווס מיין ברודר יעקב האט גטאן צו אונדז פערער לבן און גיט צו לבן אלעין האט
ער אגעקעט גטאן ווי דען ער האט מיר גס איה גטאן. און האט מיר פארטריבט צווייא
פאל און האב דרוף גאר גשוויגען :

ועתה און אצונד גייא איה אקעגן אים און וועל אים טאן ווי אזו מיין הארץ וויל. און
די שלוחים האבן זיך אום גיבערט און זענן גקומן צו יעקב און האבן אים דער
צייקט אז מיר זענן גקומן צו ביין ברודר און האבן אים גנאנט אלע רייד ווס דו האסט
אינו אן גנאנט און עשו האט אינו אזו און געענטפערט און ער גייט מיט פיר הונדערט
מענטשן אקעגן דיר :

ועתה און אצונד זיי וויסן דר פון און זעה ווס דו זאלסט טון. און מוא תפלה צו נאט
ביה אז ער זאל זיך מציל זיין פון אים : ויתפלל און יעקב האט תפלה גטאן צו
נאט ביה און האט גנאנט איה בעט זיך נאט ביה הער פון דר וועלט ווס דו ביסט דר
נאט פון מיין פאטער אברהם. און דר נאט פון מיין פאטער יצחק. דו אלעין האסט מיר
גנאנט בשעת אז איה בין ארום גנאנגן פון מיין פאטערס הוז אזו צו זאגן איה וועל דיר
געבן דס דאוועט נאנד און צו בייגע קינדער נאך דיר און איה וועל מערן בייני קינדער
אזו ווי שטעטן אין היקר. און אין דיר וועלן זיך בענשן אלע משפחות פון דר ערד און
איה אין בייגע קינדער און דו נאט ביה האסט מקיים גווען בייגע רייד און האסט מיר
געעבן קינדער און איה מיר עשירות און מיר פיה אזו ווי מיין הארץ האט פגערט. און
ווס איה האב געעסן פון דיר האסטו מיר גגעבן. און עס איז מיר גמירט גיט גווארן
קיין שום זאך. און נאך דעם האסטו מיר גנאנט אז איה זאל זיך אום קערן צו מיין
פאטער און וועסט טאן צו מיר ווייער פיל גוטס : ועתה און אצונד אז דו האסט מיר
מציל גווען פון דען זאך איה האט ושלום גיט פאלן אין די הענד פון מיין ברודר עשו
ועתה און אצונד נאט ביה ווי מיר מציל פון מיין ברודר עשו ווארום איה האב ווייער
מורא. און אוב איה בין גיט ווערט אין מיין זכות אז איה זאל גיצוק ווערן וייא מיר
מציל אין דעם זכות פון מיין עלטער פאטער אברהם און מיין פאטער יצחק. ווארום איה
ווייס וואול אז מיט ביין גנאנד אין מיט ביין דר בארעמקייט האב איה דס גוטס פקומן.
און אצונד וייא מיר ביינט מציל פון וועגן ביין חסד און ביין דער בארעמקייט
און ענפד מיר דרוף :

והל און ווי יעקב האט אום גילאנט די תפלה האט יעקב צו שטיקט ווס ער האט נהאט
איה צוויי בתות אין פתחה האט ער אב גפייקט צו בטיקן דר זון פון אליעזר ווס
ער איז גווען דר קנעכט פון אברהם און די אנדרי האלפי האט ער גגעבן צו אלעגוס
אלעיערס ברודר : ויצא און האט זיי גמאטן אזו צו זאגן איר זאמט זיך דר ווייטערן איינער.

תם וישר

פון דעם אנדרן גאנץ ווייט און אוב עשו וועט קיכן און וועט איין פּוּחֵה דער שְׁלֵאָנָה וועט די אנדריי פּוּחֵה ניצול ווערן; וילן און יעקב האָט אייבֿר גנעכטיגט די וערפֿינע נאכט און יעקב האָט אַז אָן גאַנצ אײן גאַנצע נאכט צו זײנע קנעכט . און גאַט בײַה האָט צו גהערט דיא הפּוּחֵה פון יעקב אין דעם ועלפֿינגן פּאַג און גאַט בײַה האָט אײם מציל גווען פון זײן ברודער :

וישלה און גאַט בײַה האָט גשוקט דריי מלאכים פון היכל צו עשו און די מלאכים זענן גנאָנגן צו עשו און די מלאכים זענן גקופֿן צו אײם . און די מלאכים האָבן זיך אום גוויזן פֿר עשו גזיך ווי עס גיין פֿיל סווינד מענשן אָקעגן אײם און רײטן אױף פֿערד און האָבן פֿלי זײן און מײזן זיך אױף פֿיר מײז און אַזו האָט זיך אום גוויזן בײַ אַלי מענשן ווס זענן גווען מיט עשו . און ווי עשו האָט געהן ווס עס האָט זיך אײם גמראָפֿן . האָט עשו זײער מראָ נהאָט פֿר יעקב . אײז שון עשו גנאָנגן אָקעגן זײן ברודער יעקב מיט פֿריד . און עשו פֿרעקט די שוואַה ווס ער האָט נהאָט פֿר יעקב :

און יעקב אײז אױף גשטאָפֿן פֿריא און האָט אום גקליבן פון דר פֿיך אײן פּוּחֵה צו עשו . און דס אײז די זאַל פון דר פּוּחֵה ווס יעקב האָט גשוקט צו זײן ברודער עשו . פון די שוואַה האָט ער אײם גשוקט פֿיר הונדערט און פֿערציג . און קעמקן האָט ער אײם גשוקט דרייסיג . און אײז זיך האָט ער אױף גשוקט דרייסיג . און פון אַלעקלײ רינדן האָט ער גנובן פּוּחֵה צײג . און האָט דס גנעבן צו זײנע הירטן און האָט דס צו מײזט אױף זענן הלקים: ויצום און יעקב האָט זײ גנאָפֿן אַז זײ זאלן זיך דר ווייטן אײער פון דעם אנדרן . און אַז עשו מיט זײנע מענשן וועלן אײך פֿגענגן און וועלן אײך פֿרעגן וועמס אײז דאָס און ווי גייט אײר . זאָלט אײר אײם עפֿרן מיר זענן יעקב קנעכט און מיר גיין אָקעגן זײן ברודער עשו צו געבן דס עס אײן פּוּחֵה און יעקב קנעכט אױף אָן און ער אײז אונטער אונז . און אַז עשו וועט אײך פֿרעגן נאָך ווס גייט יעקב אױפֿן סוף זאָלט אײר עס זאָגן אַז ער גייט אונטער אונז מיט פֿרייר און שפּוּחֵה אָקעגן זײן ברודער עשו דען ער האָט גנאָמט ברי דר הער עשו זאָל אָפּ וואַשן דעם זאַרין מיט דר פּוּחֵה ווס גייט פֿריער פֿר עס און דר נאָך וועט יעקב אַלײן קיכן צו זענן זיך מיט דעם הער עשו . דען דער הער וועט פֿר מראָ דעם זאַרין מיט דער מנחה . און די מנחה פון דיא פֿיך אײז אײבֿר גנאָנגן פֿאַר עשו אײן גאַנצן פּאַג :

און יעקב האָט גנעכטיגט נאכט מיט זײנע פּוּחֵה ביא דעם פֿיך יבֿוק . און יעקב אײז אױף גשטאָפֿן האַלבע נאכט און האָט גנובן די ווייבֿר און די רײסן און האָט זײ אײבֿר גמירט דעם פֿיך . און ווי יעקב האָט שון אײבֿר גפֿירט אַרדונג אײפֿערן פֿיך אײז יעקב אַלײן אײבֿר גקליבן האָט אײם פֿגעזענט אײן מענש און האָט זיך מיט אײם גראַנגט ביז דר סאַרן שפּטערן אײז אױף גנאָנגן און בשעיה זײ האָבן זיך גראַנגט דעם דר מענש פֿר רוקט יעקבן די ווייט פון דײך . און ווי עס אײז אױף גנאָנגן דר סאַרן שפּטערן האָט דר מענש פֿר לאָזט יעקבן און האָט אײם גבענשט און אײז אונטע גנאָנגן . און יעקב אײז אײבֿר גמאָרן דעם פֿיך . און האָט אױף גרופֿן זײנע אײזן האָט ער דר זענן אַז עשו

תם וישר

עשו גייט פון ווייטן מיט פיל מענשן און יעקב הט זייער מורא פר עם .
און יעקב הט גאיילט און צו טיילט זיינע קינדער און און זיינע ווייבר און
און זיינע דינסטן און זיין מאכער דינה הט ער בהאלטן אין איין קאסטן
און הט דס אלס אפ גגעבן צו זייני קנעכט אין דיא הענד . און יעקב
איז גגאנגן פריער פר זיינע קינדער און און פר די ווייבר . און ווי יעקב
איז גקומן אקעגן זיין ברודר עשו האט יעקב זיך גבוקט פאר עשו זיך
מאל ביו ער הט גגעקנט צו עשו . און גאט ב"ה הט חן גגעבן אין דיא
אונן פון עשו און און ביי זיינע מענשן אויף יעקב . און עשו איז גלאפן
אקייגן יעקב . און עשו הט עם גהאלזט און גקושט און האבן ביירי אן
גהובן צו ווייגן . און און אריפו דר זון פון עשו און זיינע ברודר האבן
און גוויינט מיט יעקב און האבן עם גקושט און גהאלזט דען די פארקט
פון גאט איז גפאלן און זיי . און עשו הט און גהובן זיינע אונן און הט
דר זעהן יעקבס ווייבר און און זיינע קינדער זאגט צו יעקב מיין ברודר
ווער זעגן די מענשן ווס גייען נאך דיר . און יעקב הט גגעפרט צו עם
עם זעגן מיין קינדער ווס גאט ב"ה הט גלייט זעליגט מיר זיין קנעכט
יעקב . הט עשו זאגט צו יעקב ווי קומט דס אהער ווס איך האב געכטן
ביי געגינט . הט יעקב גענפרט צו עשו און הט עם זאגט כרי דר קנעכט
יעקב זאל גפיגן לייט זעליקייט אין די אונן פון דעם הער עשו הט דר
קנעכט גגעבן איין מתנה צום הער און יעקב הט גבעטן עשו אז ער זאל
געבן ביי עם די מתנה . און עשו האט גיט גוואלט געבן ביי עם דיא
מתנה . און יעקב הט נאך איין מאל צו עם זאגט איך בעט דיה מיין
הער אוב איך האב גפיגן לייט זעליקייט אין זיינע אונן זאלסטו געבן
ביי מיר די מתנה . ווארום ביי מיר איז זייער חשוב ווס איך האב דיר
גזעהן זיין פנים גלייה ווי איך וואלט גזעהן איין מלאך פון גאט ב"ה דרום
זאלסטו בוויקיגן צו מיר און עשו געכט ביי עם די זעלביגע מתנה פון
דר פיה . און און הט יעקב גגעבן צו עם גאלד און זילבר און איידל
גלשמין . און עשו הט צו טיילט די מתנה האלב הט ער גגעבן צו דיא
מענשן ווס זעגן גווען מיט עם . דען ער הט גרוגן די מענשן פר שחר .
און די אנדרי האלבע הט ער גגעבן צו זיינע קינדער . און דס גאלד און

דָּם זִיכָּר אוֹנ דָּם אִיידֶל גֶּשְׁמִיין הָט עֵר גִּנְעֵבֶן צו זײן זון אַליפוּ וואָס
עֵר איז גִּווען בײַ אים דֶּר בָּכוֹר :

וואָסר אונ עשוּ הָט גִּזְאָגֶט צו זײן בְּרוּדֶר יעקב אִיך וועל זײן אַפִּיסל מיט
דיר אונ נָאך דעם וועלן מיר גיין צו מיין אַרֶט אונ מיר וועלן
זײַן אין אײנעם : ווען אונ יעקב הָט גֶּענֶפֶרֶט צו זײן בְּרוּדֶר עשוּ מיין
האַר דו ווייסט וואָל אז מיני קינדֶר זענן יונג . אונ די שְׂאָף אונ די
רײַנדֶר זענן מיר . אונ אז אִיך וועל גיין אין דער גֵּעָה וועלן זײ אַלע
אום שְׂמאַרְבֵּן . דרום זאל דר האַר אַוועק פֿאַרײן פֿרײַער . אונ אִיך וועל
פֿמעקֶה גיין מיט די קינדֶר אונ אִיך מיט די שְׂאָף בײַ אִיך וועל קומן צום
האַר קײן שְׂעיר : וישמע אונ עשוּ הָט גֶּהֱעֶרֶט די רײד פון זײן בְּרוּדֶר
יעקב אונ עשוּ מיט זײני מַעֲנֵשֵׁן האָבן זײך אום גֶּקֶרֶט צום לאַנד שְׂעיר
אונ יעקב איז גִּנְאָנְגֶן צום לאַנד שְׂכֶם וואָס עס איז אין לאַנד כְּנָעַן . אונ
יעקב הָט גִּקֹּפֶט אײן שְׂמִיק פֿעלד בײַ די קינדֶר פון חמור פֿר פִּינֶף שְׂמִיק
זִיכָּר אונ יעקב הָט זײך גִּבֹּאֶט אײן הויז אונ הָט זײך גִּמאַכֶט גִּצְעֵלֶטֶן
אונ צו זײנע פִּיך הָט עֵר גִּמאַכֶט בײַדֶּקֶה אִיבֶר דעם הָט מֶען גִּרֹפֶן דָּם
אֶרֶט נֹכֹחַ . דָּען סוכות איז טײַטש בְּדַעֲקָט :

בעת אין דר זעקביגֶר צײט איז ארום גִּנְאָנְגֶן די ווייבֶר פון די אײנוואָנֶרס
פון די שְׂמֵאֵט צו טאַנְצֵן אונ צו פֿרײַען זײך איז רחל אונ לאָה אונ
זײערע דינסטן אונ אִיך דינֶה די טאַכֶטֶר פון יעקב ארום גִּנְאָנְגֶן צו זעֶהן די
פֿרײד ווס די ווייבֶר פֿרײַען זײך :

וכר אונ אַלע מאַנבֿלײן פון דר שְׂמֵאֵט זענן אִיך גִּשְׂמאַנען אַקעגין דיא
ווייבֶר אונ האָבן אַן גִּקֹּמֶט די שְׂכִיחָה . אונ אַלע שְׂרָרוֹת אונ אַלי גִּרוֹמִי
לײט זענן אִיך גִּווען דאַרְטן . אונ שְׂכֶם דר זון פון חמור איז אִיך גִּווען
דאַרְטן דער ווייט הָט שְׂכֶם דר זון פון חמור דר זעֶהן דינֶה דיא טאַכֶטֶר
פון יעקב זײצט לֶעבֵן איר סוּמֶר לאה איז אים דינֶה זײער גִּפֿעלִין :

וישאל אונ שְׂכֶם הָט גִּפֿרֶעגֶט זײנע פֿרײַנד אונ אִיך די מַעֲנֵמֶשֵׁן וואָס
זענן גִּשְׂמאַנען לֶעבֵן אים וועמס איז די יונגע פֿרוא ווס זי זײצט
דאָ לֶעבֵן די ווייבֶר ווס אִיך קען זײ גאַר נײַט : ויאמרו האָבען זײ צו
אָים גִּזְאָגֶט פֿר וואָר זי איז די טאַכֶטֶר פון יעקב דר זון פון יצחק הַעֲבָרִי
ווס

תם וישר

וּסְעַר וַיִּצַט דָּא אִין דְּרֵי דְאִוּיָּנְר שְׂמָאט פֿון עַמְלִיכֶע מַעַג . אונ ווי זײ
הָאָבֿן דְּרֵי הָעֵרֶט אַז דִּי ווײַבֿר פֿון דְּרֵי שְׂמָאט זַענן אַרום גַּנְאָנְגן צו פֿרײַען
זײַך אײז דִּי יוֹנְגֶע פֿרוּא אױף אַרום גַּנְאָנְגן : וירא אונ ווי שִׁכְם דְּרֵי זֶן
פֿון חִמּוּר הָט דְּרֵי זַעֲהֵן דִּינָה דִּי מְאָכְטֵר פֿון יַעֲקֹב הָט עַר זײַער גַּנְרוּסֵט
אִין דִּינָה אונ שִׁכְם הָט גְּשִׁיקֵט מַעֲנֵשֵׁן אַז מַעַן זָאל פֿרַעַנְגֵן דִּינָה צו אִים
מִיט גּוּוֹאָלֵד : וּתְבֵא אִינְ מַעַן הָט דִּינָה גְּבֵר־אֲכָט צו שִׁכְם אִין הוּז אַרײַן
אונ שִׁכְם הָט זײ גַּנוּסֵן אונ הָט זײ בײַ זײַך ווי אִיין ווײַב גְּהֵאָלֵטן :

ויבאו אונ מַעַן אִיז גְּקוּמֵן צו יַעֲקֹב אונ מַעַן הָט עֵם דְּעַר צײַלֵט דִּי זָאָף
פֿון זײַן מְאָכְטֵר דִּינָה : וישמע אונ ווי יַעֲקֹב הָט דְּרֵי הָעֵרֶט וּסְ שִׁכְם
הָט גְּמָאן הָט יַעֲקֹב גְּשִׁיקֵט צוויי קֶעכֵט אַז זײ זָאלֵן גײַן בְּרַעַנְגֶען זײַן
מְאָכְטֵר דִּינָה פֿון שִׁכְעֵמֵס הוּז . אִיז שִׁכְם אַרום גַּנְאָנְגן אַקֶענן זײ אונ הָט
זײ פֿר מְרִיבֵן פֿון דַּעַס הוּז אונ נִיט גּוּוֹאָלֵט אָפּ גַּעבֵן דִּינָה צו זײ :

וישלח אונ יַעֲקֹב הָט גְּשִׁיקֵט צוויי יוֹנְג פֿרוּזֵן וּסְ זײ זַענן דִּיא מַעֲכֵטֵר
פֿון זײַנע קֶעכֵט צוּם הוּז פֿון שִׁכְם זײא זָאלֵן זײַצן בײַ דִּינָה פֿרִי
זײ זָאלֵן זײ אָפּ הַיִּטֵן : וישלח אונ שִׁכְם הָט גְּשׁוּקֵט דִּרײַא מַעֲנֵשֵׁן פֿון
זײַנע פֿרײַנד צו זײַנן פֿאַטֵר חִמּוּר אַז צו זָאָנְן . דו זָאלֵטֵט מִיר גַּעמֵן דִּיא
דְּאִוּיָּנְר פֿרוּא פֿר אִיין ווײַב :

וילך אונ חִמּוּר אִיז גַּנְאָנְגן צו יַעֲקֹב עַר זָאל מִיט אִים רײַדֵן פֿון דְּרֵי דְאִוּיָּנְר
זָאָף . אונ ווי חִמּוּר אִיז אַרום גַּנְאָנְגן פֿון שִׁכְמֵט הוּז צו גײַן צו יַעֲקֹב .
אִיז דְּרֵי ווײַל אַן גְּקוּמֵן דִּי קוּנְדֵר פֿון יַעֲקֹב פֿון פֿעֵלֵד . אונ ווי זײ הָאָבֿן
דָּאס דְּרֵי הָעֵרֶט דִּי מַעֲשֵׂה פֿון זײַער שׁוועֶסטֵר דִּינָה . הָאָבֿן זײא דְּרוּף
זײַער גִּטְרױעֶרֵט אונ עֵס הָט זײ דְּרוּף זײַער בְּאָנְק גְּמָאן : ויבאו אונ זײא
זַענן גְּקוּמֵן פֿר זײַער פֿאַטֵר אונ הָאָבֿן צו אִים גֵרַעֵט מִיט גֵרוּם צָאָרֵן
אונ הָאָבֿן גּוּאָנֵט פֿר וואָר דְּעַר מִשְׁפֵּט אִיז אַז מַעַן זָאל דַּס בְּעִשְׂמֵרֵאָפֵן .
דַּעַן גָּאָט בִּיהַ וּסְ עַר אִיז דְּרֵי גָאָט פֿון דְּרֵי גַאנְצֵר וועֶלט הָט עַר גְּבֵאָמֵן
צו נח אױף צו זײַנע זֶן אַז מַעַן זָאל נִיט גּוֹלָגֵן אִינְר בײַ דַּעַס אַנְדֵּערֵן .
אונ קײַן שׁוּם מַעֲנֵשׁ זָאל נִיט אִין בַּעַס זײַן . אונ נון שִׁכְם הָט גִּיבֵעֶלֵט
אונִוֵר שׁוועֶסטֵר . אונ קײַן שׁוּם מַעֲנֵשׁ פֿון דְּרֵי דְאִוּיָּנְר שְׂמָאט הָט אִים
נִיט גֵרַעֵט דְּרוּף קײַן שׁוּם וואָרֵט . פֿאַר וואָר דִּי שְׂמָאט לײַט פֿעֵר־דִּינֵעֵן

אוף בעשפראפט צו ווערדן. דען זיי האבן גוויסט פון דער זאך און האבן דרוף גשוויגן :

ויהי און עס איז גווען בשעת זיי האבן גירעט פר זייער פאמער יעקב פון דער דאוניגראד. איז חמור דר פאמער פון שכם גקומן צו יעקב צו רייזן מיט אים מכה ווס זיין זון שכם וויל זיין מאכער דינה. און חמור מיט שכם זאגט צו יעקב קאמט גפין חן אין אייערי אונג אונג אונג בעט אייך אז איר זאלט מיר געבן אייער מאכער פר איין ווייב. ויען און שמעון ורוי ענפערן צו שכם און צו חמור מיט קדוהיים אזו צו זאגן. אדוונג ווס איר הט גרעט צו אונז וועל מיר טאן צו אייך. און אונזר שוועסטער וועלן מיר געבן צו אייך. נייארט מיט דעם דאוניג וועלן מיר זיך בווייליגן צו אייך אז מיר זאלן געבן אונזרע טעכטער צו אייך און אייערי טעכטער וועלן מיר געבן צו אונז און מען זאל נאר זיין איין פאלק אזו ווי איר הט גרעט אז איר וועט אנעמן מצות מילה. און אוב איר ווילט גיט דס טאן וועלן מיר אפ געבן אונזר מאכער פון אייך און מיר וועלן אוועק גיין פון אייער שטאט :

ויבהר און שכם מיט זיין פאמער חמור האבן גאילט און האבען איין גואמלט אלע שטאט לייט און האבן צו זיי גואגט די רייד פון יעקבס קינד און ווי די שטאט לייט האבן דס דר הערט איז די זאך זיי זייער גפעלן און זענן מוסכם גווארן אוף דעם תנאי דען דיא שטאט לייט האבן זייער ערליך גהאלטן שכם מיט זיין פאמער חמור דען זיי זענן גווען די הארן פון לאנד. און ווי עס איז גקומן דר אנדרר טאג איז שכם מיט זיין פאמער חמור אוף גשמאנן גאנץ פרי און האבן איין גומלט אלע שטאט לייט. און די זאל איז גווען ווי פיל זיי האבן גטאן יענע מצות זעקס הונדרט מיט פינף און פערציג מאנובילן. און צוויי הונדרט זעקס און זיבציג איז גווען קליינע קינדער. נייארט חידקס דר זון פון פדר און ער איז דער פאמער פון חמור מיט זיינע זעקס ברודער האבן עס גיט גטאן דען די רייד פון יעקבס קינד איז ביי זיי גווען נמאס אין זייערי אונג און דר צארן הט גברענט אין חדקס מיט זיינע זעקס ברודר אוף די שטאט לייט נאך ווס זייא האבן עס גטאן. און האבן גואגט צו שכם מיט

תם וישׁר

מיט זײן פֿאטער חמור ווס איז דס ווס איר הט גמאן . איז דען גיט פֿר
האנדען אזו איין יונגע פֿרויא ביי אונזערי ברודער . נאך ווס הט איר
בדארפט נעמען די סאכטער פון יעקב ווס איר קענט אים נאר גיט
פון וואגן ער איז :

ויענו אונ שכם מיט חמור האבן גענפֿרט צו חרס מיט זייני ברודר אונ
זאגן צו זיי די רייד ווס איר הט גרעט צו אונז איז רעכט פֿארטיג .
נייערט ווס מיר האבן גמאן די זאך איז גיט מחמת מיר האבן ליב
יעקבן מיט זיינע קינדער . נאר ווייל מיר האבן גוואלט זיין סאכטער .
דרום האבן מיר גמון די זאך . אונ אצונד אז מיר האבן שוין גמון אונזר
וויילען אונ אז מיר וועלן גונד ווערן וועלן מיר טאן צו יעקבן מיט זיינע
קינדער אזו ווי עס איז ביי אונז אין הארצן . אונ דינה די סאכטער פון יעקב
הט גהערט די דאזיג רייד וואס חרס מיט זיינע ברודר האבן גרעט
צו שכם מיט חמור . אונ ווס שכם מיט חמור האבן אפ גענפֿרט צו
חרס מיט זייני ברודר אונ ביי דינה איז גווען צוויי יונג פֿרוען ווס יעקב
הט צו איר גשיקט אז זיי זאלן זיא אפ היטן הט דינה גשוקט איין יונג
פֿרא צו איר פֿאטער יעקב אונ אוך צו אירע ברודר דר ציילין ווס מען
הט זיך איין עצה גהאלטן ביי שכם אין שטוב . אונ די יונג פֿרוי איז
גנאנגן אונ הט דר ציילט די דאזיגע רייד פֿר יעקבן מיט זיינע קינדער .
אונ ווי יעקב הט דער הערט די דאזיגע רייד איז ער גווארן פֿיל מיט
צארן אונ הט אוף זיי וייער גיגרימט . אונ שמעון מיט לוי האבן
גשווארן אונ האבן גואגט אזו ווי גאט ביה איז דר האר פון דר גאצער
וועלט אונ לעבט אייביג אזו וועט מארגין גיט בלייבן פון דר שטאט
שכם קיין שום איבר בלייבונג . אונ שמעון מיט לוי האבן גצארענט
אונ זענן גנאנגן אוף דר שטאט אונ האבן אום גבראכט די מאנבלין
פון דר שטאט . אונ עס איז גווען איין גריסע מהומה אין דער שטאט
שכם . אונ דס גשרייא פון דר שטאט שכם איז אוף גנאנגן ביז צום
הימל אונ אוך אלע ווייבר אונ קליינע קינדער האבן גשריגן . אונ וויא
יעקב הט דער זעהן ווס זיינע קינדער האבן גמאן צו דר שטאט שכם
אונ הט דר זעהן דס רוב ווס זיי האבן גרובט ביי דער שטאט שכם
הט

תם וישר

מ

הט יעקב אוף זיי זייער גצערענט : ויאמר און יעקב הט גזאנט צו זיי ווס פר איין זאך הט איר גטון צו מיר . נון איך האב מיר גפונן איין אורט אין לאנד פגען אז איך זאל דא זיצן מיט רוה און קיין שום מענש האט צו מיר גיט גזאנט קיין שום ווארט און צו אייך אוף גיט . און זאגט הט איר גמאן צו מיר איין שאנד פר די זיצערס ווס זיצן אין לאנד פגען אוב זיי וועלן דר הערן די דאזיגע זאך וועלן זיין זיך איין זאמלן און וועלן אונז דר שלאגן דען מיר זענן גאר איין ביסל מענשן :

ויענו הט שמעון מיט לוי גענפרט צו זייער פאטער און צו זייער ברודר . ווי האפן מיר קענן ערטראגן די שאנד פון אונזר שוועסטער און ווס די אנשי שכם האפן אונס גענוואלט מאן . און עס איז גווען צווישן די יונג פרוען ווס שמעון מיט לוי האפן זיי גפאנגן פון דר שטאט שכם זייער איין שיינע יונג פרוז און זיא הט גהייסן בונה . און שמעון הט זיא גנוסן פר איין ווייב . און די צאל פון די מאנובילין ווס שמעון הט זיי גפאנגן איז גווען זיבן און פערציג :

און די אלע מאנובילין און די אלי יונגע פרוען ווס שמעון מיט לוי האפן זיי גפאנגן זענן גווען קנעכט צו דיא קונדר פון יעקב ביז זיי זענן ארום גנאנגן פון מצרים : און צוויי בתורים זענן ארום גנאנגן פון דר שטאט שכם און זענן גנאנגן צו דר שטאט תפוח און זענן אהין גקומן . און האפן דר ציילט צו די איין וואונדס פון דער שטאט תפוח ווס עס הט זיך גטרופן צו דר שטאט שכם . און מען הט גשיקט שלוחים צו דר שטאט שכם און זאלן זעהן אויב דס איז אמת ווארום דער שר פון תפוח הט גיט גוואלט גרייבן אז צוויי מענשן זאלין מחרים זיין אזו איין גרוסי שטאט ווי שכם . און די שלוחים זענן צו ריק צום שר תפוח און האפן אים דר ציילט אז מיר זענן גווען אין דער שטאט שכם איז די שטאט שכם גאר פר וויסט און קיין שום מאנוביל איז דארטן גאר ווייבר און זיי ווייגן . און דר שר פון תפוח הט זיך זייער פר וואונדרט און הט גזאנט צו זיין פאלק לאמר זיך שטארקן און לאמר גיין מלחמה האלטן מיט דיא קונדר פון יעקב העברי און מיר וועלן מאן צו זיי אזו ווי זיי האפן גמאן צו דער שטאט שכם . און לאמר זיך גוקס זיין דיא

נקמה

תם וישׁר

נִקְמָה פֿון די שְׁמֵעַט לייט אונ דער שׂר הַמַּגְשִׁימַם צו אַלע שְׂרִים פֿון אַמֹרִי וּסְ עַם אִיז אַרום שְׂכַם אַזוּ צו זאַגן קומֶמַם מִיט מִיר אונ איר וועט מִיר הַעֲלֵפֶן כְּדִי מִיר זאַלן דר שְׂלֵאגֶן די קִינֶדֶר פֿון יַעֲקֹב הַעֲבֵרִי. דען אַזוּ הָאָבֶן זײ גַמְאָן צו דר שְׂמֵאֵם שְׂכַם אונ איר ווײַסֶם נֶאֱרַד דר פֿון נִימ . אונ ווי די שְׂרִים פֿון אַמֹרִי הָאָבֶן דר הַעֲרַם דָּס שְׂלַעֲכֶיךָ וּסְ די קִינֶדֶר פֿון יַעֲקֹב הַעֲבֵרִי הָאָבֶן גַמְאָן צו דר שְׂמֵאֵם שְׂכַם. הָאָבֶן זײ זײַךְ דְרוֹף זײַער פֿאַר וואַנְדֶרֶם :

וּיִתְקַבְּצוּ אונ אַלי זײַבן שְׂרִים פֿון אַמֹרִי הָאָבֶן זײַךְ אִיין גִּיאַמְלֵם מִיט זײַערִי הַחֵילוֹת אִין אִינֶם אִיז גווען עֲמִלִיכַע מוֹזִינֶם מְעַנְשֵׁן אונ אַלע הָאָבֶן גְּהַאֵם כְּלוּסִי שׁוועֶרֶדֶן . אונ זײ זעגן גִּקוּבֶן מַלְחָמָה הַאֲלֵפֶן מִיט יַעֲקֹב . אונ מִיט זײַנע קִינֶדֶר. וישמע אונ ווי יַעֲקֹב הַמַּגְשִׁימַם דָּאָס דר הַעֲרַם הַמַּגְשִׁימַם עַד זײַךְ גַּפְּאָרְכֶּם אונ עַם הַאֵם אִים זײַער בִּיאַנְק גַמְאָן דְרוֹף : וּיִצַעֲקוּ אונ יַעֲקֹב הַמַּגְשִׁימַם גִּשְׂרוֹגֶן צו שְׁמַעוֹן אונ צו לוי אונ הַאֵם גִּיאַמְט זַעֲהֵם וְנֹאֵם אִיר הַאֵם מִיר גַמְאָן וּסְ אִיר הַמַּגְשִׁימַם מִיר גַּבְּרֵאֲכֶם אַלע כְּנַעֲנִים צו פֿאַר מִלְּגֵן מִיךְ אונ מִיין הוּז גוונד דען אִיךְ בֵּין גוועסן מִיט רוּחַ אונ אַצוֹנֵד הַאֵם אִיר גַמְאֲכֶם דער צֶערֶן אַלע וּצִרַם פֿון לֵאנֶד אױף מִיר מִיט אִייעֶרִי מְעַשִׂים . ויען אונ יהודה הַמַּגְשִׁימַם גַּעֲנַמְרֵם צוּם פֿאַטֶר . הָאָבֶן דען מִינִי כְּרוֹדֶר שְׁמַעוֹן מִיט לוי אום וּנְסֵם גַּנְאָגֶן קִינֶדֶן דִּיא שְׂמֵאֵם שְׂכַם פֿאַר וואַר זײ הָאָבֶן גִּשְׁעֲנֶדַעַם אונְדֶר שׁוועֶסֶטֶר דִּינֶה . אונ זײ הָאָבֶן אִיבֶר גַּפְּאָרְךָ אױף גַמְאֵם גַּכֵּאֵם וּסְ גַמְאֵם בִּיהַ הַאֵם גַּבְּאֵם צו נח אונ צו זײַנע קִינֶדֶר אַז מַעַן מֶאֱרַךְ נִיט גוֹלְדֵן אונ אױף נִיט אִין כְּעַם זײַן . אונ שְׂכַם הַאֵם גַּנְזוֹקֶת אונְדֶר שׁוועֶסֶטֶר אונ הַמַּגְשִׁימַם זײ גִּשְׁעֲנֶדַעַם אונ קִיין שׁוּם מְעַנְשֵׁן פֿון דר שְׂמֵאֵם הַאֵם צו אִים נִיט גֶרַעַם קִיין שׁוּם וואַרם דרום זעגן גַּנְאָגֶן מִינִי כְּרוֹדֶר אונ הָאָבֶן דער שְׂמֵאֵם בִּיאַצֵּאֲלֵם : ועתה אונ אַצוֹנֵד מִיין פֿאַטֶר . וואַם הַאֵסֶמוֹ מוֹרָא אונ אױף נֶאֱרַךְ וואַם זַאֲלַסְמוֹ צֶערֶן אִין מִינִי כְּרוֹדֶר . פֿר וואַר דער גַמְאֵם וּסְ הַאֵם גַּנְעֵבֶן כַּחֵץ צו מִינִי כְּרוֹדֶר זײ זאַלן בִּיי קוּמַעֵן די שְׂמֵאֵם שְׂכַם דער גַמְאֵם וועט אונְדֶר הַעֲלֵפֶן אַז מִיר זאַלן גוֹבֵר זײַן דִּיא כְּנַעֲנִים וואַם קוּמַן אױף אונְדֶר מִיר וועלן מִאָן צו זײ אַזוּ ווי מִינִי כְּרוֹדֶר הָאָבֶן גַמְאָן צו דר שְׂמֵאֵם שְׂכַם . ועתה אונ אַצוֹנֵד מִיין פֿאַטֶר אִיךְ כְּעַם דִּיךְ

תם וישׁר

מא

דיך אזו דו זאלסט שווייגן נייארט האב אבמחזן אין גאט ביה ווס ער איז
אונזר גאט און טו תפלה צו אים אז ער זאל אונז העלפן און זאל אונז
מציל זיין און ער זאל אונז געבן די פיינד אין אונזרי הענט :

ויקרא און יהודה האט גרופן איין קנעכט פון פארטם קנעכט און האט
צו אים גזאגט גיי און זעה ווי די לייטן שטייאן ווס זענן גקומען
מלחמה האלטן . וילך און דר קנעכט איז ארוף גגאנגן אופן בארג סיאון
און הט גזעהן אלע שטייאן אופן פעלד . און דר קנעכט הט גזאגט צו
יהודה אז זיי שטייען אין פעלד זייער פול : ויאמר און יהודה הט גזאגט
צו אלע זיינע ברודר שטארקט זיך און הט קיין מורא ניט . גאט ביה
איז מיט אונז און שטייט אוף אונז נעמט דס פלי זיין און דעס בויגן און
די שווערדן און מיר וועלן גיין מלחמה האלטן מיט די ווס מיר האבן זיי
ניט קיין ביזו גמאן און זיי קומען אונס אובער פאלן און גאט ביה וועט
אונז העלפן . ויקומו און זיי זענן אוף גשטאמן און האבן זיך אן גיגורט
מיט פלי זיין און אוף אלע קנעכט וואס זיי זענען גווען בייא זעקבן :
און אוף אלע קנעכט ווס זענן גווען ביי יצחק אין חברון זענן אוף גקומן
צו יעקב מיט פלי זיין : וילכו און די קינדער פון יעקב און מיט אלע קנעכט
זענן גגאנגן אקעגן די שררים און זיי זענן גווען הוגדרט און צוועליף מענשן
און יעקב איז אוף גגאנגן מיט זיי . און די קינדער פון יעקב האבן גשיקט
צו זייער עלטער פאטער יצחק קיין חברון אזו צו זאגן טו בעטן פרא אונז צו
גאט ביה אז גאט ביה זאל אונז מציל זיין פון די פנענים ווס זענן גקומן
אוף אונז און גאט ביה זאל זיי געבן אין אונזרי הענט אריין :

ויתפלל און יצחק דער זון פון אברהם האט תפלה גמאן צוא גאט ביה
אוף זיינע קינדער און הט אזו גזאגט גאט מיין גאט דוא האסט
מבטיח גווען צו מיין פאטער אברהם אז דו וועסט מערן זיינע קינדער אזו
ווי די שטערן פון הימעל פרא שטער די עצה פון די פנענים אז זיי זאלען ניט
מלחמה האלטן מיט מינע קינדער . און זאלסט געבן דעם פחד פון מינע
קינדער אויף זיי און זאלסט זיי גידעריג מאכן אז זיי זאלן זיך אום קערן
אהיים און זאלסט מציל זיין מינע קינדער דען אין דיין האנד איז דס
שטארקייט און די קראפט צום דאווענען ווס איך בעט דיך :

און

תם וישר

אנן די קינדער פון יעקב מיט זייערי קנעכט זענען געאנגען אפגען די פנענים און זיי האבן זיך פארקאמט און געמאכט ב"ה. און בשעת אז זיי זענען אפגעקומען געאנגען צו דער מלחמה דעם יעקב און תמלה נטאן צו גאט ב"ה. און דעם געאנגען גאט מיין גאט דו ביסט איין גאט איבער אלע געטער. דו ביסט איין שטארקער גאט. און זיין פארקמיטער גאט פון תהלת און ב"ה אייביג. און דו גאט ב"ה טוקסט דו וועקן די מלחמה און טוקסט ווייטער פאר שפעקן די מלחמה אין דיין האנד אין די קראפט און דעם שטארקייט צו דער הייבן און און נידריג מאכן. און אצונדער בעסט איך דו גאט ב"ה לאו קומן מיין געבעט צו פאר דיר אונזער דו צו מיר מיט דיין דר בארסקייט אז דו זאלסט געבן דעם פחד פון מייער קינדער און אלע אין זייערע הערצער. און דו זאלסט דעם דאוויגן מציל זיין ווס ער פאר זיכערט זיך און דיר מיט דיין גרוס דר בארסקייט :

ישמע און גאט ב"ה דעם געהערט די תפלה פון יצחק מיט זיין זון יעקב און גאט ב"ה דעם געבן איין גרויסען פחד און אונטערטאן די הערצער פון די פינדער און זייערע יועצים דעם געאנגען פון וואר זייער גאט דעם מציל גווען זייער עלטער פאטער אברהם פון די הענד נמרוד מיט קענישן וואס זיי האבן אים גוואלט הארגען עפליכע טאל. און אויך דעם ער אים מציל גווען פון בארד און. און ווער קען דעם נאך אזוי טאן. און אויך זייער עלטער פאטער אברהם העברי דעם גובר גווען פינף גבורים וואס זיי האבן געפייניגט זיין ברודער זון וואס ער איז געווען אין סודם. און פאר וואס ווייסט איר וואו אז זייער גאט ווייך און ווייך איז ווייך און אים. דען ווייך ווייסן וואו אז זייער גאט וועט זיי מציל זיין פון אלע פינדער. און אויך זייער עלטער פאטער אברהם דעם זייער ליב געהאט זיין גאט דעם ער גנוגן זיין איינציגן זון און דעם אים גוואלט מקריב זיין פאר איין קרבן צו זיין גאט. און ווען זיין גאט זאל זיך גיט גווען בווען צו אים און זאל אים זאגן אז ער זאל גיט אים ברענגען דעם זון וואלט ער גווען אים געבראכט דעם זון. און ווייך זיין גאט דעם דעם דער זעהן דעם זיין גאט צו אים גשווארען און דעם אים מבטיח גווען ווען עס וועט קומען איין צרה און אים אורד און זייני קינדער וועט ער זיין מציל זיין. און אויך פאר וואו איר דעם געהערט וואס זייער גאט דעם געבן צו פריעה פון מצרים :

ועתה און אצונדער וויקט איר גיין מיט זיין מלחמה האלמן וואס זיין זענען אצונדער אין אייניג און אפילו איר וועט זיך איין זאמלן מיוניגט סאר אזוי פיל ווייך איר זענט היינט וועט איר זיי אויך גיט קענען ביי קומען : ועתה און אצונדער גיב איר אויך איין עצה אז איר זאלט זיך פאר מידען פון דאס שלעכטן וואס איר וואלט טאן און עס איז בעסער צו איר אז איר זאלט גיט זיין מלחמה האלמען מיט זיין דען זייער גאט איז מיט זיי. און ווייך די שוואנים פון אצוריי האבען דער הערט די רייד פון זייער יועץ איז גווארען אין זייערע הערצער איין גרויסער פחד און האבען זיך זייער דער שראקען פאר געקומען קינדער און האבן שוין גיט גוואלט מלחמה האלמען מיט זיי און די דאווען רייד פון זייער יועץ איז זיין זייער געאלען און האבען זיך אים גקערט אהיים דען זיי האבען זייער מורא געהאט פאר יעקבס קינדער און דעם איז גווען פון

תם וישר

מב

נאט ב"ה דען גאט ב"ה קט גהערט די תפלה פון יצחק און אהרן פון יעקב דען זיי האבן זיך פאר געקומט אין אים: וישלחו בני ישראל ידך אדם גקערט איסלעך צו זיין שטאט אין העם ועלביגן מאל. און האבען ניט גוואלט מלחכה האלטן מיט די קינדר פון יעקב. און די קינדר פון יעקב זענען גשטאנען אהרן זייער שטאנד אקעגן דם פארג סיאזן דם ועלביגן טאג ביז נאכט: ויראו און אז די קינדר פון יעקב האבן געהרן אז דיא פינד פון אמורי זענען אוועק גלאנגן האבן זיי זיך אום גקערט צו זייער אורט: בעת אין דר ועלביגן צייט קט גאט זיך בויען צו יעקב און קט צו אים גואנט שטיי אהרן און גיי קיין בית אל גזען זיך דארטן. און זאלקט באזן איין מוצח צו דעם גאט: וס ער קט זיך בויען צו דיר און קט דיה און דייעע קינדר מציל גווען פון דער צרה:

ויקס און יעקב מיט זייעע קינדר זענען אהרן גשטאנען און זענען גלאנגן קיין בית אל אזוי ווי גאט ב"ה קט אים גואנט. און יעקב און אלע דם זייענע האבן זיך דארטן גזעצט. און האט גבוואט איין מוצח צו גאט ב"ה וס ער האט זיך בויען צו אים. און יעקב מיט זייעע קינדר זענען גזעסן אין בית אל זעקס חרשים מיט עטקייע מענ: ובעת און אין דער ועלביגן צייט איז גשטארבן דבורה די טאכטער פון עמיץ וס זי איז גווען די זייערן פון רבקה. און דבורה איז גווען אין דר ועלביגן צייט ביי יעקב. און יעקב קט זיא בגראבן אונטער איין לינדן בום. און רבקה די מוסר פון יעקב איז גשטארבן אין דער ועלביגן צייט אין חברון און מען האט זי בגראבן אין דער מעכה הכפלה וס אברהם קט גקום פון די קינדר פון חת און די לעב טאג פון רבקה איז גווען הונדערט און דריי און דרייסיג יאר: וישמע און נוי יעקב קט דר הערט אז ויין מוסר רבקה איז גשטארבן קט ער זייער שטארק גוויינט און קט גמאכט איין גרויס קלאג אינערן לינדן בוים אהרן דר מוסר און אהרן דבורה איר זייערן און יעקב קט גרויזן דם אלון פכות. דם איז שיישט צווייערלי ווייען קט יעקב גוויינט אינערן בום. און לבן הארטי איז אהרן מת גווארען אין דר ועלביגן צייט. דען פון וס ער קט עובר גווען אהרן דעם זיכרהייט וס עס איז גווען צווישן אים און צווישן יעקב. און יעקב איז אלט גווען אין דער ועלביגן צייט הונדערט יאר און גאט ב"ה האט זיך בויען צו אים און קט אים גבענישט און קט אים גרויזן מיטן גאכן ישראל און רחל קט ווייב פון יעקב איז מעוברת גווען אין דער ועלביגן צייט:

ויסע און יעקב מיט אלע דם זייענע האבן צווען גזען פון בית אל אין דר ועלביגן צייט צו גיין קיין חברון צום פאטער. וילכו און זיי אהרן זענען גלאנגן אינען וועג און עס איז שון ניט גווען ווייט פון דר שטאט אהרן. און רחל קט אין גרויזן צו קינד גיי און זי איז גלאנגן זייער שווער צו קינד. און ווי רחל קט גוויינט דם קינד איז זיא גשטארבען. און יעקב קט זי בגראבן אהרן וועג. און קט גשטעלט איין מצבה אהרן איר קבר. און די מצבה שטייט נאך ביז היינטען טאג. און דיא לעב טאג פון רחל איז גווען פינף און פערציג יאר. ויקרא און יעקב קט גרויזן דם קינד וס עס איז גבארן גווארן פון זיין ווייב רחל בגימין דען ער איז גבארן גווארן אין דער רעכטער ווייט פון דעם לינד:

און

תם וישר

און נאך דעם אז רחל איז גשטארבן הט יעקב גנומן זיין בעט און הט דס
גגעבן אין גצעלט פון בלעה די דינסט מויד פון רחל און וויראובן הט
דר זעהן אז זיין פאטער יעקב הט דס גמאן איז ראובן גווארן דר פירט
מיט צארין דען עס הט אים פּר דראסן פּר וואס ער הט נישט גגעבין
דס בעט אין גצעלט פון זיין מוטער לאה. און ראובן איז אויף גשטאנן
און איז גגאנגן אין גצעלט פון ברהה און הט דעס פאטערס בעט פּר ריקט
פון גצעלט. אין דר זעלבניג צייט איז גווארן אפ גמון פון ראובנס קינד
די בכורה און דס מלכות און די פהונה. דען ער הט פּר שוועט דס
גלענער פון זיין פאטער. און דרום הט יעקב אפ גגעבן די פבורה צו זיין
זון יוסף און דס מלכות הט ער גגעבן צו זיין זון יהודה. און די כהונה
הט ער אפ גגעבן צו זיין זון דוי. ואלה און דס זענן די קינד פון יעקב
ווס זענן גבארן גווארן צו יעקב אין פון ארם און די קינד פון יעקב זענן
גווען צוועלף: בני די קינד פון לאה האבן גהייסן ראובן און שמעון און
לוי און יהודה און יששכר און זבולן און דינה זייער שוועסטער. און די
קינד פון רחל האבן גהייסן יוסף און בנימין און די קינד פון זלפה ווס זי
איז גווען די דינסט פון לאה האבן זיי גהייסן גר און אשר און די קינד פון
בלעה ווס זי איז גווען די דינסט פון רחל האבן זיי גהייסן דן און נפתלי:
ויסע און יעקב מיט זייני קינד און אלע דס זייניגע האבן גצונן קיין חברון
ווס דארטן איז גוועסן אברהם און אף יצחק. און יעקב מיט זיינע
קינד און אלע דס זייניגע האבן זיך בועצט ביי זיין פאטער יצחק אין חברון
און עשו מיט זייני קינד און אלע דס זייניגי זענן גגאנגן צום לאנד שעיר.
און האבן זיך דארטן בועצט. און עשו האט זיך דארטען זייער גפרוכפּרט
און גימערט. ויך און יעקב מיט זיינע קינדער זענן גגאנגן אין די זעלביגע
פעג צו דר שטאט שכם און אף דס זייניגע זענן אף גגאנגן מיט אים. און
האבן זיך דארטן בועצט. דען דארטן איז גווען זייער איין גוט ארט צו
וויידן די פיה. און די שטאט שכם הט זיך ווידר אום גבוואט היינער.
און עס איז גווען אין דר שטאט שכם דריי הונדערט מענשען און יעקב
מיט זייני קינד האבן זיך בועצט אף דעס ארט ווס ער הט גקופט פון
חמור איידער שמעון מיט לוי האבן גובר גווען די שטאט שכם:
ויהי

פרשת וישב

מן

ידי וי' עס איז גווען אין איין יאר ארום זענן די קינדער פון יעקב
גנאנגן קיין חברון צו זייער עקטר פאטער יצחק און זענן דארט גוועסן .
נייארט זייערי שאף און זייערע רינדער איז גווען אין שכם דען די פאשע
פון שכם איז גווען זייער גוט און פעט . און יעקב מיט זייני קינדער און זיין
הוז גונד האבן זיך גועצט אין דעם טאל פון חברון אין די זעלביגי מעג
איז יעקב אלט גווען הונדערט און זעקס יאר און לאה דס ווייב פון יעקב
איז גשטארבן אין דר צייט . און די לעב טאג פון לאה איז גווען איין און
פופציג יאר . און יעקב מיט זייני קינדער האבן זי בגראבן אין דר מערת
המכפלה אין טאל חברון . און אלע איינוואונערס פון לאנד האבן גוויסט
און האבן גהערט פון זייער גבורה און יוסף דר זון פון יעקב און זיין ברודר
בנימן ווס זיי זענן גווען רחלס קונדער זענן זיי נאך גווען קליין אין דר צייט .
און יוסף און בנימן זענן ניט גווען מיט זייערי ברודר אין דר מלחמה אין
די שטאט פון אמורי . און ווי יוסף הט גוועהן די גבורה פון זייני ברודער
און זייער גרוסקייט . הט יוסף זיי זייער גדולט נייארט יוסף הט זיך גרום
גהאלטן קעגן די ברודר און יעקב הט אים מער ליב גהאט פון אלע קונדער
און יעקב הט גמאכט צו זיין זון יוסף איין זיידען העמדיג . און ווי יוסף
הט גוועהן אז דר פאטער הט אים בעסר ליב פון אלע זיינע ברודר הט יוסף
זיך גהאלטן נאך מער גרום אקעגן די ברודר . און הט גבראכט צום פאטער
שלעכטע רייד פון זיינע ברודר . און ווי די קינדער פון יעקב האבן דער
זעהן די מעשים וואס יוסף מוט צו זיי און דער פאטער האט אים מער
ליב גהאט פון אלע קינדער האבן זיי אים פיינד גהאט . און האבן מיט
יוסף ניט גקענט ריידן קיין שום ווארט אלע טאג . און וויא יוסף איז
אלט גווארן זיבצן יאר האט ער זיך אלץ גהאלטן גרום אקעגן זיינע
ברודר : בעת אין דער זעלביגער צייט האט זיך צו יוסף גחלמת איין
חלום . איז יוסף גקומן צו זיינע ברודער און האט זיי דער ציילט אז
עס האט זיך אים גחלמת איין חלום . און דער חלום איז אזוי גווען
סדר זענן גווען אלע אין פעלד און הבן גמאכט גארבן דר ווייל איז מין
גארב און גשטאנן און אייערע גארבן האבן מין גארב ארום גרינגלט
און האבן זיך גביקט צו מין גארב :

ויענו

תם וישר

ויענו און די ברודר האבן אים גענפֿרט און האבן צו אים גזאגט ווס איז
די דיין חלום ווס עס הט זיך דיר גחאלמֿת וויקסמו דען איין מלך
זיין איבר אונז אודר איין מוישל זיין איבר אונז; ויבא און יוסף איז גקומן
צום פֿאטֿר און הט דר ציילט פֿארן פֿאטֿר דעם חלום און ווי יעקב האמ
דס דר הערט הט ער אים גקושט און הט אים גבענשט. און וויא דיא
קינדֿר פֿון יעקב האבן דר זעהן אז זייער פֿאטֿר יעקב הט גבענשט זייער
ברודר יוסף און הט אים גקושט און הט אים זייער ליב. האבן זיך די
ברודר אין אים מתקנא גווען און האבן אים פֿער פינדֿ גהאט:

אחרי כֵּן נֶאֱמַר דָּעם הַזֶּה צו יוסף ויִימֵר גִּיהֲאֲלֵמֶת אִיין חֵלֹם הֵט יוסף
דֵר ציילט דעם חלום צום פֿאטֿר פֿר זיינע ברודערס אונז. און
הט גזאגט דעם חלום צום פֿאטֿר און צו זיינע ברודר אז די זון און די
לבנה און ערף שטערן זענן גקומן צו מיר און האבן זיך גבוקט צו מיר.
און יעקב הט צו גהערט די רייד פֿון זיין זון יוסף. און יעקב זעהט אז
די ברודר האבן אים פינדֿ איבר דר זאך. הט יעקב אן גשרינג אין יוסף
פֿר זיינע ברודר און זאגט צו אים וואס האלסטו זיך גרוס אקעגן זיינע
גרוסע ברודר. מראכסטו דען ביי דיר אין הארצן אז איך מיט דיין מוטר
און זייני ערף ברודר וועלן קומן זיך בוקן צו דיר אז דו רעסטט אועלכי
רייד. און די ברודר זענן זיך אין אים פֿקנא און זיינע רייד און און זיינע
חלומות און האבן גמערט דס פינדֿ שאפט און אים. און יעקב האמ
גווארט און די חלומות: ויהי אונ עס איז גווען איין מאל זענן גזאנגען
די קינדֿר פֿון יעקב וויידן די שאף אין שכס און האבן זיך דארטן פֿר זאמט
און די צייט ווס זיי ווארטן פֿדארפט אהיים קומן איז שון איבר גפארן. און
ווי יעקב הט גזעהן אז זיי זומן זיך זייער אין שכס הט יעקב זיך גמראכט
אין הארצן פֿאטֿר זענן און גשטאנגן די לייט פֿון שכס און האלטן מלחמה
מיט פינדֿ קינדֿ דרום זומן זיי זיך זייער:

ויקרא און יעקב הט גרופן זיין זון יוסף און הט צו אים גזאגט פֿר וואר
זיינע ברודר וויידען דיא שאף ארום דר שטאמט שכס. און זייא
זומן זיך זייער לאנג גיי און זעה ווי זיי פֿאן און דו וועסט קומן צו ריך
וועסטו מיר דר ציילן דס פֿריד פֿון זייני ברודר און די שאף:

וישבת

תם וישור

מד

וישלה און יעקב הט אַוועק גשוקט זיין זון יוסף פון טאַר חברון. און יוסף
איז גגאַנגן אַפֿן פּעלד פון שכם און הט ניש נפֿונגן זיינע ברודער .
דער נוייל הט יוסף אַראַפ געאַירט פון וועג . און האט גאר ניש גוויסט
ווי אהין ער גייט . האט אים גפֿונגן איין מלאך פון גאט ביה . זאגט צו אים
דך מלאך ווי גייסטו און ווס זיכסטו . זאגט יוסף צום מלאך איך זיך
מיינע ברודר פאטער ווייכטו ווי זיי וויידען . הט דך מלאך גזאגט צו אים
איך האב געזען ביינע ברודר . און איך האב געהערט פון זיי אז זיי האפֿן
גזאגט אז זיי וועלן גיין קיין דותן . און יוסף הט צו געהערט דיארייד פון
מלאך און איז אַוועק און הט זיי דארטן גפֿונגן . און איידר יוסף איז גקומן
צו זיינע ברודר קיין דותן האפֿן אים דיא ברודר דר זעהן פון ווייטנס און
האפֿן זיך איין עצה גהאלטן אז מען זאל אים מייטן . און שמעון הט גזאגט
צו זיי נון גייט דך מענטש פון די חלומות און אצונד לאמך גיין און וועלן
אים הארגנן און אריין ווארפֿן אין גרוב ווס דא איז פר האנדן . און אוב
אונזר פאטער וועט אונז פּרעגן אף אים וועלן מיר אים זאגן איין תיה רעה
הט אים אף געעסן און ווי ראובן הט דך הערט די דאזיגע רייד ווס דיא
ברודר האפֿן גרעט אף יוסף . הט ראובן גזאגט צו זיי איר זאלט און ניש
טאן . דען ווי און וועלן מיר אף הייבן אונזרי אגן פר אונזר פאטער יעקב
גייארט ווארפֿט אים אריין אין דעם גרוב . און אונזר האנד זאלן מיר ניש
אום שמרעקן צו פר גיסן זיין בלוט און ראובן הט דרום און גזאגט פרי
ער זאל אים מציר זיין פון זייערי הענד און זאל עם אום קערן צום פאטער .
און ווי יוסף איז גקומן צו די ברודר הט ער זיך גזעצט פר זיי . און דיא
ברודר זענן אף גשטאמן און האפֿן אים גשלאגן צו דך ערר און האפֿן
אים אפֿ נצונן דס זיידנע העמלד ווס עם איז גווען אף אים . און האפֿן
אים אריין גיארפֿן אין איין גרוב . אין דס דאזיגן גרוב איז ניש גווען קיין
וואסר אַפֿר עגריסן און שלאנגן זענן יא גווען . און יוסף הט זייער מורא
גהאט פר די עגריסן און פר די שלאנגן און יוסף הט גשריגן מיט איין ביטער
גשריי און מיט איין גרום קול און גאט ביה האט פאר בארגן די שלאנגן
און די עגריסן אין די לעקר פון דעם גרוב . און די שלאנגן און די עגריסן
האפֿן יוסף גאר ניש גמון קיין שלעכזן און יוסף הט גשריגן פון דס גרוב

תם וישר

צו וייני ברודר און דעם גזאנט צו זיי ווס האב איך דען גמון צו אייך :
און ווס האב איך גזונדיגט און פר ווס האב איך נים מרא פרא גאט ביה
פרא מיר פרא וואר איך בין אייער ברודר און אייער פאטער יעקב איז אונד
מיר איין פאטער : און פרא ווס זאלט איך טון אונד אזו צו מיר : און ווי
אזוי וועט איך אונד הייבן אייער פנים פרא אונדער פאטער יעקב : און דעם
אלען גשרינג פון דעם גרוב : און יוסף דעם גזאנט יהודה ראובן שמעון
לוי בייני ברודר נעמט מיר ארום פון דעם פינצטריין גרוב ווס איך דעם
מיר אריין גויארפן . און אונד איך האב גזונדיגט אקעגן אייך . פרא ווס
איך זענט די קונדער פון אברהם יצחק ויעקב אז זיי האבן דר זעהן איין
יתום האבן זיי זיך דר בארימט איבר אים . האבן זיי דר זעהן איין
הונגריגען מענטשן האבען אים גיגעפן עסן . האבן זיי דער זעהן איין
דארשטינג מענטשן האבן זיי גמאכט אים אן טרונקן האבן זיי דר זעהן
איין נאקטן מענטשן האבן זיי אים אן גקלייד . און פאר ווס זאלט איך
קיין רחמנות נים האבן אונד אייערן ברודר ווס ער איז פון אייער ביינר
און פון אייערן פלייש און האט ווייטער גזאנט צו זייא אונד איך האב
גזונדיגט אקעגן אייך זייט מיר מוחל אין זכות פון מיין פאטער יעקב .
און יוסף דעם נאך גרעט אסך רייד אבר די ברודר האבן עס גאר נים
צו גהערט אלע זייני רייד אינ זייני ברודר זענן גאר אוועק גגאנגן פון דעם
גרוב פרי זיי זאלן נים הערן זייני רייד אונד האבן זיך גזעצט עסין . און
בשעת זיי האבן געסן האבן זיי ציווישן זיך איין עצה גהאלטן ווס מען
זאל טאן מיט יוסף צו זאלן זיי עס הארגענן צו זאלן זיי עס אום קערן
צום פאטער און בשעת זיי האלטן זיך די עצה דר ווייל האבן זיי אונד
גהובן זייער אונד האבן זיי דר זעהן אז ישמעאלים גיין פנים לאנד גלעד
און גיין קיין מצרים און יהודה זאנט צו די ברודר ווס וועט אונד ארום
קומען אז מיר וועלן הארגענן אונדער ברודר . פאטער וועט גאט ביה
פארשטן פון אונד זיין גרום מיין עצה איז אזו אז מיר זאלן עס פרא קופן
צו די דאזיגע ישמעאלים ווס גייען קיין מצרים וועט ער שוין ממלא פאר
לארן ווערן איז די זאך גפעלן די ברודר . און האבן גטאן אזו ווי יהודה
דעם זיי איין עצה גגעבן . און בשעת די ישמעאלים זענן גקומן צום אונד

תם וישר

מה

ווי די ברודר פון יוסף זענן גזעסן . דר ווייל האבן די ישמעאלים גוואלט זייער איין מרוינק . האבן די ישמעאלים דר זעהן דעם גרוב זענן זיי צו גנאנגן צו דעם גרוב דען זיי האבן גמיינט אז דארטן איז פאר האנדל וואסר זענן די ישמעאלים גקומן צו דעם גרוב האבן זיי דר הערט דס קול פון יוסף אז ער שרייט אונ וויינט . האבן די ישמעאלים אקוק גמאן אין דעם גרוב . האבן זיי דער זעהן אז עס שטייט זייער איין שיינ יונגל האבן די ישמעאלים עס גפרענט ווער דס דיה גבראכט אהער : אונ ווער דס דיה אריין גווארפן אין גרוב : אונ די ישמעאלים האבן אום גשמרעקט זייערי הענט אונ האבן יוסף ארום גצונן פון דעם גרוב . אונ זענן אוועק גנאנגן אין זייער וועג אונ דר וועג פון די ישמעאלים איז גווען ווי די ברודר פון יוסף זענן גזעסן . דר ווייל האבן די ברודר פון יוסף דר זעהן אז יוסף איז ביי דיא ישמעאלים . אונ דיא ברודר פון יוסף האבן גזאגט צו דיא ישמעאלים וום פר איין זאך דס איר גמון צו אונז נאך וואס דאס איר גנומן אונזר קנעכט אונ איר גייט זיך אוועק מיט עס אין אייער וועג פר וואר מיר האבן אונזר קנעכט אריין גווארפן אין דעם דאזיגן גרוב . ווארום ער דס אין אונז כוירד גווען . זענט איר גקומן צו דעם גרוב אונ איר דס אים ארום גנומן פון דעם גרוב אונ איר ווילט מיט אים אוועק גיין . אצונד גוט אונז אפ דעם קנעכט . האבן די מדינים צו זייא גענפרט אונ האבן גזאגט עס קען גיט זיין אז ער זאל זיין אייער קנעכט ווארום ער איז שענר פון אייך דען ער כוז זיין אייער האר אונ איר זענט זיינע קנעכט אונ נאך וום בדארפט איר זאגן אזו איין גרוסן ליגן . אונ אצונד זאגן מיר צו אייך אז מיר וועלן גיט צו הערן אייערי הייד . דען מיר האבן גפונן דס יונגל אין איין גרוב אין דער מדבר האבן מיר עס גנומן און וועלן בודאי אוועק גיין מיט אים . אונ דיא ברודר פון יוסף האבן גנעהנט צו די מדינים אונ האבן גזאגט צו זיי גוט אונז אפ אונזר קנעכט אונ אוב איר וועט אונז גיט אפ געבן דעם קנעכט וועט איר אלי גמייט ווערן דורך אונזערי שווערדן אונ די מדינים האבן אן גהובן צו שרייאן אוף די ברודר פון יוסף . אונ האבן ארום גנומן זייערי שווערדן אונ האבן גנעהנט צו זיי מלחמה האלטן אונ שמעון איז אוף גשמאן אונ

דס

תם ויישר

הט אוק ארום גנומן זיין שווערד און הט גנעהנט צו די מדינים און הט
איין גרוסן גשרייא גטאן אז די ערד הט אן גהופן צו ציטערן . און די
מדינים האבן זיך זייער דר שראקן פארן גשריי און זענן גפאלן צו דר
ערד . און שמעון האט צו זיי גואנט פר וואר ווייסט איר דען ניט אז
איר בין שמעון דר זון פון יעקב העברי נוס איר האב תרוב גמאכט די
שטאט שכס און איר זאג איר אפילו אז עס וועט קומן צו איר אלע
מעגשן פון מדין וועט איר ניט קענן מיט מיר מרחמה האלטען . און
אז איר וועט ניט אפ געפן דס יונגל וועט זיין אייער פלייש צו די חיות
און עופות . און די מדינים האבן זייער מורא גהאט פר שמעון און האבן
גנעהנט צו די ברודר פון יוסף מיט פארקט און האבן גואנט צו זיי מיט
ווייכי הייד . פר וואר איר הט אריין גואנט אז דס יונגל איז אייער קנעכט
און ער הט אן איר מורד גווען איבר דעם האט איר עם אריין גווארפן
אין גרוב . אמער ווס ברארפט איר האבן אזו איין קנעכט אז ער זאל
אין איר ווידר שפעניגן אמער פר קופט אים בעסר צו אונז . און מיר
ווילן איר געבן ווי פיל איר ווילט . און גאט ב"ה הט דס אזו גטון אז די
מדינים זאלן חשק האבן עם צו קופן בדי די קונטר פון יעקב זאלן ניט
מייסן זייער ברודר . און די קונטר פון יעקב האבן צו גהערט די רייד
פון די מדינים און האבן יוסף פר קופט פר צוואנציג שטיק זילבער און
זייער ברודר ראובן איז ניט גווען מיט זיי אין דער זעלביגער צייט . און
די מדינים האבן גנומן יוסף און זענן אוועק גגאנגען מיט עם אין זייער
וועג און בשעת זיי זענן אוועק גגאנגען אופן וועג האבן זיך די מדינים
בטראכט ווס האבן מיר גטאן ווס מיר האבן גקופט דס יונגל פון די עברים
מאכר האבן די עברים עם גגאנכת . און אז מען וועט גפונן דס יונגל
ביי אונז וועלן מיר גטייט ווערן איבר עם . און בשעת די מדינים האבן
צווישן זיך אזו גרעט האבן זיי גזעהן די ישמעאלים גייען ווס די קונטר
פון יעקב האבן גזעהן צום ערשטן און דר ווייל זענן די ישמעאלים גקומן
אקעגן די מדינים האבן די מדינים גואנט איינר צום אנדרן לאס מיר
פר קופן דס יונגל צו די ישמעאלים און מיר וועלן אפ נעמן דס געלט ווס
מיר האבן גנעפן צו די עברים . און ווי די ישמעאלים זענן גקומן צו די
מדינים

תם ויישר

כו

מדינים האבן די מדינים פר קופט יוסף צו די ישמעאלים פר צוואנצין
שטיק זיכר. און די מדינים זענן אוועק גנאנגן צום לאנד גלעד . און
די ישמעאלים האבן גנומן יוסף און האבן עם ארוף גזעצט אוף איין
קעקל און זענן גנאנגן קיין מצרים . און ווי יוסף הט דר הערמ אז די
ישמעאלים גייען קיין מצרים . הט יוסף אן גהובן צו וויינן און צו שרייאן
אוף דר דאזיגער זאך דען ער וועט זיך דר ווייטערן פון דעם פאטער און הט
זייער גוויינט . דר ווייל הט אייגער פון ישמעאלים דער זעהן אז יוסף
וויינט הט ער עם אראפ גנומן פון דעם קעמל איז יוסף צו פיס גנאנגן .
און פון דעסט וועגן הט יוסף גשריגן און הט גוויינט און הט גזאנט פאטער
פאטער . דר ווייל איז אוף גשטאנגן אייגער פון די ישמעאלים און הט יוסף
גשלאגן אוף דר באק הט יוסף נאך סער אן גהובן צו וויינן און יוסף איז
נעבד מיד גווארן אפזוועג און הט גאר ניט גקענט גיין סחמת דס ביטרונג
ווס עם הט זיך גטרופן האבן אלי ישמעאלים עם גשלאגן און האבען
עם גפייניגט און האבן עם גשראקן פדי ער זאל אוף הערן צו וויינן :
און גאט ביה הט גזעהן דס פיין פון יוסף און זיין מודקייט הט גאט ביה
אן גשיקט אוף די ישמעאלים איין פונצמרגיש און איין דר שרעקנש
און ווערבי האנט פון די ישמעאלים האבן גשלאגן יוסף איז די האנט פר
דארט גווארן . און די ישמעאלים האבן גזאנט אייגער צום אנדרן ווס איז
די זאך ווס גאט ביה הט צו אונז גטאן אוף דעם דאזיגן וועג . און די
ישמעאלים האבן גאר ניט פר שטאנען אז דס איז אלץ אייבך יוסף און די
ישמעאלים זענן ווייטער אוועק גנאנגן און זענן גקומן אופן וועג פון אסרת
ווס דארטן איז רחל די מוטער פון יוסף בגראבן און ווי יוסף איז גקומען
צום קבר פון זיין מוטער רחל איז יוסף גפאלן אופן קבר און האט זייער
גוויינט און הט גשרונגן און הט גזאנט מיין מוטער מיין מוטער ווס דו האסט
מיד גוויינט אצונד שטיי אוף און זעה אז דיין זון יוסף איז פר קופט גווארן
פר איין קנעכט און קיינער טוט ניט אייבך אים זיך דר בארמן . מיין מוטער
מיין מוטער גיי און זעה אז בייא מיין פאטער איז דאס הארץ פיל מיט
שטערצן און זיי עם סנחם און רעד עם אום דאס הארץ . און הט נאך
גרעט אסך רייד אופן קבר און הט גרעט און גשריגן און הט גוויינט :

און

תם וישר

אנן נאך דעם איז יוסף איין גשווייגן גווארן דעם יוסף גהערט איין קיל פון דעם קבר מיט גווייז און דעם גוואנט. מיין זון יוסף מיין זון יוסף איך האב גהערט דיין קול און דיין גשריי און האב געקוקט דיין טרערין און איך ווייס פון דיין צרות: און עס טוט מיר וייער באנק אף דיר און דו מערקסט מיר טרוסקייט אף מיין טרוסקייט. און צונגד מיין זון יוסף האף אלי צייט צו גאט ב"ה און זאלקסט בעמען צו גאט און זאלקסט פאר היינט נישט מירא האבן דען גאט ב"ה איז מיט דיר: און גאט ב"ה וועט דיר מציל זיין פון אלע צרות שטיי אף מיין זון יוסף און גייא מיין מצרים מיט דיין הארץ און זאלקסט פאר עס נאר קיין פארקסט נישט האבן דען מיין זון יוסף און גאט איז מיט דיר: און וואו האבן נאך גרעט פיל הייד צו עס און וואו איין גשווייגן גווארן און יוסף דעם גהערט די דאזיגן הייד דעם ער זיך פאר וואונדערט דרוף און דעם נאך מער גוויינט: נאך דעם האבן איינער פון די ישמעאלים דיר זעהן אז יוסף שרייט לעבן איין שטיין און וויינט אזוי האט דער ישמעאל אף עס וייער גרופט דעם ער אים אונזעק גברודן פון דעם קבר און דעם עס גשאלטן: און גאט ב"ה דעם געקוקט פון פון יוסף און גאט ב"ה דעם גהערט און דעם גשאלטן די ישמעאלים און דעם און גשוקט אף ווי איין גרויסן שפארום וויינט און עס איז גווארן פונדערן און עס האט וייער גרינגט און גברודט און די ערד דעם געטרעט מחמת די גרויסן דורן און דר שמועס וויינט דעם זיך וייער גשפארקט: און די ישמעאלים האבן נאר נישט גוויסט ווי צו זיין ווי גייען און די קעפלן זענען גברודן שטיין און די ישמעאלים האבן גשאלטן די קעפלן אז ווי זאלן זיין זענען די קעפלן גפאלן צו דיר ערד:

וואס און איינער דעם גוואנט צום אנדרן פאר ווס דעם גאט גאטן אונזעקס צו אונז וואס האבן מיר דען גוונדיגט און ווס האבן מיר דען גשילד אז עס זאל אונז ויין אזוי איין צרה: און איינער פון זיי דעם גענערט און גוואנט פאסער איז די זונד פון וועגן דעם פרוסאן קנעכט דרום טרעפט זיך אונז אונזעקס דעם דאזיגן מאן: און צונגד וועלן מיר איינער בעמען דעם קנעכט אז דער קנעכט זאל אונז מוחל זיין ווס מיר הייבן אים גטון וועלן מיר וויסן צו איז דעם איינער קנעכט און אב נישט און די ישמעאלים האבן אזוי גטון און האבן גוואנט צו יוסף ווי אונז מוחל דעם ווס מיר האבן גוונדיגט צו דיין גאט און אונזען דיר און צונגד יוסף טרא בעמען פאר אונז גאט אז ער זאל אפ טון פון אונז די דאזיגן צרה. און יוסף דעם גשווען אזוי ווי די ישמעאלים האבן צו אים גוואנט. און גאט ב"ה דעם צו גהערט צו יוסף און דעם אפ גשווען די צרה פון די ישמעאלים און די קעפלן זענען אף גשפאלן פון דיר ערד און האבן שוין און גרויסן צו זיין און דר שמועס וויינט דעם אף גהערט זענען די ישמעאלים מיט יוסף אונזעק גוואנטן מיין מצרים: האבן שוין די ישמעאלים פאר שפאלן אז די צרה איז גווען פון וועגן יוסף:

וואס און די ישמעאלים האבן גוואנט איינער צום אנדרן צונגד ווייסן מיר אז דיא צרה איז גווען צו אונז איינער יוסף צונגד פרארפן מיר זיך איין עצה האלטן וואס מיר זאלן טון מיט יוסף דעם איינער גוואנט פאר וואו יוסף דעם צו אונז גוואנט מיר זאלן עס אום קעגן צו זיין פאסער: איז מיין עצה אז מיר זאלן זיין מיט אים צו זיין פאסער און

תם ויישר

מז

זיין פאטער וועט אויך אים קערן אונדז געלט הט איינר גזאגט זיין עצה גוט נייארט מיר
קענן דס גיט טון . דען איז זייער נייט אום צו קערן זיך צו זיין פאטער . האט ווייטער
איינר גענערט און הט גזאגט די עצה איז איין גוטי עצה נייארט לאם מיר פריער גיין
מיינ מצרים וועלן מיר עם קענן פר קופן איז גוט . און אזוי גיט וועלן מיר עם אפ פירן
צום פאטער איז די זאך זייער גפעלן ביי זיין איין די אויגן איז זענן גזאגטן קיין מצרים :
אויך די קונדע פון יעקב נאך דעם אז זיי האבן פר קופט יוסף צו די מדינות הט זיין
דס הארץ זייער וויי גטאן און האבן גהאט דרוף גרום תרפה איז זיין זענן גזאגטן זוכן
די מדינות האבן זיי גיט גקענט גפונן : און דארבן איז גזאגטן צו דעם גרויב ווס יוסף
איז דארטן גווען כרי ער זאל עם פון דארטן ארום געפן און אום קערן עם צום פאטער .
און דארבן הט זיך גשטעלט ביי דעם גרויב און הט גרויב יוסף און קיינר הט עם
גיט גענערט הט ראובן נסיינט אז יוסף איז גשטארבן כהת סורא ארד די שלאנגן מיט
די ענדטו האבן עם נסייט און ראובן איז אריין גזאגטן אין גרויב און הט עם גוהבט
און הט גיט גפונן איז ראובן ארום גזאגטן פון דעם גרויב און דאס צו רוסן זייני קליידר
און הט גזאגט אז יוסף איז שוין גיט פר האנדן ווי אזוי וועל איך קוקן צו מיי פאטער
און ראובן הט גזאגט צו זייני ברודר איך בין זקוקן צום גרויב און האב גוהבט אונזער
ברודר יוסף איז ער דארטן גיט גווען . און ווס פר איין תירוצ וועלן מיר זאגן צו אונדז
פאטער דען ער וועט פון קיינס גיט זוכן עם נאר פון מיר האבן עם די ברודר גענערט
אזוי און אזוי האבן מיר גטאן צו עם און היינט האבן מיר דרוף תרפה און מיר זוכן עם
און מיר קענן גיט גפונן . און היינט האלטן מיר איין עצה וואס פר איין תירוצ מיר זאלן
זאגן צו אונדז פאטער . האט ראובן צו זיין גזאגט אקעגן ווס האט איר דס גטון איר
וועט מאכן גידרן אונדז אלס פאטער אין גרויב אריין . איר הט גיט רעכט גטאן . און ראובן
הט זיך גזעצט לעבן זיי און דר נאך זענן זיי אלי איר גשטאגן און האבן גשווארן אז
עם זאל גיט גזאגט ווערן די נאך צום פאטער און אלי האבן גזאגט וועלכער עם וועט
זאגן די זאך צו אונדז פאטער אונדז צו אונדז קענט און וועלן מיר עם אום ברענגן און
נאך דעם האבן זיי איין עצה גהאלטן ווס זיי זאלן ענפון צום פאטער הט יששכר גזאגט
צו זיי איך וועל אייך איין עצה געבן דרוף איר זאלט געפן דס העמל און מאך דאס צו
רייסן און קזאל שעכטן איין זיגלי און סזאל דס שקען צו אונדז פאטער און אז ער וועט
זעלן דס העמל וועט ער זאגן איין בייזע תיה הט עם און געעסן איז די עצה פון יששכר
וואל גפעלן ביי זיי און די אויגן איז האבן גזאגט און האבן גנוגן דס העמל און האבן
דס צו רייסן און האבן גשאכטן איין זיגלי און האבן איין גמונקט דס העמל אין דעם בלוט
און האבן פשוט דס העמל מיט ערד :

וישטרו און זיי האבן דס העמל אוועק גשוקט צום פאטער דרוף נפקלי און האבן אים
אן גזאגט אז ער זאל אזוי זאגן צום פאטער מיר האבן געזען אז דאס העמל און
געלען אויפן וועג איין גירעכט מיט בלוט . און אונדז דער קען אזוי דאס העמל איז פון
זיין זון יוסף אזוי גיין און נפתלי הט גזאגט צום פאטער אזוי ווי די ברודר האבן אים אן גזאגט .

און

תם וישר

אנן ווי יעקב האט דר זעהן דס העסקל האט ער גואנט דס איז בודראי דס העסקל פון
סוין זון יוסף און יעקב איז גמאלן אופן פנים צו דער ערד און האט גשוויגן און האט
גוויינט און יעקב האט גאיינט און האט גשקט איין קנעכט צו זייני קינד דא זיי זאלן
אהיים קומן און די קינדער פון יעקב זענן אהיים גקומן האט יעקב גואנט צו זיי זאגט
סיר פר ווס האט איר סיר גבראכט פרוצלונג און איין שלעכטי פשוטה דס דאווינו מאן :
און די קינדער האבן אים גענפרט און האבן גואנט צו אים סיר האבן היינט איין גואסקט
די שאף האבן סיר גפויגן אופן וועג דס העסקל פיל מיט בלוט האבן סיר גשקט
צו דיר אז דו זאלסט דס דר קענן אויב עס איז פון דיין זון און ווי יעקב האט אים
גהערט די הייד האט ער אן גהרופן צו שרייען מיט איין גרום קול און האט גואנט אוי
דס העסקל איז פון סוין זון יוסף איין שלעכטי תהי האט עס אהן גנעסן און סוין זון
יוסף איז פון צוקט גווארן דען איה האב עס גשוקט צו איה אז ער זאל זעהן דאס
פריד פון איה און איה דס פריד פון די שאף אז ער זאל סיר פריענגן איין זענער דרוף
און ער איז גנאנגן און וויא איה האב אים גואנט און היינט האט זיה אים אועלכט
נימראקן און איה האב גסוינט אז ער איז מיט איה :

און די קינדער האבן עס גענפרט און האבן גואנט ער איז גאר צו אונזינט גקומן און
סיר האבן עס גאר ניט גזעהן זינט סיר זענן אנוועק גנאנגן פון דיר . און ווי יעקב
האט אים גהערט די דאוויני רייד האט ער ווייטער אן גהרופן צו שרייען און איז איה
גשטאנן און האט צו ריטן זייני קליידר און האט אן גסון איין זאק אהן זייני לענגן און האט
גוויינט איין גרום גוויין און האט גקלאגט און האט גואנט יוסף סוין זון איה האב דיה
אנוועק גשוקט צו זעהן דס פריד פון זייני ברודר און דו בוסט פון צוקט גווארן סוין
זון יוסף וואס פון איין ווסקייט בוסטו גווען צו סיר און אצונד ביסטו גווארען צו איין
ביטריקייט צו סיר אסער וואקט גווען גקיסן איין שוט אהן סיר . אצונד סוין זון יוסף
עס שוט סיר ווייער באנק אהן דיר . סוין זון יוסף סוין זון יוסף ווי ביסטו און ווי איז
דיין לייב פון זיה דר וועקן פון דיין אהרם און קים און זעה ווי איה קלא אהן דיר .
סוין זון יוסף סוין זון יוסף קים אן צייל איהר זיי טרעקן ווס רינגן פון סיני אונן און
פרענג זיי אהן פון גאט ביה ער זאל אפ קערן דעם צארן פון סיר סוין זון יוסף דר
וועק דיה און זעה דעם צעה ווס איה האב דר פון איה הב זיה ניט סגוד גווען .
און עס איז אהן גשטאנן אלי קינדער און אלי קנעכט און האבן עס ארום גרינגלט .
און סרייסמן עס האט יעקב ניט גוואקט פון נעסן קיין שום סרייסמן . און ווי דס הוין
גוונד פון יעקב האבן דר זעהן אז יעקב וויל ניט סקבל זיין קיין שום סרייסמן זענן זיי
אהן גשטאנן און האבן גקלאגט איין גרוסי קלאג און די זיה זיי נוואר גווארן צו יצחק
האט יצחק גוויינט איין גרום גוויין אהן דר דאווינר זאק און יצחק איז גנאנגן מיט אלי
פענשן פון חברון צו סרייסמן זיין זון יעקב אהר יעקב האט זיה ניט גלאזט סרייסמן .
און דער גאך איז יעקב אהן גשטאנן פון דער ער און דיא סרעקן האבן גרינגן אופן
פנים און יעקב האט גואנט צו זייני קינדער שמיים אהן און געשט איהרי שווערן אז
אך

תם וישר

מח

אוף פאך בונגס איג גייט אין פעלד אריין פאסר וועט איר גפונן האטשי דעם נוף פון זון וועט איר ברענגן צו סיר וועל איך דעם גבראכטן . אונ יעקב דעם אלץ גשריגן אונ גוויינט פאן אוף פאן און גיין זון יוסף אונ דעם גבראכערט אוף גיין זון פיל מען : אונ די ישמעעאלים וועט האבן נקופט יוסף פון די סרגנים זענן ווי נקפן קיין סרגנים און זענן גנאנגן מיט יוסף אופן סארק האבן די ישמעעאלים בגעניגט פיר מענשן די קינד פון סך דר זון פון אברהם . האבן די ישמעעאלים גואנט צו די פיר מענשן פאסר ווילט איר קופן איין קנעכט האבן די פיר מענשן עם געהן או ער איז זייער שיין . האבן זיי עם נקופט פיר צוואנציג שקלים . אונ די סרגנים זענן גנאנגן צו פויפער אונ האבן צו עם גואנט אצינד האבן סיר איין שיינס קנעכט או דוא וועסט אונ זעבן אפד געלט פיר עם ווען סיר ריר עם פיר קופן דעם פויפער צו זיי גואנט ברענגט עם צו סיר . אונ די סרגנים זענן גנאנגן אונ האבן עם גבראכט פיר פויפער און יוסף זייער גפעלן אין די אונ פון פויפער . דעם פויפער גואנט צו די סרגנים וועט ווילט איר פאר עם האבן די סרגנים צו עם גואנט סיר ווילן פיר עם פיר היגדרט שמוק וזכר האט פויפער צו זיי גואנט איך וועל איך געבן פיר עם ווי פיר איר ווילט גיארט ברענגט סיר מענשן ביי וועסן דעם איר עם נקופט פאסר דעם איר עם נגבת דען דאס וינגעל ווייזט גיט אים ווי איין קנעכט זענן די סרגנים גנאנגן אונ האבן גבראכט די ישמעעאלים צו פויפער . האבן די ישמעעאלים גואנט צו פויפער או די סרגנים האבן נקופט בייא אונז דעם קנעכט אונ פויפער דעם צו גהערט דא הייר פון די ישמעעאלים זענן גווען גרוסי סוהרים דעם פויפער געבן צו די סרגנים פיר היגדרט שמוק וזכר פיר יוסף אונ פויפער דעם גנפן יוסף צו זייער שיין אונ האט עם גבראכט צו זיך אין שמוב אריין אונ יוסף דעם צעם בדינט אונ יוסף דעם גפונן דן אין די אונ פון פויפער דעם פויפער אפ געבן אדרונג וועט ער דעם אונגער יוסף האנט אונ גאט ב"ה און גווען מיט יוסף אונ יוסף און גווארן בנדיקט אין אזוי וואכן אונ גאט ב"ה דעם גפענשט דעם הויז פון פויפער אין דעם זכות פון יוסף אונ פויפער דעם זיך פיר גאט מיט אדרונג און יוסף אונ יוסף און גווען ביי פויפער דער אים געבר און אין געסר אונ אדרונג און גווען דורך יוסף בפעל :

אונ יוסף איז פקט גווען אין דר זעלבנער צייט אכצען יאר און איז גווען זייער איין שיינער פארשון אונ אזוי איין שיינער ווי יוסף איז גיט גווען אין גאנץ סרגנים . אין דר זעלבנער צייט אז יוסף און גווען ביי פויפער אין דעם פון דעםס גווען דעם ער גאט ב"ה און גריינט דר וויל דעם זיכר דעם ווייב פון פויפער איך גהבן ארע אונגען צו יוסף אונ דעם עם געהן או ער איז זייער איין שיינער פארשון האט איר הארץ זייער גנלומט צו עם אונ האט עם גוואלט פערפירן צו אונקיישהיים אפד יוסף האט גיט גוואלט וזכרין . אונ דעם גיט צו גהערט :

זיען אונ יוסף דעם געפערט צו איר אונ דעם גואנט פיר סיד דיע פון צו היירן צו סיר ווי אזוי קען איך דעם טון צו מיין האר דען אדרונג וועט עם אין פיר האנרן ביי מינים הארן

תם וישר

הארץ הם ער אף גבעון צו מיר . אונ קיין שום מענטש ביי עם אין שטוב איז ניט גרעסר פון מיר נאר דו ביסט זיין ווייב : און אצונד ווי קען איך טון אזו איין נאך איך נאל זינדן אקעגן נאט ביה און און צו דיין מאן :

אונ פון דעסט וועגן הם זליכה ניט צו גהערט דיא רייד פון יוסף אונ פלעגט מיט עם צו ריידן . אונ דר מנהג איז גווען אין מצרים אז דר טייך נידוס איז גווארן פיל מיט וואסר האבן זיך די איין וואונרס פון מצרים גמאכט יום טוב אונ פלעגן גיין צום טייך אונ פלעגן דארטן שטיין איין נאנצן טאג אונ פלעגן מאנצן אונ שפילן מיט אלי כרי זמר אונ בשעת אז אלי איין וואונרס זעגן גגאנגען צום טייך זעגן דאס היז גינד פון פוטיפר און גנאנגן צום טייך נאר זליכה איז איבר גבליבען אין שטוב ווארום זי איז שלאף גווען . אונ בשעת אז אלי מענטשן פון דר שטוב זעגן אוועק גנאנגן איז זליכה און גשמאנן פון איר גלענד און הם זיך אן גסון זייער שייגע קליידער אונ האט ארום גמאן אופן קאפ טייערי שטייגער אונ גאלד אונ זילבר אונ גמאכט איר פנים זייער שיין מיט אלדליי לופטקייט אונ הם אום גרייכרט איר שטוב מיט ווארף און מיט אקלדיי בשמים אונ דר נאך הם זי זיך גועצט און דר מיר דארטן ווי יוסף הם בדארפט אין שטוב אריין גיין . אונ ווי יוסף איז גקומן פון דעם פעלד הם ער גוואלט אריין גיין אין שטוב איז ער גקומן צו דער מיר הם דר זעהן אז זליכה זיצט און דר מיר הם ער זיך אום גקערט אונטר זיך . אונ ווי זליכה הם דר זעהן אז יוסף הם זיך אום גקערט הם זי עם גרופן אונ הם גזאגט יוסף פאר ווס גייסטו ניט מאן דיין מלאכה אונ יוסף הם זיך אום גקערט אין שטוב אריין אונ הם זיך גועצט מאן זיין מלאכה ווס ער הם בדארפט מאן . דר ווייל איז זליכה צו עם גקומן אונ הם אן גחאפט ביי זיין קלייד אונ זאגט וועסטו צו הערן טייגע רייד איז רעכט אונ אוב גיין וועסטו ווערן גמיים אונ יוסף איז און גשמאנן אונ הם גוואלט אנמלופן פר איר הם זי עם אן גהאלטן ביי דעם קלייד אונ מחמת דר שרעקניש הם יוסף צו ריסן דס קלייד ווס זליכה הם אן גהאלטן און הם גזאגט דס קלייד ביי איר איז דר האנט אונ איז אנמלאפן ארום און דר גאט . אונ ווי זליכה הם דר זעהן אז יוסף הם צו ריסען

תם וישר

ממ

דס קלייד אונ המ דאס גלאזט ביי איר אין דר האנט האמ וליכה זייער
מורא נהאמט טאמער וועט מען דר פון גוואר ווערן . המ וליכה גמאן מיט
קדוגשאפט אונ המ אפ גמאן פון זיך די שיייערי קליידר . אונ המ גנומן
יוסף קלייד אונ המ גליינט לעבן זיך . אונ האמ זיך גועצט אוף איר
גלענער ווי זי איז פרייער גועסן איידר איר הוז גוונד זענן אוועק גנאנגן
צום שייך אין איר שטוב איז גווען איין קליין קנעכטל המ זי עס גשיקט
אז ער זאל אהיים רופן איר הוז גוונד . אונ ווי וליכה המ דער זעקן איר
הוז גוונד המ זי גואנט צו זיי מיט איין הויך קול זעהמ וואס אייער האר
המ גבראכט צו מיר איין עברי וואס ער המ גוואלט היינט עובר זיין דען
ער המ גועקן אז קיינער איז ניט פר האנדן אין שטוב נאר איך איז ער גקומן
צו מיר האב איך גהאלטן ביי זיין קלייד אונ האב אן גהובן צו שרייען מיט
איין גרום קול אונ ווי ער המ דר זעהן אז איך האב אן גהובן צו שרייען המ
ער אובר גלאזט זיין קלייד ביי מיר אונ איז אנמלאפן גווארן אוף דר גאס .
אונ זיי זענן גנאנגן צום הארן אונ האבן אים דס דר ציילט . אונ פומיפר איז
אהיים גקומן מיט גרום פעס אונ דס ווייב המ אן גהובן צו שרייען אוף אים
אונ המ גואנט צו אים נאך ווס האסטו גבראכט צו מיר אזו איין קנעכט ווס
ער המ מיד גוואלט שפענדן : אונ ווי פומיפר המ אום גהערט די רייד המ ער
גהייסן אז מוזאל יוספן שלאגן אונ בשעת מען המ אים גשלאגן המ ער אוף
גהובן זייני אוגן צו גאט ביה אונ המ גואנט גאט מין האר דו ווייסט דאך
יזא דעם אכט אז איך בין גאר ריין פון דר זאך אונ פר ווס זאל איך שטארבן
אין די הענט פון די דאוני רשעים . דר ווייל איז גווען אין שטוב איין קליין
קינד איז אלט גווען עקף חדשים האמ גאט ביה אויף געפינט דס מויל פון
דעם קינד אונ דס קינד המ גואנט צו פומיפר אונ צו די מענשן ווס האבן
גשלאגן יוסף נאך ווס שלאגט איר אים אונ ווס המ איר צו אים . מין מוזער
זליכה זאגט פאלש אונ ליגן ניין אזוי אונ אזוי איז די זאך גווען אונ ווי די
מענשן האבן דר הערט די דאוני רייד פון דעם קונד האבן זיי זיך זייער פר
ווינדערט אונ דס קונד המ אוף גהערט צו ריידן אונ פומיפר המ זיך זייער
פר שעמט פר די דאוני רייד ווס זיין קינד המ גרעט אונ המ גואנט צו
די מענשן אז מוזאל אוף הערן צו שלאגן יוסף :

אונ

תם ויִשֵׁר

אוג פּוּסִיפֶר הָט גִּנוּקֶען אױג הָט אַױס גִּבְרֵאכְט פֿר דִּי שׁוּפִטִים אױג פּוּסִיפֶר הָאט צו זײַא גִּזאַנְט וּױס קִמֶט צו מײַן קִנְעֶכְט דִּער פֿר ױס עֶר הָט אױז אױג אױז גִּמְאָן צו מײַן וױיב הָאָבֿן דִּי הֵאָרן גִּזאַנְט צו יוֹסֶפּ נֶאָך וּױס הָאָקטוּ אױז גִּמְאָן צו דײַן הֵאָר פּוּסִיפֶר הָט יוֹסֶפּ צו זײַ גִּעֲנֶפֶרֶט גײַן אַזױ אױג אױז אַױז גִּױען דִּי זאַף : אױג פּוּסִיפֶר הָט גִּזאַנְט צו אַױס פֿר ױואַר אַדְרוּג וואָס אַױה הָאָב גֵּהאַט הָאָב אַױך דָּס אַלץ גִּנְעֶבֿן אַױן דײַן הֵאָנְד אױג אַױך הָאָב גײַט פֿר מײַד קײַן שׁוּס זאַף פֿאַר דײַר גֵּאָר דָּאָס וױיב אױג אַצוּגֶד הָאָקטוּ גִּױאַלֶט טוּן צו מײַד שְׁלֶעֶכֶץ אױג יוֹסֶפּ הָט אַױס גִּעֲנֶפֶרֶט גײַן מײַן הֵאָר גוּן שְׁױער אַױך בײַ גֵּאָט בִּײַה אױג אַױך אױז ווי מײַן הֵאָר לֶעֱבֶט אַז דִּי זאַף אַױז גײַט אַבְּהַת וּױס דײַן וױיב זאַנְט גֵּאָר אױז אַױז אַױז גִּױען דִּי זאַף . אױג דִּי דֵאָרן הָאָבֿן גִּזאַנְט צו פּוּסִיפֶר אַז קײַן מײַה קִמֶט דָּעס קִנְעֶכְט גײַט גײַאַרְט וױיל דײַן וױיב זאַנְט פֿאַרְט אַױף אַױס . אַױז אױנְדֶר מֶשֶׁפֶט אַז מֶאָל אַױס גֶעבֶן אַױן דִּד תִּפְסִיחַ אַבְּײַן אױג ווי פּוּסִיפֶר הָט אַױס גֵּהֶעֶרֶט דִּי רײַד פּוּן דִּי הֵאָרן הָט פּוּסִיפֶר גִּנוּקֶען יוֹסֶפּ אױג הָט אַױס גִּנְעֶבֿן אַױן דִּד תִּפְסִיחַ אַבְּײַן אױג יוֹסֶפּ אַױז גִּױעֶן אַױן דִּד תִּפְסִיחַ אַצוּעֶלֶף יאַר . אױג פּוּן דָּעֶסֶף ױעגוּן פֿלֶעגֶט זױכֶה גײַן צו יוֹסֶפּ אױג עֶר הָט זײַ אַלץ גײַט צו גֵּהֶעֶרֶט : אױג ווי עָס אַױז גִּקֶּבֶן אַז דִּרײַ תְּדוּשִׁים אַרוֹם הָט זױכֶה צו אַױס גִּזאַנְט בײַז ווי לֵאנֶג וועָסוּ גֵאָך וּױצֶן אַױן דִּד תִּפְסִיחַ אַמֶּעֶר דִּער צו מײַנֶע רײַד ױעֶל אַױך דױה אַרױס גֶעבֶן פּוּן דִּד תִּפְסִיחַ :

אױג יוֹסֶפּ הָט גִּעֲנֶפֶרֶט צו אַױר אױג הָאָט גִּזאַנְט עָס אַױז מײַד בַּעֲקֶר אַז אַױך זאַר וּױצֶן דָּא אַױן דִּד תִּפְסִיחַ אַײַדֶר אַױך זאַר צו דִּערן דײַנֶע רײַד אױג זאַל זױנֶדִיגן צו גֵּאָט בִּײַה : אױ יעֶבֶב מײַט וּױנֶע קײַנֶדֶר הָאָבֿן אַלץ גִּמְרֶעֶרֶט אױג גױיגֶט אױף יוֹסֶפּ . אַױן דִּד זֶעבֶּיגֶד צױט אַױז יְהוּדָה גִּזאַנֶגן צוּם הוּז פּוּן שֶׁס אױג הָאָט גִּטוּן דִּי פֿאַכְטֶר פּוּן עײַס דִּד זױן פּוּן שֶׁס וּױס זײַא הָאָט גֵּהײַסִין תְּבָרָה פֿאַר אַױן וױיב צו זײַן זױן עֶר וּױס עֶר אַױז גִּױען אַױן בְּכױד בײַ יְהוּדָה . אַױז עֶר אַױבֶּד גִּפְעֶלן אַױן גֵּאָטֶס אַױגֶן אַױף וּױנֶע סַעֲשׁוּם . הָט אַױס גֵּאָט בִּײַה גִּטײַם . אױג גֵּאָך דָּעס אַז עֶר אַױז גֵּשְׁטאַרְבֶּן הָט יְהוּדָה גִּזאַנְט צו זײַן זױן אױגן קוּם צו דײַן בְּרוּדֶרס וױיב אױג וּױיז זײַא מִבֶּבֶס אױג אַױגן הָט גִּטוּן תִּמֶר פֿר אַױן וױיב אױג אַױז גִּיִּקֶסן צו אַױר אױג אױג הָט אַױך אױז גִּמְאָן וּױיז זײַן בְּרוּדֶר עֶר . אַױז עֶר אַױך אַױבֶּל גִּפְעֶלֶן אַױן גֵּאָטֶס אַױגֶן הָט אַױס גֵּאָט בִּײַה אַױך גִּטײַם . אױג ווי יְהוּדָה הָט גֵּהֶעֶן אַז זײַן זױן אױגֶן אַױז אַױך גֵּשְׁטאַרְבֶּן הָט יְהוּדָה גִּזאַנְט צו זײַן שְׁגִיר תִּמֶר קֶעֶר זױך דִּד וױיז אױס צו דײַן פֿאַמֶּל בײַז מײַן זױן שְׁלָה וועַט גִּרֶעכֶר וועֶרן אױג יְהוּדָה הָט גײַט גִּױאַטֶט גֶעבֶן זײַן זױן שְׁלָה צו תִּמֶר פֿר אַױן מֶאָן דָּען יְהוּדָה הָט זױך גִּבְרֵאכְט פֿאַמֶּל וועַט שְׁלָה אַױך שְׁטאַרְבֶּען אַזױ ווי גֶענֶע בְּרוּדֶר אױג תִּמֶר אַױז אױף גֵּשְׁטאַנֶן אױג אַױז אַױעֶק גִּזאַנֶגן צוּם פֿאַמֶּל אױג אַױז גִּױען בײַ אַױר פֿאַמֶּל מֶל סַעֲנֶע : אױג ווי עָס אַױז גִּקֶּבֶן אַױן אַױן יאַר אַרוֹם אַױז גֵּשְׁטאַרְבֶּן עױלֶת דָּס וױיב פּוּן יְהוּדָה אױג גֵּאָך דָּעס אַז דָּס וױיב פּוּן יְהוּדָה אַױז גֵּשְׁטאַרְבֶּן זָא אַױז יְהוּדָה גִּזאַנֶגן מײַט זײַן גִּױעֶלֶן מײַן תְּמִנַת צו שְׁעָרָן וּױנֶע שְׁאָף אױג ווי תִּמֶר הָט דִּד הֶעֶרֶט אַז יְהוּדָה גײַט קײַן תְּמִנַת צו שְׁעָרָן דִּי שְׁאָף אױג זײַן זױן שְׁלָה אַױז שׁוּן דִּד וואַקֶסן גִּױאַרן אױג יְהוּדָה ווי אַױר שׁוּן גײַט גֶעבֶן שְׁלָה פֿאַר אַױן מֶאָן אַױז תִּמֶר אױף גֵּשְׁטאַנֶן אױג הָאָט

תם וישׁר

אם ניטאן דיא קליידר ווס אין אלקנה ניט אונ רמ אן גמון איין שטייער אונ קמ זיך שייך אן גמון. אונ קמ זיך גזעצט אוף דעם וועג וועג נוס גייט קיין המנה. אונ בשעה יהודה איז גמאנגן אונ וועג האט ער זיא געהן אונ איז מיט איר גלעגן. אונ המר קמ גוויין איין צווינגן איינעם קמ מען גרונן פריץ אונ דעם אנדערן קמ מען גרופ; זרה: אין דר זעלביג צייט איז יוסף נאך גועפן אין לאנד מצרים:

אונ אין דער זעלביג צייט זענן גשטאנן די צווייא הארן פר פרעה איינער פלעגט דר לאנגן וויין צום מלכות טיש אונ דער אנדרר פלעגט דער לאנגן ברוט צום מלכות. דער ווייל קמ דער מלכות גפונן אין דעם וויין פליגן אין דעם ברויט האט ער גפונן שטיינדליך אונ ווי פרעה קמ דס דער זעהן קמ פרעה גהייסן אז מאל ווי אריין זעצן דער ווייל אין דר תפיסה. אונ מען האט גבראכט דיא צווייא הארן אין דר תפיסה צוויין: אונ מען קמ גהייסן אז יוסף זאל בדינן די צווייא הארן אין דר תפיסה: אונ די דאויע צוויי הארן זענן גווען אין דר תפיסה איין גאנג יאר: אין דעם סוף יאר קמ זיך גבראכט איין חלום צו די צוויי הארן אין איין נאכט. אונ ווי עס איז סאג גווארן איז גקסן יוסף ער זאל ווי בדינן. האט יוסף דער זעהן אז די ביידר הארן זענן טראדייני. קמ יוסף זי גפרענט פר ווס זענט איר היינט אז טראדייני. האבן די צווייא הארן צא אים גאנט עס קמ זיך אונ גהויפט איין חלום. אונ קיינר איז נישט פר האנדלן דא אז מאל אונ פותר חלום זיין. קמ יוסף צו ווי גאנט דער צוילט פר מיר איינער חלום. אונ גאט ב"ה וועט אייך ענפרן אז ווי איר וועט וועלן:

אונ דר באר פון דעם וויין קמ דר צייקט זיין חלום פר יוסף איך האב געזען שטיין פר מיר איין גרוסן וויין שטאק אונ דעם זעלביגען וויין שטאק האב איך געהן דריי צווייגען אונ דיא דרייא צווייגן האבן גזאילט אונ האבן גבלט אונ גשפראצט אונ עס איז תיבף פארטיג גווארן זייערי וויין טרוגן אונ איך האב גגמין די וויין טרוגן אונ האב דס אום גקוועצט זיין איין בעכר צוויין אונ האב גגעבן דעם בעכר וויין אין דר האנט פון פרעה אונ ער קמ גטרינקן: קמ יוסף צו אים גענפרט די דריי צווייגן בטייטן דריי מען אין דריי מען ארום וועט דיק דר מלכות זעצן איך דיין אויךט אונ וועסט אים אן שרינקן מיט וויין אז ווי צום ערשטן אוף גווארט איך ביט דיק אז איך זאל גפונן חן אין הייני אונ אז דו זאלקט מיך דר באטן פארן מלכות אז ער זאל מיך צוויס ציין פון דר דאויער שבתה. דען איך בין גמאנגל גווארן פון דעם לאנד מען אונ מען קמ מיך פר קופט אהער פר צוויין קעכט. אונ דר ווייל קמ מיין הארינס ווייב גזאנט אוף מיר איין ליגן קמ מען מיך גגעבן איך דר תפיסה צוויין אונ דער באר פון דעם וויין קמ גענפרט צו יוסף אוב דר מלך וועט טון מיט מיר געפס אזא ווי דוא האפט מיר פותר חלום גווען ווס דו וועסט וועלן וועלן איך צו דיר טון אונ איך וועל דיק ארום געפן פון דער תפיסה: אונ דער באר בעקער קמ דער זעהן אז יוסף קמ גוט פותר גווען צום האר וויינשענער. קמ ער אוף דער צייקט זיין חלום צוא יוסף:

תם וישׁר

און דר בעקיר הם גזאגט איך האב גזעהן אין חלום דריי גילעכרטי
קארב זענין גשטאנן איבר מיין קאפ און איך האב גזעהן אז אין דעם
אייברשטן קארב איז פר האנדן אלירלייא עסין שפייו פון פרעה אזו ווי
ער פלעגט אלי צייט באקן און איין פונגל הם דס גנעסן איבר מיין קאפ
ענפרט יוסף צו אים די דריי קארב במייט אף דריי טאג . נאך דריי טאג
ארום וועט פרעה הייסן דיין קאפ אראפ נעמין פון דיר און מוועט דיך
הענגין אף איין בוים און די פונגלן וועלן עסין דיין פלייש אזו וויא דוא
האסט גזעהן אין דיין חלום : אין דר זעלבניג צייט הם דעם מלכות ווייב
גווינן איין זון צום מלך . האבן זיך אלי איין וואונדס פון מצרים און אף
אלי שררות זייער גפרייט : און ווי עס איז גקומן דר דריטר טאג פון
דעם גווינן הם פרעה גמאכט איין גרוסי סעודה צו אלי שררות און צו
אלי קנעכט . און עס איז גקומן אלי איין וואונדס פון מצרים און אלע
קנעכט צו עסן און טרונקן מיטן מלך און פרייאן זיך מיט אים . און אלע
שררות און אלי קנעכט פון דעם מלך האבן זיך גפרייט אלי אכט טאג
און בשעת פרייאן הם פרעה זיך דר מאנט אין דעם האר פון דעם וויין
זשענק הם פרעה גהייסן מען זאל אים ארום נעמן פון דער תפיסה און
מואל אים מאכן איין ממונה אזו ווי פריער . און דעם האר בעקר הם
ער גהייסן אז מואל אים אף הענגין אזו ווי יוסף האט זיי פותר חלום
גווען : און דר וויין האר הם גאר פר געסן אן יוסף און הם אים גאר
גיט דר מאנט פארין מלך . אזו ווי דר וויין האר הם צו גזאגט צו יוסף .
דען דס איז גווען פון גאט ביה בדי יוסף זאל נאך זיין אין דר תפיסה
ווייל יוסף הם זיך פר זיכרם אין איין מענטשן . און ער איז נאך גזעסן
צוויי יאר ביז עס זאל דר פילט ווערן די צוועקף יאר . און יצחק איז
אלט גווען איז דר צייט הונדרט און אכציג יאר . און עשו איז גווען אין
דר זעלבניג צייט אין לאנד ארום און ווי עשו הם דר הערשט אז עס הם
געעהנט די טעג פון דעם פאטר צו שטארבן . איז עשו גקומן מיט זייני
קינדער צום לאנד כנען צום פאטר . און יעקב הם אלץ גקלאגט אף
זיין זון יוסף : און יצחק הם גזאגט צו זיין זון יעקב גנען צו מיר זיינע
קינדער און איך וועל זיי בענטשן . און יעקב הם גנענט מיט זיינע עקף
קינדער

קונדר פֿר זיין פֿאָטער יצחק . אונ יצחק האָט גמון זיינע הענט און יעקב'ס
 קינדער אונ האָט זיי אָן געהאלטן אונ האָט זיי גקושט איינציג נויים. אונ יצחק האָט
 זיי גבענשט דעם ועלפֿינן פֿאָג אונ האָט צו זיי גזאָגט דר גאָט פֿון אייערי
 עלפֿטרן זאל אייך בענמשין אונ ער זאל מערן אייערי קונדר וויאָ דיאָ
 שפֿעטערן פֿון דעם הימל . אונ און צו די קונדר פֿון עשו האָט ער גבענשט
 אונ האָט גזאָגט גאָט ב'ה זאל געבן די טראָג פֿון אייך און אַלע פֿיינד .
 אונ יצחק האָט גרופֿן זיין זון יעקב מיט זיינע קונדר זענן זיי אלי גקומן
 פֿר אים אונ האָבן זיך אנירר געזעט פֿר יצחק אונ יצחק האָט גזאָגט צו
 יעקב גאָט ב'ה ווֹס ער איז דר גאָט פֿון דר גאָנצער וועלט האָט גזאָגט צו
 מיר דיני קונדר וועל איך געבן דס לאַנד גייאָרט און דיני קונדר וועלן
 הימן מיני געזען אונ מיין וועג וועל איך צו זיי מקיים זיין מיין שובֿעה
 ווֹס איך האָב גשוואָרן צו דיין פֿאָטער אברהם . אונ אַצונד מיין קונד
 זאלסטו לערנן צו דיני קונדס קונדר און זיי זאלן האָבן טראָג פֿר גאָט
 ב'ה אונ זאלן גיין אין גאָטס וועג וועט גאָט ב'ה זיי בגיטיגן פֿול אונ
 וועט זיי טון גוטס אלי זייערי מעג . אונ וויאָ יצחק האָט און גהערט צו
 גביסן צו זיין זון יעקב מיט זייני קונדר איז יצחק גשטארבן איז יעקב
 מיט עשו גפאלן און פֿאָטערס פֿנים אונ האָבען גוויינט . אונ יצחק איז
 אַלט גווען הגדרט אונ אַכציג יאר און ער איז גשטארבן אין דר שטאָט
 חברון . אונ די קינדער האָבן אים גטראָגן צו דר מערת המכפלה ווֹס זיין
 פֿאָטער אברהם האָט גקופֿט פֿון די קונדר חת . אונ אלי שרים פֿון כנען זענן
 גגאָנגן מיט יעקב אונ עשו צו בנגראָבן יצחק אונ אַלע האָבן אָן גטאָן
 איין גרוס כבוד צו יצחק גאָבן טוט . אונ די קונדר פֿון יעקב אונ פֿון עשו
 זענן גגאָנגן באַרפֿוס ארום דר מערת המכפלה . אונ יעקב מיט עשו האָבן
 בנגראָבן זייער פֿאָטער מיט גרוס כבוד אונ יעקב אונ עשו אונ זייערי קונדר
 האָבן גמאָכט איין גרוסן הספד אונ גקלאָגט פֿול מעג . אונ גאָד דעם אז
 יצחק איז גשטארבן האָט ער גלאָזט זיין גיטס צו זייני קונדר . אונ עשו זאָגט
 צו יעקב לאָס מיר זיך מיינן מיט דר ירושה איך וועל מיר אַבֿר און קלובן
 וועלעךן חק איך וועל וועלן . האָט יעקב צו אים גזאָגט איך וועל און טון

און

תם וישר

און יעקב האט גנומן גאר דאס גומס און האט צו מייקט און צווייאן און האט גזאגט צו עשו דער וועלכער וועל דו ווילסט. און יעקב האט ווייטער גזאגט צו עשו הער צו וואס איך וועל דיר זאגן. דער גאט וואס האט פאסירט דעם הימל און די ערד האט ער גזאגט צו אונזער עלטער פאטער אברהם און איהן צו אונזער פאטער יצחק און צו זאגן צו זיינע קינדער וועל איך געבן דס לאנד צו איין ארבע און אייביג. אצונד זאג איך דיר ווילסטו נעם דיר אודר דס גומס פון מיין פאטער אודר דס לאנד: און דארטן איז גוועזן דער זון פון ישמעאל איז עשו גגאנגן אים דעם זעלבדיגן טאג איין געצה האלטן זיך מיט אים. און עשו האט צו אים גזאגט און האט יעקב מיר גזאגט און אצונד גיב מיר איין געצה וואס איך זאל טון און איך וועל דיר צו הערן. האט נביות גענפערט צו עשו מיין געצה איז אז דו זאלסט בעסער נעמן דס גומס פון זיין פאטער דען אצונד זיצן די קינדער פון פנען זייער ויכרליך איין דעם לאנד און עשו איז און גשטאנען און איז גגאנגן צו יעקב. און האט גטאן און וויא נביות האט אים איין געצה גגעבן. און האט גנומן גאר דס גומס פון דעם פאטער. און יעקב האט גנומן דס לאנד פנען פון דעם מייך מצרים ביז צום מייך פרת און יעקב האט גנומן דס לאנד פנען און איין ארבע ביז אייביג און יעקב האט און גנומן דיא מערת המכפרה וואס אברהם האט גקופט פון די קינדער חת און יעקב האט גשרובן איין שטר חלוקה און האט גיחבחת און דער שטר חלוקה גדות און האט גנומן דעם שטר חלוקה און האט אריין גטון אין איין ערדני פלי און האט דס אפ גגעבן צו זיינע קינדער און עשו האט צו גנומן גאר דאס גומס פון דעם פאטער און איז אונעק גגאנגן צום לאנד ישעיר מיט זיינע קינדער און עשו איז גיט גקומן צום לאנד פנען אפילו איין טאר און עשו מיט זייני קינדער האבן גארבט דס לאנד שיער:

פרשת מקץ

אין די זעלביגן טעג גאך דעם אז יצחק איז גשטארבן האט גאט ביה גוואלט אז עס זאל זיין איין הונגרא און דער גאנצער וועלט און דער זעלבדיג צייט איז פריעה דער מקה פון מצרים גזעסן און דער שטיד פון

כצרים

תם וישר

נב

מצרים און וויא עס איז נאכט גווארן האט פרעה זיך גלייגט אף זיין גלענדר און איז איין גשלאפן גווארן הט זיך אים גחלומט פיל חלומות . איין חלום הט זיך אים אום גוועזן אז ער שטייט בייא דעם בארטן פון דעם טייך בצרים ניס ער הייסט גילום און וערט אז עס גייט ארום פון דעם טייך זיבן שייני קיא און וענן אף פעט און דער נאך וענן אף גאנגן זיבן סאנערי קיא און האבן איין גשלונגן די פעטי קיא און די מאנרי קיא האבן גהאט אזו איין נשטאלט וויא פריער . און דר נאך הט פרעה זיך אף גחאפט פון דעם שלאף . און פרעה איז ווייטר אנשלאפן גווארן און עס הט זיך אים ווייטר גחלמת איין חלום און זעהט אז זיבן זאנגן טיט קארן וואקסן פון איין זאנג זייער שייני און פול און גומי און דר נאך וענן ארום גשפראצט אנדרי זיבן זאנגן זייער דיני און ליידיקי און האבן איין גשלונגן די זיבן גוטע פול זאנגן הט זיך פרעה ווייטר אף גחאפט פון דעם שלאף און ווי עס איז טאג גווארן הט זיך אין פרעה גקלאפט דער אטום פחכת די חלומות . און דר בלד הט גאייילט און האט גלאזט רופן אלע חרטומים און אלע חכמים און זיי וענן אלע גקיבן און האבן זיך גשמעלט פר פרעה . הט פרעה צו זיי גזאגט עס הט זיך מיר גחלמת צוויי חלומות און קינר הט מיר ניט פוטר חלום צו ניין אף די חלומות . האבן די חרטומים און די חכמים גזאגט צו פרעה דר צייל אונז דייע חלומות הט פרעה צו זיי דר ציילט דיא חלומות . האבן זיי אים אין איינס גענפרט און האבן גזאגט צו פרעה דר מכה זאל אייביג לעבן און אזו איז דס בשיידניש פון די חלומות :

ניס דו האסט גועהן די גוטע קיא במייט דס אז דו וועסט האבן אין סוף יארן זיבן טעכטרי און דס ווס דו האסט גועהן די זיבן מאנרי קיא האבן איין נישלונגן דיא גומי קיא במייט דס אז זיי וועלן שטארבן פר דיין לעבן און דס ווס דו האסט גועהן די גומי זיבן זאנגן במייט דס אז דו וועסט בואן זיבן שטעט אין סוף דיני יארן און דס ווס דו האסט גועהן די זיבן ליידגע זאנגן האבן גשלונגן די גומי זיבן זאנגן במייט דס אז די זיבן שטעט ווס דו וועסט בואן וועלן זיי תרוב ווערן אין סוף

תם ויישר

סוף פון די ינע מעג . און וויא די חרמומים און די חכמים האבן אום גרעט זייערי רייד און פרעה הט גיט גניגט זייני אורען צו די דאזיגן רייד דען פרעה הט פר שטאנן מיט זיין חכמה אז זיי האבן גיט גוט פותר גווען די חלומות . און פרעה הט צו זיי גזאגט גאף ווס רעט איר צו מיר פאלשקייט וועט איר מיר גוט בשיידן די חלומות איר רעכט און אוב גיין וועט איר גמייט ווערן :

און פרעה הט גבאטן אז מען זאל שיקן רופן אנדרי חכמים הט מען גרופן אנדרי חכמים און זענן גקומן און האבן זיך גשטעלט פר פרעה . און פרעה הט דר ציילט פר זיי די חלומות . האבן די חכמים און גענפרט אזו ווי די ערשטי הט פרעה און זיי זייער גרוסט און האט גזעריגט און זיי און הט גזאגט צו זיי ווס רעט איר צו מיר פאלשקייט . און דר מדק פרעה הט גבאטן אז מוזאל אום רופן ווער עס קען פותר חלומות זיין און וועט גיט קומן פותר חלום זיין דעם מלכות און זיינע חלומות וועט גמייט ווערן און וועלכר עס וועט יא פותר חלום זיין דעם מלכות אז עס זאל דעם מלכות וואל גיפעמן וועט דעם דאזיגן מענש גינעבן ווערן פון דעם מלכות ווס ער וועט בגערן . און עס זענן גקומן אלע חכמים און אלע חרמומים פון מצרים און פון גושן . און פון רעמסס . און פון תחפנחס . און פון צען . און פון אלי גמארקן פון מצרים און האבן זיך אלע גשטעלט פר פרעה און אלע שררות און אלע בדיגים פון דעם מדק זענן אלע גקומן צו פארין און האבען זיך פר אים גזעצט . און פרעה הט פר זיי דר ציילט זיינע חלומות און אלי האבן זיך פר וואונדרט און די חלומות און אימליכר בווונדר פון זייא הט גזאגט איין בווונדר בשיידניש און די חלומות : איין טייל פון זיי האבן גזאגט דס ווס דוא האסט גיזעהן זיבן גומי קיא במייט דאס אז עס וועט דיר ארויס קומן זיבן שרים און סוף די ינע מעג און דס ווס דוא האסט גזעהן די זיבן הארן אין סוף די ינע יארן און וועלן יעני גובר זיין און דס ווס דו האסט גיזעהן זיבן גומע זאנגן מיט די זיבן ליידיקי זאנגן במייט דס אז עס וועט און שטיין זיבן הארן ווס זיי וועלן גיט זיין קיין שטארקי און וועלן גובר זיין זענע זיבן שטארקע הארן און איין טייל פון

פון זייא האבן אזו פותר חלום גווען דס ווס דו האסט גזעהן דיא גוטע זיבן קיא מיינט מען זיבן שטעט ווס עס איז פר האנדן אין מצרים און די מאגרי קיא מיינט מען זיבן שרים פון כנען וועלן קומן און וועלן חרוב מאכן דיא זיבן שטעט פון מצרים אין סוף דייני יארן און דס ווס דו האסט גזעהן ווייטער אין חלום די זיבן ליידיק וואנגן האבן איין גישלונגען די זיבן גומי וואנגן בטייט דס אז די מלכות פון מצרים וועט זיך אום קערן צו דייני קונטר אזו ווי צום ערשטין און אמיל פון זיי האבן אזו פותר חלום גווען דאס ווס דו האסט גזעהן אין דעם ערשטן חלום זיבן גומי קיא בטייט דס אז דו וועסט נעמן זיבן מלכים צו דיינע זיבען מעכטער און סוף פון דיינע יארן און דס ווס דו האסט גזעהן אז די זיבן מאגרי קיא בטייט דס אז דיינע מעכטער וועלן שטארבן פארין מלכות לעבן און דס ווס דו האסט גזעהן אין דעם אנדרן חלום די גוטע וואנגן בטייט דס אז דו וועסט האבן פערצין זון זיבן פון זיי וועלן זיין שטארק און זיבן פון זייא וועלן זיין שלאף אין סוף פון דייני יארן וועלן דייני פערצן זון מלחמה האלטן וועלן דיא זיבן שלאפי זון איין נעמן דיא מלחמה און איין טייל פון זיי האבן אזו פותר חלום גווען צוא פרעה און זיינע צוויי חלומות און האבן אזו גואנט צו אים דס ווס דו האסט גזעהן אין דעם ערשטין חלום דיא זיבן גוטע קיא בטייט דאס אז עס וועט גבורן ווערן צו דיר זיבן זון און דס ווס דו האסט גזעהן די זיבן מאגרי קיא בטייט דס דו וועסט האבן זיבן אייניקלך און די זיבן אייניקלך וועלן מלחמה האלטן מיט דיינע זון און פרעה האט אויס גהערט די רייד פון אלע חכמים און פון אלע חרטומים אָבֶר די דאזיג רייד איז אים גיט גפעלן און פרעה הט גוויסט מיט זיין חכמה אז זיי האבן גיט גומ בשייד די חלומות ווארום דס איז גווען פון גאט ביה אז אלע זאלן גיט מרעפן דס בשיידניש פון די חלומות פֿרִי מען זאל יוסף ארום נעמן פון דער תפיסה און מען זאל אים גרום מאכן און ווי פרעה הט דר זעהן אז די חכמים און די חרטומים קענן גיט פותר חלום זיין האט דער צארין זייער גברענט אין פרעה און האט גיבאטן אז מען זאל זיי אלי ארום מרייבן פון דעם פאלץ זענן זיי אלי ארום גנאנגן פון פרעה

תם וישר

מיט גרום ב'ושה און חרפה און נאך דעם איז גקומן טרוד פ'ר פרעה
און האט זיך גבוקט פ'ר אים און האט ג'ואגט צו פרעה ד'ר מלך זאל
אייביג לעפ'ן און זיין מלוכה זאל ווערן ד'ר נאנצ'ר וועלט און ד'ט ווייט'ר
ג'ואגט אצונד'ר א'ז ע'ון צ'ווייא יאר אז ד'ר מלך האט ג'צער'יגט א'וף מ'יר
און א'וף א'וף ד'עם בעק'ר האר און מען האט א'ונז ב'ידע ג'נעפ'ן א'ין ד'ער
תפיסה א'ר'יין און ד'ער תפיסה א'ז א'וף ג'וועזן א'יין י'ודעשער ק'נעכט ב'יי
פ'וטיפר און פ'וטיפר ד'ט א'וף א'ים ג'צער'יגט ד'ט ע'ר א'ים א'יין ג'זעצ'ט
א'ין ד'ער תפיסה און ד'ר י'ודיש'ר ק'נעכט ד'ייסט מיט ז'יין נאמן י'וסף און
ד'ר האט א'ונז ב'דיגט א'ין ד'ער תפיסה און ב'שעת מ'יר זע'ן ג'זעס'ין א'ין
ד'ר תפיסה ד'ט ז'ך א'ונז ג'חלמ'ת א'יין ח'לום א'ין א'יין נאכ'ט און ד'ער פ'ריא
א'ז י'וסף צו א'ונז ג'קומן ד'ט ע'ר א'ונז ג'פרעג'ט ו'ס זע'נט א'יר אזו ט'ראריג
האב'ן מ'יר א'ים ג'ענפ'רט אז ע'ס האט ז'ך א'ונז ג'חלמ'ת א'יין ח'לום און
ק'יינ'ר א'ז ג'יט דא אז מען זאל א'ים פ'ותר ז'יין האט ע'ר א'ונז פ'ותר ח'לום
ג'וועזן . און ווי אזו ע'ר ד'ט א'ונז פ'ותר ח'לום ג'וועזן א'ז אזו ג'וועזן . און
אצונד'ר א'ז מ'יין ע'צה אז ד'ר מלך זאל ש'וקן א'יג מען זאל א'ים ב'רענג'ן פאר'ן
מלך . און ע'ר וועט ב'י'ודא'י ד'יר ג'יט פ'ותר ח'לום ז'יין . און פרעה הער'ט צו
ד'י דאז'יגע ר'ייד און ד'ט ג'באמ'ן אז מען זאל ב'רענג'ן י'וסף פאר א'ים און
פרעה ד'ט א'וף א'ן ג'ואגט אז מען זאל א'ים ג'ישט ש'רעקן . ווארום אז
מען וועט א'ים א'יב'ר ש'רעקן טאמ'ר וועט ע'ר ג'יט קע'נז דעכ'ט ד'ייך'ן .
און ד'י ק'נעכט פ'ון פרעה האב'ן י'וסף א'ן ג'ינאל'ט און האב'ן א'ים א'ן ג'סאן
אנדרע'ע ק'לייד'ר און האב'ן א'ים ג'בראכ'ט פ'ר פרעה און פרעה א'ז
דענס'טאל ג'זעס'ין א'וף ד'ר ק'ניג ש'טול און א'ז ג'וועזן צו ג'ינאר'טל'ט מיט
א'יין ג'ידד'נס גאר'טל . און ד'י ק'רון ו'ס ע'ס א'ז ג'וועזן א'ופן מלך האט ז'יער
ג'פ'ינגק'ט מיט ד'יטענ'טן און מיט ש'מראק'ן און י'וסף ד'ט ז'ך ז'יער פאר
וואונד'רט א'ופן מלך און ד'י ש'טול ו'ס ד'ר מלך א'ז דרוף ג'זעס'ן א'ז
ג'וועזן ב'דעכ'ט מיט ג'אלר און ז'לכ'ר און א'רר'ליא א'יידל ג'שמ'יין און ד'יא
ש'ט'ר א'ז ג'וועזן מיט ז'יב'ציג ט'רעפ' :

און ד'ר מנהג א'ז אזו ג'וועזן א'ין מצרים וועלכ'ר מענש ע'ס א'ז ג'קומן צום
מלכות צו ר'ייד'ן מיט א'ים א'יין זאך א'ז ד'ר מענש ג'וועזן א'יין ח'שוב'ר

תם ויישר

ג

אזי דער מענש ארוף גנאנגן אף דיא דרייסיגמי טרעפ פון שמואל אזי דער מענש גווען איין פשוטר אזי דר מענש ארוף גנאנגן ביז דרייא טרעפ אונ דעם גרעם אינ נאך איין מנהג אזי גווען אין מצרים וועלכר מענש עם האט גקענט אלי זיבציג לשונות אזי ער ארוף גנאנגן נאגן הוה אונ האט גרעם מיפן מלכות אונ וועלכר מענש וום עם הט גיט גקענט אלי זיבציג לשונות אזי ער גיט ארוף הוה אונ ווי יוסף אזי גקומן פארן מלכות הט ער זיך גבוקט ביז צו דר ערד אונ דער נאך אזי ער ארוף גנאנגן אף דער דריטר טרעפ אונ דער מלכות הט גרעם מיט יוסף אונ הט גזאגט צו עם עם האט זיך מיר גחלומת איין חלום אונ קיינר האט מיר גיט צו בשייךן דעם חלום און ווי רעכט אזי אונ אף הבפריער גרופן אלי מכשפים אונ אלי חכמים האבן זיי מיר גיט בשייד ווי מען בדארף אונ דר נאך האב אף גהערט און דוא ביסט איין גרוסר חכם אונ דו קענסט זייער וואול פותר חלום זיין דרום הב אף גשוקט נאך דיר אונ יוסף האט גענפירט צו פרעה און צו זאגן אדוני מלך אף קעט זייער צו דר צייקן דעם חלום אונ פון נאט ביה קען זיין דם בשיידניש אונ פרעה הט דר צייקט ביירי חלומות פר יוסף דעם חלום פון די קיא אונ אף דעם חלום פון די זאנגן :

אונ ווי פרעה הט דער צייקט דיא חלומות פר יוסף אזי גקוכן צו אים דיא גבואה פון נאט ביה האט יוסף גוויסט וום וועט קומען צוא פרעה פון דעם זעלבדיגען טאג אן אונ ווייטער אונ האט שון גוויסט פון דיא חלומות דם בשיידניש אונ יוסף האט גזאגט צו פרעה דוא זאלסט גיט מיין אדוני מלך אז דיני חלומות זענן צוויי נייארט עם אזי נאר איין חלום דען אלץ וום נאט ביה פון דעם הימר בנערט צו טון אונ דעם גאנגן לאנד הט ער גוויזן צום מלך אין חלום אונ דם בשיידניש פון זיין חלום און ווי רעכט אזי די זיבן גוטי אונ פעטי קיא אונ די גומע זיבן זאנגן בפייט דם זיבן יאר אונ די זיבן טאגערע קיא אונ די זיבן ליידיגע זאנגן בפייטן דם אף זיבן יאר נון עם וועט זיין זיבן יאר נאך אנגדר איין גרום זעט אין אלי שפעט אונ דער נאך וועט זיין זיבן יאר נאך אנגדר איין גרום הונגער אונ מזעט גאר פאר געסן אז עם אזי גווען פריער איין זעט אונ דער הונגער וועט פר לענגן די זיצרם פון דעם לאנד :

אונ

תם וישר

אנ נאם ביה המ פון דעקסט וועגן גוויזן צום מלך צוויי ערליי חלומות נאך אנגער דען
עס איז שוין אן גברייט פיר נאם ביה אונג איינע אז די זאך זאל שוין זיין אונג אצונד
איז מיין עצה פרי עס זאל בשרמט זיין אלי ווערסט פון דעם לאנד פיר דעם גרוסען
הונגער זאל דער מלכות אום ווען איין קרוגן מענישן פון זיין קיניגרייך אונג זאלקט אום
מאכן אז ער זאל האבן צו שאפן און גאנץ מצרים אונג דר דאוונד מעניש זאל זיך איין
זאמלן נאך פיל מענישן אז די מענישן זאלן איין זאמלן פיר קארן אונג די גמטי ווען יאר
פרי דס זאל זיין און די ווען יאר ווס עס וועט זיין דר הונגער אונג און זאל דער מלכות
גבישן צו זיינס פאלק אז זיי זאלן און איין זאמלן קארן אימליכער פון זיין פעלד אונג דאס
איז זיין בשידניש פון ביינע חלומות אזו ווי רעכט איז אונג דס איז מיין עצה אז דוא
זאלקט בשרמט אלי ביינע קעכט אונג דר מלך הט געפרט צו יוסף אונג האט גואנט
ווער ווייסט אז דו זאנסט אמת אונג יוסף הט געפרט צום מלך און וועל דיר זאגן איין
סימן ביי די רייד זענן אמת אונג מיין עצה איז איין גמטי עצה גון דיין ווייב גייט צו קינד
אונג זי וועט האבן צו דיך איין זון אונג דו וועסט זיך אין אים פרייען אונג בישעת זי וועט
האבן דס קינד וועט לשארגן זיין פבור אונג דו וועסט זיך טרייסטן מיט דעם קינד ווס
ער וועט ביינע נבארן ווערן צו דיך :

אונג ווי יוסף הט אום גרעט די דאוני רייד צום מלכות הט זיך יוסף גבוקט צום מלכות
אונג איז אנוועק גואנט אונג תיבה ווי יוסף איז ארום גואנט פון דעם מלכות האט דעם
מלכות ווייב גוויזן איין זון אונג מען הט דעם מלכות איין בשורה גואנט אז די מלכה הט
גוויזן אונג הט זיך דר מלכות ווער גפרייד אונג תיבה וויא מען הט אכשורה גואנט צום
מלכות אז די מלכה האט גוויזען איין זון איז תיבה גשארבן דער פבור פון דעם
מלכות אונג עס איז גוארן איין גרום גשריי אונג איין פיר טומלונג אין דעם פאלץ פון
דעם מלכות אונג ווי דער מלכות הט דר הערט דס גשריי הט דר מלכות גואנט ווס
איז פיר איין גשריי ווס איך האב גערט אין מיין פאלץ האט מען אים געפרט אז דער
פבור פון דעם מלכות איז גשארבן הט שוין דר מלכות גילובט וואס יוסף הט גואנט
איז אמת אונג דר מלכות הט זיך גטרייסט אונג דעם זון ווס עס איז נבארן גוארן אזו ווי
יוסף הט צו אים גואנט נאך דעם אז דער מלכות הט גווען אז די רייד פון יוסף איז
אמת הט דר מלכות גשוקט אז מען זאל איין זאמלן אלי שירות אונג אלי מעכט וואס
עס איז פיר הארגן ביי דעם מלכות זענן זיי אלי גריסן פיר דעם מלכות אונג דר מלכות
הט צו זיי גואנט גון איר הט גווערט אונג גווען אז די רייד פון דעם עברי זענן אמת
אונג ווי זאגיא אז דר סימן איז אין מיר סקנים גוארן איז דר פון גדיינגן אז דס ווס ער
הט בשייר איז דס פונראי און אמת אונג אצונד לאס מיר זיך איין עצה האקטען
וואס מיר זאלען טון פרי מיר זאלן ניצול ווערן פאר דעם גרוסען הונגער אונג און
דאס גאנצע לאנד אונג מיין עצה איז אז מען זאל אים מאכן פיר איין טישל ווארום
וויא איז דען אר הארגן נאך אזו איין חכם ווי דער עברי דען איר הט גווערט די עצה
ווס דער עברי הט איין עצה געבען פרי דס לאנד זאל אנטרייבן ווערן פארן הונגער אונג

תם וישר

נה

אִיךָ וְיִישׁוּם וְוֹאֵל אִז דָּס לֵאגֶד וְעַם אַגְדֶּשׁ גִּיט אַגְמֶרְתִּין וְעַרְן פֶּאָרְן הַגְּנֶר גִּיאָרְט מִיט
דֶּר עֲצָה פֿון דָּעם עֲבָרִי :

אונ אַלע שְׂרָרוֹת הָאָבִן גֶּענֶפֶרֶט צום מַלְכוּת די עֲצָה וּס דָּער עֲבָרִי הָט גֶּעעֶבֶן אִיז אִיין
נומֵר עֲצָה אונ אַצוֹגֶד דָּס גֶּאנְצִי לֵאגֶד אִיז בִּי דִיר אִין דֶּר הֶאָנֵט אונ וואָס דו ווילֶסט
טוֹען מַעֲנֶסטו טוֹן אונ דֶּר מַלְכוּת הָט צו זײ גִּזְאָגְט קְהִיִּת מִדֶּר הָאָבִן גִּזְעָן די תְּכֵמָה פֿון
דָּעם עֲבָרִי אִיז מִיין עֲצָה אִז מַעַן זָאל אִים מַאָכֵן פֿר אִיין טוֹשֵׁל אִין לֵאגֶד מַצְרִים אונ די
שְׂרָרוֹת הָאָבִן גֶּענֶפֶרֶט צום מַלְכוּת אונ הָאָבִן גִּזְאָגְט פֿר וואָר עִם שְׂטִיִּים גִּשְׂרִיבֵן אִין
די אַקְטִין פֿון מַצְרִים אִז מַעַן זָאל אַגְדֶּרֶט נִישׁ מַאָכֵן קִיין קִלָּה אִוֶּדֶר אִיין שְׁנֵי לְמַלְכָּה
בִּיז עַד כּוֹז פֶּרִיעַר מַעַן רִיזֶדן פִּיר פֿון די זִיבְצִיג לְשׁוֹנוֹת אונ אַצוֹגֶד וויא אִזוּ קַען
זײן דָּער עֲבָרִי אִיין שְׁנֵי לְמַלְכָּה אִז דָּער עֲבָרִי קַען בּוֹרֵאִי מַעַר גִּיט רִיזֶדן נָאָר זײן
לְשׁוֹן אַבֶּר גִּיט אַגְזֶטֶר לְשׁוֹן גִּיאָרְט דוּא שִׁיק אִים רּוֹפֵן אִז עַר זָאל קוֹסֵן פֶּאָר דִּיר
וְעַסְטו אִים פֶּרֹבֵן אוב עַר קַען רִעֶדן אַוּגְעֵרִי לְשׁוֹנוֹת אונ דָּער מַלְכוּת הָט צוּא זײא
גִּזְאָגְט אַזֶפֿן אַגְדֶּרֶן פֶּאָן וְעַל אִיךָ אִזוּ טוֹן אונ ווי עִם גּוּאָבִן טֶאָג הָט דָּער מַלְכוּת
לְשָׁקֵט נָאָה זײנע שְׂרָרוֹת אונ נָאָה זײנע קֶנַעכֶט זַענו גִּקִּיבֵן אונ הָאָבִן זײך גֶּעעָס
פֶּאָרִין מַלְכוּת אונ דָּער מַלְכוּת הָט אױך גֶּבֶאָטן אִז מַעַן זָאל בְּרַעַנֶגן יוֹסֶף זַענִין דִּיא
קֶנַעכֶט גִּזְאָגֶנן אונ הָאָבִן גִּזְרַאָכֶט יוֹסֶף פֶּאָרִין מַלְכוּת אִיז יוֹסֶף הָט אָן גַּחֲבֵן צו רִיזֶדן
פִּיר לְשׁוֹנוֹת הָאָבִן זײא זײך וייעַר דֶּרוֹף גִּפְרִיִּים אִיז וואוּל גִּיפֶעקן אִין דִּיא אַזֶפֿן פֿון דָּעם
מַלְכוּת אונ בִּיאִי די שְׂרָרוֹת אִז מַעַן זָאל מַאָכֶעוּ יוֹסֶף פֿר אִיין שְׁנֵי מַלְכוּת אונ דָּער
מַלְכוּת הָט גִּזְאָגְט צו יוֹסֶף דו הָאָכֶסט מִדֶּר אִיין עֲצָה גֶּעעֶבֶן אִז אִיךָ זָאל נֶעֱמֵן אִיין תְּכֵם
אונ זָאל אִים מַאָכֵן אִיין טוֹשֵׁל אַיֶּבֶרן לֵאגֶד מַצְרִים כְּדִי עַר זָאל מַאָכֵן אַגְמֶרְתִּין דָּער ווייל
נָאָט בִּיה הָט דִּיך גִּזְאָגְט וויסן די רֶאָזִנִי רִיִּיר וּס דו הָאָכֶסט גֶּרַעַט אִיז גִּיט פֿר הָאָבִן אִין
מִיין גִּזְאָגְט קִיניגֶרִיך אִזוּ אִיין תְּכֵם וויא דו בִּיֶסט אונ בִּיין נָאָכֶן זָאל מַעַר גִּיט גֶּרוֹפֵן וְעַרְן
יוֹסֶף גִּיאָרְט עֲצָנֶת פֶּענַח אונ דו זָאלֶסט זײן בִּי מִדֶּר אִיין שְׁנֵי מַלְכָּה אונ דֶּרוֹף בִּיין מִייל
זָאל זײן נָאָר דו בִּפֶּענִין פֿון מִיין קִיניגֶרִיך אונ דֶּרוֹף בִּיני רִיִּיר זָאל מִיין פֶּאָקֶך אַרִים
גִּיין אונ אַבִּיין גִּיין אונ דֶּרוֹף בִּיין הֶאָנֵט זָאלִין מִיני שְׂרָרוֹת אונ מִיני קֶנַעכֶט גֶּעֶפֶן וייעַר
שְׂכִירוֹת אִלי חוֹדֶשׁ אונ פֿר דִּיר זָאל זײך בִּיקֵן אִלי מַעֲנִשֵׁן פֿון דָּעם לֵאגֶד גִּיאָרְט אִיךָ זָאל
וּזְעָן אִיך מְדוּכָה שְׂטוּל אונ עַר הָט אָפּ נָטָאן דָּס פּוּגֶנְעֶרל פֿון זײן הֶאָנֵד אונ הָט דָּס אָן גִּזְאָגֵן
אױך יוֹסֶפֶס הֶאָנֵד אונ דֶּר מַלְכוּת הָט גִּלְאָט אָן קִלְיֶדֶען יוֹסֶף מִיט אִיין מַלְכוּת קִלְיֶד
אונ הָט עִם לֵאזִין אָן טָאָן אַגְלֶדֶעני קִרוֹן אַזֶפֿן קֶאָפּ אונ אִיין גִּילְדֶענֶס הֶאָרֵן פֶּאָנֶד אַזֶפֿן
הֶאָלוּ אונ דֶּר מַלְכוּת הָט גֶּבֶאָטן אִלי זײנע קֶנַעכֶט אִז מַעַן זָאל מַאָכֵן בִּיטֶשֶׁן יוֹסֶף אױף
אִיין בִּישׁ וואָג אונ מַעַן זָאל מַאָכֵן יוֹסֶף רִיטֶשֶׁן אױף אִיין גֶּרוֹס פֶּעֶרד פֿון דָּעם מַלְכוּת
פֶּעֶרד דֶּרוֹף אַלע גֶּאָסֵן פֿון דָּעם לֵאגֶד מַצְרִים אונ אױך הָט גֶּבֶאָטן דֶּר מַלְכוּת אִז מַעַן
זָאל פֶּרִיעַר גִּיין פֿר יוֹסֶף מִיט קְדוּמִרים אונ עִם זָאל אױך גִּיין מִיט יוֹסֶף פֿוֹרָה טוֹעֶנֶט
בְּזִילוֹת לִישׁ מִיט וייעַרִי בְּלוֹסִי שְׁוֹעֶרֶדן אונ אױך עִם זָאל גִּיין מִיט יוֹסֶף שְׂרָרוֹת זײא
זָאלֵן זײן אָן גִּישׁוֹן אִין גֶּן גֶּבֶאָלֶר פֿון דָּער רֶעכְטֶר זײט אונ אױך צוואַנצִיג טוֹעֶנֶט

מענטשן

תם ויִשָּׁר

מַעֲשֵׂי זֶאֱמָן גִּיּוֹן פֶּן דֵּר כְּוַנְכֵר זַיִט אֹב צְוֹאנְצִיג מַעֲשֵׂן זְאֵלְן שְׂרִיָּאן פֶּר אִים מִט
אִיין הִוֵּה קֹד אֹב זֶאֱמָן זֶאֱמָן הָא אִיר כְּעַן נִזְעָהן אֹוִי אִיין קִרְוֵן מַעֲשֵׂן וּס דֵּר מְלֻכּוֹת
הָט אִים אִים רַעַר וַיִּוִּלֵּט פֶּר אִיין שְׁנֵי לְסֻלָּה אֹב אִלִּי זֶאֱמָן פֶּן דֵּר מְלֻכּוֹה זְאֵל וַיִּין
דוֹרָה וַיִּין מֹל אֹב וַוְעֻקְבֵר מַעֲנֵש עִם וַוְעַט וַיִּירֵר שְׁפַעֲנִיגֵן וַיִּין מֹל אֹב וַוְעַט וַיִּהָ צו
אִים נִים בּוֹקֵן צו דֵּר עֵרֵר וַוְעַט עֵר נִיפִיט וַוְעֵרֵן וַיִּי אִיין מִכֵּר אֹב וַיִּי דִיא צְוֹאנְצִיג
מַעֲשֵׂן הָאֱמָן אִים גִּירְעַט דִּי כְּוֹיִנְע רִיִּיר הָאֱמָן וַיִּהָ אִלִּי מַעֲשֵׂן פֶּן מְלֻכּוֹת גְּבּוֹקֵט צו
אִים בִּין צו דֵּר עֵרֵר אֹב הָאֱמָן גִּזְאֵנֵט דֵּר מְלֻכּוֹת אֹב דֵּר שְׁנֵי לְסֻלֻכּוֹת זְאֵל אִיִּיבִיג
לְעֵבֵן אֹב אֵלַע אִיין וַוֹאנְרִם פֶּן מְצִרִים הָאֱמָן וַיִּהָ גְּבּוֹקֵט צו יוֹסֵף אֹב הָאֱמָן וַיִּהָ גְּפִרִיט
מִיט אֵלַע מִינִים כְּלִי יֹסֵר אֹב יוֹסֵף הָט אֹפֵה גִהֻוֵּן וַיִּינִי אִינֵן צוֹם הִיִּסֵל אֹב הָאֵט
גִּזְאֵנֵט דְּעַם פֶּסִיק מִסִּים מַעֲפֵר רֵל מֵאֲשֵׁפִית יִרִים אֲבִיּוֹן אִוִּי נִיפִיט דִיא מוֹסֵט אִוִּיֵּה
שְׁפַעֲעִדִין דְּעַם אֲרֹם סֵאן פֶּן דֵּר עֵרֵר אֹב אֹפֵה פֶּן דְּעַם מוֹסֵט טוֹקֵטוֹ אִים דֵּר הִיִּיבֵן
גִּאֵט בִּיה דוֹ בּוֹקֵט דֵּר הָאֵר פֶּן דֵּר וַוְעֻקְט וַוֹאֵל אִוִּי דְּעַם מַעֲשֵׂן וּס עֵר פֶּר יוֹכֵרֵם
וַיִּהָ אִין דִּיר אֹב יוֹסֵף מִיט אִוִּי שְׁרָרוֹת אֹב מִיט אִוִּי מְנַעֲכֵט אִוִּי אֹס גְּפִאֵרֵן גִּאֵנֵץ
מְצִרִים אֹב אֹפֵה הָאֱמָן וַיִּי אִים גְּפִירֵט צו אִוִּי אֹוְצֵרוֹת פֶּן דְּעַם מִקֵּה אֹב יוֹסֵף הָאֵט
וַיִּהָ אֹס גְּקֵעֵרֵט אֹב אִוִּי גְּקִיסֵן דְּעַם וַעֲבִיגֵן מֵאֵן פֶּר פֶּרְעָה אֹב דֵּר מִקֵּה הָאֵט אֵפֵ
גִּזְעֵבֵן צו יוֹסֵף מַעֲלֵרֵר אֹב וַיִּוִּי גְּעֵרִפְנֵר אֹב אֹפֵה פִיד גִּאֵרֵר אֹב פִיד אִיִּידֵל גִּשְׁפִּיין
אֹב גִּאֵה פִיד מִתְּנוֹת אֹב וַיִּי עִם אִוִּי גְּקִיסֵן אִיפֵן אֲנֵרְוֵן מֵאֵן הָט דֵּר מִקֵּה גְּפִאֵרֵן צו
אִלִּי אִיין וַוֹאנְרִם אֹו וַיִּי זֶאֱמָן בְּרַעֲנֵן מִתְּנוֹת צו יוֹסֵף אֹב וַוְעֵר עִם וַוְעַט וַיִּירֵר שְׁפַעֲנִיגֵן
דֵּס מֹל פֶּן דְּעַם מִקֵּה זְאֵל וַוְעֵרֵן גִּישְׁמֵרֵאֲפֵט אֹב הָט גְּמֵאֵכֵט אִיין גִּרוֹם הִרֵר אִין מִיפֵן
מֵאֲרֵק אֹו מֹאֵל אִוִּיֵן בְּרַעֲנֵן דִּי מִתְּנוֹת אֹב אִיִּישְׁמֵרֵאֲפֵט אֹב הָט גְּמֵאֵכֵט אִין גְּבִרֵאֲכֵט
אִיין מִתְּנֵה אֹב מִעַן הָט גְּבִרֵאֲכֵט גִּילְדִי רִינֵן אִין גִּילְדִי פִינְגֵרִקֵּה אֹב אִוִּיִּירֵרֵי גִפֵּעַם
פֶּן גִּאֵרֵר אֹב וּזְלֵבֵר אֹב אִוִּיִּירֵרֵי אִיִּירֵר גִּישְׁפִּיין אֹב יוֹסֵף הָט דֵּס צו גִּנְטֵן אֹב הָאֵט
דֵּס בְּתֵאֲלֵטֵן אִין וַיִּינִי אֹוְצֵרוֹת אֹב אִלִּי שְׁרָרוֹת וּס וַעֲנֵן גִּוּוֹעַן בִּין דְּעַם מִקֵּה הָאֱמָן וַיִּי
אֵלַע גִּנְעֵבֵן גִּרוֹסֵט מִתְּנוֹת צו יוֹסֵף אֹב דֵּר מִקֵּה הָט גִּשׁוֹקֵט צו פּוֹמִי־פֶרַע דֵּר וַיִּין פֶּן
אֲחִירֵם דֵּר הָאֵר פֶּן אִין אֹו מִעַן זְאֵל גִּעֲטֵן בִּין אִים דִיא מְקַעֲנִסֵטוֹ מֵאֲכֵטֵר וַוֵאֵם זִיא
הִיִּיסֵט אֲסֵנֵת פֶּר אִיין וַוִיִּיב צו יוֹסֵף דִיא יוִּיגֵן פֶּרוֹא אִוִּי גִוּוֹעַן וַיִּיעֵר אִיין שְׁיִינִי אֹב
יוֹסֵף הָט זִי גִנְטֵן פֶּר אִיין וַוִיִּיב אֹב דֵּר מִקֵּה הָט גִּזְאֵנֵט צו יוֹסֵף אֹפֵה בִין פֶּרְעָה אֹב
חֻץ דִּיר זְאֵל מִיִּירֵר נִים אֹפֵה הִיִּיבֵן מִיין הֵאֵנֵר אִוִּיִּירֵר אִיין פּוֹם צו מוֹן עֵפֶש אִיין זֶאֱמָן
אִין מְצִרִים אֹב יוֹסֵף אִוִּי אֲכֵט גִּוּוֹעַן אִין דֵּר וַעֲבִיגֵר צַיִט דִּרִיִּיסִיג יֵאֵר אֹב יוֹסֵף אִוִּי
אֹפֵה גִשְׁפֵאֲנֵן אֹב אִוִּי אֹוְעֵק גִּזְאֵנֵן פֶּן פֶּרַע אֹב אִוִּי גִוּוֹאֵן אִיין שְׁנֵי לְמִקֵּה אִין מְצִרִים
אֹב דֵּר מִקֵּה הָט גִּנְעֵבֵן צו יוֹסֵף הוֹגֵרֵט מְנַעֲכֵט אֹו זִיא זֶאֱמָן בְּרִינֵן יוֹסֵף אִין וַיִּין
פֵאֲקֵץ אֹב יוֹסֵף הָט גִּאֵה וַיִּהָ גְּקוֹפֵט פִּיל מְנַעֲכֵט אֹב יוֹסֵף הָט וַיִּהָ גְּבּוֹעַט וַיִּיעֵר אִיין
שְׁיִינֵם אֹב אִיִּירֵן גִּרוֹפֵן פֵאֲלֵץ אֹב דֵּס בּוֹעֵן פֶּן דְּעַם פֵאֲקֵץ הָט גִּרוֹשְׁרֵט דִּרִיִּי יֵאֵר אֹב
יוֹסֵף הָט וַיִּהָ גְּמֵאֵכֵט וַיִּיעֵר אִיין שְׁיִינִי אֹב אִיין גְּרוֹסִיִּיעֵט שֵׁאֵל פֶּן גִּאֵרֵר אֹב פֶּן
וּזְלֵבֵר אֹב פֶּן אִיִּירֵל גִּשְׁפִּיין אֹב אֹפֵה דֵּר שְׁמוֹד אִוִּי גִוּוֹעַן דֵּס גִּשְׁמֵאֵט פֶּן מֵאֵה לִירֹם

תם וישר

נו

וּסם עַר מְרֻקָמָה אֵן דָּם גַּמְצֵי לֵאמֹר מְצָרִים אֲנִי יוֹסֵף אִיזֵי נְעֻסָן זִיכְרָהּ אִיף דֵּר רֵאָוִיטְרֵי
 שְׂמֹר אֲנִי גַאֵם בִּיהֵ הָאֵ גַמְעֵרֵם צוֹ יוֹסֵף גַּאֵף מְעַר הֶכְמָה אִיף יִיזֵן הֶכְמָה אֲנִי אֵלַע
 אִיזֵי וּוּאָוִרְסֵם מִן מְצָרִים אֲנִי אֵלַע קְנַעְכֵּם מִן פֶּרַעַה אֲנִי אֵלַע שְׂרָדוֹת מִן פֶּרַעַה הָאָבֶן
 וַיִּיעֶר לִיבֵי גַהֵאֵם יוֹסֵף דַּעַן דָּם אִזֵי נְוֹעֵן מִן גַּאֵם בִּיהֵ אֲנִי גַאֵם בִּיהֵ אִזֵי נְוֹעֵן מִסֵּם
 יוֹסֵף אֲנִי וַיִּיזֵן שֵׁם אִיזֵי נְוֹעֵן אִיפֵן גַּמְצֵן לֵאמֹר אֲנִי גַם אִיזֵי נְוֹעֵן צוֹ יוֹסֵף מְעֻרְצִי מוֹוִיגֵם
 מִסֵּם זַעֲקָם הַיְגֻרָם תִּדְמוֹת לִימֵי חֹם וַיִּי הָאָבֶן נְהַלְפֵן צוּם מַכְכּוֹת אֲנִי אִיף צוֹ יוֹסֵף
 אֲנִי יוֹסֵף הָאֵם נִגְעָבֵן צוֹ זִינֵי תִדְמוֹת כִּיבֵי פִמְצַעֲרֵם אֲנִי שְׁפִיזֵן אֲנִי אֲנִדְרַע כְּכִי וַיִּיזֵן
 אֲנִי דֵּר זַעֲלִבִיגֵר צִימֵם זַעֲנֵן גִּסְמֵן דִּיא מְעֻנֵשֵׁן מִן תְּרַשִׁישֵׁם מִתְּחֵמָה הָאֵלְמֵן מִסֵּם דִּיא
 יִשְׁמַעְאֵלִים אֲנִי דִּי מַלְחָמָה הָאֵם גִּדְרַעַת וַיִּיעֶר מִלֵּךְ מַעַן אֲנִי מִן הָאֵ יִשְׁמַעְאֵלִים זַעֲנֵן
 נְהַרְגֵן גּוֹוִארֵן וַיִּיעֶר מִלֵּךְ מְעֻנֵשֵׁן הָאָבֶן דִּי יִשְׁמַעְאֵלִים גִּשְׁוֹקָם אִיזֵי פֶרִיבֵי צוּם מִכְּדֵי מְצָרִים
 אָזֵי צוֹ זֵאָן מִיר בַּעֲמֵן דִּיף וַיִּיעֶר אֲנִי וַיִּיעֶר אֲזֵי דוֹ זֵאָסָם אֲנִי שְׁנֵן רִיזֵן תִּדְרֵי כְּכִי
 זִי זֵאָן אֲנִי הַעֲלֵפֵן מִן דִּיא תְּרַשִׁישִׁים אֲנִי פֶרַעַה הָאֵם גִּשְׁוֹקָם יוֹסֵף מִסֵּם אֵלַע וַיִּיעֶר
 גְּבֻרִים צוֹ דִּי יִשְׁמַעְאֵלִים אֲנִי וַיִּי יוֹסֵף אִיזֵי גִבּוֹרֵן צוֹ דִּי יִשְׁמַעְאֵלִים הָאֵם עַד גּוֹבֵר נְוֹעֵן
 דָּם תִּדְרֵי מִן תְּרַשִׁישֵׁם אֲנִי הָאֵם בְּצוּוִיגֵן אֵלַע שְׁמַעֵם אֲנִי הָאֵם רֵאָוִיטְרֵי בּוֹעֲצֵם דִּי יִשְׁמַעְאֵלִים
 אֲנִי יוֹסֵף מִסֵּם וַיִּיעֶר בְּבוֹרִים הָאָבֶן זִיף אִים גַּמְעֵרֵם קִיבֵי מְצָרִים אֲנִי וַיִּי עַם אִזֵי גִבּוֹרֵן
 דָּם אֲנִדְרֵי יֵאָר וַיִּנֵּם יוֹסֵף אִיזֵי גּוֹוִארֵן אִיזֵי שֵׁנֵי לִמְלֶכֶה הָאֵם גַּאֵם בִּיהֵ נִגְעָבֵן אִיזֵי גִרְסֵי
 זַעֲמֵם אִיף דֵּר גַּמְצֵרֵי וְעַלְמֵם זִיבֵן יֵאָר אָזֵי וַיִּי יוֹסֵף הָאֵם גִּרְעֵם אֲנִי הָאֵם בַּפִּילֵן אֲזֵי מַעַן זֵאָר
 אִיזֵי זֵאָסְמֵן אֲכִי יֵאָר דָּם קֵאָרֵן מִסֵּם דִּי זֵאָנֵן אֲנִי יוֹסֵף הָאֵם אָזֵי גִמּוֹן אֵלַע יֵאָר אֲנִי
 אֵלַע אִיזֵי וּוּאָוִרְסֵם מִן מְצָרִים הָאָבֶן אִיף אִיזֵי זֵאָסְמֵלֵם מִלֵּךְ קֵאָרֵן בִּיֵאָרֵם וַיִּי הָאָבֶן גִּימֵם
 צוּוֹן גִּמּוֹן וַיִּי יוֹסֵף הָאֵם גִּמּוֹן אֲנִי אֲסַבֵּר דָּם וַיִּיבֵי מִן יוֹסֵף הָאֵם גִּוִּיגֵן צוֹ אִים צוּוִי זֵוֹן
 צִינֵר הָאֵם גִּהִיִּסֵן מִשְׁנֵה אֲנִי דֵּר אֲנִדְרֵר הָאֵם גִּהִיִּסֵן אֲפֶרִים אֲנִי יוֹסֵף אִיזֵי אֵלַע וְוֹעֵן
 אִיזֵי דֵּר צִימֵם מִיר אֲנִי דִּיבִיסֵי יֵאָר אֲנִי דִּי צוּוִי קִינֵרֵר אֲנִי דֵּר וַיִּאָקֵסֵן גּוֹוִארֵן אֲנִי זַעֲנֵן
 גַּמְצֵן אִיזֵי דַעֲם וְוַעֲנֵן מִן יוֹסֵף אֲנִי הָאָבֶן גִּימֵם אֵם גַּמְעֵרֵם מִן גִּמּוֹן וְוַעֲנֵן אֲנִי גַאֵם בִּיהֵ
 אִיזֵי נְוֹעֵן מִסֵּם דִּיא צוּוִי קִינֵרֵר מִן יוֹסֵף אֲנִי הָאֵם וַיִּי גַּמְצֵן שִׁכְלֵךְ אֲנִי זַעֲנֵן גּוֹוִעֵן קִיבֵי
 אִיזֵי אֵלֵי הֶכְכּוֹת אֲנִי אֵלַע אִיזֵי וּוּאָוִרְסֵם מִן מְצָרִים הָאָבֶן גַּמְצֵן כְּבוֹד צוֹ דִּי צוּוִי קִינֵרֵר
 מִן יוֹסֵף אֲנִי זַעֲנֵן דֵּר וַיִּאָקֵסֵן גּוֹוִארֵן צוּוִיִּשֵׁן דִּי הָאָרֵן מִן דַּעֲם מַלְכּוֹת :

אֲנִי וַיִּי דִּי זִיבֵן יֵאָר מִן דֵּר זַעֲמֵם הָאָבֶן זִיף אִים גִּלְאוּטֵי הָאָבֶן זִיף אֵן גִּדְרֵבֵן דִּי זִיבֵן
 יֵאָר מִן דַּעֲם הַיְגֻרֵר אָזֵי וַיִּי יוֹסֵף הָאֵם גִּוִּאָנֵם אֲנִי גַם אִזֵי נְוֹעֵן דֵּר הַיְגֻרֵר אִיף דַּעֲרֵר
 גַּמְצֵרֵר וְעַלְמֵם אֲנִי וַיִּי אִיזֵי וּוּאָוִרְסֵם מִן מְצָרִים הָאָבֶן אִיף גַּמְעֵרֵם וַיִּיעֶרֵר אִיצְרוֹת מִן
 דֵּר תְּבִיבָהּ הָאָבֶן וַיִּי דֵּר זַעֲנֵן אֲזֵי דָם קֵאָרֵן אֲזֵי מִסֵּם וַיִּירֵם אֲנִי עַם נִיצֵם גִּאָר גִּימֵם
 אִיף עַסְמֵן אֲנִי זַעֲנֵן גִּמּוֹן צוֹ פֶּרַעַה אֲנִי הָאָבֶן גִּוִּאָנֵם גִּיבֵי צִיא דִּינֵעֵם קְנַעְכֵּת עַסְמֵן אֲנִי
 פֶּרַעַה הָאֵם וַיִּי גַּמְצֵרֵרֵר מִן חֹם שְׂרִיעֵם אִיר צוֹ מִיר אֲמַעֵר יוֹסֵף הָאֵם אִיף גִּוִּאָנֵם גִּוִּאָנֵם אֵלַע
 זִיבֵן יֵאָר מִן דֵּר זַעֲמֵם אֲזֵי זֵאָסְמֵן קֵאָרֵן אִיף דִּי זִיבֵן יֵאָר חֹם עַם וְעַם זִיבֵן
 דֵּר הַיְגֻרֵר אֲנִי דִּי זִיבֵן וּוּאָוִרְסֵם מִן מְצָרִים הָאָבֶן גַּמְעֵרֵרֵר צוּם מִכְּדֵי מִן וַיִּירֵר דַּעֲרֵר מִלְּכֵה
 זֵאָר אֲזֵי קַעֲבֵן אֲזֵי מִיר הָאָבֶן גִּמּוֹן אָזֵי וַיִּיאֵ יוֹסֵף הָאֵם צוֹ אֲנִי גִוִּאָנֵם מִיר הָאָבֶן אִיזֵי
 זֵאָסְמֵן

תם וישׁר

גואמלט זײער פיל קארין און אז דר הונטר הם זײ אן גהונן האבן מיר
גפונן אז דאס קארן איז פיל מיט וועדים אזו איז דער מלך זײער דער
שראקן און הם גואגמט זיי גייט צו יוסף ווס יוסף וועט אײך זאגן זאלט
איר ניט ווירד שפעניגן זייני הייד און ווי די איין וואונדס פון מצרים וענן
גנאנגן צו עם און ווי יוסף הם אום גהערט די הייד פון די מצרים האמט
ער אף געפנט זיינע אוצרות און הם זיי פאר קופט קארן און ער האמט
גוויסט אז זיינע ברודר מוזן אף קומן קיין מצרים קיפן קארן דען דער
הונגר איז אף דער גאנצער וועלט און ער הם גנאפן צו זיינע מענשן אז
זיי זאלן אום רופן אין גאנץ מצרים אזו צו זאגן מיפן בפעל פון דעם
מלכות און פון דם שני למכות. אז וועלכר מענטש ווס עם וועט בדארפן
קופן קארן זאל ער ניט שוקן זיינע קנעכט אז זייא זאלן גיין קופן קארן
גייארט ער אליין אדר זיינע קונדר און יוסף האמט גנעצט שומרים בייא
דיא טורן פון דר שטאט וועלכר מענטש עם וועט קומן פון דער פרעמד
קופן קארן זאל מען פר שרייבן זיין נאמן און זיין פאטערס נאמן און אלי
אף דר נאכט זאל מען ברענגן צו אים די נעמן און ער הם די תחבולות
גמאן פרי ער זאל וויסן ווען זייני ברודר וועלן אן קופן קיין מצרים. און
ווי יעקב הם דר הערט אז עם איז פר האנדן קארן צו פר קופן אין מצרים
הם יעקב גרופן זיינע קונדר און האמט צו זיי גואגמט אז זיי זאלן גיין קיין
מצרים קופן קארן און די קונדר פון יעקב האבן עם צו גהערט און וענן
אף גשמאנן צו גיין קיין מצרים. און יעקב הם זיי אן גואגמט אז איר
וועט קופן צו דער שטאט מצרים זאלט איר ניט אלי אין איינס אריין
גיין אף איין מור און די קונדר פון יעקב וענן אוועק גנאנגן קיין מצרים
און האבן גמאן אזו ווי זײער פאטער הם זיי אן גואגמט און בנימין האמט
יעקב ניט גשוקט מיט זיינע קונדר דען יעקב האמט זײך גמראכט טאמט
וועט זײך פרעפן צו עם איין מארד אזו ווי צו גיין ברודר און ווי די צעהן
קונדר פון יעקב וענן גווען אין מיפן וועג האבן זיי זײך דר מאגמט אין אים
און עם הם זיי זײער באנק גמאן וואס זיי האבן גמאן און האבן גואגמט
איינר צום אנדרן מיר ווייסן וואול אז אונזער ברודר יוסף הם גנידערט
קיין מצרים וועלן מיר אים זוכן און אוב מיר וועלן אים גפונן וועלן מיר

אים

תם וישר

נו

עם אויס לייזן ביי זיין הארן אונ אונ זיין האר וועט אבער גיט וועלן אז מען זאל יוסף ביי אים אויס לייזען וועלן מיר מיט גוואלט אפ געמן פון דעם הארן אפילו מיר זאלן אלי גשייט ווערן אונ אזו האבן זיי איין עצה גהאלטען אז זיי זאלן מציל זיין וייער ברודער יוסף פון זיין הארן אונ זענען גגאנגן קיין מצרים אונ וויא זיי זענען גקומען גאהענט פון דער שטאט מצרים האבען זיי זיך אפ גשייט איינער פון דעם אנדערן אונ אימליכר איז אריין גגאנגן קיין מצרים אויף איין בונדרין שויער . אונ אימליכר ממנה וואס ער איז גשטאנן ביי דעם שויער הט פר שריבן דעם נאמן אונ אוף דר נאכט הט דר ממנה גבראכט די געמן צו יוסף אונ ווי יוסף איז גוואר גווארן אז זיינע צעהן ברודער זענן גקומן קיין מצרים דורך צעהן שויערן האט יוסף גבאמן אז מען זאל אום שרייאן אין גאנץ מצרים אז מען זאל פאר שרוסן אלי אוצרות פון דעם קארען נאר איין אוצור זאל זיין אופן אונ די ממנים פון די אוצרות האבן אזו גמון ווי יוסף הט גבאמן אונ יוסף הט גגעבן די געמן פון דיא ברודער צו דעם ממנה וום זיין אוצור איז גווען אופן אונ יוסף הט דעם ממנה אן גואנט וועלכר מענטש וום וועט קומן קופן קארן זאלטמו פרעגן ווי ער הייסט אונ אונ עס וועט קומן צו דיר די מענטשן וום זיי הייסן אזו אונ אזו זאלטמו זיי שיקן צו מיר אונ דער ממנה הט אזו גמון אונ די קונדר פון יעקב ווי זיי זענן אן גקומן קיין מצרים האבן זיי זיך איינגואמלט אין אייגעס פדי זיי זאלן גיין זוכן וייער ברודר יוסף אונ זיינע ברודר זענן גגאנגן אונ האבן אים גזוכט דריי טעג אונ דר מענטש וום ער איז גווען דר ממנה אובר דעם אוצור וום ער איז גווען אופן הט גזוכט די געמן וום יוסף האט אום גגעבן אונ הט גיט גפינן אפילו איין מענטש זאל אזו הייסן פון די געמן וום יוסף האט גגעבן אים איז דר ממנה גגאנגן צו יוסף אונ הט אים גואנט עס איז שון דריי טאג אז דו האסט מיר גגעבן די געמן אונ עס איז קיינער ביי מיר גיט גווען האט יוסף גשיקט זייני קנעכט אז מען זאל אפ זוכן זייני ברודר אונ מען זאל זיי ברענגן פר יוסף אונ זיינע קנעכט זענן גגאנגן זוכן אין מצרים האבן זיי גיט גקענט גפונן אונ דר נאך זענן די קנעכט גגאנגן קיין רעמסס זענן זיי אוך גיט גווען אונ דר נאך זענן די קנעכט גגאנגן קיין גושן זענן זיי אוך גיט גווען

אונ

תם ויישר

אנך די קענעמט זענען גקופען צו יוסף און האבען צו אים גזאגט מיר האבען גזוכט די ראוויני מענשען און מיר האבען זיי גיט גקענט געפונען און יוסף האט גקענט און האט געזאגט און מיר האבען געזען זיך צו שפרייט און אונזער פיר וויסן פון מצרים . און האבען געפונען די ראוויני מענשען . האבען דא געקעמט גזאגט צו די קונדער פון יעקב דער שני רמזה רמז און ווי זיי זענען גקופען צום שני רמזה האבען זיי זיך גבוקט צו אים און יוסף איז גווען אין זיינע פאלען און איז געקען און דער שמואל און איז גווען אן גמול אין קניגליכע קמדיער און די גנדיגע קרוין איז גווען און און זיין קאפ און פיר שררות זענען געקען ארום אים און וויא דא קונדער פון יעקב האבען דער זענען דעם שני רמזה האבען זיי זיך ווער פון ווינדערט און דעם שנינעם געשטאלט נוס דער שני רמזה האט און האבען זיך גאון איין מאל גבוקט צו אים און ווי יוסף האט דער זענען די ברודער האט יוסף זיי דער קענט און זיי האבען אים גיט דער קענט און יוסף האט אן גרויבן צו ריינען מיט זיין און האט פון וואנען קומט איר אן האבען זיי גענערט מיר כוס אן פון לאנד כנען צו קופן קארן ביי דעם שני רמזה דער עס איז ביי אונז ווער איין גרויס רונד און יוסף האט צו זיין גזאגט אוב עס איז אכט נואם איר זאגט נאך ווס זענט איר אריין גמאנגן קיין מצרים און זענען פארן אז עס קען אנדערש גיט זיין נאר איר זענט גקופען אום שפעקער דס לאנד און זיי האבען אין איינעם גענערט צו יוסף און זאגן גיין אנדער האר מיר זענען ערליכע מענשען מיר זענען קיין מאל גיט גווען קיין אויס שפעקערס נייארט מיר זענען גקופען קופן קארן דער מיר אזוי און מענשען זענען ברודער פון איין פאטער האט אונז פאטער איינע אן גזאגט בשעת איר וועט קופן קיין מצרים זאלט איר גיט אריין גיין קיין מצרים דורך איין טוער :

און יוסף האט צו זיי נאך איין מאל גזאגט זעה איר ווס איר האב גזאגט איז אכט אז איר זענט אים שפעקערס פאר וואר ווער עס קומט קיפן קארן קופט ער תיכף דעם קארן און גייט זיך אונזען אן זיין וועט איר זענט זען פון דריי טעג גקופען קיין מצרים און איר קופט גיט קיין קארן כוזם איר בונדאי זיין אום שפעקערס און זיי האבען ווייטער גענערט צו יוסף תלילה וחס צום האבען צו ריידן אונזער רייד דער מיר זענען גווען צוועק ברודער צו אונז פאטער יעקב נוס אונז פאטער איז דער זון פון יצחק און יצחק איז גווען דער זון פון אברהם העברי . און אונז איז דער זינגער מיט אונז פאטער אין לאנד כנען און איינער איז פון פאלן גווארן פון אונז האבען מיר זיך גמראכט פאטער איז ער דא דרום האבען מיר אים גזוכט און יוסף האט ווייטער צו זיי גזאגט האט איר אים דער גזוכט און דער גאנצער וועלט און אונז קומט איר אים זוכן אין לאנד מצרים און זיי האבען ווייטער גענערט מען האט אונז גזאגט אז דא יאטעאלים האבען אים געפירט קיין מצרים און האבען אים פון קופט פון איין קענט און אונז ברודער איז גווען ווער איין שיינער פרושן האבען מיר גמראכט פאטער האט אים איין שררה גקופט פאר איין קענט דרום האבען מיר אים גזוכט איז די הייזר פאטער וועלן מיר אים גפונען וועלן מיר אים אום לייען און יוסף האט גזאגט מער צו זיי נאך ווס פרארשט איר זאגן אזו איין גרויסען לייען און איר שווער

תם וישר

נה

אזו ווי דער מלך לעבט אז איר זענט אום שפעהערס דרום זענט איר גנאנגן אין די הייד
כדי מען זאל אייך ניט קענן גנאנגן און יוסף זאגט ווייטער צו זיי אוב איר וועט אים ווא
גפונן און מען וועט ווערן פון אים איין אדער געלט צו וועט איר געבן פון אים האבן
זיי אים גענפארט מיר ווערן פון אים געבן ווי פון מען וועט ווערן און יוסף קט ווייטער צו
זיי גנאנט מאכער וועט מען ניט ווערן אים אפ געבן צו אייך אפילו פון איין אדער געלד
האבן זיי אים גענפארט אז מען וועט ניט ווערן אים אפ געבען צוויי אונז פאר אום ליוונג
געלד ווערן מיר אונזר ברודר דאך אפ געסן און ווערן ארויס גיין און יוסף קט ווייטער
צו זיי גנאנט דאס איז אמת וואס איר זאג אז איר זענט אום שפעהערס און איר ווילט
צווינגן די מענשן פון רעם לאנד מצרים רען איך האב גהערט אז צווייא מענשן פון אייך
האבן חרוב גמאכט שכם אויב אייער שוועסטער אצונד ווייט איר אזו מן צו רעם לאנד
מצרים אויב אייער ברודר יוסף זאגט ווייטער צו זיי מיט רעם וועל איך וויסען אז איר
זענט ערליכע מענשן אז איר וועט אוועק שיקן איינעם פון אייך ער זאל ברענגן רעם
יונגסטן ברודער אהער צו מיר און אז איר וועט אזו מן וועל איך וויסען אז איר זענט
ערליכע מענשן און יוסף קט גרויסען יובעציג גבורים פון זיינע גבורים און קט גנאנט צו
זיי נעמט די ראיינע מענשן און ברענגט וויא אין דער תפיסה ארין און דיא יובעציג
גבורים האבן גונן די צעהן מענשן און האבן זיי איינגעזעט אין דער תפיסה דרייא מען
און ווי עס איז גקומן פון נאכט פון דעם דריטן טאג קט יוסף גהייסן אז סזאל ווי ארום
קאן פון דער תפיסה און מען זאל זיי ברענגן צו עס און יוסף קט צו זיי גנאנט אז איר וועט
קס מן וועל איך וויסן אז איר זענט ערליכע זייט און איר וועט בלייבן לעבן אייער פון
אייך זאל בלייבן דא אין דער תפיסה און איר אלע גיין מענשן נעמט אייך אן קארן און
זייט ארויס צום לאנד כנען און איר זאגט מיר ברענגען אייער יונגסטן ברודער און אז
איר וועט מקיים זיין מיני רייד וועל איך וויסן אז איר זענט ווארהאפטניגע זייט און יוסף
איז אוועק גנאנגן אין איין חדר אריין און קט דארטן גוויינט איין גרום גוויין רען ער קט
זיך זייער דר בארימט און זיי און דר נאך קט יוסף זיך אן גווישט דס פנים און איז אריין
גקומן צו זיי און קט גהייסן אז מען זאל נעמן שמעון אין דער תפיסה אריין און די גבורים
האבן גאילט און האבן אן גנומן שמעון דר וויל קט שמעון אגשריי גטון קט מען קס גהערט
אין פול גאסן זענן די וובצונג גבורים אנטלאפן גווארן איז מען ניט אויב גבליבע אי שטוב
נאר יוסף מיט זיין זון מנשה און ווי מנשה קט דר זעהן די גבורה פון שמעון קט איז מנשה זייער
גרויסט דר צארן איז מנשה און גשטאנן און קט מיטן פוסט דר לאגט איין זען אויבער רעם
ריקן פון שמעון איז שמעון געשטימט גווארן און מנשה קט גבונדן שמעון און קט אים גבראכט
אין דער תפיסה און אלץ קונטר פון יעקב האבן זיך פון ווירט און דר גבורה פון מנשה קט
שמעון גנאנט צו זייני ברודר דס שקאנן שיינט פון אונזער פאטערס דוד קונטר . און דר נאך קט
יוסף גנאנט אז מען זאל אן שטין ווייערע זעק חוב קארן און דס געלט פאירן קארן זאל מען
איך אריין לייגן אין ווייערע זעק און מען זאל מיט געבן שפייז אופען ווען: און יוסף קט
זיין אן גנאנט למען תשם אז איר זאלט מיט ברענגן אייער יונגסטן ברודער צו מיר

תם ויישר

אוג וענן דר נאך אונעק גנאנגן צום לאנד כנען צו זייער פאמער . אוג ווי זיי
וענן גקומן אוף איין הארפריג הם לוי אוף געפנט זיין זאק הם ער גפונן
אין זאק דס געלט ווס זיי האבן אפ גוואונן צו יוסף פארן קארן . אוג זיי
אלי האבן זיך זייער דר שראקן אוג האבן גזאגט ווס איז דס וואס גאט ביה
הם צו אונז גמאן אוג אצונד וועט מען אין מצרים אוף אונז מאכן גרוסי
גקבוליס . אוג יהודה הם צו זיי גזאגט פר וואר מיר זענן יוא שולדיג
אוג מיר האבן גוינדיגט צו גאט ביה מיט דעם וואס מיר האבן פר קופט
אונזר ברודר אוג ראובן הם צו זיי גזאגט פר וואר איך האב אייך גזאגט
אז מיר זאלן ניט זינדיגן מיט דעם קונד אוג איר הם מיד ניט גוואלט צו
הערן אצונד פארשט גאט ביה פון אייך זיין ברום . אוג זיי האבן אובר
געעכטיגט אוף דעם דאוונן אורט ווי זיי האבן דס געלט גפונן אוג וויא
עס איז טאג גווארן האבן זיי ארוף גלייגט דעם קארן אוף די אייזען
אוג וענן גנאנגן ביז צו דעם לאנד כנען צום פאמער . אוג וויא זייא זענן
גקומען צו דעם פאמער איז דר פאמער ארום גנאנגן אקעגן זיי האט ער
דער זעקן אז זיין זון שמעון איז ניט פרהאנדן מיט זיי הם יעקב גזאגט צו
זיי ווי איז אייער ברודר שמעון ווס איך זעה אים ניט האבן די קונדער
צו אים דער ציילט ווס עס הם זיך צו זייא גטראפען אוג ווי זיי זענען
גקומן אין זייערע הייזער אריין האבען זיי געפינט זייערע זעק האבן זיי
דר זעקן אז דס גאנצע געלט איז פרהאנדן האבן זיי זיך זייער גפארכטן
אוג אוף זייער פאמער . אוג יעקב הם צו זיי גזאגט ווס איז דס ווס איר
הם צו מיר גטון איך האב צו אייך גשיקט מיין זון יוסף ער זאל זעקן
דס פריד פון אייך האט איר מיר גזאגט איין בייע זיה האט אים אוף
געעסן איז שמעון גנאנגן מיט אייך קופן קארן ענפערט איר אז דר
שני למדך האט אים גבוירען אוג האט אים אין דער תפיסה אריין
געזעט אוג אצונד ווילט איר נאך נעמן בנימין פרי איר זאלט אים אוף
פרימן אוג איר וועט מאכן גידרן מיין גרייזקייט אין גרוב אריין אובר
בנימין אוג יוסף אוג אצונד זאג איך אז מיין זון בנימין וועט ניט גיין
מיט אייך דען זיין ברודר איז גשטארבען אוג ער איז אליין מיר אובר
גבליבן אוג אוב ער וועט גיין מיט אייך וועט זיך אים אוף פערען אזוא
וויא

תם וישר

נמ

ווי צו זיין ברויך הט זיך גמראפן און ראובן הט גואנט צום פאטער גיב אויף מיר בנימין און אויב איך וועל גיט אפ ברענגען בנימין צו דיר זאלסטו מיימן מיני צוויי זון . און דער הונגער איז גווארן אלע מאל גרעסער און אלע מענטשן פון דעם לאנד כנען פלעגן גיין קיין מצרים קופען קארן און דער קארן ווס די קונדער פון יעקב האבן גבראכט פון מצרים הט גרוערס צוויי חדשים מיט עסליכע מעג און וויא דר קארן איז אום גנאנגן זענן זיי גווארען הינגריג זענן גקומן דאס הוז גונד פון יעקב און דאס קלדין גונד צו יעקב און האבן אים ארום גרינגלט און האבען גואנט צו אים גיב אונז עסין פאר ווס זאלן מיר שטארבן פאר דייע און ווי יעקב האט גהערט די רייד פון קליינע קונדר האט ער גוויינט איין גרום גוויין און האט זיך זייער דר בארימט אונד זייא האט יעקב גרופן זיינע גרוסע קונדר זענן זיי גקומן און האבן זיך גזעצט פר אים הט יעקב צו זייא גואנט זעהט איר דען גיט דיא קליינע קונדר וויינן און זענן הונגריג און פר ווס גייט איר גיט קופן קיין קארן הט יהודה גענפרט און גואנט צום פאטר וועסטו שיקן מיט אונז דיין זון בנימין וועלן מיר גיין קיין מצרים נאך קארן און אויב דוא וועסט גיט שיקן מיט אונז דיין זון בנימין וועלן מיר גיט גיין קיין מצרים דען דער שני למכה האט אונז אן גואנט אז מיר זאלן גיט קומען אן אים און דער שני למכה איז זייער איין גרוסער גבור און איין גרוסר חכב און אזו איין גלייכעניש וויא ער איז גיט פר האנדן אויף דער וועלט און אלע שדים ווס זענן ארום מצרים זוען אן אים קיין שום זאך גיט און אויך בשעת מיר זענען אנועק גנאנגען פון אים האבען מיר זיך גמראכט ווי מיר האבן גמון צו דיא שטעט פון אמורי און דר צארן האט גברענט אין אונז וואס ער האט אונז חושד גווען אז מיר זענן אים שפעהערס אפער אז מיר זענען נאך איין מאהל גקומען צו אים איז אויף אונז גפאלען איין גרוסער פחד און מיר האבען גיט גקענט ריידן צוא אים אפירו איין ווארט און אצונד אונזער ליבער פאטער שיק מיט אונז ברויך בנימין וועלן מיר גיין קיין מצרים נאך קארן צו איין דער גערונג און מיר וועלן גיט אים שטארבען פאר גרויס הונגער

און

תם וישר

אונ יעקב הט צו זיי גזאגט פֿר ווס הט איר מיר איבֿל גמאן מיט דעם
 ווס איר הט גזאגט צום שני למקֿה אז איר הט נאך איין יונגסטן ברודר
 אונ יהודה הט גענפֿרט צום פֿאטֿר יעקב גיב דאך בנימין אין מיין האנט
 אונ מיר וועלן גיין קיין מצרים אונ אויב איך וועל קומן פֿון מצרים אן
 עם וועל איך זיין איין זיגריג צו דיר אלע מיני לעבן מעג אונ האסן
 דען גיט געהן אז אונזרי קלייני קונדר וויינין ווארום זיי זענן הונגריג און
 אצונד זאל דר היצט ווערן דיין דר בארימקייט אוף זיי אונ זאלסט שיקן
 דעם יונגסטן זון מיט אונז אונ טוא תפלה צו גאט ביה אוף אונז אז גאט
 ביה זאל טון מיט אונז חסד אז מיר זאלן גפונן חן ביי דעם שני למקֿה
 מיט זיינע מענשן אונ מיט דעם ווס מיר זאמין זיך אזו לאנג מיט דעם
 ווס מיר ריידן מיט דיר וואלמן מיר שון גקענט צוויי מאל זיך אום קערין
 פון מצרים מיט דיין זון בנימין אונ יעקב הט גזאגט צו זיי קונדר איך
 וועל מיה פֿר זיכרן אין גאט ביה ער וועט אייך מציל זיין אונ גאט
 ביה וועט אייך געבן חן אין די אונן פֿון דעם שני למקֿה אונ אוך ביי
 ארי זיינע מענשן אונ אצונד שטייט אוף אונ נעמט איין מתנה ווס עם
 גפינט זיך אין דאזיגן לאנד אונ ברענגן עם פֿר עם אונ דר אלמאכטיג
 גאט זאל אייך געבן צו איין דר בארימקייט פֿר עם אונ ער זאל מיט
 אייך שיקן בנימין מיט שמעון אייער ברודר אונ דיא קונדר פֿון יעקב
 זענן אוף גישטאנן אונ האבן גנומן זייער ברודר בנימין אונ פֿון דעם
 בעסטן גווערץ פֿון דעם לאנד פֿנען אונ אוך פֿיר זולפֿר אונ יעקב
 הט אן גזאגט צו זיינע קונדער אז זייא זאלן אפֿ היטן בנימן אופען
 וועג אונ זייא זאלן זיך גיט אפֿ שייידען פֿון עם אונ וועג אונ אוך
 אין מצרים אונ יעקב איז אוף גישטאנן אונ הט פֿר שפֿרייט זייני הענט
 צו גאט ביה תפלה צו טוען אונ האט גזאגט גאט מיין גאט וואס דוא
 ביסט דר גאט פֿון דעם הימל אונ פֿון דר ערד גידענק דאס זיכרהייט
 ווס דוא האסט פֿאר זיכרט צו מיין עלטֿר פֿאטֿר אברהם אונ אוך צו
 מיין פֿאטֿר יצחק אז דו זאלסט טון גינאד צו מייע קונדר אונ זאלסט
 זיי גיט איבֿר ענפֿערן אין די הענט פֿון די מצרים גאט ביה טוא דס
 פֿון וועגן דיין דער בארימקייט אונ זיי זיי מציל פֿון די מצרים אין אוך

תם וישׁר

ג

דָּם הוּז גְּזוּנָה פֿון יַעֲקֹב הָאָבִן אוֹף אוֹף גְּהוּפֿן זײַערִי אויגן צו גָּאט בֵּית
אוֹן הָאָבִן גְּוײַנט אונ גִּשְׂרוֹנִן אִז גָּאט זאל מַצִּיל זײַן זײַערִי עֲלִמְרִין פֿון
דִּי הַעֲנָה פֿון מִצְרַיִם . אונ יַעֲקֹב הָט גִּשְׂרוֹפֿן אײַן פֿרִיב צום שְׁנֵי לַמֶּלֶךְ
פֿון מִצְרַיִם אונ הָט גִּנְעֵפֿין צו יְהוּדָה מִים זײַנִי בְּרוּדֶר . אײַן דַּעַם פֿרִיב
אײַז אוֹן גִּשְׂמָאָנִן גִּשְׂרִיבֿן פֿון מִיר דײַן קִנְעֵכֶם יַעֲקֹב דֶּר זון פֿון יַצְחָק אונ
מִיִּין פֿאַטֶר יַצְחָק אײַז דַּעַר זון פֿון אַבְרָהָם הַעֲבְרִי שְׂרַיִיב אײַף צו דַּעַם
בְּעֵרִימָסִן שְׁלִים וּסְ עַר אײַז שְׂמָאָרֶךְ און מַעֲכָמִיג אונ קִלּוּג דָּם שְׁנֵי לַמֶּלֶךְ
פֿרִיד אונ זַעֲנִן אונ דֶּר הָאָר ווײַכֶּם אִז דֶּר הוֹנְגֶר הָט זײַךְ זײַער גִּשְׂמָאָרֶכֶם
אײַן לֵאנֶד בְּנַעַן הָאָב אײַף גִּשְׁוֹקֶם מײַנִי קוֹנְדֶר אִז זײ זאַלן גײַן קוֹפֿן קֶאָרֶן
אײַן מִצְרַיִם כְּדִי מִיר עֲפִיס דֶּר גְּעֵרִין אונ אײַף בֵּין זײַער אֶלֶם אונ אײַף
קַעַן שׁוֹן גָּאָר נִים זַעֲהוּ מִים מײַנִי אונִן אונ אײַף ווײַן אֶלֶי מָאָג פֿר מָאָג
אוֹף מִיִּין זון יוֹסֵף וּסְ עַר אײַז פֿר פֿאַלֿן גִּיוֹאָרֶן פֿון מִיר אײַף דֶּב אָן גְּזָאָמֶךְ
צו מײַנִי קוֹנְדֶר בְּשַׁעַת אִז זײ וועלן קוֹסֶן קײַן מִצְרַיִם זאַלן זײ נִים אַרײַן
דוּרְךָ אײַן מוֹעֵד אונ אוֹף הָאָב אײַף זײ אָן גְּזָאָמֶךְ אִז זײ זאַלן גײַן זוכֶען
מִיִּין זון יוֹסֵף אײַן מִצְרַיִם טָאָמֶר וועלן זײ עַם גִּפְנֵן אונ זײ הָאָבִן גִּסּוֹן נײַ
אײַף הָאָב אָן גְּזָאָמֶךְ אַצוֹנֶד הָט מַעַן זײ גְּמַאֲכֶם פֿר אום שְׁפַעֲרֶם פֿר וואַר
אײַף הָאָב גִּהַעֲרֶם אִז דֶּר הָאָר אײַן גִּרוֹסֶר חֶכֶם אונ פֿאַר וואַס זאַל
מַעַן נִים פֿר שְׂמײַן צו זַעֲנִן זײ אום שְׁפַעֲרֶם אונ אוב גײַן אונ אוֹף הָאָב
אײַף גִּהַעֲרֶם אִז דֶּר הָאָר הָט פּוֹתֶר חֲרוֹם גְּווען צו פֿרַעַה אונ הָאָט עַם
מִדִּיעַ גְּווען אִז עַם וועט זײַן אײַן הוֹנְגֶר אונ פֿר וּסְ זאַל כְּבוֹדוֹ נִים פֿר
שְׂמײַן מִים זײַן חֶכְמָה אִז מײַנִי קוֹנְדֶר זַעֲנִן נִים אום שְׁפַעֲרֶם אונ אַצוֹנֶד
מִיִּין הָאָר אײַף שׁוּק מִיִּין יוֹנְגִּסְמֶן זון אַזוֹ ווי דו הָאָסֶם בַּעֲפוּלֶךְ צו מײַנֶע
קוֹנְדֶר אונ אַצוֹנֶד בַּעַם אײַף דײַךְ זײַער אִז דו זאַלֶסֶם מָאָן דײַנֶע אונֶען
אוֹף מִיִּין יוֹנְגִּסְמֶן זון בײַז עַר וועט זײַךְ אום קַעֲרֶן מִים פֿרִיד צוואַ מִיר
מִים זײַנֶע בְּרוּדֶר אונ דוואַ ווײַסֶם וואַר אונ הָאָסֶם גִּהַעֲרֶם וואַס אונֶעֶר
גָּאט הָט גִּמָּאָן צו לִיב מִיִּין עֲלִמְרֶר פֿאַטֶער אַבְרָהָם אונ מִיִּין פֿאַטֶער
יַצְחָק אִז גְּבוּרָה פֿון גָּאט בֵּית אײַז תְּמִיד מִים אונֶו אונ גָּאט בֵּית
הַעֲרֶם תְּמִיד צו אונֶעֶר תְּפִילוֹת אונ עַר פֿאַר לֵאזֶם אונֶו קײַן מָאָל נִים
אונ אוב מַעַן וועט שְׁלַעֲכֶךְ מוֹן מײַנִי קוֹנְדֶר וועל אײַךְ רופֿן צו גָּאט בֵּית .

אונ

תם וישר

און אצונד גייט מיין זון בנימן מיט זייני ברודר צו דיר בעט איך דורך און מען זאל עם נישט טון קיין שלעכץ און זאלסט עם אפ שיקן מיט זיינע ברודר צומיר מיט פריד . און דר פר וועט גאט דיין גדולה און פבור פר גרעסרן און אריכת ימים וברכה להדר פבורי זשענקן . און יעקב האט גגעבן די דאווענע פריב צו יהודה און ער זאל זי אפ געבן צום שני למקף פון מצרים און די קונדר פון יעקב זענן איך גשמאנן און האבן גנומן זייער ברודר בנימן און און די מהנה און זענן גנאנגן קיין מצרים און ווי זיי זענן גקומן קיין מצרים זענן זיי גנאנגן צום שני למקף און האבן זיך גשמעלט פר עם . און ווי יוסף האט זיי דר זעהן מיט זיין ברודר בנימן האט ער זיי גגעבן שלום און יוסף האט גבאטן אז מען זאל מאכען איין מאל צייט און עם איז גווען מיטאן צייט האט יוסף גשקט אז מען זאל ברענגן פר עם בנימין . האבן די מענשן נאט זענן גווען אין שטוב ביי יוסף דר צייקט אז יעקבס קינדער האבן אפ גגעבן דס געקד וויט זיי האבן גפוינן אין די זעק האט יוסף גענפרט צו די מענשן זאגט זיי לאזן זיי גאר קיין מורא נישט האבן דס געלט איז נישט פיינס זייער גאט האט זיין גגעבן דס געלט . און יוסף האט אום גיצונן שמעון . איז שמעון גקומן פר די ברודר און האט גזאגט צו זיי דר שני למקף האט גשאן צו מיר פיל גופס דען תיקף ווי איר זענט אוועק גנאנגן פון מצרים האט ער מיד און גבינדן און האט מיד ארום גנומן פון דר תפיסה . און יהודה האט אן גנומן זיין ברודר בנימן און האט עם גבראכט פר יוסף און יהודה מיט בנימן האבן זיך גבוקט צו עם און דר נאך האבן זיי עם גגעבן די מהנה וויט זיי האבן גבראכט פון דעם פאטר און יוסף האט גזאגט צו זיין איז פריד צו אייערי קונדר איז פריד צו אייער פאטר האבן זיי גענפרט צו אים עם איז אלדונג מיט פריד . און יהודה האט ארום גנומן די ברוב און האט גגעבן צו יוסף אין דר האנט און יוסף האט איבער גליינט דיא ברוב האט ער דר קענט אז דס פתב איז פון זיין פאטר און יוסף האט זיך נישט גקניגט און האלטן און איז גנאנגן און איין חדר און האט גוויינט איין גרוס גוויין און בנימן האט גגעקנט צו יוסף האט יוסף ארום גליינט זיין האנט און בנימנס קאפ און יוסף האט גזאגט נאט ביה זאל דורך לייט

זעליג

תם וישׁר

סא

זעליגן און יוסף האט גלאַנט אז מען זאל לייגן פֿרום צום מיש . און יוסף
האט גהאלטן איין בעכער אין דר האַנט ווס ער האט מיט דעם גיטרוגקען
און דר בעכער איז גווען פון גוט זולבר און עס איז גווען אריין גועצט
אין דעם בעכער זייער מייערי שטיינדלעך און יוסף האט איין זעץ גמאן
מיטן בעכער אין זיין האנט בשעת זיין האַפן זיך גועצט עסין און יוסף
האט גלאַנט צו די פֿרוידר איה ווייס וואול מיט דעם בעכער ווער עס איז
צווישן איה איין בכור . און ראובן איז דר בכור און שמעון און לוי און
יהודה און יששכר און זבולן זענן פון איין מוסר דעם יוסף זיין גועצט
ווי זיי זענן גפארן גווארן . און די איפריגע האט ער און גועצט ווי זיי
זענן גפארן גווארן . און יוסף האט צו זיי גלאַנט אייער קליינר פֿרוידר האט
גיט קיין פֿרוידר פון זיין מוסר און איה האב און גיט קיין פֿרוידר פון מיין
מוסר לאז ער זיך זעצן מיט מיר עסין און בנימן איז און גלאַנט צו יוסף
און האט זיך גועצט מיט יוסף און דר שמואל און די פֿרוידר פון יוסף האבן
זיך פֿר וואונדערט דרוף און די פֿרוידר האבן גנעסן מיט יוסף אין דער
זעלביגער צייט און יוסף האט זיי גנעבן צו אימליכן פון זיינע פֿרוידר איין
מתנה און צו בנימן האט ער און גנעבן איין מתנה און אפרים איין
מתנה און מנשה איין מתנה און אסנת דס ווייב פון יוסף האט איה
גנעבן צו בנימן איין מתנה האט בנימן גראט פינף מתנות און יוסף האט זיי
גנעבן וויין אז זיי זאלן טרוגקן האבן זיי גיט גוואלט טרוגקן און האבען
צו עס גלאַנט זינט יוסף איז פֿר פאלן גווארן טרוגקן מיר גיט קיין וויין און
מיר עסן גיט קיין גוט עסן . און יוסף האט זיין בלווארן און האט זיך
גשמארקט און זיין האבן זיין גמוסט טרוגקן וויין און האבן מיט עס
גטרוגקן דעם זעלביגן פֿאג איין גאנצן פֿאג :

און דר נאה האט יוסף גיפֿרעגט צו בנימן האסטו עפֿים קונדר האט בנימן
גיפֿערט איה האב צעהן קונדר און אזו הייסן זיי בלע און בכר און
אשכר און גרא און נעמן און אחי און ראש און ספֿים און חופים און ארד
איה האב זיי אלי אזו גרופן און דעם טרעפונג ווס עס האט זיך גטראפן
צו מיין פֿרוידר יוסף און יוסף האט גלאַנט צו בנימן אז איה בין דיין
פֿרוידר יוסף נייארט דו זאלסט גיט כגלה זיין די זאך צו דייער פֿרוידער

איה

תם וישר

איה וועל דיה מיט זיי אַוועק שיקן אונ דר נאך וועל איה הייסן אז מען זאל ווידר קערן דיה מיט דיני ברודר קיין מצרים אונ איה וועל דיה אַוועק נעמן פון זיי וועל איה זעהן אוב זיי וועלן מלחמה האלמן מיט מיר דר פר ווס איה האב דיה צו גנומן ביי זיי וועל איה וויסן אז זייא האבן חרפה אף דעם ווס זיי האבן מיר גטאן אונ דר נאך וועל איה זיה צו זיי דר קענן אונ אוב זיי וועלן דיה פר לאזין וועסמו זיצן דא אונ זיי וועל איה אַוועק שיקן אונ וועל מיה ניט דר קענן אונ יוסף האט גהייסן אז מען זאל ווייטער דס געלט אריין טאן אין זאק אונ דעם גומן בעכר ויס איה האב זאל מען אריין לייגען אין דעם זאק פון בנימן אונ מען זאל זיי מיט געבן שפייז אופן וועג אונ וויא עס איז גקומן אופן אנדרן טאג אין דר פריא זענן דיא ברודער פון יוסף אף גשטאנן אונ האבן ארוף גדייקט זייערי זעק אף דיא אייזלן אונ האבן גנומן זייער ברודר בנימן אונ זענן אַוועק גנאנגן אין זייער וועג צום לאנד כנען אונ וויא זיי זענן ניט גווען ווייט פון מצרים הט יוסף גאנגט צו זיין הוף מיינסטער אייל אונ גיי זעהן צו די עליף מענשן ווס זענן ניט לאנג אַוועק גנאנגן . אונ זאלסט זאגן צו זיי נאך ווס האבן זיי גננכת דעם גומן בעכר פון דעם שני למכות . אונ דר הוף מיינסטער איז אף גשטאנן אונ איז זיי נאך גלאפן אונ הט זיי אן גיאגט איז הט צו זיי גאגט אזווי יוסף הט אים אן גאגט . אונ ווי זיי האבן דר הערט די דאזיגע רייד הט דר צארן גרוסט אין זיי אונ האבן גאגט צום הוף מיינסטער ביי וועמן מען נעמט גפונן דעם בעכר זאל ווערן גמייט אונ מיר אלי זאלן זיין קנעכט צום שני למכות אונ האבן גווכט אין אלי זעק . הט מען גפונן דעם בעכר פאר שטעקט אין דעם זאק פון זייער ברודר בנימן . אונ ווי די ברודר האבן דר זעהן אז מען הט גפונן דעם בעכר אין דעם זאק פון בנימן האבן זייא צו ריסן זייער יקליידר אונ האבן זיה אום גקערט קיין מצרים . אונ בשעת זייא זענן גנאנגן אופן וועג האבן זיי גשלאגן זייער ברודר בנימן ביז זיי זענן גקומן קיין מצרים . אונ זיי זיי זענן גקומן קיין מצרים זענן זיי תיכף גנאנגן צו יוסף אונ האבן זיה פר אים גשטעלט אונ דר צארן הט זייער גרוסט אין יהודה אונ הט גאגט צו עס אז ווי גאט ביה לעבט אז דס ווס דו האסט

אונז אום גקערט קיין מצרים כדי מיר זאלן פר וויסמן די שטאם מצרים .
 אונז ער איז גועסן אויף דר שמוד אונז זייני גבורים זענן גשטאנן לעפן אים
 אונז ער הט גזאגט פר ווס הט איר ביי מיר אוועק גנגבת דעם גומן בעכר
 אונז איר זענט מיט אים אוועק גגאנגן . נייערט איך ווייס וואול נאך וואס
 איר הט גנגבת דעם בעכר כדי איר זאלט מיט דעם בעכר קענן ערפארן
 ווי אייער ברודר יוסף איז . אונז יהודה הט גזאגט צו עם ניס זאלן מיר זיק
 גרעכט מאכן אז גאט ביה צעריגט היינט אויף אונז דרום הט ער אונז דס
 צו גשוקט . אונז ער איז אויף גשטאנן פון דר שמוד אונז איז צו זיי צו גגאנגן
 אונז הט מיט גווארד צו גנומן פון זיי בניסן אונז גייט אין איין דרר אריין אונז
 הט פר שלאסן פר זיי די מיר אונז ער הט גזאגט צו זיינעם הוף מיינסער
 אז ער זאל זאגן צו זיינע ברודר אז זיי זאלן אהיים גיין מיט פריד צו זיייער
 פאטער אונז ביי וועסן דער בעכר איז גווען דעם הט דר שני למכות צוא
 גנומן פר איין קנעכט. דר הוף מיינסער הט אזו גטאן :

פרשת ויגש

אונז וויא יהודה הט דער זעהן ווס דר שני למכה הט גמון צו זיי הט
 יהודה גנענט צו יוסף אונז הט גזאגט איך בעט דעם הארן אז דער
 האר זאל צו הערן ווס דער קנעכט וועט ריידן הט יוסף צו אים גענפרט
 רייד אונז איך וועל צו הערן הט יהודה צו אים גזאגט פר וואר בשעת
 אז מיר זענין גקומן צום ערשטן קויפן קארין ביי דיר האסטו אונז גמאכט
 פר אויס שפעהערס אונז האסטו אונז גיהייסן ברענגן אונזר יונגסטן ברודר
 האפן מיר אים גבראכט צו דיר אונז אצונד מאכסטו ווייטער איין בלבד
 אויף אונז אונז אצונד בעט איך דעם הערין אז דר האר זאל אונז אום
 קערין אונזר ברודר אונז מיר וועלין גיין מיט פריד צו אונזר פאטער אונז
 אויב גיט וועלן מיר פר וויסמן מצרים . אונז יוסף הט גענפרט צו יהודה ווס
 עפינסטו דיין ברייט מויל אונז רעסטט אן הכנעה דא שווער איך אז
 וויא פרעה לעבט אז איך וועל הייסען אז מיינע גבורים זאלען
 מלחמה האלטן מיט אייך וועכטו מיט דייע ברודר דער מרוגען
 ווערין אין זייער שפאייעכץ וואס אימליכר פון זיי וועט איין שפייא טאן
 אונז

תם וישר

אז ער הט ווייטער גואנט צו יוסף גאט ביה איז איין עדות אז איך וויל נישט מלחמה האלטן הדר כבודך און איך געט אז דו זאלסט אפ געבן אינגער ברודר און מיר וועלן אוועק גיין און יוסף האט ווייטער גענערט צו עם איך האב דיר שון לאנג גואנט אפילו דו וועסט קומן מיט אלי שרים פון כנען וועסטו ביי מיר נישט אפ געבן דין ברודר. און יהודה הט ווייטער גואנט צו יוסף אז מיר וועלן קומן צו אינגער פאטער און ער וועט זעהן אז בנימין איז נישט פון האגדן מיט אינו נוס וועלן מיר ענפון און יוסף הט ווייטער צו אים גענערט איר זאלט זאגן צו אייער פאטער דר שפירק איז נאך גנאנגן צום עמיד. און יהודה הט ווייטער גואנט צו יוסף פון וואר דו ביסט יוא איין שליט פון ווס זאלן מיר זאגן אזו איין גרוסן לנגן און יוסף הט גענערט צו עם נאך ווס האט איר גואנט איין לונן מיט דעם ווס איר הט גואנט אוף אייער ברודר יוסף איין תיה דעה האט עם פון צוקט און איר הט עם נאר פון קופט פון צוואנציג שטוק ויכבר צו די מדינים און יוסף האט צו זיי גואנט איר מיינט אז נאר צו אייך איז געבן גווארן די גבורה מיר זענן ביה און גרוסי גבורים און נאך וואס פראקט איר ווך פארוסן מיט אייער גבורה און וויא יוסף האט דר זעהן אז דר צאנן פון יהודה איז גישמילט גווארן האט יוסף אן גרובן צו ריידן מיט יהודה ווייכי רייד און יוסף הט גואנט צו יהודה פון וואר רייני רייד זענן אמת און אייער גאט האט אייך לוב און גאט זאל אייך בענטשן גיארט זאג מיר פאר וואס שטעלסטו זיך ארום מער פון אלע ריינע ברודר און יהודה הט גענערט צו אים און דעם גואנט פון ווס איך האב ערויב גווען ביי מיין פאטער פון בנימין און רוב צו גואנט מיין פאטער אוב איך וועל דיר אים נישט אפ ברענגן זאל איך זיין ויגריג איר מיני טעג פון גאט ביה דרום רייד איך מער פון אלע מיינע ברודר. אצונד בעט איך אז דו זאלסט מיין ברודר צהיים שיקן צו מיין פאטער און איך וועל זיין ביי דיר איין קעכט און וועל דיר פונראי איין געטן אזי מלחמות און וועלכר עם הט אן דיר סודר גווען אפילו ער זאל האבן אזו פול חיל וויא זאכט בן ים וועל איך מיט גאטס חוק און געטן ריא מלחמה פון וואר דו זאלסט וויסן אוב דו האסט נישט גהערט אז מיין עלטער פאטער אברהם מיט זיין קעכט אליעזר האבן נובר גווען ריא גבורים פון עקס מיט זייער חיל אין איין זאכט און פון דענסט מאכ אן איז געבן גווארן צו אונז די גבורה און יוסף הט גענערט און דעם גואנט צו אים דס ווס דו זאנסט איז אמת און איך ווייס און וואל אזו ריא עבדים זענן גרוסי גבורים און גאט ביה פגערט און אייך גיארט מיט דעם וועל איך איר אפ לאון אייער ברודר אז איר זאלט מיר ברענגן זיין ברודר ווס ער איז פון פאקן גווארן און איר הט אלעין גואנט צו מיר אז ער איז פון האגדן אין מצרים אצונד גייט און זוכט אים אום וועט איר אים צו מיר ברענגן וועל איך איך אייער ברודר בנימין אפ לאון און אוף יענעם הט איר נישט ערויב גווען ביי אייער פאטער און שטען דעם גואנט צו יהודה איך האב שון לאנג גואנט צום שני למך אז מיר וויסן נישט צו אונזר ברודר יוסף קעכט אונד ער איז טוט דר ווייל דעם יוסף דר זעהן אז יהודה איז זייער פון ביטערט הט יוסף צו זיי גואנט פאר וואר איר זאנט אז אייער ברודר איז גשטארבן נון אז איך וועל אים

רוֹפֵן וְעַם עַד קִסְפֵּן אֲצִנֵּד פֶּר אִיֶּה וְעַם אִים גְּעֵבֵן צו מִיר לֹר אִיֶּער בְּרוּדֵר בְּנִימֵן :
 אִנּוּ יוֹסֵף הָט אָן גְּרוּבֵן צו בִּיֶּדֶן אִנּוּ הָט גְּזַאנְט יוֹסֵף יוֹסֵף קוּם וְעַסְטוּ זִיךְ וְעוּן מִיט
 דִּינִי בְּרוּדֵר אִנּוּ ווי יוֹסֵף הָט אָזוּ גְּזַאנְט הָאָבֶן זִיךְ דִּי בְּרוּדֵר אַרוּם נִקְבֵּט אִהִי אִנּוּ אִהֶער
 צו זַעֲדֵן פֿון וּנְאָנֵט יוֹסֵף וְעַם אָן קִסְפֵּן אִנּוּ יוֹסֵף הָט צו זײ גְּזַאנְט נֶאָךְ וּם בְּרֵאָרֶשֶׁט אִיר
 קִבֵּן זִהִין אִנּוּ אֶהֶער פֶּר וּיֵאָר אִיֶּה בִּין יוֹסֵף וּם אִיר הָט מִיךְ פֶּר קוֹשֵׁט קִיין מְצָרִים אִנּוּ
 אֲצִנֵּד לֹאז אִיֶּה גִיט בְּאָנֵק סוּן אִין אִיֶּעֲרִי אִוְן וּם אִיר הָט מִיךְ פֶּר קוֹשֵׁט דַּעַן צו אִיין
 דֵּר נַעֲרוּבֵן הָט נֶאָמֵט בִּיהֶ מִיךְ לְשׁוֹקֵט אֶהֶער אִנּוּ ווי זײ הָאָבֶן דָּם דֵּר הַעֲרִיט זַעֲנֵן ווי דֵּר
 שְׂרָאָקֵן גּוּוֹאָרֵן אִנּוּ יוֹדֵה אִיוּ נֶאָךְ מִיין דֵּר שְׂרָאָקֵן גּוּוֹאָרֵן אִנּוּ ווי בְּנִימֵן הָט דֵּר הַעֲרִיט
 דִּי דִאָוּיגִי רִייד אִיוּ בְּנִימֵן צו גְּלֶאָפֵן צו יוֹסֵף אִנּוּ הָט אִים גְּהֶאָלֵט אִנּוּ אִיוּ נְפֶאָקֵן אִיֶּה
 יוֹסֵף הֶאָלֵז אִנּוּ הָט גּוּוִינְט אִנּוּ ווי דִּי בְּרוּדֵר הָאָבֶן דֵּר זַעֲנֵן אִז בְּנִימֵן אִיוּ נְפֶאָקֵן אִיֶּה
 אִיֶּה הֶאָלֵז אִנּוּ גּוּוִינְט זַעֲנֵן ווי אִיֶּה נְפֶאָקֵן אִיֶּה יוֹסֵף הֶאָלֵז אִנּוּ הָאָבֶן אִיֶּה גּוּוִינְט אִנּוּ הָאָבֶן
 אִיֶּה גּוּוִינְט אִיין גְּרוּם גְּוִיין . אִנּוּ דִּי זֶאָךְ אִיוּ גְּהֶערִט גּוּוֹאָרֵן אִין דָּעֵם הִזוּ פֿון פֶּרֶעֶה
 אִז דִּי לִיִּיט זַעֲנֵן דִּי בְּרוּדֵר פֿון יוֹסֵף אִיוּ עַם ווִיֶּער וּוּאָל נְפֶעֶקֶן דִּי זֶאָךְ אִנּוּ פֶּרֶעֶה הָט
 גְּשׁוֹקֵט זײַנַע שְׂרודֹת אִנּוּ גְּבוּרִים צו יוֹסֵף אִז ווי זֶאָקֵן זִיךְ פֶּרִיעֵן מִיט יוֹסֵפִס בְּרוּדֵרֶער
 אִנּוּ פֶּרֶעֶה הָט גְּשׁוֹקֵט צו יוֹסֵף אִז יוֹסֵף זֶאָךְ זֶאָקֵן ווִינַע בְּרוּדֵר אִז ווי זֶאָל אַרוּם פֶּאָרֵן
 קִיין מְצָרִים אִנּוּ אִיֶּה זֶאָךְ יוֹסֵף גְּעֵבֵן צו ווִינַע בְּרוּדֵר גְּרוּסִי מִתּוֹת אִנּוּ זֶאָךְ אִיֶּמְלִיכֵן אָן
 קְלִיֶּיךְ פִּינִי קְלִיֶּיךְ אִנּוּ זֶאָל גְּעֵבֵן צו אִיֶּמְלִיכֵן דְּבִי הוּנְדֵרְט שְׂמִיךְ וְיִבֵּר אִנּוּ יוֹסֵף הָט
 זִי גְּהִיט אָן סוּן דִּי גוּמִי קְלִיֶּיךְ אִנּוּ הָט ווי גְּבֵרֶאכֵט פֶּר פֶּרֶעֶה אִנּוּ ווי פֶּרֶעֶה הָט דֵּר
 זַעֲנֵן דִּי בְּרוּדֵרֶער פֿון יוֹסֵף אִנּוּ אִז ווי זַעֲנֵן אַלֵּי גְּרוּסִי גְּבוּרִים אִנּוּ ווִיֶּער שְׂפִינַע מַעֲשֵׂן
 הָט עֵר זִיךְ דְּרוֹף ווִיֶּער גְּפִרִיִּיט אִנּוּ דֵּר נֶאָךְ זַעֲנֵן ווי אַוּעֵק גְּנֶאָנְגֵן פֿון פֶּרֶעֶה כְּדִי ווי זֶאָקֵן
 גִּיין צוּם לֶאנֵד כַּעַז צו ווִיֶּער פֶּאָטֵר אִנּוּ בְּנִימֵן אִיוּ אִיֶּה נּוּעֵן מִיט ווי אִנּוּ יוֹסֵף אִיוּ
 אִיֶּה גְּשְׂפֶאָנְגֵן אִנּוּ הָט ווי גְּעֵבֵן עֲלֵף רִיִּיט וְזַעֲנֵן אִנּוּ הָט ווי אִיֶּה גְּעֵבֵן דָּעֵם רִיִּיט וּוִיאָן
 זֶם עֵר הָט גְּרוּפֵן בִּשְׁעַת עֵר אִיוּ גּוּוֹאָרֵן אִיין שְׁנֵי כַּמְלָה אִיוּ לֶאנֵד מְצָרִים אִז דֵּר פֶּאָטֵר
 זֶאָל קוּבֵן אִיֶּה אִים קִיין מְצָרִים :

אִנּוּ יוֹסֵף הָט גְּשׁוֹקֵט קְלִיֶּיךְ צו אִלֵּי קוּבֵר פֿון זײַנַע בְּרוּדֵר אִנּוּ אִיֶּה הוּנְדֵרְט שְׂמִיךְ
 וְיִבֵּר צו אִיֶּמְלִיכֵן פֿון ווי אִנּוּ צו דִּי ווִיִּבֵּר פֿון זײַנִי בְּרוּדֵר הָט עֵר אִיֶּה גְּשׁוֹקֵט צו
 ווי ווִיִּבֵּר שִׁי קְלִיֶּיךְ אִנּוּ אִיֶּה בִּשְׂמִים אִנּוּ נּוּעֵרֶךְ אִנּוּ צו אִיֶּמְלִיכֵן בְּרוּדֵר הָט עֵר גְּעֵבֵן
 קְנַעֲקֵט כְּדִי מַעַן זֶאָל ווי בְּרִינֵן אִנּוּ זֶאָקֵן פֶּרִיעֵן ווִיֶּער נִיטֵס קִיין מְצָרִים :

אִנּוּ צו דִּיא קְנַעֲדֵר פֿון בְּנִימֵן הָט עֵר גְּשׁוֹקֵט צוויי פֶּאָר קְלִיֶּיךְ אִנּוּ אִיֶּה זַעֲנֵן בִּיִּים
 וְזַעֲנֵן אִנּוּ צוויי זִיךְ פֶּאָטֵר הָט עֵר אִיֶּה גְּשׁוֹקֵט זַעֲנֵן אִיוּלֵן אִנּוּ דִּי אִיוּלֵן הָאָבֵעֵן
 נְמֶאָרֵן נֶאָךְ דָּם בְּעַסְטוּ פֿון מְצָרִים אִיֶּה הָט נֶאָךְ גְּשׁוֹקֵט אֶקְעֵרִי עֵסֶן שְׂפִיזוּ אִנּוּ צו
 זײן שׁוּעֵסְטֵר דִּינֵה הָט עֵר גְּשׁוֹקֵט נֶאָלֵד אִנּוּ וְיִבֵּר אִנּוּ אֶקְעֵרִי נּוּעֵרֶךְ אִנּוּ אִיֶּה וְיִבֵּרִי
 אִנּוּ גִילְדֵנִי קְלִיֶּיךְ אִנּוּ הָט אִיֶּה גְּעֵבֵן צו דִּי בְּרוּדֵר אִנּוּ אִיֶּה צו דִּי בְּרוּדֵרֶער ווִיִּבֵּר
 ווִיֶּער פִּיר אַבְנִים מוֹבוֹת אִנּוּ יוֹסֵף אִיוּ זײַא נְנֶאָנְגֵן בְּלִיפֵן אִנּוּ הָט ווי אָן גְּזַאנְט אִז זײַא
 זֶאָקֵן

הם וישר

זאלן קומן קיין מצרים און הט ווי אוף אן גלאגט און ווי זאלן זיך ניש קריגען אופען וועג
דען עס איז אלע ווי געווען פון גאט ב"ה פרי איה זאל מאכען דער גערין זאגע קענשען
און עס וועט נאך ויין סינף נאר דר הונגער און הט ווי אן גלאגט בשעת איר וועט אן
קומן צום לאנד כנען זאלט איר ניש קומן פרוצלינג פארן פאפער נאר עס זאל ויין מיט
חכמה און הט פון קענט פון אן צו זאגן און הט זיך אום גלעקט קיין מצרים און זיין
זענן אונעס גלאגן צום לאנד כנען מיט שמחה צו זייער פאפער יעקב און ווי זי זענן
גלעקטע ניש ווייט פון דעם לאנד כנען האבען זיין זיך איין עצה גהאלטען נון אזוי זיין
זאלן פון דר ווייט איז סרה די טאכטער פון אשר גלאגן אמיינין זיין און דיא סרה איז
געווען זייער איין שייני און איין גרוסי חכמת און האט געגענט שפיען אויף איין הארף
האבן זיי זי גרופן איז ווי גלעקט צו זיין און האבען זיא גלעקט און האבען איר געגעבען
איין הארף אז ווי זאל גיין פון זייער פאפער יעקב און זאל שפיען און זאל אזוי און אזוי
זאגן און זי זאלן איר אז ווי זאל גלעקט גיין צום פאפער :

און סרה הט גלעקט איז גלעקט און הט זיך געגעט פאר יעקב און גלעקט און
הט גלאגט מיין פעטער יוסף לעבט און איז איין שני למקף אין לאנד מצרים און
איז ניש גלעקט און ווי הט נאך געקענט צו שפיען איז אן און גלאגט און ווי
יעקב הט דס דר הערט איז אן עס גלעקט איין פרייאונג אין ויין הארץ פון דעם ויקטיט
פון איהע רייד און דר רוח הקודש הט אן גלעקט צו רגען אוף עס הט ער גלעקט דס
אז אלע איהע רייד זענן אמת און יעקב האט זיא געגענט און האט צו איר גלאגט
דר פון זאלט איר זייגן לעבן ווייל דו האסט דר קוויקט מיין זייגן נישט שפיען נאך
האט זיא ווייטער גלעקט און הט גלעקט מיין פעטער יוסף לעבט און איז איין שליט אין
מצרים און איז ניש גלעקט און יעקב הט צו גלעקט די דאזיגע רייד האט ער זיך
זייער גפרייט דר ווייט יעקב רעט מיט סרה זענן אן גלעקט זייער קונדן מיט פעטער
און מיט רייד וועגן און פלעקט געקלייד און גלעקט רופן פון זיין און יעקב איז אוף
גלעקט און הט גלעקט אז ווייער קונדן זענן שייין בקלייד און האט גלעקט דס נישט נום
זיין זון הט גלעקט און די קונדן האבן עס דער צייקט אז יוסף לעבט און איז איין
שני למקף אין מצרים אזוי און אזוי הט ער צו אונז גלאגט און יעקב הט נישט גלאגט
דרוף גלייבן ביז זיין האבן עס גלאגט די סימנים נום יוסף הט זיין אן גלאגט האט ער
גלעקט אז זיין זאגן אמת און יעקב הט זיך דרוף זייער גפרייט און יעקב האט גלאגט
אז מיין זון יוסף לעבט דאס איה עס זענן איינער איה וועל שטארבן און יעקב איז
אויף גלעקט און הט אן גלעקט די קלייד נום יוסף הט עס גלעקט און יעקב האט זיך
אפ גלאגט און הט אן גלעקט דס היטל נום יוסף הט עס גלעקט און גאר דס דו גלעקט
פון יעקב האבן זיך אן גלעקט אין די קלייד נום יוסף הט זיין גלעקט און אקע האבען
זיך זייער גפרייט איה רעט נום יוסף לעבט און איז נאך איין שני למקף אין מצרים
און ווי אלע זיצערס פון כנען האבן דס דר היינט זענן זיין אלע גלעקט און האבן זיך
גפרייט מיט יעקב קונדן און יעקב הט גלאגט איין גרוסי סעודה און דיא סעודה

הַט גְּרָאָרְט דְּרײַ טעג זױג אַלע שׂררות פֿון כּנען האָבן זײַך גֶפֿרײט מיט עס און נאָך
 דעם זאָגט יעקב אײַך וועל גײן זעהן מיין זון אין מצרים און דר גאָר וועל אײַך מײַך
 אום קערן צום לאַנד כּנען און וויא גאָט הַט גזאַגט מיין עלטער פֿאַטער אברהם דען
 אײַך קען נישט פֿר לאַזן דעם לאַנד כּנען און דר ווייך הַט גאָט בִּיה זײַך פֿוּיוֹן צו יעקב
 און הַט צו עס גזאַגט שְׂמײאַ אײַך נײַך מיין מצרים קײט דײַן הוּז גוֹנֵר און זאַלסט
 דאָרפֿן ווען און זאַלסט זײַך גאָר נישט פֿאַרדען דען אײַך וועל זײַך מאַכן צו אײַן פֿאַלך
 און יעקב האָט זײַך געטראַכט און דעם האַרצן אײַך וועל גײן זעהן מיין זון יוסף אין
 מצרים אוב ער איז נאָך פֿרום און אײַז אַנאַטס פֿאַרדען דר ווייל הַט גאָט בִּיה צוא
 עס גזאַגט פֿאַרדען זײַך גײט דר מיט פֿאַר עס דען ער איז גאַנץ פֿרום מיט גאַנצקײט
 זעקען מיר און יעקב הַט זײַך דרוף זײַער גֶפֿרײט און דר זעקבײַך צײט הַט יעקב גרעט
 צו זײַע קײנדר און צו זײַן הוּז גוֹנֵר און קען זאַר גײן קײן מצרים אַזאַ ווי גאָט בִּיה
 הַט עס גהײסן און יעקב מיט זײַע קײנדר און מיט זײַן הוּז גוֹנֵר זענן אײַך געשטאַנן
 מיט פֿרײד און זענן גנאַנגן קײן מצרים און ווי זײַ זענן גקומן נישט ווייט פֿון מצרים
 האָט יעקב געשקט זײַן זון יהודה צו זײַן זון יוסף און זײַן זון יוסף זאַל עס זעבן זײַן
 בײַזענן אין מצרים און יהודה הַט אַזו גמון און הַט גאָר און אײַז גקומן צו יוסף
 און יוסף הַט גזאַגט אַז זײַ זאַלן זײַך פֿרעצן אין לאַנד גושן און יהודה הַט זײַך אום
 גקערט צום פֿאַטער :

און יוסף הַט אַרײַן אײַן געשפּאַט זײַן בײַט וואָגן און הַט אײַן גזאַקט אַלע גבורים
 און שׂררות און אַלע זײַע קנעכט זײַ זאַלן גײן מיט אַקען זײַן פֿאַטער און ווי עס
 איז גקומן אַפֿן אַנדרן טאָג איז יוסף גנאַנגן אַקײַגן זײַן פֿאַטער יעקב מיט אַלע אײַן
 וואָנדרס פֿון מצרים און אײַך מיט גאָר זײַן חײל און אַלע זענן ווען און גקײַד אין לײַגן
 און רופֿע וואָל זױג גאָר און זוקער און מיט אַקרײַ כּלי זײַן און האָבן גשפּיקט מיט
 אַקרײַ פֿראַמײַטן און פֿײַלן און פֿוקן און האָבן גמאַצט און האָבן גוואַרדן אַפֿען
 ווען אַלרײַ גווערן און די ערד הַט גצײטרט פֿחַטת זײַער קול און אַלי ווייכר פּוּ
 מצרים זענן אַרױף גנאַנגן אײַך די דעכר פֿון די מלך און האָבן אײַך גשפּילט אײַך אַלי
 סײַגס כּלי זמר און האָבן גמאַצט און יוסף איז גנאַנגן אַ גמון און אײַן קרוֹן דען
 פּרעה הַט עס גשוקט די קרוֹן ער זאַל גײן און גמון און זאַל גײן אַקײַגן זײַן פֿאַטער .
 און ווי יוסף איז גקומן נישט ווייט פֿון דעם פֿאַטער און ווי פּופּיג אײַן הַט יוסף אַראַפּ
 גנײַדט פֿון דעם בײַט וואָגן און איז גנאַנגן צו פּוּס און ווי אַלי שׂררות האָבן דר זעהן און
 יוסף גײט צו פּוּס זענן זײַ אײַך גנאַנגן צו פּוּס און ווי יעקב איז גקײַם זאַהנט צו דר מחנה
 פֿון יוסף הַט יעקב אײַן קײַן גמון אײַך יוסף איז עס יוסף זײַער געפֿען און יעקב הַט גזאַגט
 צו יהודה ווער אײַך דר ווס ער גײט אַ גמון זײַער אײַן שײַנע קרוֹן און מלכות קײַנדר
 און הַט אַראַפּ גנײַדט פֿון זײַן בײַט וואָגן און גײט צו פּוּס אַקען און הַט יהודה גענפּרמט
 צו אײַם דעם אײַן זון יוסף יוס ער איז דר שני לטקד פֿון מצרים און יעקב הַט
 זײַך זײַער גֶפֿרײט און ער הײַט דר זעהן דעם כּבוד פֿון זײַן זון יוסף :

תם וישר

און ווי יוסף איז גקומן גאנצט צום פאטער האט ער זיך גביקט צום פאטער
און יעקב האט געזאגט און איז צו גלאפן צו זיין זון און איז גפאלן אויף
זיין הארץ און האט געקושט און האט גוויינט און יוסף האט געטעמלט אים
און האט געזאגט און האט געקושט און האט גוויינט מיט יוסף
און יעקב האט זייענע קינדער און מיט זיין הויז גוונד זענען גקומען קיין מצרים
און יוסף האט זיי געזעט אין לאנד גושן און יוסף האט גנומען זיין ברודר
ראובן און יששכר און זבולן און בנימין און האט זיי געשטעלט פאר פרעה
און יוסף האט גזאגט צו פרעה מיין פאטער און מיט זיינע ברודר און מיט
זיין הויז גוונד און מיט זייערי רונד און שאף זענען גקומען צו מיר מתחת
דעם הונגער האט זיך אויף זיי געשטארקט האט פרעה צו געזען דאס
מענטש זיי זענען ווי די ווילסט האט יוסף צו געזאגט אויף האב זיין
געזעט אין לאנד גושן דען זיי האבן זייער פיל שאף דרום האב אויף זיי
געזעט דארט פרי זיי זאלן וויידן זייערי שאף און די מענטשן פון מצרים
זאלן זיי ניט זעהן און פרעה האט גזאגט צו יוסף נוס דיני ברודר זעלן
געערן פון דיר זאלסטו מוין צו זיי און דר גאנץ האט יוסף גבראכט זיין
פאטער פאר פרעה און יעקב האט זיך גביקט צו פרעה און יעקב האט געזעט
פרעה און איז אנוועק גגאנגען פון עם און יעקב האט זייענע קינדער האבן
זיך געזעט אין לאנד גושן און אלי איין וואונדער פון מצרים האבן פאר
קופט צו יוסף זייערי פעלדער און זייערי בהמות און ארדונג נוס זיי האבן
געהאט פרי ער זאל זיי געבן קארין און יוסף האט גקליבן זייער פיל גאלד
און זילבער און אלעדיי אבנים טובות און האט זיין קליין מיידל געגעבן אויף
צו זייני ברודר און אויף צום הויז גוונד פון דעם פאטער און דעם גרעסטן
מיידל האט ער אפ געגעבן צו פרעה און ווי עם איז אום גגאנגען די זיבן יאר
פון דעם היינטיג האט מען אן גהובן צו זייען און שניידן און ווי עם איז
געווען פארן הונגער און יוסף איז געווען אין מצרים גאר זכור און דעם
גאנצע לאנד האבן צו געהערט וואס יוסף האט זיי גזאגט און יעקב האט
זייענע קינדער זענען געווען אין לאנד גושן און יעקב איז גיארן זייער אלט
און אפרים און מנשה די קינדער פון יוסף זענען געווען חמדה ביי זייער
עלטער פאטער יעקב צו לערנען די וועג פון גאט ביה . און דעם הויז גוונד פון
יעקב האבן זיך זייער געטעמלט אין לאנד גושן :

פרשת ויחי

סה

ויחי אוג יעקב הט גרעבט אין לאנד מצרים ויבצעקן יאר אוג יעקב איז רענאקלט אלס גווען הונדרט ויפן אוג פערציג יאר אוג דר ועקבינר צייט איז יעקב שלאף גווארן אוג יעקב הט גהייסן אז מען זאל רופן זיין זון יוסף פון מצרים איז יוסף גקומן צו אים :

אוג יעקב הט גואגט צו זיין זון יוסף אוג צו זייני קינד איד וועל שטארבן אוג גאט ביה וועט אייד גרענקן אוג וועט אייד ווידר קעקן צום לאנד כנען אזוי ווי גאט ביה הט גשווארן אז ער וועט געבן דס לאנד כנען צווא אייד אוג אוף צו אייערי קינד. אוג אצונד אז איד וועל שטארבן זאלט איר מיד בגראבן אין דר מערת המכפלה נוס איז אין חברון. אוג יעקב הט בשווארן אז זיי זאלן אים פראגן צווא דער מערת המכפלה. אוג די קונדד האפן צו אים גשווארן אז זיי זאלן אים פראגן צו דר מערת המכפלה : אוג יעקב הט ווייט אן גואגט זייני קונדד למען השם אז איד וועל שטארבן זאלט איר מיד פראגן פון מצרים אוג זאלט מיד בגראבן אין דר מערת המכפלה נייערט איר זאלט אליין מיד פראגן אפר אייערי קונדד זאלן מיד ניט פראגן. אוג בשעת פראגן זאל אזוי זיין. יהודה יששכר זבולון זאלן פראגן אין מזרח זייט פון דר מטה ראובן שמעון גד זאלן פראגן אין דרום זייט אפרים מנשה בנימן זאלן פראגן פון מערב זייט דן אשר נפתלי זאלן פראגן פון צפון זייט אוג לוי זאל ניט פראגן ווייל זייני קונדד וועקן פראגן דעם ארון מים די לחות פון גאט ביה אוג יוסף זאל ניט פראגן ווייל ער איז אמרף נאר אפרים אוג מנשה זאלן שטאמ זיי פראגן איר זאלט ניט משנה זיין מייני רייד וועט גאט אייד גרענקן צו גומן אוג יעקב הט אוף גהערט צו ריידן אוג איז גשטארבן אוג יוסף מים אלי דס הוז גזנד פון יעקב אוג ארי מצרים האבן אים בוויינט ויבציג מעג דר גאד זעקן אלי גנאנגען בגראבן זייער פאטר אין דר מערת המכפלה אוג אז זיי זעקן אהין גקומן הט זיד עשו מים זייני מאגן אקעקן גשמעלם אוג הט ניט גלאזט בגראבן אין דר מערת המכפלה הט יוסף צו אים גואגט מיר האבן דאך דרוף אשפר מכירה מים עדות נחתמת הט עשו גענפרט ברענגט דעם שפר מכירה וועקן מיר זעהן דעם אמת הט יוסף גשיקט זיין ברודער נפתלי צו ברענגן דעם שפר מכירה

תם וישר

מכירה און ווי מען האט גברענגט דעם שמר מכירה האט מען יעקב אבינו קובר גווען מיט גרוס פבואד און יוסף מיט זייני גבורים האבן אום גקערט קיין מצרים און יוסף איז גוועסן אויף זיין שטול זיכרליך און זייני ברודער זענן גוועסן אין לאנד גושן און האבן זיך גפרוכפערט און גמערט און זענן גנאנגן אין גאטס וועג און ווי יעקב האט זיי אן גזאגט :

פרשת שמות

ואלה און דס זענען די נעמן יעקבס קינדער וואס זענן גקומן מיט אים קיין מצרים די קינדער פון לאה האבן גהייסן ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולון און דינה זייער שוועסטער און די קינדער פון רחל יוסף ובנימן און די קינדער בלעה חלפה האבן גהייסן דן נפתלי גר ואשר און יעקבס אייניקלעך ווס זענען גבארן גווארן אין לאנד כענע און די קינדער פון יוסף ווס זענען גבארן אין מצרים זענען גווען זיבציג נפשות און וויא יוסף איז גשטארבן האבן די מצרים אן גהובן צו גוועלטיגן אויב די ישראל און אלי עלצמי פון מצרים זענען גקומן און האבן זיך גבוקט צו פרעה און האבן צו אים און גזאגט די ישראל זענען פול און שטארקער פון אונז און אונדער גיב איין עצה אז מוזאל זיי קענען מאכן פר לידן איינציג ווייס דען טאמער אז עס וועט אונז מרעפן אמלחמה וועלן זיי אויך מלחמה האלטן מיט אונז צו פר טידיגן אונז האט פרעה זיי גענפערט מיין עצה איז און דס לאנד פיתום און רעמס זענען גיט פעסט קייגן אמלחמה . בכך זאל מען אום רופן אין גאנץ מצרים אז דר מלך האט גבאטן אז אלי מצרים און אלי ישראל זאלן בואן און שטארקן דיא שטעט פון פיתום און רעמס מען וועט בצאלן פון דעם מלך און איר זאלט בצאלן די ישראל ווס קומן ארבייטן יעדן טאג און אז זיי וועלן שון אלי קומן בואן פר גצאלכץ זאלט איר ביסקה ווייס אנוועק לופן פון זיי און איר זאלט ווערן אויב זיי בצווינגערס און היפרס און זיי וועלן שון מוזן בואן אן גצאלכץ און איר זאלט זיך שטארקן אויב זייא אז זיי זאלן מוזן בואן און דורך דעם טידיקייט פון דר ארבייט וועלן דיא ישראל ווינציגער ווערן איז די עצה וואוד גפעלן ביי די עלצמי פון מצרים און האבן און גסון זענען גקומן די מצרים און די ישראל צו בואן מיט די קנעכט

תם וישר

סו

קִנְעָה פִּן פִּרְעָה אֹנֶן מֵעַן הֵם זֵי בְּצִלְמֵי אֱלֹהִים שָׂאֵן נֶאֱדָר שְׂבִיב לֹוּ הָאֲבָן
נִיב נְוֹאֲלֵם אֲרַבְּבִין מִיב זֵי. אִיִּן אֲצִיִּים אֲרוּם זְעֵנן אֲלֵי מְצִרִים אֲוֹעֻקֻּפִּין
אֲרַבְּעֵם נֶאֱדָר דִּי יִשְׂרָאֵל אֲלִיִּין זְעֵנן אֲוֹבֵר נְבִלִיבִין אֹנֶן דִּי מְצִרִים הָאֲבָן מִיב
נְוֹאֲלֵם נֶאֱרַבְּבֵם מִיב יִשְׂרָאֵל שְׁוֹעֲרֵי אֲרַבְּבִיִּים מִיב לִיִּים אֹנֶן צִיגֵל אֹנֶן יִשְׂרָאֵל
הָאֲבָן גְּרוּפִין דִּי מְצִרִים מְרוּר וְוִיִּל זֵי הָאֲבָן נְבִימְרֵם זֵייעֵר לְעֵבֶן אֹנֶן וְוִי מְעֵר
דִּי מְצִרִים הָאֲבָן נְפִינִיגֵם דִּי יִשְׂרָאֵל הָאֲבָן זֵיִךְ יִשְׂרָאֵל נֶאֱדָר מְעֵר נְמֻעֲרֵם
אֹנֶן דִּי מְצִרִים הָאֲבָן גְּזֻעָה אֹו דִּי עֲצֵה אִיז נִיב נְמוֹן גְּוֹאֲרֵן דְּעֵן יִשְׂרָאֵל
מְעֵרֵן זֵיִךְ וְוִימֵר אֹנֶן גְּוֹאֲרֵן מְצִרִים אִיז פֹּול מִיב זֵי זְעֵנן אֲלֵי עֲלֻצִי מְצִרִים
גְּקֻמֵן צֹום מִלְּךָ אֹנֶן הָאֲבָן זֵיִךְ גְּבִיקֵם פֵּר אִיִּים אֹנֶן הָאֲבָן גְּוֹאֲמֵם דְּעֵר מִלְּךָ
זֹאל אִיִּיבִיג לְעֵבֶן דֵּם וּם מֵעַן הֵם אִיִּיךְ אִיִּין עֲצֵה נְגֻעֵבֶן אֹוִף יִשְׂרָאֵל הָאֲבָן
מִיר מְקִיִּים גְּוֹעַן אֲבֵר וּם מֵעַן מֵאֲכֵם זֵי שְׁוֹעֲרֵר דִּי אֲרַבְּבֵם אֹוֹן מְעֵרֵן זֵי
זֵיִךְ נֶאֱדָר מְעֵר נֶאֱדָר דֵּם לֵאנֵד אִיז פֹּול פִּון זֵיִךְ הֵם אִיִּינְעֵר פִּון דִּי יִעֲצִים וּם
אִיז גְּוֹעַן בִּיִּים מִלְּךָ עֵר הֵם נְהִיִּים אִיזֹוב גְּעֻנְפֵרֵם אֹנֶן גְּוֹאֲמֵם מִיִּין עֲצֵה אִיז
דֵּר מִלְּךָ זֹאל גְּוֹזֵר זִיִּין אֹו עֵם וּעֵמֵם גְּבִאֲרֵן נֹועֵרֵן צֹו יִשְׂרָאֵל אֲוֹכֵר זֹאל מֵעַן
אִיִּים מִיִּימֵן מִחֵמֵת דְּעֵם וּעֵלִין זֵי וְוִינִיגֵר וּעֵרִין אִיז דִּי עֲצֵה נְפֻעֵלִין . אֹנֶן
פִּרְעָה הֵם גְּלֹאֲזֵם רֹופֵן דִּי יִדְּשִׁי הִיִּיבֵאֲמֵן אֹנֶן הֵם זֵיִךְ אֵן גְּוֹאֲמֵם אֹו אִיר וּעֵט
מֵאֲכֵן גְּוִינֵן דִּי יִדְּשִׁי וְוִיבֵר זֹאלֵם אִיר זְעֵהֵן אֹו עֵם וּעֵם זִיִּין אֲוֹכֵר זֹאלֵט
אִיר אִיִּים מִיִּימֵן אֹנֶן אֲנֻקְבָה זֹאל בְּלִיבִין לְעֵבֶן אֲבֵר דִּי הִיִּיבֵאֲמֵן הָאֲבָן זֵיִךְ
נְפִאֲרֻכְמֵן פֵּר נֶאֱמֵר בִּה אֹנֶן הָאֲבָן נִיב נְמוֹן אֹוֹן וְוִי מֵעַן הֵם זֵיִךְ אֵן גְּוֹאֲמֵם
אֹנֶן הָאֲבָן נֶאֱדָר נְמוֹן אֲלֵי בְּדֵרֻפְנִיש פִּון דִּי קִינְדֵר מִיב דִּי גְּוִינְעֵרִינֵם הֵאֵם
דֵּר מִלְּךָ זֵיִךְ גְּשִׁיקֵם רֹופֵן אֹנֶן זֹאֲנֵם צֹו זֵיִךְ פֵּר וּם הֵם אִיר מִיִּךְ נִיב נְפִאֲלֻמֵּם
הָאֲבָן זֵיִךְ גְּעֻנְפֵרֵם דִּי יִדְּשִׁי וְוִיבֵר זְעֵנן אֲלִיִּין הִיִּיבֵאֲמֵן הֵם פִּרְעָה זֵיִךְ נְגִלִיבֵט
אֹנֶן נֶאֱמֵר בִּה הֵם נְבִימִיגֵם צֹו דִּי הִיִּיבֵאֲמֵן אֹנֶן יִשְׂרָאֵל הָאֲבָן זֵיִךְ נְמֻעֲרֵט
אֹנֶן גְּשִׁמְאֲרֻקֵם . אֹנֶן אִיִּינֵר פִּון שְׂבִיב לֹוּ עֵר הֵם נְהִיִּים עֵמֵרֵם דֵּר זֹון קֵהֵת
דֵּר זֹון לֹוּ דֵּר זֹון יֻעֻקֵב הֵם נְגֻמֵן יֻכְבֵּר דִּי מֵאֲכֵמֵר פִּון לֹוּ פֵּר אֲוִיִּיב אֹנֶן
הֵם גְּוִינֵן אֲמֵאֲכֵמֵר אֹנֶן הֵם זֵי גְּרוּפֵן מִרִּים אֹנֶן דִּי יֻכְבֵּר הֵם גְּוִינֵן אִיִּין
זֹון אֹנֶן זֵי רֹופֵט אִיִּים אֲהֵרִין : אֹנֶן דֵּר נֶאֱדָר הֵם דְּעֵר מִלְּךָ גְּעֻנְפֵרֵם צֹו בִלְעֵם
וּם פֵּר אִיִּין עֲצֵה נִיבִסֻמו הֵם בִלְעֵם גְּעֻנְפֵרֵם מִיב פִּייעֵר וּעֵמֵם מֵעַן זֵיִךְ נִיב
קְעֵנן מֹון וְוֹאֲרוּם נֶאֱמֵר הֵם זֵייעֵר פִּאֲטֵר אֲבֵרֵם מְצִיל גְּוֹעַן פִּון פִּיִּאֵר פִּון
בְּשֵׁרִים

תם וישר

כשדים אונ אונ רז ווילסט די פר טיליגן דורך אשווערר איז יצחק זייער פאטער אנטייגן גווארין פון דר שווערר . אונ דורך שווערי ארבייט גועסט און גיט קענין זיי פר טיליגן ווייל זייער פאטער יעקב האט גדינט ביי לבן מיט אלערלייא שווערי ארבעט אונ האט בעגריקט . דרום איז מיין עצה אז מען זאל אריין ווארפען אין וואסער אלע זייערע קינדער וואס וועלן גבארן ווערן פון היינט אן . איז די עצה פון ברעם גפעלן דעם מלך מיט זייני הארין אונ מען הט אזו גמאן אונ פון דעם טאג אן אונ ווייטער אז דיא יודישע ווייבר האבן פדארפט האבן אקונד זענן זייא גבאנגן אין פעלד אריין אונ האבן דארטען גווינטן אונ פלעגן פר לאזען זייערי קינדער און דעם פעלד אונ אריין פלעגן זייא גיין אהיים . אבר גאט וואס האט גשווארען צו זייערע קלמערן אז ער זאל מערין זייערע קינדער האט דיא קליינע קינדער דורך ווייטער גלאזט ערנערין אונ לעבן . אונ פרעה האט גבאמין צו זוכען דיא יודעשי קליינע זכרים אונ אז דיא מצרים האבן גפונן דיא קליינע זכרים הט מען זייא מיט גוואלט ארויס גנומען פון דיא מוסערס שוים אונ מען הט זייא גווארפן אין טייך אריין . אין דער דאוונער צייט איז גווען דר רוח הקודש אויף מרים די שוועסטער פון אהרן אונ זיא האט גביאות גואגט גון עס וועט גבארין ווערין איין זון צו מיין פאטער אונ ער וועט העלפין דיא ישראל פון דיא הענט פון דיא מצרים . אונ יוכבד האט גוויגן דאס קינד צו זוכן חדשים אונ בשעת דאס קינד איז גבארן גווארין איז דיא שמוב גווארין פול מיט ליכטיקייט אזו וויא דס ליכט פון דר זון אונ וויא די מוסר האט דס גועהן הט זיא אים בהאלטן דריי חדשים . איז פרעה דער פון גוואר גווארין האט יוכבד געה גנוכין איר זון אונ האט גמאכט אקעסמעל פון פוסטן הארץ אונ האט עס פאר קלעבט מיט פעך אונ הט דרוגן אריין גטון דאס קינד אונ האט עס גטון אין שילף ביים בארטן פון טייך אונ זיין שוועסטער מרים האט זיך גשמעלט פון ווייטן צו זעהן ווס מיט אים וועט זיך טון אונ ווס פון איר גביאות וועט זיין :

תם וישר

סז

און בתיה די מאכט פון פרעה הט גנידרט צום מייד פארן זיך און אירי דינסטן וענן גנאנגן ביי דעם פארטן פון דעם מייד הט בתיה גזעהן דאס קעסל אוף דם וואסר הט זי גשיקט איר דינסט און הט עם ארום גנוסן הט זי דר זעהן דס קונד און הט זיך דר פארימט איפר אים און הט גואנט דס סוז זיין פון די יודשי קונד. האבן די מצריות עם גוואלט אן זייגן אפר דס קונד הט ניט גוואלט זייגן ביי זיי דען דס איז גווען פון נאט ביה כדי ער זאל ווידר גקערט ווערן צו דר ברוסט פון זיין מוסר. און מרים איז גווען ביי דעם מייד הט זי גואנט צו בתיה זאל איה גיין רופן אויגעערן פון די יודשי ווייפר וועט זי אן זייגן דס קינד הט בתיה גואנט גיי. הט מרים גרופן די מוסר פון דס קונד הט בתיה צו איר גואנט נעם דס קונד און זייג אים אן איה וועל דיר דר פר בריוין. האט זי גנוסן דס קונד און הט עם גזייגט. אין סוף צוויי יאר הט זי עם גבראכט צו בתיה און ער איז גווען צו איר אזון און הט אים גרופן משה. ווייל זי הט אים ארום גצונן פון וואסר דען דס ווארט משה איז שייטש אום ציהן און משה איז דר וואקסן גווארן אין הוז פון פרעה און נאט ביה איז גווען מיט אים און הט גהאט הן אין דיא אונן פון פרעה און אלי האבן אים ליב גהאט. ויהי היום איז משה גנאנגן קיין גושן הט ער גזעהן ווי ישראל ארבייטן זייער שווערי ביסערי ארבייט הט משה דר פון גרוס צער גהאט איז משה גקומן און הט זיך גבוקט צו פרעה און הט גואנט איה וועל דיך בעמן אקליין גבעט גאר די זאלסט מיר דס סון. הט פרעה צו אים גואנט רייד וואס דוא ווילסט הט משה צו אים גואנט קאז ווערן גגעבן צו דייע קנעכט דיא ישראל איין פאג און דר וואה זיי זאלן דעמאלט רואן פון זייער ארבייט. הט ער אים גענפרט איה מי דס דיר צו ליב. הט זיך משה זייער גפרייט דרוף ווס מען הט זיי גשענקט דעם זוכמן פאג דען דיא זאך איז גווען אזייכן אז נאט ביה הט אן נהובן צו העלפן די ישראל. און משה איז ווידר גנאנגן קיין גושן און איז גקומן צו דס אורט ווס די ישראל ארביטן און זעהט ווי איין מצרי שלאגט איין יהודי. און ווי דר יהודי הט גזעהן אז משה שטייט איז ער גלאפן צו משה און הט צו אים גואנט איה בעט דיך מיין האר דר דאוונר מצרי איז גקומן ביי נאכט און מיין הויז אריין

און

תם וישור

אז דאס ס'ה גבונדן און דאס פ'רסירט מיין ווייב פ'ר מיני זאגן אז היינט וויל ער ס'ה מיין. און ווי משה דאס ד'ר הערמט די בייזי זאך האט אים זייער פ'ר דראסן און ער דאס זיך אום ג'קומט פון אלי זיין דאס ער קיינט ניט ג'זעהן דאס משה איין ש'ם מזכיר ג'ווען איז ד'ר מצרי אום ג'קומט און ער דאס אים ב'האלפן אין זאמר און דאס מציל ג'ווען ד'ס יהודי :

אין ד'עס אנד'רן טאג איז משה וויד'ר ארום ג'נאנגן צו זייני ב'רוהר און ד'ס ג'זעהן ווי ד'תן ואכירם קרייגן זיך. ד'ס משה ג'זאגט צו איינ'ם ד'ו רשע ווארום ווילסטו שלאגן דיין ב'רוהר. ד'ס ער ג'זאגט צו משה ווער ד'ס ד'ך ג'מאכט פ'ר א'האר און א'שופט איב'ר אונ'ו אפ'שר ווילסטו אונ'ו ד'רנגן ווי ד'ו האסט ג'הארנט ד'עס מצרי. ד'ס משה זיך ג'פארכ'טן און ד'ס ג'זאגט פ'ר וואר ט'ען ווייסט ש'ון ווס א'ך האב ג'טאן ד'עס מצרי. און ווי פ'רעה איז ד'ר פון ג'וואר ג'ווארן ד'ס ער אים ג'הייסן הארנגן. האט נאט ב'ה ג'טאן איין נ'ם אז ער איז ניצול ג'ווארן. און משה איז א'ך ג'נאנגען קייין מדין און ד'ס זיך ג'זעצט ביי איין ב'רוגן וואס'ר. ד'ר ווייל זענן ג'קומטן ד'ו זוכן ט'עכט'ר פון יתרו און האבן אן ג'שעפט וואס'ר אן צו מ'רוגקן דיא שאף פון זייער פאמ'ר ד'ר ווייל זענן אן ג'קומטן די פאמ'ס'כ'ר פון מדין און האבן זיי א'וועק ג'טרובן איז משה א'ף ג'שטאנן און ד'ס זיי ג'האלפן און ד'ס אן ג'טרענגט זייערי שאף. און ווי זיי זענן ג'קומטן צום פאמ'ר האבן זיי אים ד'ר ציילט די מעשה. ד'ס ד'ר פאמ'ר צו זיי ג'זאגט נאך ווס ד'ס איר א'וועק ג'זאגט ד'ס ט'ענשן. ד'ס יתרו ג'שיקט נאך אים און ד'ס מיט אים ג'נעסן ד'ס משה אים ד'ר ציילט ווי ער איז אנטלאפן ג'ווארן פון מצרים. און די ישראל האבן א'לץ ש'ווער גארבייט אין מצרים. אין ד'ער צייט ד'ס נאט ב'ה ג'שלאגן די מצרים מיט גרוסע ש'קעק פון ק'רעץ דען נאט ב'ה ד'ס צו ג'הערט די תפלה פון ניין פאלק ישראל און זייער ג'שרייא איז ג'קומטן פ'ר אים. און דאך האבן זיי ש'ווער ג'מאכט זייער ארבייט א'ף די ישראל און האבן פ'ר ב'מערט זייער ק'עבן מיט א'רל'יי ש'ווערי ארבייט. און אדיקס ד'ר זון פון פ'רעה ד'ס ג'קיינט ב'שעת ער איז א'לט ג'ווען פ'ר און צ'וואנציג יאר און ב'שעת אדיקס איז ג'ווארן מלכות זענן ש'ון דיא ישראל ג'ווען אין מצרים צוויי הונד'רט מיט זעקס יאר און ער ד'ס נאך ש'ווער

תם וישר

סח

שווערר גמאכט די אַרבייט אוף די ישראל אונ ער איז גנאנגן קיין גלן מיט זיינע קנעכט און זאגט צו די ישראל איר זאלט ניש אַרבייטן און שלאָפֿריג ווי איר האָט גאַרבייט פֿר מיין פֿאָטער און האָט גמאכט איבער זיי שווערס פֿון די בני ישראל איבער די שווערס האָט ער גמאכט בצווינגערס פֿון זיינע קנעכט און האָט זיי גנעבן איין צאל פֿון ציגל דעם אלי טאג זאָלן זיין אזוי פֿיל ציגל מאַכן . און בצווינגערס האָבן גזאגט צו די שווערס און האָט פֿרעה גזאגט איר זאלט אַלי טאג צו שטעקן די צאל פֿון די ציגל און אז איר וועט מינערן פֿון דר צאל זאָלן אייערי קלייני קונדר בעשטראַפֿט ווערן און די צאל פֿון די קונדר וועט זענן אום גקומן איז גווען צוויי הונדערט מיט זוכציג קונדר . און די אַרבייט איז נאָך שווערער גוואָרן אוף ישראל אין די טעג פֿון אדיקס קער ווי פֿר זיין פֿאָטער . און די ישראל האָבען גוּפֿצט אַלי טאג פֿון דר שווערר אַרבייט און זייער גשרייא איז אויף גנאנגן צו גאט ביה פֿון דר אַרבייט . דען זיי זענן פֿר שוואַרצט גוואָרן פֿון דר אַרבייט . און גאט ביה האָט צו גהערט דעם קול פֿון ישראל און האָט גדענקט זיין ברית וועט ער האָט גמאכט מיט אברהם יצחק ויעקב. און משה איז נאָך גווען ביי יתרו און איז גנאנגן אין גאַרפֿן פֿון יתרו און האָט גלובט גאט וועט האָט מיט אים גמאָן פֿיל ניסים . דר ווייל האָט משה דר זעהן איין שטעקן פֿון מראה ספֿיר איז גפלאַנצט אין דעם גאַרפֿן אוף אים איז אום גיקריצט דר גאָמץ פֿון גאט ביה. האָט משה אום גשטרעקט זיין האַנד און האָט דעם שטעקן אום גריסן . און אז אדם הראשון איז פֿר שרובן גוואָרן פֿון גן עדן האָט ער גנומן דעם שטעקן און ער האָט גגרייכט ביז נח דר נאָך צו אברהם און ווייטער ביז יוסף . נאָך דעם אז יוסף איז גשטאַרבן זענן גקומן די שררות פֿון מצרים אין דעם הונד פֿון יוסף און האָבן צו גנומן דעם שטעקן און ער איז אָן גקומן צו יתרו און ער האָט עס גפלאַנצט אין זיין גאַרפֿן און קיינר האָט אים ניש גקענט אום רייסן . און ווי יתרו האָט גזעהן דעם שטעקן אין דר האַנד פֿון משה האָט ער זיך פֿר ווינדרט און האָט אים גנעבן צופֿורה פֿר אַווייב . און דר מלך פֿון מצרים האָט נאָך שווערר גמאכט די אַרבייט אוף ישראל און האָט זיי ניש גהייסן געבן קיין שפֿרויא צו קנעטן מיט די ציגל נאָר זיי מוזן זיך קלובן שצרויא

תם וישר

שְׁמֵרוּיָא ווי זיי וועלן גפּונן אונ די צאל פון ציגל זאָלן זייא פּאַרם סווען
מאַכן און ווי פּריער . און ווי די ישראל האָבן דס דר הערם האָבן זיי אָן
גהוּבן צו קלאַנג און צו זופּצן און האָבן גשְׁרִיגן צו גאַט ביה און גאַט ביה
הם גהערט דס גשְׁרִי און הם גוועהן דס בצווינגעניש וואס דיא מצרים
בצווינגן זיי און גאַט הם גראַכט די ישראל אום צו לייזן זיי פון מצרים
און צו מאַכן אַרְבֵּן זיי דס לאַנד פנען און ווי ער הם גשוואַרן צו זייערי
עֲלִמְרָן : ומשה און משה הם גוויידעט די שאַף פון זיין שווער יתרו ביי
דר מדבר סין און דס געמליכן שטעקן הם ער גהאט אין זיינע הענט
און איז גקומן ביז דעם באַרג חורב . הם גאַט ביה זיק בוויזן צו אים אופ
איין דארן און משה הם גוועהן ווי דר דארן ברענט מיט פייער און דר
דארן ווערט ניט פּר ברענט הם משה דרוף זיק זייער פּר ווינדרט און
הם ננעהנט צו זעהן די דאוּיגע זאָך . הם גאַט ביה גרופּן צו משה פון
פייער און גביט אים אַז ער זאל גידרן קיין מצרים און זאל רייזן צוא
פרעה ער זאל ארום שיקן די ישראל פון זיין לאַנד און גאַט ביה האַט
אים גלערניט צו מאַכן צייכן און ווינדרט אין מצרים פּר פרעה און פּר זייני
קנעכט זיי זאָלן גלויבן אַז גאַט ביה הם אים גשוקט . און משה הם צוא
גהערט אלס ווס גאַט הם אים גבאַטן און הם ווידר גקערט צו זיין שווער
און הם אים דר ציילט די גאַנצי מעשה . הם יתרו צו אים גואַנט גייא
צו שלום . און אהרן דר זון פון עמרם דר ברודר פון משה איז גווען אין
מצרים הם גאַט זיק בוויזן צו אים און הם אים גואַנט גייא אַקעגן דיין
ברודר משה אין דר מדבר ארין . איז ער גנאנגן און הם אים בנעגניט
ביי דס באַרג פון גאַט און הם אים גשוקט . און משה מיט אהרן זענן
גקומן קיין מצרים צו די ישראל און האָבן זיי גואַנט אלי די רייד פון גאַט
ביה און דס פּאַק הם זיק גפּרייט . אין דעם אַנדרן טאָג הם משה און
אהרן זיק גפּעדרט און זענן גנאנגן צו פרעה און דר שטעקן ווס דער
שם דמפורש איז גווען גקריצט אופ אים האָבן זיי גנומן אין זייערי הענט
און אַז זיי זענן גקומן צו דעם טוער פון פּאַלאַץ האָבן זיי גוועהן אַז צווייא
לייבן זענן דארטן צו גשלאַסן מיט איינורני קייטן און קיין שום מענש הם
ניט גקענט אריין גיין און ארום גיין פּר זיי. הם משה אופ גהוּבן זיין שטעקן
אופ

תם וישר

סמ

אוף די לייבן אונזעם זיי אפ גבונדן אונז משה מיט אהרן זענן אריין גקומן צום מלך אונז די לייבן זענן און גקומן מיט זיי מיט שמחה אונז ווי פרעה האט דעם דר זעהן האט ער זיך דרוף זייער פון ווינדערט דען זייער גשטאלט איז גווען אזוי ווי מלאכים. האט פרעה צו זיי גזאגט ווי וויילט איר. האבן זיי צו אים גזאגט דר וואהרער נאט האט אונז גשיקט צו זאגן אז מען זאל ארום שיקן די יודן פון מצרים אונז זיי זאלן אים דינן. האט פרעה צו זייא גזאגט היינט גייט אונזעך אונז פארן זאלט איר קומן צו מיר. האבן זיי אזוי גמאן. אונז ווי זיי זענן אונזעך גזאגטן האט פרעה גשוקט רופן צו בלעם מיט זיינע זון ינוס ווימברוס אונז אלי מכלשפים אונז האט זיי דר ציילט די זאך. האבן זיי אים גפרעגט ווי אזוי האבן זיי גקענט אריין קומן איבער די לייבן האט ער גזאגט זיי האבן אונז גהובן זייער שפעקן אונז די לייבן אונז האבן זיי אונז גבונדן אונז זענן פון מיר גקומן אונז די לייבן האבן זיך גפרייט אקעגן זיי. האט בלעם גענערט דעם מלך זיי זענן נאר אונזעך מכלשפים ווי מיר אונז שיק נאך זיי וועלן מיר זיי פרויבן. צו פארן זענן גקומן משה מיט אהרן האט דער מלך צו זיי גזאגט ווער וועט אייך גלייבן אז איר זענט שלוחים פון אייער נאט ווייזט דרוף איין מופת וועט מען אייך גלייבן האט אהרן גווארפן זיין שפעקן פון פרעה אונז פון זיינע קנעכט איז דר שפעקן גווארן אשלאנג. האבן דיא כישוף מאכט אונז גווארפן אימליכער זיין שפעקן אונז דר ערד אונז זענן גווארן צו שלאנגן האט אהרנס שלאנג איין גשלאנגן די כישוף מאכט שלאנגן. האט דר מלך גהייסן פראעגן דעם ספר הוכרונות אונז מען האט גלייבט אונז מען האט גיט גפונן דעם נאמן פון נאט ביה. זאגט ער צו משה ואהרן איך ווייט גיט דעם נאט ווי איר זאגט די ישראל וועל איך גיט שיקן. האבן זיי גענערט צום מלך די נאט דר האר איבער אלי הארן האט אונז גשוקט זאגן שיק ארום מיין פאלק זיי זאלן מיר דינן. אונז אונז שיק אונז פון מצרים וועלן מיר גיין דריי טעג הייז אין דר מדבר מיר וועלן שחמן צו אים קרבנות. אז מען וועט אונז גיט שיקן וועט זיין צארן גרייט אונז וועט שלאנגן גאנץ מצרים מיט דבר אונז מיט שווערד האט דעם מלך פון דראסן אונז זייער הייז האט ער זיי אונזעך גמרויבן פון זיך אונז האט גזאגט נאך שווערר צו מאכן די ארבייט. האט נאט ביה גזאגט

תם וישר

צו משה דו וועסט זעהן אז דורך מיין שפארקי מאכט אונ מכות נמרצות
וועלן די מצרים ארום שיקן די ישראל פון זייער לאנד :

פרשת בא

וידוי אונ עם איז גווען נאך אין צוויי יאר האט נאט ווידער גשיקט משה
ואהרן צו פרעה ער זאל ישראל ארום שיקן פון מצרים דעם פרעה ניט
גוואלט צו הערן אין דעם קול פון נאט. דעם נאט דר וועקט זיין גבורה אין
מצרים אונ דעם זיי גשלאגן זייער גרוסי אונ שלעכטי מכות ער דעם פאר
קערט אלי וואסרן פון מצרים צו ברוט זיי פלעגן עפיים קנעטן אודר קאכן
איז זייער גשמאלט גווען וויא בלוט. נאט האט אונ גמאכט ווידמגן אין
אלי זייערי וואסרן פרעש די פרעש זעגן נקומן אין די הייזר פון די מצרים
אונ אז זיי פלעגן טרונגן וואסר פלעגט דרינגען ווערן פרעש אונ אלי וואסרן
פון זייער נקעכץ איז גווארן צו פרעש. מיט דעם איז נאך ניט ווידר גקערט
גווארן פון זיי דר צארן פון נאט ביה אונ האט אונ גשלאגן זייער ערד צו
כנים. נאט דעם אונ גבראכט אלרליי חיות פון פעלד קיין מצרים שלאנגן
ענדישן אונ די מצרים האבן זיך בהאלטן פר די חיות רעות: נאט האט
גשיקט אונ זיי רבר אונ די פערד אונ אייזלן אונ שאף אונ די מצרים זעגן
אונ גשטאנן פרי צו זייערי פיה האבן זיי מיין ניט נאר איינס פון צעהן אונ
די פיה פון ישראל איז ניט גמיגרט גווארן אפילו איינס. נאט דעם גשיקט
איין בראנד אין זייערי לייבר איז עם גווארן צו איין שחין אין גאנץ מצרים
אונ זייער פלייש איז גווארן פיל מיט בלאטרן. נאט דעם זיי גשיקט אשווערן
האגל אונ פייער דעם זיך נקאקלט אין דעם האגל דרום דעם ער אום גשלאגן
אלי ביימער מיט די פירות אונ אלי תכואות אונ די מענשן אינ בהמות וום
זעגן גווען אונ די נאט זעגן גהארגת גווארן מחמת דעם האגל. נאט דעם
גבראכט איין שווערן היישעריק קיין מצרים זיי האבן אונ גנעסן וום דר
האגל דעם איבר גלאזם. נאט דעם גשוקט פונצטרניש אונ גאנץ מצרים
דריי טאג ביז קיין מענש דעם ניט געהן קיין שום וואך. אין דר צייט זעגן
אום גשטארבן פיל פון ישראל וואס האבן ניט צו גהערט משה ואהרן
אונ האבן ניט גגלייבט נאט האט זיי גשוקט אונ האבן גואנב זיי זייער

ניט

גיט ארום גיין פון מצרים דען מאַמער וועלן מיר שפּאַרפֿן אין דר מדבר
 פֿר הונגער זענן זיי אום גוטן אין די דריי פינצטרי מעג . אונ די ישראל
 האָבן זיי בּרַאָפֿן כּדי די מצרים זאלן דר פֿון גיט וויסן דס פינצטריניש קט
 זיך גשפּאַרקט אין מצרים נאָך דריי מעג דר נאָך קט גאט גשוקט משה
 ואהרן צו די ישראל אזו צו זאָגן מאַכט איין קרבן פּסת דען איה וועל קומן
 אין האַלפֿי נאָכט אין גאַנץ מצרים אונ וועל אומבּרענגן אלי זייערי בכורים
 פון מענשן אָדר פון בהמות . אונ איה וועל זעהן דס בלוט פון קרבן פּסה
 אופּ אייערי טירן אונ עס וועט ווערן איפֿר הופּט אייערי היור . די ישראל
 האָבן גבון אזו ווי גאט קט גבאָמן צו משה אונ אהרן אונ פינקט האַלפֿי
 נאָכט האַט גאט ב'ה גשלאָגן אלע בכורים פון מצרים פון מענשן אונ
 בהמות איז גווען אַרום נשׂריי אין גאַנץ מצרים אין די נאָכט דען עס איז
 גיט איין הויז אָן איין פּת . אלי מצרים האָבן גוועהן דאָס בייז ווס איז
 גקומן אופּ זיי פּליצלינג האָבן זיי גשרונג אונ גוויינט אימליכר אופּ זיין
 זיין אָדר זיין טאָכטער . אונ בתיה די טאָכטער פון פרעה איז ביי נאָכט
 גגאַנגן זוכן משה ואהרן אונ קט זיי גפונן עסן אונ טרונקן אונ פּריי אין זיך
 מיט אלי ישראל . קט זי צו משה גזאַנט דס בּצאַלסטו מיר פֿר דעס גוטס
 ווס איה האַב דיה אופּ גצונן אונ דו ברענגסט אופּ אונ דס דאזיג בייז
 קט משה צו איר גזאַנט גבירה נכבדה אוב וואול דו ביסט איין בכורה צו
 דיני מוסר וועסטו דאָך גיט שפּאַרפֿן . אונ פרעה קט גזאַנט צו משה
 יאהרן נעמט איה אייערי ברודר די בני ישראל מיט זייערי שאַפּ אונ
 רינדער מיט גאר זייער פֿר מעגן אונ גייט ארום פון מצרים נאָר בעמ גאט
 פֿר מיר אונ די מצרים האָבן זיך גשפּאַרקט ארום צו שיקן דיא ישראל
 ווייל זיי האָבן גזאַנט מיר אלי וועלן שפּאַרפֿן . אונ זיי האָבן אוועק גשוקט
 ישראל מיט פּול גאלד אונ זילבֿר זייער אַרום עשירות אזו ווי גאט קט צו
 גזאַנט אכרדם אבינו אונ ישראל האָבן זיך פֿר נאָמט האָבן די מצרים זיי
 גבעטן גייט שון ארום . האָבן ישראל גענפֿרט זענן מיר דען גנבים מיר
 זאָלן ביי נאָכט אוועק גיין אונ משה איז גגאַנגן צום מייך פון מצרים אונ
 האַט אופּ גבּראַכט דעס אַרזן פון יוסף אונ מיט גנבים אונ אלי ישראל
 האָבן אימליכר אופּ גבּראַכט דעס אַרזן פון זיין שכט אונ ישראל האָבן
 גצונן

תם וישר

געזען פון רעמסס קיין סוכות אזוי וויא זעקס הונדערט טויזנט פוס גייערס מאנזשילן חוץ ווערע קעינע קונדן און ווייפר און ערב רב און שאף און רינדער ויער אשווערע מתנה. דיא ישראל זענן גועקן אין מצרים צווייא הונדערט מיט צעהן יאר :

דיא ישראל האבן געזיגן פון כוכות און האפען גרואט אין איתם אין עק מדבר אין דרייטן טאג אז די מצרים האבן שוין פגראפען אלע ווערע בכורים האבן זיי גהאט הרטה דרוף ווס זיי האבן אוועק גשיקט די ישראל פון ויער ארבייט און די מצרים ווס זענן גווען מיט ישראל אין דר מדבר האבן צו זיי גזאגט איר הט האף גזאגט דריי טעג וועג וועלן מיר גיין אין דר מדבר און וועלן שחטן קרבנות צוא גאט און מיר וועלן זיך אום קערן קיין מצרים האט משה ואהרן גזאגט צוא זיי גאט אונד גאט הט אונז אן גזאגט מיר זאלן גיין צו דעם לאנד ווס דארט איז זבת חלב ודבש אזוי ווי גר הט גשווארן צו אונזרע עלטערן :

די הארן האבן גזאגט צו פרעה אז דיא ישראל וועלן זיך גיט אום קערן קיין מצרים איז פר קערט גווארן זיין הארין און דס הארין פון זינע קנעכט אלע האבן גזאגט מען זאל די ישראל גאף יאבן און גאט האט גשפארקט ויער הארין גאף צוא יאבן די ישראל פדי צו מאכן פאכן דיא מצרים אין ים. איז פרעה און גשפאטן און הט איין גשפאנט זיין רייט וואגן און זענן גגאנגן מיט פרעה ווי צעהן הונדערט טויזנט מאן און האבן גגרייכט די ישראל רואן ביים ים. האבן די ישראל זיך גפארקטן און האבן גשריגן צו גאט און משה הט צו זיי גזאגט שפייט און אייער שמעל און מיר וועלן רופן צו גאט ער זאל אונד העלפן הט גאט ביה גזאגט צו משה גיין דין שפעקן אופן ים און שפאלט אים און ישראל זאלן זיין אים איבער גיין. הט ער אזו גטון און דער ים איז גשפאלטן גווארן און צוועלף שטיק און אלע צוועלף שבתים זענן אריבער גגאנגן אין דר מרוקעניש. און די וואסערן האבן ווידר גקערט און די מצרים און זענן אלע דר מרוקען גווארן און גאט הט גהאלפן אין דעם טאג צו ישראל און זיי האבן גזעהן די גרוסע גבורה פון גאט אין מצרים און אופן ים הט משה מיט ישראל גוונגן שירה צו הקב"ה :

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם